

JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA • MAJ 2017

Liahona

Generalkonferenstal

Fem nya tempel tillkännagivna

Sex nya sjuttio och nytt
generalpresidentskap för
Hjälpföreningen kallade

DEN LEVANDE KRISTUS

APOSTLARNAS VITNESBÖRD
JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA

När vi nu firar att Jesus Kristus föddes för två tusen år sedan, ger vi vårt vittnesbörd om hans oförlikneliga levnad och om den oändliga kraften i hans stora försoningsoffer. Ingen annan har haft ett så djupgående inflytande på alla som har levt och som kommer att leva på jorden.

Han var Gamla testamentets store Jehova, Nya testamentets Messias. Under ledning av sin Fader skapade han jorden. "Allt blev till genom [honom], och utan [honom] blev ingenting till av allt som finns till" (se Joh 1:3). Fastän han var syndfri döptes han för att uppfylla allt som hör till rättfärdigheten. Han "vandrade omkring och gjorde gott" (Apg 10:38), men blev föraktad för det. Hans evangelium var ett budskap om frid och god vilja. Han vädjade till alla att följa hans exempel. Han vandrade på vägarna i Palestina, botade sjuka, gav de blinda synen åter och uppväckte döda. Han undervisade om eviga sanningar, förut tillvarons verklighet, syftet med vårt liv på jorden och de möjligheter som Guds söner och döttrar har i det kommande livet.

Han instiftade nattvarden som påminnelse om sitt stora försoningsoffer. Han fångslades och dömdes på falska grunder, förklarades skyldig för att tillfredsställa folkmassan och dömdes att dö på Golgotas kors. Han gav sitt liv för att sona alla människors synder. Hans offer som ställföreträdare var en storslagen gåva till alla dem som någonsin skulle leva på jorden.

Vi vittnar högtidligen om att hans liv, som är det centrala i hela mänsklighetens historia, varken började i Betlehem eller slutade på Golgota. Han var Faderns förstfödde, den enfödde Sonen i köttet, världens Återlösare.

Han uppstod från graven för att bli "den förste av de avlidna" (1 Kor 15:20). Som uppståndens besökte Herren dem som han hade älskat i livet. Han verkade också bland sina "andra får" (Joh 10:16) i det forna Amerika. I vår tid visade han och hans Fader sig för den unge Joseph Smith

och inledde den länge utlovade tiden när allt skulle sammanfattas (se Ef 1:10).

Om den levande Kristus skrev profeten Joseph: "Hans ögon voro såsom eldslågor, håret på hans huvud var vitt såsom ren snö och hans ansikte överträffade solen i klarhet. Hans röst var såsom stora vattens brus, ja, Jehovas röst, sägande:

'Jag är den förste och den siste. Jag är den som lever. Jag är den som blev slaktad. Jag är eder förespråkare hos Fadern'" (L&F 110:3-4).

Om honom sade också profeten: "Nu, efter de många vittnesbörd, som äro avgivna om honom, är detta det sista vittnesbördet, vilket vi giva om honom: Han lever.

Ty vi sågo honom på Guds högra sida och vi hörde rösten som vittnade, att han är Faderns Enfödde,

att medelst honom, genom honom och av honom existera och skapades världarna, och att deras invånare äro söner och döttrar, födda åt Gud" (L&F 76:22-24).

Vi förkunnar med allvarliga ord att hans prästadöme och hans kyrka har återställts på jorden — "den byggnad som har apostlarna och profeterna till grund och Kristus Jesus själv till hörnsten" (Ef 2:20).

Vi vittnar om att han en dag skall återvända till jorden. "Herrens härlighet skall bli uppenbarad, och allt kött skall tillsammans se den" (Jes 40:5). Han skall regera som konungarnas Konung och som herrarnas Herre, och varje knä skall böjas och varje tunga skall prisa och dyrka honom. Var och en av oss kommer att stå inför Gud för att dömas efter sina gärningar och sitt hjärtas önskingar.

Vi bär, i egenskap av hans vederbörligen ordinerade apostlar, vittnesbörd om att Jesus är den levande Kristus, Guds odödlige Son. Han är den store Konungen, Immanuel, som i dag står på sin Faders högra sida. Han är världens ljus, liv och hopp. Hans väg är den stig som leder till lycka i detta liv och evigt liv i den kommande världen. Gud vare tack för den oförlikneliga gåvan — hans gudomlige Son.

FÖRSTA PRESIDENTSKAPET

Joseph Smith
Thomas M. Monson
James E. Faust

1 januari 2000

DE TOLVS KVORUM

Boyd K. Packer
L. Tompkins
Donna Hanks
Neal A. Maxwell
Russell M. Nelson
Devin A. Cook

M. Russell Ballard
Joseph B. Wirthlin
Richard G. Scott
Kent D. Hales
Jeffrey R. Holland
Henry B. Eyring

Innehållsförteckning maj 2017

Årgång 141 • Nummer 5

Kvinnornas allmänna möte

- 6 **Förtrösta på Herren och håll dig kvar på mittpunkten**
Bonnie H. Cordon
- 9 **Helighetens sköna skrud**
Carol F. McConkie
- 12 **Säkra kvinnor**
Linda K. Burton
- 15 **"Min frid lämnar jag efter mig åt er"**
Henry B. Eyring

Lördagens förmiddagsmöte

- 19 **Att samla in Guds familj**
Henry B. Eyring
- 23 **Hans ledning var dag**
M. Joseph Brough
- 26 **Vår Faders underbara plan**
Weatherford T. Clayton
- 29 **Vår gode herde**
Dale G. Renlund
- 33 **Förtrösta på Gud utan att vackla**
Ulisses Soares
- 36 **Klarare och klarare fram till den fullkomliga dagen**
Mark A. Bragg
- 39 **Föra in Jesu Kristi kraft i våra liv**
Russell M. Nelson

Lördagens eftermiddagsmöte

- 43 **Röstning på kyrkans ämbetsmän**
Dieter F. Uchtdorf
- 45 **Rapport från kyrkans revisionsavdelning för år 2016**
Kevin R. Jergensen
- 45 **Statistisk rapport för år 2016**
Brook P. Hales
- 46 **Att bli en lärjunge till vår Herre Jesus Kristus**
Robert D. Hales
- 49 **Sjungna och osjungna sånger**
Jeffrey R. Holland
- 52 **Stå upp inombords och ge allt**
Gary B. Sabin
- 55 **Evangeliets språk**
Valeri V. Cordón
- 58 **Att övervinna världen**
Neil L. Andersen
- 62 **Återvänd och ta emot**
M. Russell Ballard

Prästadömets allmänna möte

- 66 **Vänlighet och kärlek**
Thomas S. Monson
- 67 **Kallad till verket**
David A. Bednar
- 75 **Bered vägen**
Gérald Caussé
- 78 **Den som är störst bland er**
Dieter F. Uchtdorf
- 82 **"Vandra med mig"**
Henry B. Eyring

Söndagens förmiddagsmöte

- 86 **Kraften i Mormons bok**
Thomas S. Monson
- 87 **En generation med motståndskraft mot synden**
Joy D. Jones
- 90 **Titta inte omkring dig, titta uppåt!**
Yoon Hwan Choi
- 93 **Låt Guds Ande leda dig**
Ronald A. Rasband
- 97 **Gör vad han än säger till er**
L. Whitney Clayton
- 100 **Gudomen och frälsningsplanen**
Dallin H. Oaks
- 104 **Den fullkomliga kärleken driver ut rädslan**
Dieter F. Uchtdorf

Söndagens eftermiddagsmöte

- 108 **Den varnande rösten**
D. Todd Christofferson
- 112 **Till kyrkans vänner och undersökare**
Joaquín E. Costa
- 114 **Jesus såg på honom och fick kärlek till honom**
S. Mark Palmer
- 117 **Hur hjälper den Helige Anden dig?**
Gary E. Stevenson
- 121 **Detta är evigt liv**
C. Scott Grow
- 124 **Så att vårt ljus kan vara ett baner för nationerna**
Benjamin De Hoyos
- 127 **Trons grunder**
Quentin L. Cook
- 72 **Generalauktoriteter och generalämbetsmän i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga**
- 132 **De talade till oss: Gör konferensen till en del av ditt liv**
- 134 **Register över konferensberättelser**
- 135 **Kyrkonytt**

187:e årliga generalkonferensen

Kvinnornas allmänna möte, lördag kväll, 25 mars 2017

Mötesledare: Bonnie L. Oscarson.

Inledningsbön: Robin Bonham.

Tacksägelse: Elizabeth Rose.

Sång av en kombinerad hjälpföreningskör från Brigham Young University; Jean Applonie, körledare; Linda Margetts, organist: "Du, jordens Konung, kom", *Psalmer*, nr 27, arr. Zabriskie, pub. av Holy Sheet Music; "Jag vet han älskar mig", *Barnens sångbok*, s. 42, arr. Murphy; "Led oss fram, o himlens Herre", *Psalmer*, nr 45; "Min himmelske Fader älskar mig", *Barnens sångbok*, s. 16, arr. Staheli.

Lördagens förmiddagsmöte, 1 april 2017

Mötesledare: Dieter F. Uchtdorf.

Inledningsbön: Kim B. Clark

Tacksägelse: Jorge F. Zeballos.

Sång av tabernakelkören; Mack Wilberg och Ryan Murphy, körledare; Clay Christiansen och Richard Elliott, organister: "Se, dagen gryr och mörkret flyr", *Psalmer*, nr 1; "Let Zion in Her Beauty Rise", *Hymns*, nr 41, arr. Kasen, pub. av Jackman; "Gör vad är rätt", *Psalmer*, nr 160; "Åra ske Gud i höjd", *Psalmer*, nr 43; "Lär mig att vandra i ljuset", *Psalmer*, nr 196, arr. Wilberg; "O fröjda dig, du jord", *Psalmer*, nr 37, arr. Murphy.

Lördagens eftermiddagsmöte, 1 april 2017

Mötesledare: Henry B. Eyring.

Inledningsbön: Von G. Keetch.

Tacksägelse: Hugo Montoya.

Sång av en familjekör från stavar i Tremonton, Garland och Fielding, Utah; Jessica Lee Gilbert, körledare; Bonnie Goodliffe, organist: "Hemmet blir som himmelen", *Psalmer*, nr 189, arr. Bastian; medley: "Jag är Guds lilla barn", *Psalmer*, nr 301 och "How Will They Know?" *Children's Songbook*, s. 182–185, arr. Gilbert och Mohlman; "Gå ut med tro", *Psalmer*, s. 179; "Barnets bön", *Barnens sångbok*, s. 12–13, arr. Perry, pub. av Jackman.

Prästadömetts allmänna möte, lördag kväll, 1 april 2017

Mötesledare: Dieter F. Uchtdorf.

Inledningsbön: Vern P. Stanfill.

Tacksägelse: Carlos A. Godoy.

Sång av en prästadömskör från stavar för unga ensamstående vuxna i Holladay och Murray, Utah; Brett Taylor, körledare; Andrew Unsworth, organist: "Rise Up, O Men of God" (män), *Hymns*, nr 324, arr. Staheli, pub. av Jackman; "Jesus, krubbans barn en gång", *Psalmer*, nr 127, arr. Ripplinger, pub. av Jackman; "Han kommer, Förlossar'n för Israels hus", *Psalmer*, nr 5; "Israels hopp", *Psalmer*, nr 169, arr. Kasen, pub. av Jackman.

Söndagens förmiddagsmöte, 2 april 2017

Mötesledare: Henry B. Eyring.

Inledningsbön: Neill F. Marriott.

Tacksägelse: Richard J. Maynes.

Sång av tabernakelkören; Mack Wilberg, körledare; Richard Elliott och Andrew Unsworth, organister: "Press Forward, Saints", *Hymns*, nr 81; "Kom, låt oss nu glädjas", *Psalmer*, nr 3, arr. Wilberg; "Kärleken råder här", *Barnens sångbok*, s. 102, arr. Cardon; "Kom, Guds barn, från land och stad", *Psalmer*, nr 28; "Himlens Gud är städs oss nära", *Psalmer*, nr 192, arr. Wilberg; "Se, högt på bergets krön", *Psalmer*, nr 4.

Söndagens eftermiddagsmöte, 2 april 2017

Mötesledare: Dieter F. Uchtdorf.

Inledningsbön: Eduardo Gavarret.

Tacksägelse: Marcos A. Aidukaitis.

Sång av tabernakelkören; Mack Wilberg och Ryan Murphy, körledare; Linda Margetts och Bonnie Goodliffe, organister: "Come, Rejoice", *Hymns*, nr 9, arr. Murphy; "Mer helighet giv mig", *Psalmer*, nr 77, arr. Staheli, pub. av Jackman; "The Iron Rod", *Hymns*, nr 274; "Håll alla buden", *Psalmer*, nr 195; "En grundlagd blev lagd", *Psalmer*, nr 178, arr. Wilberg.

Konferenstal finns tillgängliga

För att få tillgång till konferenstal på internet på många språk, gå till conference.lds.org och välj ett språk. Talen finns också i mobilappen Evangeliebiblioteket. Video- och ljudinspelningar på engelska finns i allmänhet på distributionscentren inom sex veckor efter konferensen. Information om tillgängliga format av generalkonferenstalen för medlemmar med funktionshinder finns på disability.lds.org.

Budskap för hemundervisning och besöksundervisning

Som budskap för hem- och besökslärare kan du välja ett tal som bäst passar behoven hos dem som du besöker.

På omslaget

Framsidan: Foto Mason Coberly.

Baksidan: Foto Christina Smith.

Konferensfotona

Konferensfotona från Salt Lake City är tagna av Cody Bell, Janae Bingham, Mason Coberly, Randy Collier, Weston Colton, Ashlee Larsen, Leslie Nilsson och Christina Smith.

**MAJ 2017 ÄRGÅNG 141 NUMMER 5
LIAHONA 14445 180**

Internationell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
Första presidentskapet: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlarnas kvorum: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A.
Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen,
Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Chefredaktör: Joseph W. Sitati

Biträdande redaktörer: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie
Rådgivande: Brian K. Ashton, Jean B. Bingham, LeGrand R.
Curtis Jr., Christoffel Golden, Douglas D. Holmes, Erich W.
Kopischke, Larry R. Lawrence, Carole M. Stephens

Verkställande direktör: Richard I. Heaton

Chef för kyrkans tidningar: Allan R. Loyborg

Verksamhetschef: Garff Cannon

Redaktionschef: Adam C. Olson

Biträdande redaktionschef: Ryan Carr

Publiceringsassistent: Cremilda Amaral

Skriv- och redigeringslag: Maryssa Dennis, David Dickson,
David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff,
LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal,
Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk,
Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney,
Mindy Anne Selu, Marissa Widdison

Huvudansvarig för grafik: J. Scott Knudsen

Grafikansvarig: Tadd R. Peterson

Formgivningsteam: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,
C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley,
Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison,
Rachel Smith, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Samordnare av immateriell äganderätt: Collette Nebeker Aune

Produktionschef: Jane Ann Peters

Produktionsteam: Glen Adair, Connie Bowthorpe Bridge,
Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson,
Gayle Tate Rafferty, Derek Richardson

Prepress: Joshua Dennis, Ammon Harris

Tryckerichef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Troy K. Vellinga

Översättning:

Översättningstjänst

Mariatorget 1A

118 48 STOCKHOLM

Tfn 08-556 029 80

E-post: myhrbergj@ldschurch.org

För prenumeration och priser utanför Förenta staterna och

Kanada, gå till store.lds.org eller kontakta kyrkans lokala

distributionscenter eller församlings- eller grensledare.

Ansvarig utgivare för Liahona: Jerker Myhrberg

Ansvarig för Kyrkonytt: Gösta Körlof

Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, avdelningen för

medlemsuppteckningar och statistik

Sveagatan 8A

441 32 Alingsås

Prenumerationsinformation

Prenumeration eller ändring av adress sker genom att kontakta

Customer Service (kundtjänsten)

Tel: 08-500 655 20

E-post: rcstockholm@ldschurch.org

Internet: store.lds.org

Priset för en helårsprenumeration är SEK 84:00 som insättes på

pluggiro: 260353-8. Ange Liahona och språk.

Skicka manuskript och frågor online till liahona.lds.org; via post

till Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT

84150-0024, USA eller via e-post till liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislarna, bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fijijska, finska, franska, grekiska, holländska, isländska, indonesiska, italienska, japanska, kambodjanska, kinesiska (förenklad), kiribati, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska, marshallesiska, mongoliska, norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska, spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thailändska, tjekiska, tonganska, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2017 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Printed in the

United States of America.

Copyrightinformation: Om inget annat anges kan material från Liahona kopieras för privat, icke kommersiellt bruk (inklusive för ämbeten i kyrkan). Den här rättigheten kan när som helst återkallas. Visuellt material får inte kopieras om förbehåll anges intill konstverket. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

May 2017 Vol. 141 No. 5, LIAHONA (USPS 311-480)

Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of

Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake

City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada,

\$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt

Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address.

Include address label from a recent issue; old and new address must

be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake

Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-

537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)

may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication

Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to

Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,

Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Talarregister

Andersen, Neil L., 58
Ballard, M. Russell, 62
Bednar, David A., 67
Bragg, Mark A., 36
Brough, M. Joseph, 23
Burton, Linda K., 12
Causé, Gérard, 75
Choi, Yoon Hwan, 90
Christofferson, D. Todd, 108
Clayton, L. Whitney, 97
Clayton, Weatherford T., 26
Cook, Quentin L., 126
Cordon, Bonnie H., 6
Cordón, Valeri V., 55
Costa, Joaquin E., 112
De Hoyos, Benjamín, 124
Eyring, Henry B., 15, 19, 82
Grow, C. Scott, 121
Hales, Brook P., 45
Hales, Robert D., 46
Holland, Jeffrey R., 49
Jergensen, Kevin R., 45
Jones, Joy D., 87
McConkie, Carol F., 9
Monson, Thomas S., 66, 86
Nelson, Russell M., 39
Oaks, Dallin H., 100
Palmer, S. Mark, 114
Rasband, Ronald A., 93
Renlund, Dale G., 29
Sabin, Gary B., 52
Soares, Ulisses, 33
Stevenson, Gary E., 117
Uchtdorf, Dieter F., 43, 78, 104

Ämnesregister

Aktivering, 15
Aktivitetsnivå, 36
Ansvarighet, 108
Barn, 87, 117
Buden, 23, 26
Bön, 6, 121
Den Helige Anden, 9, 15,
19, 36, 39, 87, 93, 100,
117, 126
Döden, 26
Enighet, 15, 49, 75
Exempel, 55, 121
Familjen, 19, 36, 55, 62, 87
Frid, 58
Frälsningsplanen, 19, 26, 52,
62, 100, 104
Förberedelse, 67, 75
Förbund, 9, 12, 39, 52, 58,
62, 87
Förlåtelse, 29
Försoningen, 6, 9, 19, 26, 29,
39, 62
Förtullvaron, 6, 26, 100
Föräldraskap, 23, 55, 87, 108
Generalkonferensen, 124
Gud Fadern, 6, 62, 93, 100,
104, 121
Gudomen, 93, 100, 117
Gudomlig natur, 9, 87
Handlingsfrihet, 26
Hopp, 104
Hängivenhet, 52
Jesus Kristus, 6, 9, 12, 19, 23,
26, 29, 33, 36, 39, 46, 49,
58, 62, 66, 82, 90, 93, 97,
100, 104, 108, 114, 121,
124, 126
Joseph Smith, 126
Kristi ljus, 19, 36
Kristlig kärlek, 15, 46, 66
Kvinnor, 12
Kyrkans ledare, 23, 78
Kärlek, 29, 36, 46, 49, 66,
104, 108, 114
Ledarskap, 78
Lydnad, 46, 97, 114, 121

Läkedom, 29
Lärjungskap, 12, 39, 46, 49,
52, 58, 78, 87
Manningar, 93, 117
Medkänsla, 29
Missionsarbete, 67, 90, 114
Mormons bok, 86, 112
Motgångar, 29, 33, 39, 46,
49, 52, 90, 97, 104, 126
Musik, 49
Mål, 62
Normer, 108
Offer, 12, 23
Omvändelse, 29, 52, 87, 90,
112, 121
Pornografi, 55
Profeter, 108
Prästadömet, 67, 75, 82
Rädsla, 104
Sabbatsdagen, 55, 58, 124
Sakramentet, 9, 15, 75, 124
Sakramentsmöte, 126
Skapelsen, 26, 100
Skriftstudier, 6, 23, 39, 55,
86, 121
Släktforskning, 19, 90, 124
Tempeltjänst, 19, 36, 90, 124
Tillit, 6, 33, 97
Tjänande, 6, 15, 75, 78, 82
Traditioner, 55
Tro, 33, 39, 46, 49, 90,
97, 126
Undervisning, 87, 124
Ungdomar, 19, 23, 75
Vittnesbörd, 86
Vänlighet, 29, 66
Värdighet, 67, 93, 117, 121
Världslighet, 58
Ämbeten, 78
Ödmjukhet, 15, 78

Höjdpunkter från den 187:e årliga generalkonferensen

Var sjätte månad samlas vi för att höra Guds ord genom levande profeter och inspirerade ledare i kyrkan. Miljontals människor världen över samlas i hem eller möteshus, i olika tidszoner och på olika språk, och ser konferenser på bildskärmar av olika storlekar.

Men generalkonferensen är mer än ett evenemang. Det är en upplevelse som blir kvar hos oss så länge vi vill. Konferensen är något vi studerar, lär av och lever efter.

För att hjälpa dig med din konferensupplevelse försöker vi fånga evenemangets anda i det här numret var sjätte månad. Vare sig du föredrar att studera konferensen på papper, på internet eller på mobilen hoppas vi att det är en källa som du återvänder till ofta.

Tack, Gud, att profeter du sänder

Sidan 86: För att stärka våra vittnesbörd om Frälsaren och hans evangelium, vädjade president Thomas S. Monson till oss att "under bön studera och begrunda Mormons bok varje dag".

Sidan 66: Han uppmanade också männen att utvärdera sina liv och "följa Frälsarens exempel genom att vara vänliga, kärleksfulla och ha kristlig kärlek".

Nya tempel tillkännagivna

Sidan 86: President Monson tillkännagav att fem nya tempel ska byggas: i Brasília, Brasilien; Manila, Filippinerna; Nairobi, Kenya; Pocatello, Idaho, USA samt Saratoga Springs, Utah, USA. (Se sidan 141 för mer information.)

Nya ledare inröstade

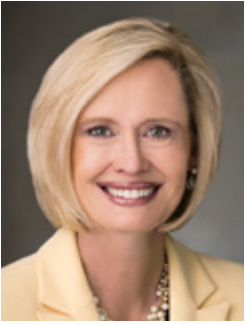
Sidan 43: Lördagen den 1 april tillkännagav första presidentskapet upplösningen av Hjälpföreningens generalpresidentskap, bestående av Linda K. Burton, Carole M. Stephens och Linda S. Reeves.

Sidan 135: Här får du veta mer om de 10 nya generalauktoriteterna i kyrkan, bland annat det nya generalpresidentskapet.

Tillkännagivandena - fortfarande lika viktiga

Omslagets insidor: Flera talare tog upp "Den levande Kristus" och "Familjen: Ett tillkännagivande för världen" (se sidorna 26, 36, 39, 62 och 100). Du hittar de här viktiga dokumenten på omslagets insidor till det här numret. ■

Bonnie H. Cordon
andra rådgivare i Primärs generalpresidentskap

Förtrösta på Herren och håll dig kvar på mittpunkten

Vi kan göra Frälsaren till mittpunkten i våra liv genom att lära känna honom, och då gör han våra stigar jämna.

När jag reste runt i Asien kom en god syster fram till mig. Hon lade armarna om mig och frågade: "Tror du verkligen att det här evangeliet är sant?" Kära syster, jag vet att det är sant. Jag lutar på Herren.

I Ordspråksboken 3:5–6 läser vi rådet:

"Förtrösta på HERREN av hela ditt hjärta, förlita dig inte på ditt förstånd.

Räkna med honom på alla dina vägar, så skall han göra dina stigar jämna."

Det här skriftstället innehåller två råd, en varning och ett underbart löfte. De två råden är: "Förtrösta på HERREN av hela ditt hjärta" samt "räkna med honom på alla dina vägar". Varningen är: "Förlita dig inte på ditt förstånd." Och det underbara löftet är: "Han skall göra dina stigar jämna."

Låt oss först tala om varningen. Bilden den frammanar ger mycket att begrunda. Varningen ligger i jämförelsen av principen att "förlita sig" på något, med att fysiskt luta sig mot något för att få stöd – "förlita dig inte på ditt förstånd". På engelska används här ordet *luta*, vilket har en bibetydelse

av att fysiskt röra sig åt sidan eller få slagsida. När vi lutar oss *fysiskt* åt den ena eller andra sidan förflyttar vi oss från mittpunkten, förlorar balansen och välter. När vi lutar oss *andligt* mot vårt eget förstånd, lutar vi oss bort från vår Frälsare. Om vi lutar oss befinner vi oss

inte på mittpunkten. Vi är i obalans. Vi är inte fokuserade på Kristus.

Systrar, kom ihåg att vi i vårt förjordsiska liv stod tillsammans med Frälsaren. Vi litade på honom. Vi uttryckte vårt stöd, vår entusiasm och glädje över den plan för lycka som vår himmelske Fader lade fram. Vi lutade oss inte bort. Vi stred med hjälp av våra vittnesbörd och "lierade oss med Guds styrkor, och dessa styrkor segrade".¹ Den här kampen mellan gott och ont har förflyttats till jorden. Återigen har vi det heliga ansvaret att stå som vittnen och förtrösta på Herren.

Vi måste alla fråga oss: Hur håller jag mig på mittpunkten och *undviker* att förlita mig på mitt eget förstånd? Hur känner jag igen och följer Frälsarens röst när världens röster är så övertygande? Hur utvecklar jag tillit till Frälsaren?

Jag vill föreslå tre sätt att öka vår kunskap om och tillit till Frälsaren. Ni märker snart att de här principerna inte är nya, men de är grundläggande. Vi sjunger om dem i Primär, de ger eko under Unga kvinnors lektioner och

de är svaren på många frågor i Hjälpföreningen. Principerna för oss till, inte ifrån, mittpunkten.

För det första: Vi kan lära känna Herren och förtrösta på honom när vi "mättar oss med Kristi ord, ty se, Kristi ord skall tillkännage för oss allt vi bör göra".²

För några månader sedan var vår familj samlad för skriftstudier. Min tvååriga sonson satt i mitt knä när vi läste. Jag hade helt antagit farmorsrollen och njöt av att ha min sons familj på besök.

När vi var klara med skiftstudierna slog jag ihop boken. Min sonson visste att det snart var läggdags. Han tittade upp på mig med ivriga blå ögon och sa en evig sanning: "Mer skrifter, farmor."

Min son, som är en god och konsekvent förälder, sa: "Mamma, ge inte efter nu. Han försöker bara slippa gå och lägga sig."

Men när mitt barnbarn ber om mer skrifter, då läser vi mer skrifter! Att läsa mer i skrifterna upplyser vårt förstånd, ger näring åt anden, besvarar våra frågor, ökar vår förtröstan på Herren och hjälper oss att ha honom som mittpunkt. "Kom ihåg att utforska

dem flitigt så att ni kan ha nytta därav."³

För det andra: Vi kan lära känna Herren och förtrösta på honom genom bön. Vilken välsignelse det är att kunna be till vår Gud! "Be till Fadern av allt ert hjärta."⁴

Jag har ett vackert minne av en bön jag håller kärt. Inför ett av mina sommarlov när jag gick på college, tackade jag ja till ett jobb i Texas. Jag behövde köra många mil från Idaho till Texas i min gamla bil, en bil som jag tillgivet döpt till Vern. Vern var packad till taket och jag var redo för det nya äventyret.

På min väg ut genom dörren kramade jag om min kära mamma och hon sa: "Vi ber en bön innan du åker."

Vi knäböjde och mamma började be. Hon vädjade till vår himmelske Fader om att jag skulle vara i säkerhet. Hon bad för min bil som inte hade luftkonditionering, att den skulle fungera för mig. Hon bad att änglar skulle vara med mig över sommaren. Hon bad och bad och bad.

Den frid som kom genom den bönen gav mig mod att lita på Herren

och inte förlita mig på mitt förstånd. Herren gjorde mina stigar jämna i de många beslut jag fattade den sommaren.

När vi gör det till en vana att närma oss vår himmelske Fader i bön, lär vi känna Frälsaren. Vi lär oss att förtrösta på honom. Våra önsningar blir mer som hans. Vi kommer att för egen och andras del kunna utverka de välsignelser som vår himmelske Fader är redo att ge, om vi bara ber i tro.⁵

För det tredje: Vi kan lära känna Herren och förtrösta på honom när vi tjänar andra. Jag har fått lov av Amy Wright att berätta följande om hur hon kom att förstå principen att tjäna även mitt under en skrämmande och livshotande sjukdom. Amy skrev:

"Den 29 oktober 2015 fick jag veta att jag hade cancer. Min typ av cancer har en överlevnadsgrad på 17 procent. Oddsen var inte höga. Jag visste att jag hade mitt livs kamp framför mig. Jag var fast besluten att ge allt, inte bara för min egen skull, utan främst för min familjs. I december påbörjade jag cellgiftsbehandlingen. Jag kände till många

av bieffekterna med cellgifterna, men jag visste inte att det var möjligt att må så illa och ändå leva.

Vid ett tillfälle kallade jag cellgiftsbehandlingen för ett brott mot mänskliga rättigheter. Jag sa till min man att jag hade fått nog. Jag slutar! Jag ville inte tillbaka till sjukhuset. I sin visdom lyssnade min älskling tålmodigt och svarade sedan: 'Okej, då behöver vi hitta någon att tjäna.'

Va? Hade han missat det faktum att hans hustru hade cancer och inte kunde stå ut med en enda illamående-attack eller ett enda ögonblick av olidlig smärta till?

Amy förklarade vidare: "Mina symptom förvärrades gradvis tills jag oftast bara hade en eller två dagar i månaden då jag kunde fungera något så när vanligt. Det var de dagarna som vår familj hittade sätt att tjäna andra."

En av de dagarna delade Amys familj ut paket till andra patienter som fick cellgiftsbehandling, paket fyllda med sådant som kunde lindra symptom eller muntra upp. När Amy inte kunde sova brukade hon tänka ut sätt att förgylla någon annans dag. Ibland på storslagna sätt, men ofta skedde det genom små lappar eller meddelanden med uppmuntran och kärlek. De nätter när hennes smärta hindrade henne från att sova låg hon i sängen med sin iPad och letade efter förrättningar som behövde utföras för hennes avlidna förfäder. Mirakulöst nog avtog smärtan och hon kunde stå ut.

"Tjänandet", vittnade Amy, "räddade mitt liv. Det som till slut gav mig styrkan att fortsätta framåt var den glädje jag upptäckte när jag försökte lindra smärtan hos dem som fanns omkring mig. Jag såg fram emot våra

tjänandeprojekt med stor glädje och förväntan. Än i dag verkar det som en märklig paradox. Man skulle kunna tycka att någon som var skallig, förgiftad och som kämpade för sitt liv hade rätt att tycka att 'just nu handlar det bara om mig'. Men när jag tänkte på mig själv, min situation, mitt lidande och min smärta, så blev världen väldigt mörk och deprimerande. När mitt fokus istället var på andra fylldes den av ljus, hopp, styrka, mod och glädje. Jag vet att det är möjligt tack vare den stödjande, helande och möjliggörande kraften i Jesu Kristi försoning."

Amy lärde sig förtrösta på Herren allteftersom hon lärde känna honom. Om hon hade förlitat sig det allra minsta på sitt eget förstånd hade hon kanske förkastat idén att hon skulle tjäna. Tjänandet gjorde att hon kunde stå ut med smärtan och lidandet och leva enligt skriftstället:

”När ni är i era medmänniskors tjänst, är ni endast i er Guds tjänst.”⁶

Jesus Kristus har övervunnit världen. Och tack vare honom, tack vare hans oändliga försoning, har vi alla anledning att förtrösta, i vetskapen om att allt blir bra till slut.

Systrar, vi kan alla förtrösta på Herren och *inte* förlita oss på vårt förstånd. Vi kan göra Frälsaren till mittpunkten i våra liv genom att lära känna honom, och då gör han våra stigar jämna.

Vi är här på jorden för att visa samma förtröstan på *Jesus Kristus* som gjorde att vi stod med honom när han sa: ”Här är jag, sänd mig.”⁷

Mina kära systrar, president Thomas S. Monson vittnade om att ”våra utlovade välsignelser är omätliga. Stormar må hopa sig, regn må ösa ner över oss, men vår kunskap om evangeliet och vår kärlek till vår himmelske Fader och vår Frälsare ska trösta och uppehålla oss ... när vi vandrar rättrådigt. ... Det finns inget i hela världen som kan besegra oss.”⁸

Jag lägger mitt vittnesbörd till vår älskade profets. Om vi förtröstar på vår himmelske Fader och på vår Frälsare och inte förlitar oss på vårt eget förstånd, gör de våra stigar jämna och sträcker ut barmhärtighetens armar mot oss. I Jesu Kristi namn, amen. ■

Notering: Den 1 april 2017 avlöstes syster Cordon som andra rådgivare i Primärs generalpresidentskap och kallades som första rådgivare.

SLUTNOTER

1. Gordon B. Hinckley, ”En ljusets dag för världen gryr”, *Liahona*, maj 2004, s. 81.
2. Se 2 Ne. 32:3.
3. Se Mosiah 1:7.
4. Se Moro. 7:48.
5. Se HFS, ”Bön”, scriptures.lds.org.
6. Mosiah 2:17.
7. Abr. 3:27.
8. Thomas S. Monson, ”Var vid gott mod”, *Liahona*, maj 2009, s. 92.

Carol F. McConkie

första rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap

Helighetens sköna skrud

Vår Fader i himlen har berett för oss allt det som behövs så att vi kan bli heliga liksom han är helig.

mina förberedelser för det här mötet, har mitt hjärta vänts till de många trofasta systrar som jag har träffat, när och fjärran. För mig beskrivs de bäst i en tacksamhetspsalm av kung David: ”Ge åt Herren hans namns ära, bär fram gåvor och kom inför hans ansikte, tillbed Herren i helig skrud.”¹

Jag ser helighetens sköna skrud i systrar vilkas hjärtan är fästa vid allt som är gott, vilka vill bli mer som Frälsaren. De uppoffrar hela sin själ, sitt hjärta, sin förmåga, sitt förstånd och sin styrka till Herren i sitt sätt att leva varje dag.² Det finns helighet i

strävan och kampen att hålla buden och att ära de förbund vi ingått med Gud. Helighet är att göra sådana val att den Helige Anden fortsätter vara vår vägledare.³ Helighet är att lägga sina naturliga böjelser åt sidan och bli en helig genom Herren Kristi försoning.⁴ ”Varje ögonblick av [vårt liv] måste vara helgat åt Herren.”⁵

Himlens Gud befallde Israels barn: ”Ty jag är HERREN, er Gud. Ni skall hålla er heliga och vara heliga, ty jag är helig. Orena er inte.”⁶

Äldste D. Todd Christofferson har sagt: ”Vår himmelske Fader är en Gud

med höga förväntningar. ... Han ämnar göra oss heliga så att vi kan 'uthärda en celestial härlighet' (L&F 88:22) och 'vistas i hans närhet' (Mose 6:57).⁷ *Lectures on Faith* förklarar: "Ingen var-else kan njuta av hans härlighet utan att äga hans fullkomlighet och helighet."⁸ Vår himmelske Fader känner oss. Han älskar oss, och han har berett för oss allt det som behövs så att vi kan bli heliga liksom han är helig.

Vi är döttrar till vår himmelske Fader och var och en av oss har ett gudomligt arv av helighet. Vår Fader i himlen har förkunnat: "Se, jag är Gud, Helighetens Människa är mitt namn."⁹ I förututliva-ron älskade vi vår Fader och dyrkade honom. Vi ville bli som han. Utifrån en förälders fullkomliga kärlek gav han oss sin älskade Son, Jesus Kristus, att vara vår Frälsare och Återlösare. Han är Helighetens Människas Son.¹⁰ Han "heter 'den Helige'"¹¹, "Israels Helige"¹².

Vårt hopp om helighet finns i Kristus, i hans barmhärtighet och nåd. Med tro på Jesus Kristus och hans försoning kan vi bli rena och obefläckade, om vi avstår från ogudaktighet¹³ och uppriktigt omvänder oss. Vi döps i vatten till syndernas förlåtelse. Våra själar helgas när vi tar emot den Helige Anden med öppet hjärta. Varje vecka tar vi del av

sakramentets förrättning. I en anda av omvändelse, med en uppriktig önskan om rättfärdighet, sluter vi förbund att vi är villiga att ta på oss Kristi namn, minnas honom och hålla hans bud så att vi alltid kan ha hans Ande hos oss. Om vi kontinuerligt strävar efter att bli ett med Fadern, Sonen och den Helige Anden, får vi med tiden del av deras gudomliga natur.¹⁴

Helighet är att hålla våra förbund

Vi inser hur många prövningar, frestelser och svårigheter som skulle kunna dra oss bort från allt som är dygdigt och berömvärdt inför Gud. Men våra jordiska upplevelser erbjuder oss möjligheten att välja helighet. Oftast är det uppoffringarna vi gör för att hålla våra förbund som helgar oss och heliggör oss.

Jag såg helighet utstråla från Evangeline, en 13-årig flicka i Ghana. Ett hennes sätt att hålla sina förbund är att ära sin kallelse som president för bikups-flickorna. Hon förklarade ödmjukt att hon går hem till sina vänner, de mindre aktiva unga kvinnorna, för att be deras föräldrar låta dem komma till kyrkan. Föräldrarna säger till henne att det är svårt eftersom barnen måste arbeta i hushållet på söndagar. Så Evangeline går dit och hjälper till med sysslorna,

och tack vare hennes ansträngningar får hennes vänner ofta tillåtelse att gå till kyrkan.

Om vi håller de förbund som hör till dem, förändrar det heliga präst-dömets förrättningar oss, helgar oss och förbereder oss att inträda i Herrens närhet.¹⁵ Så vi bär varandras bördor. Vi stärker varandra. Vi behåller våra synders förlåtelse när vi underlättar andligt och timligt för de fattiga, de hungriga, de nakna och de sjuka.¹⁶ Vi håller oss obefläckade av världen när vi helgar sabbaten och värdigt tar emot sakramentet på Herrens heliga dag.¹⁷

Vi välsignar familjen och gör hemmet till en helig plats. Vi tyglar våra lidelser så att vi kan fyllas med ren och varaktig kärlek.¹⁸ Vi sträcker oss ut mot andra i vänlighet, med medkänsla, och står som vittnen om Gud. Vi blir ett Sion-folk, av ett hjärta och ett sinne, ett rent folk som lever tillsammans i enighet och rättfärdighet.¹⁹ "Ty Sion måste tillta i skönhet och i helighet".²⁰

Systrar, kom till templet. Om vi ska kunna vara ett heligt folk som är beredda att ta emot Frälsaren när han kommer, måste vi vakna upp och klä oss i våra vackra kläder.²¹ Med styrka och heder avstår vi från världens sätt och håller våra förbund så att vi kan "klädas i renhet, ja, i rättfärdighetens mantel".²²

Helighet är att välja den Helige Anden som vår vägledare

Helighet är en Andens gåva. Vi tar emot den här gåvan när vi väljer att göra det som får den Helige Andens helgande kraft att växa i våra liv.

När Marta tog emot Jesus Kristus i sitt hem, kände hon en oerhört stark önskan att tjäna Herren så bra hon kunde. Hennes syster Maria valde att sitta "vid Herrens fötter" och lyssna på hans ord. När Maria hade fullt upp

med förberedelserna utan någon hjälp, klagade hon: "Herre, bryr du dig inte om att min syster har lämnat mig ensam att sköta allting?"

Jag älskar orden i den mildaste tillrättavisning jag kan föreställa mig. Med fullkomlig kärlek och oändlig medkänsla, förmanade Frälsaren henne:

"Marta, Marta, du gör dig bekymmer och oroar dig för så mycket.

Men bara ett är nödvändigt. Maria har valt den goda delen, och den skall inte tas ifrån henne."²³

Systrar, om vi vill vara heliga måste vi lära oss att sitta vid Israels Heliges fötter och ägna tid åt helighet. Läger vi undan telefonen, den oändliga att-göra-listan och världsliga bekymmer? Genom att be, studera och följa Guds ord låter vi hans renande och helande kärlek nå själen. Låt oss ägna tid åt att vara heliga så att vi kan fyllas med hans heliga och helgande ande. Med den Helige Anden som vår

vägledare är vi beredda att ta emot Frälsaren i helighetens sköna skrud.²⁴

Helighet är att bli en helig genom Jesu Kristi försoning

Enligt kung Benjamins inspirerade ord är de som blir heliga genom Jesu Kristi försoning de som är undergivna, milda, ödmjuka, tålmodiga och kärleksfulla, precis som Frälsaren är.²⁵ Han profeterade att Jesus Kristus, "Herren den

Allsmäktige som regerar, som var och är från all evighet till all evighet, med makt skall komma ned från himlen bland människobarnen och skall bo i ett tabernakel av lera". Han kom för att välsigna de sjuka, de lama, de döva och de blinda, och för att uppväcka dem som dött till liv. Och ändå led han "mer än människan kan uthärda utan att dö därav".²⁶ Och trots att han är den ende genom vilken frälsning kommer, blev han hånad, gisslad och korsfäst. Men Guds Son uppstod från graven så att vi alla kan övervinna döden. Han är den som ska stå för att döma världen i rättfärdighet. Han är den som ska återlösa oss alla. Han är Israels Helige. Jesu Kristus är helighetens sköna skrud.

När kung Benjamins folk hörde hans ord, föll de till marken på grund av sin stora ödmjukhet och vördnad för Guds nåd och härlighet. De erkände sitt köttsliga tillstånd. Inser vi hur ytterst beroende vi är av vår Herre Kristi nåd och barmhärtighet? Inser vi att alla goda gåvor, andliga som timliga, kommer till oss genom Kristus? Minns vi att vi enligt Faderns eviga plan kan få frid i det här livet och evighetens härlighet endast i och genom hans helige Son?

Må vi tillsammans med kung Benjamins folk ropa med en röst: "O, förbarma dig, och låt Kristi försonande blod verka så att vi kan få förlåtelse för

Om vi vill vara heliga måste vi lära oss att sitta vid Israels Heliges fötter och ägna tid åt helighet.

våra synder och så att våra hjärtan kan bli renade. Ty vi tror på Jesus Kristus, Guds Son, som skapade himmel och jord och allting.”²⁷

Jag vittnar om att när vi kommer till Israels Helige, kommer hans ande över oss så att vi kan fyllas med glädje och få förlåtelse för våra synder och få samvetsfrid.

Vår himmelske Fader har gett var och en av oss förmågan att bli helig. Må vi göra vårt bästa för att hålla våra förbund och ha den Helige Anden som vägledare. Med tro på Jesus Kristus blir vi heliga genom hans försoning, så att vi kan ta emot odödlighet och evigt liv och ge Gud vår Fader hans namns ära. Må våra liv alltid vara en helig gåva, så att vi kan stå inför Herren i helighetens sköna skrud. I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. 1 Krön. 16:29–30.
2. Se L&F 20:31–34.
3. Se L&F 45:57.
4. Se Mosiah 3:19.
5. Brigham Young, "Remarks", *Deseret News*, 2 apr. 1862, s. 313; se även James E. Faust, "Stå på heliga platser", *Liahona*, maj 2005, s. 68.
6. 3 Mos. 11:44.
7. D. Todd Christofferson, "Alla som jag älskar tillrättavisar och tuktar jag", *Liahona*, maj 2011, s. 97.
8. *Lectures on Faith* (1985), s. 77.
9. Mose 7:35.
10. Se Mose 6:57.
11. Jes. 57:15.
12. 1 Ne. 22:21, 24, 26, 28.
13. Se Moro. 10:32–33.
14. Se 2 Petr. 1:4.
15. Se L&F 84:20.
16. Se Mosiah 4:26.
17. Se L&F 59:9.
18. Se Alma 38:12.
19. Se Mose 7:18–19.
20. L&F 82:14.
21. Se 2 Ne. 8:24.
22. 2 Ne. 9:14.
23. Se Luk. 10:38–42.
24. Se L&F 45:57–59.
25. Se Mosiah 3:19.
26. Mosiah 3:5, 7.
27. Mosiah 4:2.

Linda K. Burton

Hjälpföreningens generalpresident

Säkra kvinnor

Säkra kvinnor är lärjungar som har vår Frälsare Jesus Kristus i centrum och finner hopp genom löftet i hans försoningsoffer.

Mina kära systrar: Vi älskar er och tackar er för ert godhjärtade och entusiastiska sätt att följa första presidentskapets uppmaning och arbetet med Jag var främling (#IWasAStranger). Så fortsätt att be, lyssna på Andens viskningar och handla efter de maningar ni får.

Oavsett om jag reser här eller runtom i världen, är det inte ovanligt att någon frågar: "Minns du mig?" Eftersom jag är smärtsamt ofullkomlig måste jag erkänna att jag ofta inte kommer ihåg namn. Men jag minns den mycket påtagliga kärlek som vår himmelske Fader har låtit mig känna när jag möter hans dyrbara döttrar och söner.

Nyligen fick jag möjlighet att besöka några av våra älskade kvinnor som sitter i fängelse. När vi innerligt tog farväl vädjade en av dessa kära kvinnor: "Snälla syster Burton, glöm inte bort oss." Jag hoppas att hon och andra som vill bli ihågkomna känner att de är det när jag delar med mig av några tankar till er.

Säkra kvinnor på Frälsarens tid: Med Frälsaren Jesus Kristus i centrum

Våra systrar har i alla tider visat det trofasta mönstret för lärjungeskap som också vi strävar efter. "I Nya testamentet finns det berättelser om

[säkra] kvinnor, både nämnda vid namn och inte, som utövade tro på Jesus Kristus [och på hans försoning], som lärde sig och följde hans lärdomar och som vittnade om hans verksamhet, underverk och majestät. Dessa kvinnor blev exemplariska lärjungar och viktiga vittnen om frälsningsarbetet."¹

Begrunda följande berättelser i Lukasevangeliet. Den första kommer från Frälsarens jordiska verksamhet:

"Jesus [vandrade] från stad till stad och från by till by och predikade evangeliet om Guds rike. De tolv var med honom.

Och även *några kvinnor*, ... Maria, som kallades Magdalena ... vidare Johanna ... och Susanna och många andra som tjänade [honom]."²

Nästa kommer från tiden efter hans uppståndelse:

Och vidare [gick] *några kvinnor* ... tidigt på morgonen till graven men fann inte hans kropp.

Och de kom och berättade att de hade sett en änglasyn och att änglarna hade sagt att han levde."³

På sista tiden, när jag mer noggrant har begrundat de här versernas innebörd, har det slagit mig att man skulle kunna kalla de här kvinnorna för "säkra kvinnor" eftersom de har så många egenskaper som är synonyma

med att vara säker. De är trofasta, övertygade, positiva, självsäkra, orubbliga, bestämda, trygga och pålitliga.⁴

När jag begrundade dessa mäktiga egenskaper, mindes jag från Nya testamentet två sådana *säkra kvinnor* som bar övertygade, säkra, orubbliga, bestämda vittnesbörd om Frälsaren. Även om de liksom vi var ofullkomliga kvinnor, är deras vittnesbörd inspirerande.

Minns ni den okända kvinnan vid brunnen som uppmanade andra att komma och se när hon hade fått veta vem Frälsaren var? Hon bar ett *säkert* vittnesbörd om att han var Messias.⁵ Hennes vittnesbörd och uppmaning var så kraftfulla att "flera kom till tro"⁶.

Efter sin bror Lasarus död, sa Marta, Herrens älskade lärjunge och vän, med vad som måste ha varit djup sinnesrörelse: "Herre, om du hade varit här, skulle min bror inte ha dött." Tänk på den säkerhet hon visade när hon fortsatte: "Men också nu *vet jag* att Gud kommer att ge dig vad du än ber

honom om." Hon vittnade vidare: "Jag tror att du är Messias, Guds Son, han som skulle komma till världen."⁷

Av de här systrarna lär vi att *säkra kvinnor* är lärjungar som har vår Frälsare Jesus Kristus i centrum och finner hopp genom löftet i hans försoningsoffer.

Återställens säkra och förbundstrogn kvinnor: Villiga att uppoffra

I forna dagar gjorde *säkra kvinnor* uppoffringar när de vittnade om och levde efter Jesu lärdomar. *Säkra kvinnor* i återställens tidiga dagar gjorde samma sak. Drusilla Hendricks och hennes familj tillhörde de nyomvända som fick lida under förföljelserna av de heliga i Clay County, Missouri. Hennes man blev förlamad efter slaget vid Crooked River. Hon lämnades att ta hand om honom och försörja familjen.

"Vid ett särskilt svårt tillfälle, då familjens mat hade tagit slut, mindes hon att en röst sa: 'Håll ut, Herren kommer att sörja för era behov.'"

När hennes son behövdes som frivillig i mormonbataljonen, motsatte sig Drusilla först detta och hon kämpade med det i bön till sin himmelske Fader, tills "det var som om en röst sa till henne: 'Vill du inte ha den högsta härligheten?' Naturligtvis svarade hon 'Jo' och rösten fortsatte: 'Hur tror du att du ska få den utan göra de största uppoffringarna?'"⁸

Av den här *säkra kvinnan* lär vi oss att vi, för att vara lärjungar som är trogna våra förbund, måste vara villiga att göra uppoffringar.

Säkra kvinnor i dag: Minns och förbereder sig för att fira Frälsarens återkomst

Jag har nämnt *säkra kvinnor* på Frälsarens tid och den första tiden efter evangeliets återställelse, men hur är det med vår tids *säkra kvinnors* exempel på lärjungskap och vittnesbörd?

Under ett uppdrag som jag nyligen hade i Asien inspirerades jag återigen av många *säkra kvinnor* som jag träffade. Jag blev särskilt imponerad av nya

medlemmar i Indien, Malaysia och Indonesien som försöker leva efter evangeliet i sina egna hem, ibland under stora uppoffringar eftersom den livsstilen ofta krockar med kulturen i familjen och landet. De *säkra kvinnor* som jag träffade i Hongkong och Taiwan som vuxit upp i kyrkan fortsätter att välsigna familjen, kyrkans medlemmar och samhället genom att ständigt ha Frälsaren i centrum och villigt göra uppoffringar för att hålla sina förbund. Liknande *säkra kvinnor* finns i hela kyrkan.

En *säker kvinna* som har välsignat mitt liv i årtionden har under de senaste 15 åren kämpat med den nedbrytande, svåra och tilltagande sjukdomen inklusionskroppsmyositis. Trots att hon är rullstolsbunden strävar hon efter att vara tacksam och för en lista över saker som hon *kan* göra: Jag kan andas, jag kan svälja, jag kan be och jag kan känna min Frälsares kärlek. Nästan varje dag bär hon sitt *säkra vittnesbörd*, med fokus på Kristus, för släkt och vänner.

Jag hörde nyligen Jennys berättelse. Hon är en hemkommen missionär

vars föräldrar skilde sig under hennes mission. Hon berättade hur tanken på att återvända hem "skrämdde livet ur [henne]". Men då hon vid slutet av sin mission besökte missionshemmet på väg hem till Förenta staterna, tog en *säker kvinna* – missionspresidentens fru – vänligt hand om henne genom att helt enkelt borsta hennes hår.

Flera år senare välsignades hon av en annan *säker kvinna*, Terry – president för Hjälpföreningen i staven och en Jesu Kristi lärjunge – då Jenny kallades som president för Hjälpföreningen i sin församling. Vid den tidpunkten arbetade Jenny på sin doktorsavhandling. Terry var inte bara mentor för Jenny i sin roll som hennes ledare, utan satt också hos henne i tio timmar på sjukhuset när Jenny fick den skrämmande diagnosen leukemi. Terry besökte sjukhuset och körde Jenny till hennes läkarbesök. Jenny erkände: "Jag tror nog att jag kräktes flera gånger i hennes bil."

Trots sin sjukdom fortsatte Jenny tappert att verka som Hjälpföreningens president i församlingen. Trots sin

svåra situation ringde hon telefonsamtal och skickade sms och e-post från sin sjuksäng och bad systrar att komma och besöka henne. Hon skickade kort och brev till människor och älskade sina systrar på avstånd. När hennes församling ville ha en bild på hennes presidentskap till församlingens årsberättelse, fick de den här: Eftersom Jenny själv är en *säker kvinna*, bad hon alla att dela varandras bördor, även hennes.

Som den *säkra kvinna* hon är, vittnade Jenny: "Vi är inte bara här för att frälsa andra utan också för att frälsa oss själva. Och den frälsningen kommer av att vi samarbetar med Jesus Kristus, av att vi förstår hans nåd och hans försoning och hur mycket han älskar kyrkans kvinnor. Den sker genom något så enkelt som att borsta någons hår, skicka ett brev med ett inspirerat, tydligt, upplysande budskap om hopp och nåd, eller genom att låta andra kvinnor tjäna oss."

Systrar, när vi har blivit distraherade, fulla av tvivel, missmodiga, syndiga, ledsna eller trötta i själen, må vi då ta emot Herrens uppmaning att dricka av hans levande vatten, liksom den *säkra* kvinnan vid brunnen, och uppmana andra att göra detsamma då vi bär vårt *säkra vittnesbörd* om att han är Kristus.

När livet verkar orättvist, som det måste ha verkat för Marta när hennes bror dog – när vi upplever sorger som ensamhet, barnlöshet, en närståendes bortgång, uteblivna möjligheter till äktenskap eller familj, splittrade hem, allvarlig depression, fysisk eller psykisk ohälsa, stark stress, ångest, missbruk, ekonomiska svårigheter eller en rad andra problem – må vi då minnas Marta och själva bära vårt *säkra vittnesbörd*: "Jag vet ... [och] jag tror att du är Messias, Guds Son."

Må vi minnas de många *säkra kvinnor* som vägrade överge vår

Jenny (i mitten), som tjänade som Hjälpföreningens president i församlingen trots att hon hade leukemi, tillsammans med medlemmarna i presidentskapet

President Henry B. Eyring
förste rådgivare i första presidentskapet

älskade Frälsare under hans oerhörda lidande på korset, och som senare fick förmånen att bli bland de första *säkra* vittnena till hans härliga uppståndelse. Låt oss hålla oss nära honom genom bön och skriftstudier. Låt oss komma närmare honom genom att varje vecka förbereda oss för och ta emot hans försoningsoffers heliga symboler under sakramentets förrättning och genom att hålla våra förbund att tjäna andra när de behöver det. Då kanske vi får tillhöra de *säkra kvinnor*, Kristi lärjungar, som kommer att fira hans härliga återkomst när han kommer tillbaka.

Systrar, jag vittnar om våra kärleksfulla himmelska föräldrar, om vår Frälsare Jesus Kristus och om hans obegränsade försoning för vår skull. Jag vet att profeten Joseph Smith förutordinerades till att bli återställsens profet. Jag vet att Mormons bok är sann och att den översattes genom Guds kraft. Vi har välsignats med en levande profet i vår tid, president Thomas S. Monson. Jag vet med *säkerhet* att dessa saker är sanna! I Jesu Kristi namn, amen. ■

Notering: Den 1 april 2017 avlöstes syster Burton som Hjälpföreningens generalpresident.

SLUTNOTER

1. *Döttrar i mitt rike: Hjälpföreningens historia och verksamhet* (2011), s. 3.
2. Luk. 8:1–3; kursivering tillagd.
3. Luk. 24:22–23; kursivering tillagd.
4. I King James Version av Bibeln används uttrycket *certain women* där det på svenska står "några kvinnor". "Certain" kan betyda "några/vissa" men också "säkra" och det är den aspekten jag vill fokusera på i dag.
5. Se Joh. 4:29.
6. Joh. 4:39.
7. Joh. 11:21–22, 27; kursivering tillagd.
8. Se Jennifer Reeder and Kate Holbrook, red., *At the Pulpit: 185 Years of Discourses by Latter-day Saint Women* (2017), s. 51–52.
9. Använt med tillstånd från författaren, Jennifer Reeder, expert på 1800-talets kvinnor vid kyrkans historiska avdelning.

”Min frid lämnar jag efter mig åt er”

Herren lovade sina lärjungar frid när han skulle lämna dem. Han har gett oss samma löfte.

Mina kära systrar, vi har i kväll välsignats med Guds ande. De inspirerade budskapen från de kvinnliga ledarna och musiken har stärkt vår tro och önskan att hålla de heliga förbund som vi har ingått med vår kärleksfulle himmelske Fader. Vi har känt en större kärlek till vår Herre

Jesus Kristus och en uppskattning för den fantastiska gåva som hans försoningsoffer är.

Mitt budskap i kväll är enkelt. Vi har alla känt frid i kväll. Vi vill alla ofta känna sådan frid inom oss själva, i våra familjer och med människorna runt omkring oss. Herren lovade sina

De som inte ser sina svagheter utvecklas inte. Din medvetenhet om din svaghet är en välsignelse då den hjälper dig förbli ödmjuk och gör att du fortsätter att vända dig till Frälsaren. Anden inte bara tröstar dig, han är även det medel genom vilken försoningen förändrar din natur. Det svaga blir starkt.

Din tro prövas ibland av Satan. Det händer alla Jesu Kristi lärjungar. Ditt skydd mot dessa angrepp är att ha den Helige Anden som följeslagare. Anden talar då frid till din själ. Han manar dig då att fortsätta framåt i tro. Och han påminner dig om de tillfällen när du känt Jesu Kristi ljus och kärlek.

Att minnas kan vara en av de mest värdefulla gåvor som Anden kan ge dig. Han ska "påminna dig om allt vad [Herren] har sagt dig" (se Joh. 14:26). Minnet kan bestå av en besvarad bön, en mottagen prästadömsförrättning, en bekräftelse av ditt vittnesbörd eller av ett tillfälle när du sett Guds vägledning i ditt liv. När du i framtiden behöver styrka kanske Anden påminner dig om de känslor du hade under detta möte. Jag ber att det ska bli så.

Ett minne som Anden ofta påminner mig om är från ett sakramentsmöte en kväll för många år sedan i ett metallskjul i Innsbruck i Österrike. Skjulet låg under ett järnvägsspår. Det var bara omkring ett dussin personer närvarande och vi satt på trästolar. De flesta var kvinnor, en del yngre och andra äldre. Jag såg tårar av tacksamhet när sakramentet delades ut till den lilla församlingen. Jag kände Frälsarens kärlek till dessa heliga och det gjorde även de. Men det mirakel som jag minns tydligast var det ljus som tycktes fylla metallskjulet och som förde med sig en känsla av frid. Det var kväll och det fanns inga fönster, men ändå var rummet ljust, som belyst av middagssolens sken.

lärjungar frid när han skulle lämna dem. Han har gett oss samma löfte. Men han sa att han skulle ge frid på sitt sätt, inte på världens sätt. Han beskrev sitt sätt att sända frid:

"Men Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt vad jag har sagt er.

Frid lämnar jag efter mig åt er. Min frid ger jag er. Inte ger jag er en sådan frid som världen ger. Låt inte era hjärtan oroas och var inte modlösa" (Joh. 14:26–27).

Mosiahs söner behövde fridens gåva när de gav sig av på sin mission till lamaniterna. De kände inte så lite ängslan inför sin svåra uppgift, och de bad om tillförsikt. Och "Herren besökte dem med sin Ande och sade till dem:

Fatta mod! Och de fattade mod" (Alma 17:10; se även Alma 26:27).

Ni kan ibland längta efter känslan av frid när ni står inför otrygga förhållanden och sådant som känns som kommande prövningar. Mosiahs söner lärde sig det som Herren undervisade Moroni om. Det vägleder oss alla: "Om människorna kommer till mig skall jag visa dem deras svaghet. Jag ger människorna svaghet för att de skall kunna bli ödmjuka, och min nåd är tillräcklig för alla människor som ödmjukar sig inför mig. Ty om de ödmjukar sig inför mig och har tro på mig, då skall jag göra så att det svaga blir starkt för dem" (Eth. 12:27).

Moroni sa att när han "hade hört dessa ord blev" han "tröstad" (Eth. 12:29). De kan vara till tröst för oss alla.

Den Helige Andens ljus var klart och rikligt den kvällen. Och fönstren som släppte in ljuset var de heligas ödmjuka hjärtan, de som hade kommit inför Herren för att söka förlåtelse för sina synder och förplikta sig att alltid minnas honom. Det var inte svårt att minnas honom då, och mitt minne av den heliga upplevelsen har gjort det lättare för mig att minnas honom och hans försoning under åren som gått. Den dagen uppfylldes löftet i sakramentsbönen om att Anden ska vara med oss, och det gav en känsla av ljus och frid.

Liksom ni har jag varit tacksam för de många sätt som Herren har besökt mig med Hjälparen när jag har behövt frid. Men vår himmelske Fader vill göra mer än att bara hjälpa oss känna frid, han bryr sig om vår utveckling. Tröstare är bara en av den Helige Andens roller som beskrivs i skrifterna. Här är en annan: "Och se, sannerligen, sannerligen säger jag dig: Förlita dig på den Ande som leder till att göra gott" (L&F 11:12). Oftast innebär det goda som

han leder dig till att göra att du hjälper någon annan få tröst från Gud.

I sin visdom har Herren fört er samman i organisationer och klasser i sin kyrka. Han har gjort det för att öka er kraft att göra gott. Inom dessa organisationer har ni särskilda ansvar att tjäna andra i hans ställe. Om du till exempel är en ung kvinna ber kanske din biskop eller din ledare för unga kvinnor dig att hjälpa en av Laurel-flickorna som blivit det vi ibland kallar "mindre aktiv". Du kanske känner henne bättre än biskopen eller ledaren för unga kvinnor gör. Du kanske känner till att hon känner sig bekymrad hemma eller i skolan eller kanske både och. Dina ledare kanske inte känner till varför de kände sig manade att be dig hjälpa henne, men Herren gör det och han leder detta verk genom sin andes inspiration.

För att dina ansträngningar ska ge dig framgång behövs ett förändringens under i både ditt hjärta och i hjärtat hos den unga kvinna som du ombads rädda. Och det kräver den Helige Andens sällskap. Anden kan hjälpa dig att se den

minde aktiva Laurel-flickan som Herren ser henne. Herren känner hennes hjärta och ditt hjärta, och han vet vilka möjligheter som finns för hjärtans förändring. Han kan besöka er båda med sin ande för att inspirera till ödmjukhet, förlåtelse och kärlek.

Den anden kan inspirera de ord, de gärningar och det tålmod som du behöver för att förmå ett får att komma tillbaka till flocken. Och han kan beröra hjärtan hos flocken i Laurel-klassen till att älska och välkomna det förlorade fåret så att hon, när hon återvänder, får en känsla av att hon har kommit hem.

Er kraft att göra gott som en samling Guds döttrar beror till stor del på den enighet och den kärlek som finns bland er. Det är ytterligare en gåva av frid som kommer genom den Helige Anden.

Alma förstod detta. Det är därför han vädjade till sitt folk "att det inte skulle finnas några stridigheter bland dem, utan de skulle se framåt med en och samma blick, med en tro och ett dop, med sina hjärtan förenade i enighet och i kärlek till varandra" (Mosiah 18:21).

Enighet är nödvändigt för oss för att vi ska ha Anden i vår klass och i vår familj. Men ni vet av erfarenhet, precis som jag, att sådan kärleksfull enighet inte är lätt att bibehålla. Vi behöver ha den Helige Anden som följeslagare till att öppna våra ögon och stilla våra känslor.

Jag minns ett tillfälle då en av våra söner, sju eller åtta år gammal, hoppade i sin säng så hårt att jag trodde att den skulle gå sönder. Jag kände mig frustrerad och skyndade mig för att sätta mitt hus i ordning. Jag tog tag i min sons små axlar och lyfte upp honom tills våra ögon möttes.

Anden satte ord i mitt sinne. Det var en stilla röst, men den genomträngde mitt hjärta: "Du håller i en fantastisk

person.” Jag satte varsamt ner honom på sängen och bad om förlåtelse.

Nu har han blivit den fantastiska man som den Helige Anden lät mig se för 40 år sedan. Jag är evigt tacksam att Herren räddade mig från mina ovänliga känslor genom att sända den Helige Anden så att jag fick se ett Guds barn så som han såg honom.

Enigheten vi söker i familjen och i kyrkan kommer av att vi låter den Helige Anden påverka vad vi ser när vi tittar på varandra – och även när vi tänker på varandra. Anden ser med Kristi rena kärlek. Lyssna på de ord som Mormon använde sig av för att beskriva kärlek. Tänk på tillfällen då du känt den.

”Kärleken är tålig och god och avundas inte och är inte uppblåst, söker inte sitt och blir inte lätt förargad, tänker intet ont och gläds inte åt ondska utan gläds åt sanningen, fördrar allting, tror allting, hoppas allting och uthärdar allting.

Om ni därför, mina älskade bröder [och jag lägger till systrar], inte har kärlek är ni ingenting, ty kärleken sviker aldrig. Håll därför fast vid kärleken, som är det största av allt, ty allt måste upphöra.

Men den kärlek som är Kristi rena kärlek består för evigt, och var och en

som på den yttersta dagen befinns vara fylld därav, med honom är allt väl.

Därför, mina älskade bröder [och systrar], be till Fadern av allt ert hjärta att ni må vara fyllda av denna kärlek som han har utgjutit över alla som är hans Sons, Jesu Kristi, sanna efterföljare, så att ni kan bli Guds söner [och döttrar], så att vi, när han visar sig, skall bli lika honom, ty vi skall se honom sådan han är, så att vi kan ha detta hopp och så att vi kan bli renade alldeles som han är ren” (Moro. 7:45–48).

Detta är det mål som er Fader i himlen har för er, hans dyrbara döttrar. Det kan kännas som ett avlägset mål, men från hans perspektiv är ni inte så långt borta. Så han besöker er med sin ande för att trösta er, uppmuntra er och mana er att fortsätta framåt.

Jag ger er mitt fasta vittnesbörd om att Fadern känner er – han känner era behov och känner er vid namn – han älskar er och hör era böner. Hans älskade Son uppmanar er att komma till honom. Och de sänder den Helige Anden för att hjälpa er i era ansträngningar att tjäna andra i deras ställe.

Tack vare Jesu Kristi försoning har den Helige Andens ständiga sällskap en helgande och renande inverkan på er

ande. Ni känner då den frid som Frälsaren lovade ge sina lärjungar. Med den friden kommer ett strålande hopp och en känsla av ljus och kärlek från Fadern och hans älskade Son, som leder hans rike på jorden genom uppenbarelse till sin levande profet. Det vittnar jag om i Herrens Jesu Kristi namn, amen. ■

President Henry B. Eyring
förste rådgivare i första presidentskapet

Att samla in Guds familj

Gud Fadern vill få hem sina barn igen, i familjer och i härlighet.

Mina kära bröder och systrar, jag gläder mig åt möjligheten att få vara tillsammans med er i början av det här generalkonferensmötet. Jag välkomnar er varmt.

Generalkonferensen har alltid varit ett tillfälle för de sista dagars heliga att samlas. Vi är sedan länge alltför många för att kunna samlas fysiskt på en plats, men Herren har sett till att välsignelserna av generalkonferensen kan nå er var ni än är. Även om det är imponerande att se alla heliga som samlats i det här stora konferenscentret, ser vi som står vid den här talarstolen inom oss alltid de miljontals människor som samlats tillsammans med oss runt om i världen för att se och lyssna på konferensen. Många av er har samlats mer era familjer. En del har kanske samlats med vänner eller andra medlemmar i kyrkan.

Var ni än är och hur ni än hör min röst, vill jag att ni ska veta att även om ni inte är med oss personligen känner vi att ni är med oss i anden. Vi hoppas att ni alla känner att ni är ett med oss – att ni känner den andliga kraften som kommer närhelst en grupp troende samlas i Jesu Kristi namn.

Jag har känt att jag ska tala till er idag om en annan sorts samling. Den

här samlingen äger inte rum bara var sjätte månad, som generalkonferensen. Den har snarare pågått fortlöpande sedan de första dagarna av kyrkans återställelse, och den har påskyndats under senare år. Jag talar om insamlingen av Guds familj.

För att beskriva den här samlingen kan det vara bäst att börja innan vi föddes, före det som Bibeln kallar "begränsningen" (1 Mos. 1:1). På den tiden levde vi med vår himmelske Fader som hans andebarn. Det här gäller alla människor som någonsin levt på jorden.

Ni förstår, titlarna "broder" och "syster" är inte bara vänskapliga hälsningsfraser eller smeknamn för oss. De ger uttryck för en evig sanning: Gud är bokstavligen hela människosläktets Fader. Var och en av oss är en del av hans eviga familj. Eftersom han älskar oss med en fullkomlig Faders kärlek, vill han att vi ska gå framåt och utvecklas och bli som han. Han bestämde en plan genom vilken vi kunde komma till jorden i familjer, och få upplevelser som skulle förbereda oss att återvända till honom och leva som han lever.

Det centrala i den här planen var löftet att Jesus Kristus skulle offra sig själv för att rädda oss från synd och död. Vår uppgift i den planen är att ta emot Frälsarens offer genom att lyda

evangeliets lagar och förordningar. Ni och jag bejakade den här planen. Faktum är att vi glädde oss åt den, även om den innebar att vi skulle lämna vår Faders närhet och glömma det som vi upplevt där med honom.

Men vi sändes inte hit i fullkomligt mörker. Var och en av oss har fått en del av Guds ljus, som kallas "Kristi ljus", för att hjälpa oss skilja mellan gott och ont, rätt och fel. Det är därför som till och med de som lever med bara lite eller ingen kunskap om Faderns plan, ändå kan känna inombords att vissa handlingar är rätta och moraliska medan andra inte är det.

Vi är speciellt lyhörda för vår känsla för rätt och fel när vi fostrar våra barn. Nästan alla föräldrar har en inneboende

önskan att undervisa sina barn om moraliska dygder. Det här är en del av undret med vår himmelske Faders plan. Han vill att hans barn ska komma till jorden efter det eviga mönstret för familjer som finns i himlen. Familjen är den grundläggande organisatoriska enheten i den eviga sfären, och därför vill han att den också ska vara den grundläggande enheten på jorden. Även om jordiska familjer är långt ifrån fullkomliga, ger de Guds barn den bästa chansen att välkomnas till världen med den enda kärlek på jorden som liknar den vi upplevt i himlen – föräldrakärleken. Familjen är också det bästa sättet att bevara och överföra dygder och sanna principer som troligen leder oss tillbaka till Guds närhet.

Endast mycket få av Guds barn uppnår i det här livet fullständig kunskap om Guds plan, tillsammans med tillgång till prästadömetts förrättningar och förbund som gör Frälsarens försonings kraft fullt verksam i våra liv. Även de som har de bästa av föräldrar kan leva troget enligt det ljus de har, men aldrig få höra om Jesus Kristus och hans försoning eller få möjlighet att döpas i hans namn. Så har det varit för otaliga miljoner av våra bröder och systrar genom världens historia.

Vissa kanske tycker det här är orättvist. De kanske till och med ser det som ett bevis för att det inte finns någon plan, inga speciella frälsningskrav – de känner att en rättvis, kärleksfull Gud inte skulle skapa en plan som är tillgänglig för en så liten del av hans barn. Andra kan dra slutsatsen att Gud måste ha bestämt i förväg vilka av sina barn han skulle frälsa och gjorde evangeliet tillgängligt för dem, medan de som aldrig fick höra evangeliet helt enkelt inte var "utvalda".

Men ni och jag vet, genom de sanningar som återställdes genom profeten

Joseph Smith, att Guds plan är mycket mer kärleksfull och rättvis än så. Vår himmelske Fader är angelägen om att samla in och välsigna hela sin familj. Även om han vet att inte alla väljer att samlas in, ger hans plan alla hans barn möjlighet att ta emot eller förkasta hans inbjudan. Och familjen är det centrala i den här planen.

För århundraden sedan sa profeten Malaki att han en dag skulle sända Elia för att "vända fädernas hjärtan till barnen och barnens hjärtan till deras fäder" (Mal. 4:6).

Den här profetian var så viktig att Frälsaren citerade den när han besökte Amerika efter sin uppståndelse (se 3 Ne. 25:5–6). Och när ängeln Moroni besökte profeten Joseph Smith, citerade han också profetian om Elia och hjärtan, fäder och barn (se JS–H 1:36–39).

I dag är det den 1 april. Om två dagar, den 3 april, har det gått 181 år sedan dagen när Malakis profetia uppfylldes. Den dagen kom Elia, och han gav Joseph Smith prästadörets makt att besegla familjer för evigt (se L&F 110:13–16).

Från den dagen till i dag har intresset för att utforska den egna släkthistorien ökat exponentiellt. I ett ständigt ökande tempo verkar människor dras till sina förfäder med mer än ett flyktigt intresse. Släkthistoriesarkiv, -föreningar och -tekniker har framkommit runtom i världen för att stödja det här intresset. Internets förmåga att förbättra kommunikationerna har gjort det möjligt för familjer att släkthistoriska tillsammans med en hastighet och grundlighet som aldrig förr varit möjlig.

Varför händer allt det här? I brist på bättre ord kallar vi det "Elias ande". Vi kunde också kalla det uppfyllelsen av en profetia. Jag vittnar om att Elia verkligen kom. Barnens hjärtan – era och mitt – har vänts till våra fäder, våra

förfäder. Er tillgivenhet för era förfäder är en del av uppfyllelsen av den profetian. Den är djupt rotad i er upplevelse av vem ni är. Men den handlar om mer än bara nedärvd DNA.

När ni till exempel följer maningarna att utforska er släkthistoria, upptäcker ni kanske att en avlägsen släkting delar några av era ansiktsdrag eller ert intresse för böcker eller er talang att sjunga. Sådant kan vara mycket intressant och till och med upplysande. Men om ert arbete slutar där kommer ni att känna att något saknas. Det beror på att det krävs mer än bara varma känslor för att samla och förena Guds familj. Det krävs heliga förbund som ingås i samband med prästadörets förrättningar.

Många av era förfäder fick inte ta emot de här förrättningarna. Men tack vare Guds försyn fick ni det. Och Gud visste att ni skulle känna er dragna till era förfäder i kärlek och att ni skulle ha den nödvändiga tekniken för att finna dem. Han visste också att ni skulle leva i en tid när tillgången till heliga tempel där förrättningarna kan utföras skulle vara större än någonsin i historien. Och han visste att kan kunde lita på att ni skulle göra det här arbetet till förmån för era förfäder.

Självklart har vi alla många överhängande och viktiga ansvar som

kräver uppmärksamhet och tid. Alla upplever vi att en del av det som Herren förväntar sig att vi ska göra ligger bortom vår förmåga. Lyckligtvis har Herren ett sätt för oss var och en att få tillförsikt och tillfredsställelse i allt vårt tjänande, även det som rör släkthistorisk forskning. Vi får styrka av att göra det han ber oss om genom vår tro på att Frälsaren inte ger några befallningar "utan att bereda en utväg för [oss] att utföra det som han befäller [oss]" (1 Ne. 3:7).

Jag vet det här av egen erfarenhet. För många år sedan när jag studerade vid ett universitet, träffade jag en man som arbetade för ett av de största dataföretagen i världen. Det här var i datoriseringens barndom, och händelsevis skickade hans företag honom att sälja datorer till Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Så vitt jag vet hade den här säljaren ingen religiös tro. Ändå sa han med förvåning och irritation: "I den här kyrkan sysslade de med vad de kallade 'släkthistorisk forskning' genom att leta efter namn på människor som är döda för att identifiera sina förfäder. Människor, mest kvinnor, sprang mellan arkivskåp och letade efter små kort med information." Om jag minns rätt sa han att kvinnorna hade tennisskor på sig så att de kunde springa lite snabbare. Mannen fortsatte:

”När jag såg omfattningen av det de försökte göra, insåg jag att jag hade upptäckt anledningen till att datorn uppfunnits.”

Ja, han hade delvis rätt. Datorer skulle komma att bli en viktig del av framtidens släktforskning – men inte de datorer han sålde. En inspirerad ledare i kyrkan valde att inte köpa hans datorer. Kyrkan skulle vänta på den teknik som man vid det tillfället ännu inte ens kunde ana. Men jag har märkt under de många år som förflutit sedan dess, att inte ens den bästa tekniken någonsin kan ersätta uppenbarelser från himlen, sådana som den ledaren i kyrkan fick. Det här är ett andligt verk och Herren leder det genom sin Helige Ande.

För bara några veckor sedan arbetade jag på min släktforskning med en handledare vid min sida och en annan hjälpare på telefon. På datorskärmen framför mig fanns ett problem som låg bortom min mänskliga kraft att lösa. Jag såg två namn, som skickats till mig genom teknikens under, på människor som kanske väntade på en tempelförrättning. Problemet var att namnen skilde sig åt, men det fanns anledning att tro att de kan ha varit samma person. Min uppgift var att avgöra hur det låg till.

Jag bad handledarna avgöra. De sa: ”Nej, du måste välja.” Och de var helt säkra på att jag skulle upptäcka sanningen. Datorn, med all dess kraft och information, hade lämnat åt mig välsignelsen att stirra på de här namnen på skärmen, bedöma tillgänglig information, söka efter andra uppgifter, be i tysthet och upptäcka vad som var sant. När jag bad blev jag säker på vad jag skulle göra – så som jag blivit i andra situationer när jag behövde himmelsk hjälp för att lösa ett problem.

Vi vet inte vilka underverk Gud inspirerar andra att skapa för att hjälpa till med hans verk att samla in sin familj. Men vilka förunderliga uppfinningar som än kan komma, kommer användningen av dem att kräva att Anden verkar i människor som ni och jag. Det här bör inte förvåna oss. När allt kommer omkring handlar det ju om älskade söner och döttrar till Gud. Han sänder den inspiration som behövs för att ge dem möjlighet att återvända till honom.

Under senare år har ungdomarna i kyrkan svarat på Elias ande på ett inspirerande sätt. Många har nu en egen tempelrekommendation med begränsad användning och använder den ofta. Tempels doprum är mer upptagna än någonsin. Vissa tempel har till och med varit tvungna att anpassa sina scheman efter det ökande antalet ungdomar som kommer till templet.

Det brukade vara ett sällsynt men välkommet undantag att ungdomar hade med sig egna namn på sina föfäder till templet. Nu är det vanligt, och mycket ofta är det ungdomarna själva som har hittat de här föfäderna.

Dessutom har många ungdomar upptäckt att den tid de lagt på släktforskning och tempeltjänst har fördjupat deras vittnesbörd om frälsningsplanen. Det har ökat Andens inflytande på

deras liv och minskat motståndarens inflytande. Det har hjälpt dem känna sig närmare sina familjer och närmare Herren Jesus Kristus. De har upptäckt att det här verket inte bara frälser de döda. Det frälser oss alla (se L&F 128:18).

Ungdomarna har på ett beundransvärt sätt fått visionen. Nu behöver deras föräldrar haka på. Det finns nu många människor som har tagit emot dopet i andevärlden tack vare arbetet som utförts av ungdomar, och de väntar på andra förrättningar som endast vuxna kan utföra i tempel runt om i världen. Arbetet med att samla in vår himmelske Faders familj är inte bara för ungdomar, och inte bara för far- och morföräldrar. Det är för alla. Vi är alla insamlare.

Det här är verket för vår generation, när, som aposteln Paulus sa, ”tiden är fullbordad”, när Gud i Kristus skulle ”sammanfatta allt i himlen och på jorden” (se Ef. 1:10). Det här möjliggörs genom Guds älskade Sons Jesu Kristi försoningsverk. Tack vare honom har våra släktingar ”som en gång var långt borta, kommit nära genom Kristi blod. Ty han är vår frid, han som gjorde de två till ett och rev ner skiljemuren” (Ef. 2:13–14). Ni har liksom jag känt det här när ni har upplevt större kärlek när ni tittat på ett foto av en förfader. Ni har känt det i templet när namnet på ett kort verkade vara mer än ett namn och ni osökt känt att den här personen var medveten om er och kände er kärlek.

Jag vittnar om att Gud Fadern vill få hem sina barn igen, i familjer och i härlighet. Frälsaren lever. Han leder och välsignar det här verket och han vakar över och vägleder oss. Han tackar er för ert trofasta tjänande att samla hans Faders familj, och jag lovar er den inspirerade hjälp ni söker och behöver. I Jesu Kristi namn, amen. ■

M. Joseph Brough
andre rådgivare i Unga mäns generalpresidentskap

Hans ledning var dag

Vår himmelske Fader vet vad du och jag behöver bättre än någon annan.

Ett av vår himmelske Faders käraste redskap för att leda sina barn är rättfärdiga far- och morföräldrar. Min farmor var en sådan kvinna. Vid ett tillfälle som inträffade när jag var för ung att minnas, tillrättavisades jag av min far. När farmor såg hans tillrättavisning, sa hon: "Monte, jag tror du tillrättavisar honom för skarpt."

Pappa svarade: "Mamma, jag tillrättavisar mina barn som jag vill."

Och min kloka farmor sa mjukt: "Det gör jag också."

Jag är säker på att min far hörde sin mors visa vägledning den dagen.

När vi tänker på ledning, kanske vi tänker på en sång som vi alla kan och älskar: "Jag är Guds lilla barn." I refrängen finner vi orden "led mig, stöd mig, gå bredvid mig".¹

Tills helt nyligen uppfattade jag orden som gudomlig ledning till föräldrar. När jag begrundade orden insåg jag att även om de innehåller den ledningen, finns också en långt större innebörd. Personligen ber vi varje dag att vår himmelske Fader ska leda, stödja och gå bredvid oss.

President Dieter F. Uchtdorf förklarade: "Vår Fader i himlen vet sina barns behov bättre än någon annan. Det är hans verk och härlighet att hjälpa oss i varje situation och ge oss förunderliga timliga och andliga resurser för att hjälpa oss på vår väg tillbaka till honom."²

Lyssna på de orden: Vår himmelske Fader vet vad du och jag behöver bättre än någon annan. Därför har han utvecklat ett personligt omsorgspaket, anpassat efter var och en. Det har många komponenter. Det innefattar hans Son och försoningen, den Helige Anden, buden, skrifterna, bönen, profeter, apostlar, föräldrar, far- och morföräldrar, lokala kyrkoledare och många andra – allt för att hjälpa oss återvända för att leva med honom en dag.

Jag vill tala om några av de saker som ingår i omsorgspaketet, som fått mig att inse att en kärleksfull himmelsk Fader leder, stöder och går bredvid mig

och min familj. Min bön är att var och en ska inse genom egen erfarenhet att vår himmelske Fader leder, stöder och går bredvid er och att ni med den kunskapen ska gå fram med tillförsikt och medvetna om att ni egentligen aldrig är ensamma.

Vår himmelske Faders bud är viktiga delar av omsorgspaketet. Alma förkunnade: "Ogudaktighet har aldrig inneburit lycka."³ Att tolerera ett orätt handlande utan kärleksfull rättelse är falsk medkänsla som förstärker den utbredda uppfattningen att ogudaktighet faktiskt kan innebära lycka. Lamaniten Samuel motsade tydligt den uppfattningen: "Ni har sökt lycka i att göra ont, vilket strider mot den rättfärdighetens natur som kännetecknar vårt stora och Eviga Överhuvud."⁴

Genom sina profeter påminner vår himmelske Fader oss ständigt om att rättfärdighet är lycka. Kung Benjamin lärde till exempel att vår himmelske Fader "kräver ... att ni gör som han har befallt er. Ty om ni gör det välsignar han er omedelbart".⁵ I en annan psalm har vi en liknande påminnelse:

*Håll alla buden. Håll alla buden,
Då finner du trygghet, då finner du frid.
Herren välsignar.⁶*

Omkring min fjortonde födelsedag lärde jag mer om dessa välsignelser. Jag lade märke till ett förändrat beteende hos mina föräldrar. Med tanke på det jag såg, frågade jag: "Ska vi ut på mission?" Mors chockade ansiktsuttryck bekräftade min misstanke. Senare, under ett familjeråd, fick mina syskon och jag veta att våra föräldrar hade kallats att presidera över en mission.

Vi bodde på en vacker gård i Wyoming. Från mitt perspektiv var livet perfekt. Jag kunde komma hem från skolan, göra mina sysslor och dra iväg och jaga, fiska eller utforska trakten med min hund.

Kort efter att jag fått veta om kallelsen, insåg jag att jag måste avstå från min hund, Blue. Jag pratade med pappa och frågade vad jag skulle göra med Blue. Jag ville betona hur orättvist det var som Gud krävde. Jag kommer aldrig att glömma svaret. Han sa: "Jag är inte säker. Han kan nog inte följa med, så det är bäst du frågar din himmelske

Fader." Det var inte det svar jag hade väntat mig.

Jag började läsa Mormons bok. Jag bad allvarligt för att få veta om jag måste ge bort min hund. Svaret kom inte genast, men en tanke dök upp om och om igen: "Var inte en börda för dina föräldrar. Var inte en börda. Jag har kallat dina föräldrar."

Jag visste vad vår himmelske Fader krävde. Den vetskapen minskade inte smärtan över att ge bort min hund. Men den lilla uppoffringen uppmjukade mitt hjärta, och jag fann frid i att söka min himmelske Faders vilja.

Jag tackar min himmelske Fader för de välsignelser och den glädje jag funnit genom skrifterna, bönen, den Helige Anden och en värdig jordisk far som tog på sig rollen att undervisa sina barn om evangeliet. De ledde mig, stödde mig och gick till och med bredvid mig för att hjälpa mig finna vägen – särskilt när jag behövde göra något svårt.

Förutom komponenterna i det omsorgspaket jag nämnt, är vi alla välsignade med en prästadömsledare som leder och stödjer oss.

President Boyd K. Packer sa: "Biskopar är inspirerade! Var och en av oss har friheten att ta emot eller förkasta råd från våra ledare, men nonchalera aldrig rådet från er biskop, vare sig det ges från talarstolen eller enskilt."⁷

Dessa män strävar efter att representera Herren. Vare sig vi är gamla eller unga: När Satan vill att vi ska tro att allt är förlorat, är biskopen där för att leda oss. När jag har talat med biskopar har jag funnit en gemensam nämnare när det gäller bekännelser av olydnad eller oförskyllt lidande efter hemska oförrätter. En biskop vill genast uttrycka vår himmelske Faders kärlek till den enskilde och sin önskan att vandra med personen på vägen hemåt.

Kanske beskrivs vår himmelske Faders viktigaste komponent i omsorgspaketet med orden: "Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son."⁸

För att lära oss vad vi behöver göra, ledde Jesus Kristus vägen genom att vara ett fullkomligt föredöme som vi bör försöka följa. Han vädjar till oss med utsträckta armar att komma och följa honom.⁹ Och när vi går vilse, som

vi alla gör, påminner han oss: "Ty se, jag, Gud, har lidit detta för alla, för att de inte skall behöva lida om de omvänder sig."¹⁰

Vilken underbar gåva! Omvändelse är inget straff, det är en förmån. Det är en förmån som leder och stödjer oss. Inte underligt att skrifterna förkunnar att vi inte ska predika något annat än omvändelse.¹¹

Vår himmelske Fader har många resurser, men ofta tar han andra personer till hjälp. Dagligen ger han oss tillfällen att leda, stödja och gå bredvid någon behovande. Vi måste följa Frälsarens exempel. Vi måste engagera oss i vår himmelske Faders arbete.

Som Unga mäns generalpresident-skap vet vi att ungdomar välsignas av att ha föräldrar och ledare som handlar för vår himmelske Fader i att leda, stödja och gå bredvid dem. Tre principer¹² som kan hjälpa oss bli en del av vår himmelske Faders omsorgspaket för andra är:

Ett: Var med ungdomarna. President Henry B. Eyring betonade det här: "Det finns några saker vi kan göra som kan vara av största betydelse. Ännu mäktigare än ord när vi undervisar om en lära, är vårt exempel på att leva efter den läran."¹³ Ska vi leda ungdomar måste vi vara med dem. Den tid vi ger dem är ett uttryck för kärlek som låter oss undervisa genom ord och exempel.

Två: För att verkligen leda ungdomar, måste vi hjälpa dem få kontakt med himlen. Förr eller senare måste var och en stå ensam. Vår himmelske Fader kan vara där och leda, alltid och överallt. Våra unga måste veta hur de ska söka sin himmelske Faders ledning.

Tre: Vi måste låta ungdomar leda. Liksom den kärleksfulla förälder som håller barnets hand när det lär sig gå, måste vi släppa taget för att ungdomar ska utvecklas. Att låta unga leda kräver

tålmod och kärlek. Det är svårare och kräver mer tid än att göra det själva. De kanske snubblar längs vägen, men vi går bredvid dem.

Bröder och systrar, det kommer tillfällen i våra liv när ledandets välsignelser verkar avlägsna eller obefintliga. För sådana svåra tider har äldste D. Todd Christofferson lovat: "Sätt dina förbund främst och lyd buden noggrant. Då kan du be i tro utan att tvivla, i enlighet med dina behov, och Gud kommer att svara. Han upprätthåller dig när du vakar och arbetar. I sin egen tid och på

sitt eget sätt sträcker han ut sin hand och säger 'här är jag'.¹⁴

Vid ett sådant tillfälle sökte jag min himmelske Faders råd genom ihärdig bön i hjärtat i över ett år, för att finna lösningen på en svår situation. Jag visste ju att min himmelske Fader besvarar alla uppriktiga böner. Men en dag var jag så desperat att jag kom till templet med en enda fråga: "Himmelske Fader, bryr du dig verkligen?"

Jag satt långt bak i väntrummet i Logans tempel när till min förvåning tempelpresidenten Vaughn J.

Äldste Weatherford T. Clayton
i de sjuttios kvorum

Featherstone, en nära vän till familjen, kom in i rummet. Han stod längst fram och hälsade oss alla välkomna. När han såg mig bland besökarna slutade han tala, såg mig i ögonen och sa sedan: "Broder Brough, det känns bra att se dig i templet i dag."

Jag ska aldrig glömma känslan i det enkla ögonblicket. Det var som om min himmelske Fader i den hälsningen sträckte ut sin hand och sa: "Här är jag".

Vår himmelske Fader bryr sig verkligen, han hör och besvarar varje barns bön.¹⁵ Som ett av hans barn vet jag att svaret på mina böner kom i Herrens egen tid. Och genom den upplevelsen förstod jag bättre än någonsin att vi är Guds barn och att han har sänt oss hit så att vi kan känna hans närvaro nu och återvända för att leva hos honom en dag.

Jag vittnar om att vår himmelske Fader verkligen leder, stödjer och går bredvid oss. När vi följer hans Son och hörsammar hans tjänare, apostlarna och profeterna, finner vi vägen till evigt liv. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. "Jag är Guds lilla barn", *Psalmer*, nr. 194.
2. Dieter F. Uchtdorf, "Vår Fader, vår mentor", *Liahona*, juni 2016, s. 5.
3. Alma 41:10.
4. Hel. 13:38.
5. Mosiah 2:24.
6. "Håll alla buden", *Psalmer*, nr 195.
7. Boyd K. Packer, "Biskopen och hans rådgivare," *Liahona*, juli 1999, s. 72.
8. Joh. 3:16.
9. Se Luk. 18:22.
10. L&F 19:16.
11. Se Mosiah 18:20.
12. Se "Young Men Auxiliary Training", lds.org/callings/aaronic-priesthood/auxiliary-training.
13. Henry B. Eyring, "Det förberedande prästadömet", *Liahona*, nov. 2014, s. 61.
14. Se D. Todd Christofferson, "Kraften i förbundet", *Liahona*, maj 2009, s. 22.
15. Se "Barnets bön", *Barnens sångbok*, s. 6-7.

Vår Faders underbara plan

Tack vare Guds heliga plan vet vi att födelsen och döden faktiskt bara är milstolpar på vår väg mot evigt liv hos vår himmelske Fader.

I början av min utbildning till läkare hade jag förmånen att hjälpa en ung mor föda sitt första barn. Hon var lugn, fokuserad och lycklig. När barnet fötts lämnade jag över den dyrbara nyfödda till henne. Med glädjetårar strömmande nerför kinderna tog hon detta nyfödda barn i famnen och undersökte honom från topp till tå. Hon höll honom intill sig och älskade honom som bara en mor kan. Det var en förmån att få vara i rummet med henne.

Så började livet för oss alla. Men var vår födelse verkligen början? Världen ser födelsen och döden som början och slutet. Men tack vare Guds heliga plan vet vi att födelsen och döden faktiskt bara är milstolpar på vår väg mot evigt liv hos vår himmelske Fader.¹ De är viktiga delar i vår Faders plan – heliga stunder när jordelivet och himlen korsar varandra. Med tanke på vad jag har lärt mig av att observera födelsen och döden under mina år som läkare och genom tjänandet i kyrkan, vill jag

i dag vittna om vår himmelske Faders underbara plan.

”Innan vi föddes bodde vi hos Gud, våra andars Fader. Alla [människor] på jorden är bokstavligen bröder och systrar” i Guds familj,² och var och en av oss är värdefull för honom. Vi levde länge med honom före vår jordiska födelse – vi lärde, vi valde och vi förberedde oss.

Eftersom vår himmelske Fader älskar oss vill han att vi ska få den största gåva han kan ge, det eviga livets gåva.³ Han kunde inte bara ge oss den här gåvan, vi behövde ta emot den genom att välja honom och hans vägar. Det innebar att vi måste lämna hans närhet och påbörja en underbar och spännande resa av tro, tillväxt och förändring. Den resa vår Fader förberedde oss för kallas frälsningsplanen eller lycksalighetsplanen.⁴

I det stora förjordiska rådet berättade vår himmelske Fader om sin plan.⁵ När vi förstod den blev vi så glada att vi ropade av glädje och morgonstjärnorna sjöng tillsammans.⁶

Planen vilar på tre stora pelare: evighetens pelare.⁷

Den första pelaren är jordens skapelse, platsen för vår jordiska resa.⁸

Den andra pelaren är våra första föräldrars, Adam och Evas, fall. Tack vare fallet fick vi flera fantastiska gåvor. Vi kunde födas och få en fysisk kropp.⁹ Jag är för evigt tacksam mot min mor för att hon satte mig och mina bröder till världen och lärde oss om Gud.

Gud gav oss också handlingsfrihet – förmågan och förmånen att välja och handla själva.¹⁰ För att hjälpa oss välja rätt gav vår himmelske Fader oss bud. Varje dag visar vi Gud att vi älskar honom när vi håller hans bud, och han välsignar våra liv.¹¹

Eftersom vår Fader visste att vi inte alltid skulle välja rätt, eller med andra ord att vi skulle synda, gav han oss den tredje pelaren: Jesus Kristus och hans försoning. Genom sitt lidande betalade Kristus priset för både fysisk död och synd.¹² Han lärde: ”Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.”¹³

Jesus Kristus levde ett fullkomligt liv och höll alltid sin Faders bud. ”Han vandrade på vägarna i Palestina”,

undervisade om evighetens sanningar, ”botade sjuka, gav de blinda synen åter och uppväckte döda”.¹⁴ Han ”gick omkring och gjorde gott”¹⁵ och ”väddjade till alla att följa hans exempel”¹⁶.

Mot slutet av sitt jordiska liv föll han på knä och bad:

”Fader, om du vill, så tag denna kalk ifrån mig! Men ske inte min vilja utan din.” ...

Han kom i svår ångest och bad allt ivrigare, och hans svett blev som blodsdroppar, som föll ner på jorden.”¹⁷

Kristus hjälpte oss bättre förstå omfattningen av hans lidande när han sa till profeten Joseph Smith:

”Jag, Gud, har lidit detta för alla, för att de inte skall behöva lida om de omvänder sig.

Men om de inte omvänder sig måste de lida liksom jag.

Detta lidande fick mig, ja, Gud, den störste av alla, att skälva av smärta och blöda ur varje por samt lida till både kropp och själ.”¹⁸

Där, i Getsemanes trädgård, började han betala priset för våra synder och sjukdomar, vår smärta och våra skröpligheter.¹⁹ Eftersom han gjorde det är

vi aldrig ensamma i våra skröpligheter om vi väljer att vandra med honom. "Han fängslades och dömdes på falska grunder, förklarades skyldig för att tillfredsställa folkmassan och dömdes att dö på Golgatas kors." På korset "gav han sitt liv för att sona alla människors synder. Hans offer som ställföreträdare var en storslagen gåva till alla som någonsin skulle leva på jorden."²⁰

Han förkunnade:

"Se, jag är Jesus Kristus, om vilken profeterna vittnade skulle komma till världen.

Och se, jag är världens ljus och liv, och jag har druckit ur den bittra kalk som Fadern har givit mig och har förhårligat Fadern genom att ta på mig världens synder."²¹

Sedan, tidigt den första veckodagen,²² uppstod han från graven med en fullkomlig, uppstånden kropp, för att aldrig mera dö. Och tack vare att han gjorde det, kommer vi också att göra det.

Jag vittnar om att Jesus Kristus verkligen uppstod från graven. Men för att kunna uppstå från graven var han tvungen att dö först. Och det måste vi också.

En annan av mitt livs stora välsignelser är att jag har känt himlens närhet i

de stunder när jag suttit vid sängkanten med människor som har gått bort. Tidigt en morgon för några år sedan gick jag in i sjukrummet till en trofast sista dagars helig änka som hade cancer. Två av hennes döttrar satt hos henne. När jag kom fram till hennes sjuksäng upptäckte jag snabbt att hon inte längre led eftersom hon just hade dött.

I denna dödens stund fylldes rummet av frid. Hennes döttrar kände en ljuv sorg, och deras hjärtan var fyllda av tro. De visste att deras mor inte var borta, utan hade kommit hem.²³ Till och med i stunder av djupaste sorg, i stunder när tiden står still och livet verkar otroligt orättvist, kan vi finna tröst hos vår Frälsare eftersom han också har lidit.²⁴ Det var en förmån för mig att få vara i det rummet.

När vi dör lämnar anden kroppen och går till nästa etapp av vår resa, andevärlden. Det är en plats för undervisning, omvändelse, förlåtelse och förändring²⁵ – en plats där vi inväntar uppståndelsen.²⁶

En härlig dag i framtiden ska alla som någonsin har fötts uppstå från graven. Våra andar och fysiska kroppar ska återförenas i sin fullkomliga form. Alla ska uppstå, både gammal och ung, både man och kvinna, både ond och

rättfärdig, och "allt skall återställas till sin fullkomliga form".²⁷

Efter uppståndelsen får vi den enastående välsignelsen att bli dömda av vår Frälsare, som sa:

"Därför skall jag ... dra alla människor till mig så att de kan dömas efter sina gärningar.

Och det skall ske att var och en som omvänder sig och blir döpt i mitt namn skall bli mättad. Och om han håller ut intill änden, se, då skall jag hålla honom utan skuld inför min Fader den dag då jag skall stå för att döma världen."²⁸

Och genom Kristus och hans försöning ska alla som väljer att följa honom genom att tro, omvända sig, döpas och ta emot den Helige Anden och hålla ut intill slutet,²⁹ upptäcka att deras resas ändamål är att ta emot "sin gudomliga bestämmelse som arvtagare till evigt liv"³⁰. De ska återvända till sin Faders närhet för att leva med honom för evigt. Låt oss välja rätt.

Vår tillvaro är så mycket mer än det som sker mellan födelsen och döden. Jag inbjuder er att komma och följa Kristus.³¹

Jag inbjuder alla medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga att varje dag "komma till Kristus och bli fullkomnade i honom och avstå från all ogudaktighet ... [så att ni] genom utgjutelsen av Kristi blod ... kan bli heliga och obefläckade".³²

Jag inbjuder dem som ännu inte är medlemmar i denna kyrka att komma och läsa Mormons bok och lyssna till missionärerna. Kom och få tro, och omvänd er från era synder. Kom och låt er döpas och ta emot den Helige Anden. Kom och lev ett lyckligt liv, fyllt av Kristus. Jag lovar att när ni kommer till honom och håller hans bud ska ni finna frid och mening i den här ofta omtumlande jordiska upplevelsen, och

Dale G. Renlund

I de tolv apostlarnas kворum

”evigt liv i den kommande världen”³³.

De som har upplevt de här sanningarna men som av en eller annan anledning har vandrat bort, inbjuder jag att komma tillbaka. Kom tillbaka i dag. Vår himmelske Fader och Frälsaren älskar er. Jag vittnar om att Kristus har förmågan att besvara era frågor, bota er smärta och sorg och förlåta era synder. Jag vet att det är sant. Jag vet att allt det här är sant. Kristus lever! Detta är hans kyrka. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se 2 Ne. 31:18.
2. ”Plan of Salvation”, Gospel Topics, topics.lds.org.
3. Se L&F 14:7; Mose 1:39.
4. Se Alma 42:8.
5. Se Abr. 3:24–28.
6. Se Job 38:7.
7. Se Russell M. Nelson, ”Standards of the Lord’s Standard Bearers”, *Ensign*, aug. 1991, s. 5–6.
8. Se 3 Ne. 9:15.
9. Se 2 Ne. 2:22–25.
10. Se Thomas S. Monson, ”Val”, *Liahona*, maj 2016, s. 85; ”Agency”, Gospel Topics, topics.lds.org.
11. Se Joh. 14:15, 23; se även Alma 38:1
12. Se Alma 34:8–16.
13. Joh. 3:16; se även Joh. 3:17.
14. ”Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd”, *Liahona*, apr. 2000, s. 2.
15. Apg. 10:38.
16. ”Den levande Kristus”, *Liahona*, apr. 2000, s. 2.
17. Luk. 22:42, 44.
18. L&F 19:16–18.
19. Se Jes. 53:4–6; Alma 7:11–13.
20. ”Den levande Kristus”, *Liahona*, apr. 2000, s. 2.
21. 3 Ne. 11:10–11.
22. Se Joh. 20:1.
23. Se Alma 40:11.
24. Se 1 Petr. 2:21–25.
25. Se L&F 138:57–59.
26. Se Alma 40:2–12.
27. Alma 11:44.
28. 3 Ne. 27:15–16.
29. Se *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2005), s. 1.
30. ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
31. Se 2 Ne. 9:50–51; 31:13.
32. Se Moro. 10:32–33.
33. Se L&F 59:23.

Vår gode herde

Jesus Kristus, vår gode herde, finner glädje i att se sina sjuka får utvecklas mot att bli botade.

V i får en inblick i vår himmelske Faders personlighet när vi förstår hans enorma medkänsla med syndare och förstår den åtskillnad han gör mellan synden och dem som syndar. Den här inblicken hjälper oss att få ett mer ”korrekt [förståend om] hans personlighet, fullkomlighet och egenskaper”¹ och är grunden för att utöva tro på honom och på hans Son Jesus Kristus. Frälsarens medkänsla, trots vår ofullkomlighet, för oss

närmare honom och motiverar oss i vår ständiga strävan att omvända oss och efterlikna honom. När vi blir mer lika honom lär vi oss att bemöta andra så som han gör, oavsett yttre egenskaper eller beteende.

Verkan av att skilja mellan de yttre egenskaperna hos en person och personen själv är central i romanen *Les Misérables*, av den franske författaren Victor Hugo.² I romanens inledning presenterar berättaren Bienvenu Myriel,

biskopen i Digne, och tar upp ett dilemma biskopen står inför. Ska han besöka en man som är svuren ateist och föraktad i samhället på grund av sitt tidigare beteende under franska revolutionen?³

Berättaren säger att biskopen helt naturligt kunde känna djup avsmak för mannen. Sedan ställer berättaren en enkel fråga: "Men samtidigt, borde fårens skabb få herden att rygga tillbaka?"⁴ Berättaren svarar åt biskopen och ger det bestämda svaret: "Nej", och lägger till en humoristisk kommentar: "Men vilket får!"⁵

I det här stycket jämför Hugo mannens "ondska" med en hudsjukdom hos får och jämför biskopen med en herde som inte drar sig undan när han möter ett sjukt får. Biskopen är medkännande och senare i romanen visar han liknande medlidande med en annan man, romanens huvudperson, en förfallen före detta fånge, Jean Valjean. Biskopens barmhärtighet och medkänsla motiverar Jean Valjean att ändra riktning i sitt liv.

Eftersom Gud använder sjukdomar som liknelser för synd i skrifterna är det rimligt att fråga, "Hur reagerar Jesus Kristus när han står inför våra metaforiska sjukdomar – våra synder?" Trots allt har Frälsaren sagt att han inte kan

"se på synd med den minsta grad av överseende".⁶ Så hur kan han se på oss, ofullkomliga som vi är, utan att rygga tillbaka i förskräckelse och avsmak?

Svaret är enkelt och tydligt. Som den gode herden,⁷ ser Jesus Kristus på sjukdom hos sina får som ett tillstånd som behöver behandling, vård och medkänsla. Denne herde, vår gode herde, finner glädje i att se sina sjuka får utvecklas mot att bli botade.

Frälsaren förutsade att han skulle föra "sin hjord i bet som en herde",⁸ söka upp de förlorade, föra tillbaka dem som gått vilse, ... , förbinda de sårade och stärka de svaga.⁹ Trots att det avfallna Israel beskrevs som förtärt av syndfulla "blåmärken, ärr och öppna sår",¹⁰ uppmuntrade, uppmanade och lovade Frälsaren läkning.¹¹

Frälsarens jordiska tjänande utmärktes sannerligen av kärlek, medlidande och medkänsla. Han gick inte med förakt längs Galileens och Judeens dammiga vägar och ryggade tillbaka från syndare. Han undvek dem inte med avsky. Nej, han åt med dem.¹² Han hjälpte och välsignade, lyfte och byggde upp och ersatte fruktan och förtvivlan med hopp och glädje. Som den sanne herde han är söker han oss och finner oss för att erbjuda stöd och hopp.¹³ Att förstå hans medkänsla och kärlek hjälper oss att utöva tro på honom – att omvända oss och bli helade.

I Johannesevangeliet läser vi om hur Frälsarens medkänsla påverkar en syndare. De skriftlärdade och fariseerna förde fram till Frälsaren en kvinna som tagits på bar gärning när hon begick äktenskapsbrott. Anklagarna menade att hon borde stenas, enligt moselagen. Som svar på den envisa utfrågningen, sa Jesus slutligen till dem: "Den som är utan synd må kasta första stenen på henne."

Anklagarna gick därifrån "och [Jesus] blev lämnad ensam kvar med kvinnan som stod där.

När Jesus såg att ingen var kvar utom kvinnan, "sade [han] till henne: 'Kvinna, var är de? Har ingen dömt dig?'

Hon svarade: 'Nej, Herre, ingen.' Då sade Jesus: 'Inte heller jag dömer dig. Gå, och synda inte mer!'"¹⁴

Säkerligen hade Frälsaren inte överseende med äktenskapsbrott. Men han dömdes inte heller kvinnan. Han uppmuntrade henne att förändra sitt liv. Hon motiverades att förändra sig tack vare hans medkänsla och nåd. Joseph Smiths översättning av Bibeln bekräftar att hon senare blev en lärjunge: "Och kvinnan ärade Gud från den stunden och trodde på hans namn."¹⁵

Även om Gud är medkännande bör vi inte missta oss och tro att han accepterar och är öppen för synden. Det är han inte. Frälsaren kom till jorden för att frälsa oss *från* våra synder och, märk väl, frälser oss inte *i* våra synder.¹⁶ En skicklig förhørsledare, Zeezrom, försökte en gång lura Amulek med frågan: "Skall [den väntade Messias] frälsa sitt folk i deras synder? Och Amulek svarade och sade till honom: Jag säger dig att det skall han inte, ty det är omöjligt för honom att förneka sitt ord. ... Han [kan] inte frälsa dem i deras synder."¹⁷ Amulek talade en grundläggande sanning att för att bli frälsta från våra synder måste vi följa "omvändelsens villkor", som frigör Återlösarens makt att frälsa våra själar.¹⁸

Frälsarens medkänsla, kärlek och nåd drar oss till honom.¹⁹ Genom hans försoning är vi inte längre nöjda med vårt syndiga tillstånd.²⁰ Gud är tydlig med vad som är rätt och acceptabelt för honom och vad som är fel och syndigt. Detta är inte för att han vill ha själlösa, lydiga efterföljare. Nej, vår

himmelske Fader önskar att hans barn medvetet och villigt väljer att bli som han²¹ och bli värdiga det slags liv han lever.²² På så sätt uppfyller hans barn sin gudomliga bestämmelse och blir arvingar till allt han har.²³ Därför kan inte kyrkans ledare ändra Guds bud eller lära mot hans vilja, för att vara bekväma eller populära.

Men i vår livslånga strävan att följa Jesus Kristus är hans exempel på godhet mot dem som syndar särskilt lärorik. Vi som är syndare måste liksom Frälsaren räcka ut handen till andra med medkänsla och kärlek. Vår roll är också att hjälpa och välsigna, lyfta och bygga upp och ersätta fruktan och förtvivlan med hopp och glädje.

Frälsaren tillrättavisade dem som ryggade tillbaka från dem de ansåg orena och som i sin självgodhet ansåg andra som syndigare än de.²⁴ Det är den lärdom Frälsaren riktade till dem som ”var säkra på att de själva var rättfärdiga och som föraktade andra”. Han gav den här liknelsen:

“Två män gick upp till templet för att be. Den ene var farisé och den andre publikan.

Fariséen stod och bad för sig själv: Gud, jag tackar dig för att jag inte är som andra människor, rånare, brottslingar, äktenskapsbrytare, eller som den där publikanen.

Jag fastar två gånger i veckan, jag ger tionde av allt jag tjänar.

Publikanen stod långt borta och vågade inte ens lyfta blicken mot himlen utan slog sig för bröstet och bad: Gud, var nådig mot mig, syndare.

Jesus avslutade sedan: ”Jag säger er: Han [publikanen] gick hem rättfärdig, inte den andre [fariséen]. Ty var och en som upphöjer sig skall bli förödmjukad, men den som ödmjukar sig skall bli upphöjd.”²⁵

Budskapet till oss är tydligt: En syndare som omvänder sig dras närmare Gud än en självgod person som dömer syndaren.

Människors benägenhet att vara självgod och dömande fanns även

på Almas tid. Människorna ”började organisera kyrkan mer fullständigt ... kyrkans folk började bli högmodiga ... [de började] förhäva sig med högmod i blicken ... de föraktade varandra, och de började förfölja dem som inte trodde som de ville och önskade.”²⁶

Sådan förföljelse var särskilt förbjuden: ”Nu fanns det bland kyrkans folk en sträng lag om att ingen människa som tillhörde kyrkan fick stå upp och förfölja dem som inte tillhörde kyrkan, och att det inte fick förekomma någon förföljelse bland dem själva.”²⁷ Den vägledande principen för sista dagars heliga är densamma. Vi får inte göra oss skyldiga till att förfölja någon i eller utanför kyrkan.

De som har blivit förföljda av något skäl vet hur orättvisa och trångsynthet känns. Som tonåring i Europa på 60-talet kände jag att jag ofta blev retad och mobbad för att jag var amerikan och för att jag var medlem i kyrkan. Några av mina skolkamrater behandlade mig som om jag personligen var ansvarig

för USA:s impopulära utrikespolitik. Jag behandlades också som om min religion var en skymf mot de länder vi bodde i för att den skilde sig från den av staten godkända religionen. Senare, i olika länder i världen, har jag fått små glimtar av de motbjudande fördomar och den diskriminering som personer får stå ut med när den riktas mot deras ras eller etnicitet.

Förföljelse visar sig på många sätt: hån, trakasseri, mobbning, bortstötande och isolering eller hat mot andra. Vi måste se upp för trångsynthet som höjer sin obehagliga röst mot dem som har andra åsikter. Trångsynthet visar sig delvis i ovillighet att tillåta lika rätt till yttrandefrihet.²⁸ Alla, också religiösa människor, har rätt att uttrycka sina åsikter i det offentliga rummet. Men ingen är tillåten att vara hatisk mot andra när dessa åsikter uttrycks.

Kyrkans historia har gott om bevis på hur våra medlemmar behandlats med hat och trångsynthet. Hur ironiskt sorgligt det vore om vi skulle behandla andra på samma sätt som vi behandlats. Frälsaren lärde, "Allt vad ni vill att människorna skall göra er, det skall ni också göra dem."²⁹ Ska vi få respekt måste vi visa respekt. Dessutom medför vår äkta omvändelse "saktnod och ödmjukt hjärta", som inbjuder "den Helige Anden [och fyller oss med] fullkomlig kärlek",³⁰ en "uthållig"³¹ kärlek till andra.

Vår gode herde är oföränderlig och känner likadant i dag för synd och syndare som när han levde på jorden. Han ryggar inte tillbaka från oss när vi syndar, även om han ibland måste tänka: "Men, vilket får!" Han älskar oss så mycket att han gett oss möjligheten att omvända oss och bli renade, så att vi kan återvända till honom och vår himmelske Fader.³² På så sätt gav Jesus Kristus oss ett föredöme att följa – respekt för alla och hat mot ingen.

Låt oss, som hans lärjungar, tillfullo återspegla hans kärlek och älska varandra så öppet och helt att ingen känner sig övergiven, eller hopplös. Jag vittnar om att Jesus Kristus är vår gode herde, som älskar och bryr sig om oss. Han känner oss och lade ner sitt liv för sina får.³³ Han lever också för oss och vill att vi lär känna och utövar tro på honom. Jag älskar och tillber honom och är djupt tacksam för honom i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. *Lectures on Faith* (1985), s. 38.
2. Romanen *Les Misérables*, av Victor Hugo (1802–1985) berättar om Jean Valjean som begår ett mindre brott genom att stjäla en bit bröd för att ge sin systers familj. Valjean döms till fem års fängelse men tillbringar 19 år i hårt straffarbete på grund av fyra misslyckade rymningsförsök. Han lämnar fängelset förhärdad och bitter.
På grund av sitt brottsliga förflutna lyckas Valjean inte hitta vare sig arbete, mat eller bostad. Utmattad och demoraliserad erbjuds han till slut att bo hos biskopen i Digne, som visar Valjean vänlighet och

medkänsla. Under natten ger Valjean efter för en känsla av hopplöshet och stjäls biskopens silverservis och flyr.

Valjean infångas och förs tillbaka till biskopen. Oförklarligt och tvärt emot Valjeans förväntningar säger biskopen till polisen att Valjean hade fått silverservisen och insisterar på att Valjean ska ta de två silverljusstakarna också. (Se Victor Hugo, *Les Misérables* [1987], bok 2, kap. 10–12.)

3. Se Victor Hugo, *Les Misérables*, bok 1, kap. 10.
4. Berättaren frågar: *Toutefois, la gale de la brebis doit-elle faire reculer le pasteur?* (Victor Hugo, *Les Misérables* [1985], bok 1, kap. 10, s. 67.) *Gale* syftar inom veterinärpatologin på någon av flera hudsjukdomar som orsakas av parasitkvalster och kännetecknas av hårfall och utslag ("skabb" på svenska). Den här meningen har översatts på olika sätt till engelska.
5. Berättarens humoristiska redaktionella kommentar om konventionalisten är *Mais quelle brebis!* Det har ibland översatts med "Men vilket svart får."
6. L&F 1:31.
7. Se Joh. 10:11, 14; Alma 5:38; L&F 50:44.
8. Jes. 40:11.
9. Hes. 34:16.
10. Jes. 1:6.
11. Se Jes. 1:18.
12. Se Luk. 15:1–2.
13. Se Matt. 18:11.
14. Se Joh. 8:3–11.
15. JST, John 8:11 (i KJV John 8:11, fotnot c).
16. Se D. Todd Christofferson, "Förbli i min kärlek", *Liahona*, nov. 2016, s. 48–51.
17. Alma 11:34, 37.
18. Se Hel. 5:10–11.
19. Se 3 Ne. 27:14–15.
20. I vår tid förklarade Frälsaren: "Den eller det som bryter en lag och inte rättar sig efter lagen, utan försöker vara sin egen lag och väljer att förbli i synd, och förbli helt i synd, kan inte heliggöras genom lag, inte heller genom barmhärtighet, rättvisa eller dom. Därför måste de förbli orena" (L&F 88:35).
21. Se 2 Ne. 2:26–27.
22. Se L&F 14:7; 132:19–20, 24, 55.
23. Se Rom. 8:16–17; L&F 84:38.
24. Se Matt. 23:13.
25. Luk. 18:9–14.
26. Alma 4:4, 6, 8.
27. Alma 1:21.
28. Se *Oxford English Dictionary*, "bigotry" och "intolerance", oed.com.
29. Matt. 7:12.
30. Moro. 8:26.
31. 1 Petr. 1:22.
32. Se TA 3.
33. Se Joh. 10:11–15.

Äldste Ulisses Soares
i de sjuttios presidentskap

Förtrösta på Gud utan att vackla

Om vi är ståndaktiga och inte vacklar i tron, stärker Herren vår förmåga att höja oss över livets svårigheter.

Kära bröder och systrar, jag vill inleda mitt tal i dag med att vittna om att jag vet att president Thomas S. Monson är Guds profet i vår tid. Hans rådgivare i första presidentskapet och de tolv apostlarna är också profeter, siare och uppenbarare. De representerar Herren Jesus Kristus och har rätt att förkunna hans avsikt och vilja som den uppenbaras för dem. Jag vittnar om att det finns trygghet i att följa deras råd. Herren inspirerar dem till att uppmana oss att stärka vår tro på vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus, och på hans försoning så att vi inte vacklar när vi drabbas av vår tids svårigheter.

I Mormons bok läser vi om en man som hette Ammon, som sändes från Zarahemlas land till Lehi-Nephis land för att höra sig för om sina bröder. Där fann han kung Limhi och hans folk, som var slavar under lamaniterna. Kung Limhi fattade mod tack vare det som Ammon berättat om sitt folk i Zarahemla. Hans hjärta fylldes med så mycket hopp och glädje att han samlade sitt folk vid templet och sa:

”Lyft därför upp era huvuden och fröjda er, och sätt er lit till Gud. ...

Om ni vill vända er till Herren med helhjärtat uppsåt ... och tjäna honom med sinnets hela hängivenhet, ... så skall han, efter egen vilja och eget behag, befria er ur träldomen.”¹

Kung Limhis folks tro påverkades så djupt av Ammons ord att de ingick förbund med Gud att tjäna honom och att hålla hans bud trots sina svåra omständigheter. Tack vare sin tro kunde de

utarbete en plan för att undkomma lamaniterna.²

Bröder och systrar, jag ber er betänka vikten av den uppmaning kung Limhi gav sitt folk och dess betydelse för oss. Han sa: ”Lyft därför upp era huvuden och fröjda er, och sätt er lit till Gud.” Med de orden uppmanade Limhi sitt folk att se framtiden an med trons ögon – att ersätta sin rädsla med den optimism som kommer av tro, och att lita på Gud utan att vackla oavsett omständigheter.

Jordelivet är en provotid när vi provas för att se om vi vill göra allt vad Herren vår Gud befäller oss.³ Det kräver orubblig tro på Kristus även i mycket svåra tider. Det kräver att vi strävar framåt med fast tro på Kristus, ledda av Anden och med förtröstan på att Gud tillgodoser våra behov.⁴

Mot slutet av sin jordiska verksamhet, just innan han tillfångatogs, sa Frälsaren till sina lärjungar: ”I världen får ni lida, men var vid gott mod. Jag har övervunnit världen.”⁵

Begrunda med mig ett ögonblick – Jesus Kristus, Faderns enfödde Son,

levde ett liv utan synd och övervann alla världens frestelser, smärtor, utmaningar och lidanden. Han utgöt droppar av sitt blod i Getsemane. Han led fruktansvärda smärtor bortom all beskrivning. Han tog på sig alla våra lidanden och sjukdomar. Han står redo att hjälpa – att hjälpa oss var och en – med alla bördor. Under sitt liv,

sitt lidande, sin död och sin uppståndelse, undanröjde han alla hinder för att vi ska kunna glädjas och finna frid på den här jorden. Välsignelserna av hans försoningsoffer erbjuds alla som tar emot honom och förnekar sig själva och som tar sitt kors och följer honom som hans sanna lärjungar.⁶ När vi därför utövar tro på Jesus Kristus

och hans försoning, blir vi stärkta och våra bördor lättas, och genom honom övervinner vi världen.

Bröder och systrar, när vi begrundar den styrka och det hopp vi kan få genom Frälsaren har vi anledning att lyfta upp våra huvuden och fröjda oss, sätta vår lit till Gud och sträva framåt utan att tvivla. ... Ty den som tvivlar liknar havets våg, som drivs och piskas av vinden ... splittrad som hon är och ostadig på alla sina vägar.⁷

På samma sätt löd kung Limhis uppmaning: "Vänd er till Herren med helhjärtat uppsåt ... och tjäna honom med sinnets *hela* hängivenhet, om ni gör detta, så skall han, efter egen vilja och eget behag, befria er ur träldomen."⁸

Lyssna till Frälsarens egna ord till oss, när han vädjar:

"Låt inte era hjärtan oroas. Tro på Gud och tro på mig. ...

Om ni älskar mig, håller ni fast vid mina bud. ...

Den som har mina bud och håller fast vid dem, han är den som älskar mig. Den som älskar mig skall bli älskad av min Fader, och jag skall älska honom och uppenbara mig för honom."⁹

Gud välsignar oss i enlighet med vår tro.¹⁰ Tron är källan till ett liv med gudomligt syfte och evigt perspektiv. Tron är en praktisk princip som inspirerar till flit. Den är en nödvändig, levande kraft som visar sig i vår positiva inställning och önskan att villigt göra allt som Gud och Jesus Kristus ber oss göra. Den får oss att falla på knä och vädja till Herren om vägledning och att stå upp och handla med tillförsikt för att uppnå sådant som är enligt hans vilja.

För ett antal år sedan när jag verkade som missionspresident, ringde föräldrarna till en av våra kära missionärer för att låta mig veta att hans

syster hade dött. Jag minns att den här missionären och jag i den svåra stunden samtalade om Guds underbara frälsningsplan för sina barn och hur den här kunskapen kunde vara till tröst för honom.

Trots att den här missionären var bedövd och sorgsen på grund av den här motgången, kände han – genom tårarna och med tro på Gud – glädje över sin systers liv. Han uttryckte en orubblig tilltro till Herrens milda barmhärtighet. Med beslutsamhet sa han att han skulle fortsätta sin mission med all tro och flit för att bli värdig de löften som Gud gett honom och hans familj. I den här svåra stunden vände den här missionären sitt hjärta till Gud, satte all sin lit till honom och förnyade sin beslutsamhet att tjäna Herren i tro och med all sin hängivenhet.

Bröder och systrar, om vi inte är förankrade i orubblig tillit till Gud och i en önskan att tjäna honom, kan smärtsamma upplevelser under jordelivet få oss att känna oss nedtyngda av ett tungt ok, och vi kan förlora motivationen att helt och fullt leva efter evangeliet. Utan tro förlorar vi så småningom förmågan att uppskatta Guds avsikter med det som händer senare i vårt liv.¹¹

I de här ögonblicken av prövning försöker motståndaren – som alltid är vaksam – att använda vår logik och våra tankegångar mot oss. Han försöker intala oss att det är meningslöst att leva efter evangeliets principer. Jag ber er minnas att den naturliga människans logiska tänkande ”inte tar emot det som tillhör Guds Ande. Det är dårskap för henne”.¹² Kom ihåg att Satan ”är fiende till Gud och [han] strider ständigt mot honom och inbjuder och lockar [oss] till synd och till att ständigt göra det som är ont”.¹³ Vi får inte låta honom föleda oss, för när vi gör det vacklar vi

i vår tro och mister förmågan att uppnå Guds välsignelser.

Om vi är ståndaktiga och inte vacklar i tron, stärker Herren vår förmåga att höja oss över livets svårigheter. Vi får då förmågan att dämpa negativa impulser och utvecklar förmågan att övervinna även sådant som ser ut att vara överväldigande hinder. Det var det som gjorde att kung Limhis folk på ett så häpnadsväckande sätt kunde undkomma sin lamanitiska fångenskap.

Bröder och systrar, jag uppmanar er att sätta all er lit till Gud och till hans nutida profeters lärdomar. Jag uppmanar er att förnya era förbund med Gud, att tjäna honom av allt hjärta, oavsett livets komplexa situationer. Jag vittnar om att ni genom kraften i er orubbliga tro på Kristus kan bli fria från syndens fångenskap, från tvivel, otro, olycka och lidande, och att ni kan få ta emot alla vår kärleksfulle himmelske Faders utlovade välsignelser.

Jag vittnar om att Gud är verklig. Han lever. Han älskar oss. Han hör våra böner i våra stunder av glädje och i våra stunder av tvivel, sorg och förtvivlan. Jag vittnar om att Jesus Kristus är världens Frälsare. Han är Återlösaren.

Jag avslutar mitt tal i dag med texten ur psalmen ”Inte nu men senare”,

som återfinns i den portugisiska psalmboken:

*Om moln skymmer solen och sprider skuggor över vårt hjärta,
Om livet blir svårt, får vi tids nog veta avsikten med vår smärta.*

Jesus, som vet varför, försöker oss ständigt nå,

Om vi lyssnar till hans röst skall vi senare förstå.

Lita på Gud utan att vackla, låt honom oss bevara,

Sjung ständigt hans ära, han kommer att förklara.¹⁴

Jag säger detta i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Mosiah 7:19, 33.
2. Se Mosiah 21:32; 22:1–14.
3. Se Abr. 3:25.
4. Se 1 Ne. 4:6–7; 2 Ne. 31:20.
5. Joh. 16:33.
6. Se Luk. 9:23.
7. Jak. 1:6, 8.
8. Mosiah 7:33; kursivering tillagd.
9. Joh. 14:1, 15, 21.
10. Se 2 Ne. 27:23; Alma 37:40; Eth. 12:29.
11. Se L&F 58:3.
12. 1 Kor. 2:14.
13. Moro. 7:12.
14. ”Not Now but in the Coming Years” [”Inte nu men senare”], översatt från ”Agora Não, mas Logo Mais”, *Psalmer* på portugisiska, nr 156.

Äldste Mark A. Bragg
i de sjuttios kворum

Klarare och klarare fram till den fullkomliga dagen

Till och med i de svåraste och mörkaste stunderna finns det ljus och godhet överallt omkring oss.

Paulus gav ett underbart budskap om hopp till korintierna:

”Vi är på allt sätt trängda men inte utan utväg, rådvilla men inte rådlösa,

förföljda men inte övergivna, nerslagna men inte utslagna.”¹

Vilken var källan till Paulus hopp? Lyssna till hans förklaring: ”Ty Gud som sade: ’Ljus skall lysa fram ur mörkret’, han har låtit ljus lysa upp våra hjärtan, för att kunskapen om Guds härlighet, som strålar fram i Kristi ansikte, skall sprida sitt sken.”²

Till och med i de svåraste och mörkaste stunderna finns det ljus och godhet överallt omkring oss. I oktober i fjol påminde president Dieter F. Uchtdorf oss om att ”vi omges av en sådan mängd ljus och sanning att jag undrar om vi verkligen uppskattar det vi har”.³

Motståndaren däremot vill helst att vi fokuserar på ”mörkets dimmor ... som förblindar ögonen ... förhärdar ... hjärtan och leder ... bort”.⁴

Men Herren, som förstår vår tids utmaningar till fullo, lovar: ”Det som är av Gud är ljus, och den som tar emot ljus och förblir i Gud får mer ljus, och detta ljus växer sig klarare och klarare

fram till den fullkomliga dagen.”⁵

Vi är Guds barn. Vi är skapade för att ta emot ljus, förbli i Gud och ta emot mer ljus. I begynnelsen följde vi ljuset, vi följde vår himmelske Fader och hans plan. Det ligger i vårt andliga DNA att söka efter ljuset.

Jag fick fantastiskt fin undervisning om den här eviga sanningen på en

oväntad plats. När jag arbetade för en stor bank fick jag erbjudande om att delta i ett ledarskapsprogram för affärsmän vid University of Michigan. På utbildningen undervisade professor Kim Cameron om positivt ledarskap och dess heliotropiska effekt. Han förklarade: ”Detta syftar på alla levande organismers strävan mot positiv energi [ljus] och bort från negativ energi [mörker]. Allt levande, från encelliga organismer till komplexa mänskliga system, har en inbyggd dragning till det positiva och bortstötning från det negativa.”⁶

Med stöd av ett stort antal studier fokuserade han även på tre avgörande komponenter i en framgångsrik arbetskultur: medkänsla, förlåtelse och tacksamhet.⁷ Det känns logiskt att när människor vänder sig till det positiva (ljuset), så framträder de egenskaper som världens ljus, Jesus Kristus, exemplifierar!

Bröder och systrar, finn tröst i att ljuset är tillgängligt för oss. Låt mig

föreslå tre områden där vi *alltid* kan hitta ljus:

1. Kyrkans ljus

Kyrkan är en ledstjärna i en mörknande värld. Det här är en underbar tid att vara medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga! Kyrkan är starkare än någonsin⁸ och växer sig bokstavligen starkare för var dag då nya medlemmar förenar sig med oss, nya församlingar bildas, nya missionärer kallas och nya områden öppnas för evangeliet. Vi ser hur de som har varit mindre aktiva en tid kommer tillbaka när den undsättning som president Thomas S. Monson hade en vision om leder till dagliga underverk.

Jag besökte nyligen ungdomarna i Paraguay, Uruguay, Chile och Argentina på deras ungdomskonferenser (FSY). Tusentals och åter tusentals unga män och kvinnor tillbringade en vecka med att stärka sin kärlek till Frälsaren och återvände sedan hem till sina familjer och vänner, strålande av Kristi ljus och kärlek.

Kyrkan kommer alltid att ha sina kritiker. Så har det varit från början och så kommer det att förbli. Men vi får inte tillåta sådan kritik att fördunkla vår känslighet för ljuset som finns där för oss. Att känna igen ljuset och söka efter det gör oss värdiga ännu mer ljus.

I en mörknande värld lyser *kyrkans ljus* klarare och klarare fram till den fullkomliga dagen.

2. Evangeliets ljus

Evangeliets ljus är stigen som "växer i klarhet, tills dagen når sin höjd"⁹ och det lyser klarast i våra familjer och i templen över hela världen.

I *Predika mitt evangelium* står det: "Genom evangeliets ljus kan familjer klara av missförstånd, stridigheter och utmaningar. Familjer som

splitrats genom oenighet kan bli helade genom omvändelse, förlåtelse och tro på kraften i Jesu Kristi försöning."¹⁰ Nu mer än någonsin måste våra familjer vara källor till stort ljus för alla omkring oss. Familjer tilltar i ljus när de tillväxer i kärlek och vänlighet. När vi bygger våra familjer på "tro, ... omvändelse, förlåtelse, respekt, kärlek [och] medkänsla"¹¹ känner vi ökad kärlek till Frälsaren och till varandra. Familjen blir starkare och ljuset inom oss blir klarare.

Vi läser i Bible Dictionary: "Endast hemmet kan jämföras med templet i fråga om helighet."¹² Vi har nu 155 templet i drift och fler är snart färdigställda. Fler och fler familjer beseglas för tid och all evighet. Medlemmar skickar in allt fler namn på förfäder till templet för att utföra frälsande förrättningar för dem. Vi upplever sannerligen stor glädje och firande på båda sidor om slöjan.

I en mörknande värld lyser *evangeliets ljus* klarare och klarare fram till den fullkomliga dagen.

3. Kristi ljus

Man kan inte tala om *ljuset i världen* utan att tala om *världens ljus*, Jesus Kristus. Ett tecken på att vi har en kärleksfull himmelsk Fader är att alla som föds hit välsignas med Kristi ljus, som hjälper dem att återvända hem. President Boyd K. Packer lärde: "Kristi ande finns alltid där. ... Kristi ljus är lika universellt som solens ljus. Där det finns människor, där finns Kristi ande."¹³ Kristi ljus "inbjuder och lockar till att ständigt göra gott"¹⁴ och bereder alla som söker godhet och sanning för att ta emot den Helige Anden.

Frälsaren lär att han är det ljus som "upplyser era ögon", "upplivar ert förstånd" och "ger liv åt allting".¹⁵ Kristi ljus hjälper oss se andra genom Frälsarens ögon. Vi blir mer kärleksfulla och förstår andras kamp bättre. Det hjälper oss ha större tålamod med dem som inte tillber som vi gör eller tjänar som vi kan. Det hjälper oss förstå den stora lyckosalighetsplanen bättre och att se hur vi alla passar in i denna stora,

kärleksfulla plan. Det ger liv, mening och syfte till allt vi gör. Men all den glädje vi känner när vi förstår Kristi ljus bättre, kan inte mäta sig med den lycka vi upplever när vi ser hur Kristi ljus verkar i andras liv – i släktingars, vänners och till och med totala främlingars liv.

Jag kände den glädjen när jag hörde om en grupp modiga brandmäns ansträngningar, när de kämpade för att rädda ett brinnande stavscenter i södra Kalifornien 2015. När elden rasade ringde ett gruppbefäl en vän som är sista dagars helig, för att fråga var de heliga relikerna och sakramentsbägarna fanns, så att de kunde räddas. Hans vän försäkrade honom att det inte fanns några heliga relikter och att sakramentsmuggarna var lätt ersättliga. Men gruppbefälet kände ändå att han borde göra något mer, så han skickade tillbaka brandmännen in i den brinnande byggnaden för att hämta alla tavlor på Kristus, så att de kunde bevaras. De ställde till och med en tavla ovanpå

brandbilen i hopp om att Gud skulle vaka över brandmännen. Jag blev verkligen rörd av befälets omtanke, godhet och känslighet för ljuset i en farlig och svår situation.

I en mörknande värld lyser *Kristi ljus* klarare och klarare fram till den fullkomliga dagen!

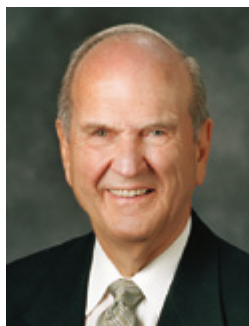
Jag upprepar Paulus ord: "Låt oss ... klä oss i ljusets vapenrustning."¹⁶ Jag vittnar om Kristus. Han är världens ljus. Må vi bli styrkta av ljuset som är tillgängligt för oss genom att i högre grad delta i kyrkan och tillämpa evangeliets principer i våra familjer. Må vi ständigt se Kristi ljus i andra och hjälpa dem se det i sig själva. När vi tar emot ljuset blir vi välsignade med mer ljus, till dess att den fullkomliga dagen frambryster då vi åter får se "ljusens Fader"¹⁷, vår himmelske Fader. Det vittnar jag om i världens ljus heliga namn, ja, Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. 2 Kor. 4:8-9.
2. 2 Kor. 4:6.
3. Dieter F. Uchtdorf, "O, hur storslagen är inte vår Guds plan!" *Liahona*, nov. 2016, s. 20.
4. 1 Ne. 12:17.
5. LF 50:24.
6. Kim Cameron, *Positive Leadership: Strategies for Extraordinary Performance*, 2:a uppl. (2012), xii; se även Kim S. Cameron, "Leading with Energy", Wheatley Institution Fellow Notes, 17 feb. 2017, wheatley.byu.edu.
7. Se Kim Cameron, *Positive Leadership*, s. 33, 36, 39.
8. Se Quentin L. Cook, "Herren är mitt ljus", *Liahona*, maj 2015, s. 65.
9. Ords. 4:18.
10. *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2004), s. 3.
11. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
12. Bible Dictionary i kyrkans utgåva av Bibeln på engelska, "Temple".
13. Boyd K. Packer, "Kristi ljus", *Liahona*, apr. 2005, s. 13.
14. Moro. 7:13.
15. L&F 88:11, 13.
16. Rom. 13:12.
17. Jak. 1:17; L&F 67:9.

En brandman räddar en målning på Frälsaren från ett brinnande stavscenter i Kalifornien.

President Russell M. Nelson
president för de tolv apostlarnas kворum

Föra in Jesu Kristi kraft i våra liv

Jesu Kristi evangelium är fyllt av hans kraft och den är tillgänglig för varje uppriktigt sökande dotter eller son till Gud.

Mina kära bröder och systrar, vi lever i en mycket svår tidsutdelning. Utmaningar, kontroverser och svårigheter virvlar runt omkring oss. Den här turbulenta tiden förutsågs av Frälsaren. Han varnade oss för att motståndaren i vår tid skulle hetsa människobarnens hjärtan till vrede och leda dem vilse.¹ Men vår himmelske Fader avsåg aldrig att vi skulle klara av labyrinten av personliga problem och sociala frågor på egen hand.

Så älskade Gud världen att han sände sin enfödde Son² för att hjälpa oss.³ Och hans Son Jesus Kristus gav sitt liv för oss. Allt för att vi skulle få tillgång till gudomlig kraft – tillräckligt med kraft för att kunna hantera vår tids bördor, hinder och frestelser.⁴ I dag vill jag tala om *hur* vi kan föra in vår Herres och Mästares Jesu Kristi kraft i våra liv.

Vi börjar med att lära oss om honom.⁵ ”Det är omöjligt för [oss] att bli frälsta i okunnighet.”⁶ Ju mer vi vet om Frälsarens verksamhet och uppdrag⁷ – ju mer vi förstår hans lära⁸ och vad han gjorde för oss – desto mer vet vi att han kan ge oss den kraft vi behöver i våra liv.

Tidigare i år bad jag de unga vuxna i kyrkan att helga en del av sin tid varje vecka till att studera *allt* som Jesus sa och gjorde, som nedteknats i standardverken.⁹ Jag uppmanade

dem att göra skrifthänvisningarna om Jesus Kristus i studiehandledningarna i skrifterna till sin främsta personliga studiekurs.¹⁰

Jag gav dem den uppmaningen eftersom jag redan hade antagit den själv. Jag läste och strök under *varje* vers om Jesus Kristus i huvudrubriken och i 57 andra relaterade poster i Topical Guide.¹¹ När jag var klar med den spännande övningen frågade min fru vilken inverkan den hade haft på mig. Jag sa: ”Jag är en ny människa!”

Jag kände förnyad hängivenhet mot Frälsaren när jag på nytt läste i Mormons bok hans egna ord om sitt uppdrag under jordelivet. Han förkunnade:

”Jag kom till världen för att göra min Faders vilja, därför att min Fader sände mig.

Och min Fader sände mig för att jag skulle kunna lyftas upp på korset.”¹²

Som sista dagars heliga kallar vi det uppdraget Jesu Kristi försoning, som gjorde uppståndelsen möjlig för alla och gjorde evigt liv möjligt för dem som omvänder sig från sina synder och tar emot och håller nödvändiga förrättningar och förbund.

Det är doktrinärt ofullständigt att tala om Herrens försoningsoffer med ofullständiga uttryck som "försoningen" eller "försoningens möjliggörande kraft" eller "tillämpa försoningen"

eller "bli stärkt av försoningen". Sådana uttryck kan leda tron vilse om man behandlar *händelsen* som om *den* hade ett liv i sig och egna förmågor oberoende av vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus.

Enligt Faderns stora eviga plan var det Frälsaren som led. Det var Frälsaren som krossade dödens bojar. Det var Frälsaren som betalade priset för våra synder och överträdelser och utplånar dem på villkor att vi omvänder oss. Det

är Frälsaren som befriar oss från fysisk och andlig död.

Det finns inget formlöst väsen kallat "Försoningen" som vi kan åkalla för att få tröst, helbrägdagörelse, förlåtelse eller kraft. Jesus Kristus är källan. Sådana heliga ord som *försoning* och *uppståndelse* beskriver vad Frälsaren gjorde, enligt Faderns plan, för att vi skulle kunna leva med hopp här i livet och få evigt liv i den kommande världen. Frälsarens försoningsoffer – den viktigaste händelsen i mänsklighetens historia – förstås och uppskattas bäst när vi uttryckligen och tydligt kopplar den till honom.

Betydelsen av Frälsarens uppdrag betonades av profeten Joseph Smith, som eftertryckligt förkunnade att "de fundamentala principerna i vår religion är apostlarnas och profeternas vittnesbörd om Jesus Kristus: att han dog, begravdes och uppstod på den tredje dagen och uppsteg till himlen. Allt annat som tillhör vår religion är endast tillägg till detta."¹³

Det var just det här uttalandet av profeten som motiverade 15 profeter, siare och uppenbarare att framlägga och underteckna sina vittnesbörd för att fira 2000-årsjubileet av Herrens födelse. Det historiska vittnesbördet har titeln "Den levande Kristus".¹⁴ Många medlemmar har lärt dess sanningar utantill. Andra känner knappt till att det finns. När du strävar efter att lära dig mer om Jesus Kristus uppmanar jag dig att studera "Den levande Kristus".

När vi lägger ner tid på att lära oss om Frälsaren och hans försoningsoffer leds vi till att använda en annan viktig nyckel som ger tillgång till hans kraft: Vi väljer att tro på honom och att följa honom.

Jesu Kristi sanna lärjungar är villiga att synas, göra sig hörda och vara annorlunda än människorna i världen.

De är oförskräckta, hängivna och modiga. Jag hörde talas om sådana lärjungar under ett uppdrag nyligen i Mexiko, där jag träffade regeringstjänstemän och ledare för andra religiösa samfund. Alla tackade mig för våra medlemmars heroiska och framgångsrika arbete med att skydda och bevara starka äktenskap och familjer i deras land.

Att bli sådana mäktiga lärjungar är inte lätt och det sker inte automatiskt. Vi måste fokusera helt på Frälsaren och hans evangelium. Det är mentalt ansträngande att sträva efter att vända sig till honom i *varje* tanke.¹⁵ Men när vi gör det flyr våra tvivel och vår fruktan.¹⁶

Nyligen hörde jag talas om en oförskräckt ung Laurel-flicka. Hon blev inbjuden att delta i en delstatstävling för sin high school samma kväll som hon hade lovat delta i ett stavsmöte för Hjälpföreningen. När hon insåg konflikten och förklarade för tävlingens ansvariga att hon behövde lämna tävlingen tidigt för att delta i ett viktigt

möte, fick hon veta att hon skulle bli diskvalificerad om hon gjorde det.

Vad gjorde den här Laurel-flickan? Hon stod fast vid sitt åtagande att delta i hjälpföreningsmötet. Precis som de sagt blev hon diskvalificerad från delstatstävlingen. När hon blev tillfrågad om sitt beslut, sa hon bara: "Kyrkan är ju viktigare, eller hur?"

Tron på Jesus Kristus får oss att göra sådant som vi annars inte skulle göra. Tro som motiverar oss till handling ger oss större tillgång till hans kraft.

Vi ökar också Frälsarens kraft i våra liv när vi ingår heliga förbund och noggrant håller dessa förbund. Våra förbund binder oss till honom och ger oss gudomlig kraft. Som trofasta lärjungar omvänder vi oss och följer honom ner i dopets vatten. Vi vandrar längs förbundets stig för att ta emot andra viktiga förrättningar.¹⁷ Och lyckligtvis gör Guds plan att de här välsignelserna kan utsträckas till förfäder som har dött utan möjlighet att ta emot dem under jordelivet.¹⁸

Män och kvinnor som håller sina förbund söker efter sätt att hålla sig obefläckade av världen, så att inget står i vägen för deras tillgång till Frälsarens kraft. En trofast maka och mor skrev nyligen: "Det här är svåra och farliga tider. Vi är så välsignade som har ökad kunskap om frälsningsplanen och inspirerad vägledning från kärleksfulla profeter, apostlar och ledare som hjälper oss att segla tryggt på detta stormiga hav. Vi brukade sätta på radion på morgnarna. Men nu lyssnar vi i stället på ett generalkonferenstal på mobilerna varje morgon när vi gör oss redo för en ny dag."

Ett annat sätt att föra in Frälsarens kraft i våra liv är att sträcka sig upp mot honom i tro. Detta kräver ihärdiga, fokuserade ansträngningar.

Minns du Bibelns berättelse om kvinnan som hade lidit i tolv år av ett försvagande hälsoproblem?¹⁹ Hon utövade stor tro på Frälsaren när hon sa: "Om jag så bara rör vid hans kläder blir jag frisk."²⁰

Den här trofasta, fokuserade kvinnan behövde sträcka sig så långt hon kunde för att få tillgång till hans kraft. När hon fysiskt sträckte sig ut var det en symbol för att sträcka sig ut andligen.

Många av oss har ur djupet av vårt hjärta ropat någon variant av kvinnans ord: "Om jag kunde sträcka mig ut tillräckligt långt för att föra in Frälsarens kraft i mitt liv, så skulle jag veta hur jag ska hantera min plågsamma situation. Jag skulle veta vad jag bör göra. Och jag skulle ha kraft nog att göra det."

När du sträcker dig ut mot Herrens kraft med samma intensitet som en drunknande som kippas efter luft, får du kraft från Jesus Kristus. När Frälsaren vet att du verkligen vill nå fram till honom – när han känner att ditt hjärtas största önskan är att föra in hans kraft i ditt liv – blir du ledd av den Helige Anden till att veta exakt vad du bör göra.²¹

När du andligen sträcker dig längre än du någonsin gjort tidigare, flödar hans kraft till dig.²² Och då förstår du den djupa innebörden i orden vi sjunger i psalmen "Den himmelska elden":

Se, Herren sin hand har sträckt ut över jorden ...

*Guds fullmakt att handla är återställd vorden, och ljus över jord ifrån himlen går ut.*²³

Jesu Kristi evangelium är fyllt av hans kraft och den är tillgänglig för varje uppriktigt sökande dotter eller son till Gud. Jag vittnar om att när vi för in hans kraft i våra liv, gläds både han och vi.²⁴

Som ett av hans särskilda vittnen förkunnar jag att Gud lever! Jesus är Kristus! Hans kyrka har återställts till jorden! Guds profet på jorden i dag är president Thomas S. Monson, som jag stödjer av hela mitt hjärta. Det vittnar jag om i kärlek och lämnar min välsignelse över er alla, i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se 2 Ne. 28:19–30.
2. Se Joh. 3:16.
3. Jesus var den Smorde – smord av sin himmelske Fader till att vara hans personliga representant i allt som rör människosläktets frälsning. Jesus smordes till att bli vår Frälsare och Återlösare. Innan världen formades smordes Jesus till att göra odödlighet verklig och evigt liv möjligt för alla Guds barn (se Joh. 17:24; 1 Petr. 1:20). Alltså hade Jesus två unika titlar: *Messias* (hebreiska) och *Kristus* (grekiska) – som båda betyder "smord". (Se Handledning för skriftstudier, "Smorde, den".)
4. Vi kan skydda oss genom att känna till och följa Guds ord (se Ef. 6:17–18; L&F 27:18).
5. Under sin Faders ledning var Jesus jordens (se Joh. 1:2–3) och otaliga världars skapare

(se Mose 1:33). Långt före sin jordiska födelse var Jesus den store Jehova – Gamla testamentets Gud. Det var Jehova som kommunicerade med Mose på Sinai berg. Det var Jehova som ingick förbund med Abraham att alla jordens nationer skulle välsignas genom Abrahams släktlinje. Och det var Jehova som ingick förbund med släkter i Israels hus. Jesus var också den utlovade Immanuel som Jesaja profeterade om (se Jes. 7:14).

6. Se L&F 131:6.
7. Se L&F 76:40–41.
8. Se 2 Ne. 31:2–21.
9. Bibeln, Mormons bok, Läran och förbunden och Den kostbara pärlan.
10. Se Topical Guide, "Jesus Christ". Förutom texten under den huvudrubriken finns det 57 underrubriker som handlar om honom. För andra upplagor än den engelska, använd Handledning för skriftstudier.
11. Över 2 200 skriftställen listas på de 18 sidorna i Topical Guide.
12. 3 Ne. 27:13–14.
13. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 49.
14. Se "Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", *Liahona*, apr. 2000, s. 2–3.
15. Se Hel. 8:15.
16. Se L&F 6:36.
17. Jesus Kristus lärde oss om vikten av heliga förrättningar, som dopet (se Joh. 3:5), sakramentet (se L&F 59:9) och förrättningar begåvning och besegling i templet (se L&F 124:39–42).
18. Se L&F 124:29–32.
19. Se Luk. 8:43–44.
20. Mark. 5:28.
21. Se L&F 88:63.
22. När den trofasta kvinnan rörde vid Frälsarens kläder reagerade han genast: "Jag kände att *kraft* gick ut från mig" (Luk. 8:46; kursivering tillagd).
23. "Den himmelska elden", *Psalmer*, nr 2.
24. Se 3 Ne. 17:20.

Framlagd av president Dieter F. Uchtdorf
andre rådgivare i första presidentskapet

Röstning på kyrkans ämbetsmän

Mina kära bröder och systrar, president Monson har bett att jag nu framlägger för er kyrkans generalauktoriteter, områdessjuttio och biorganisationernas generalpresidentskap för ert stöd genom röstning.

Det är föreslaget att vi stödjer Thomas Spencer Monson som profet, siare och uppenbarare och president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Henry Bennion Eyring som förste rådgivare i första presidentskapet och Dieter Friedrich Uchtdorf som andre rådgivare i första presidentskapet.

De som instämmer kan visa det.
De som är emot, om någon, kan visa det.

Det är föreslaget att vi stödjer Russell M. Nelson som president för de tolv apostlarnas kvorum och följande bröder som medlemmar av det kvorumet: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson och Dale G. Renlund.

De som instämmer kan visa det.
De som är emot kan visa det.
Det är föreslaget att vi stödjer rådgivarna i första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum som profeter, siare och uppenbarare.

Alla som instämmer kan visa det.
Om någon är emot kan det visas på samma sätt.

Vi vill visa vår tacksamhet för äldste Bruce D. Porters tjänande, vår vän och medarbetare som gick bort 28 december 2016. Vi framför vår kärlek och vårt djupa beklagande till syster Susan Porter och till deras barn och barnbarn. Vi är tacksamma för att ha fått tjäna med denne gode man.

Det är föreslaget att vi avlöser Taylor G. Godoy och John C. Pingree Jr som områdessjuttio. De som vill visa sin uppskattning för dessa bröders tjänande kan nu visa det.

Det är föreslaget att vi med djupt känd tacksamhet avlöser systrarna Linda K. Burton, Carole M. Stephens och Linda S. Reeves som Hjälpföreningens generalpresidentskap. Vi avlöser

också alla medlemmar av Hjälpföreningens generalkommitté.

Alla som vill instämman i vårt tack till dessa systrar för deras utmärkta tjänande och hängivenhet, kan visa det.

Det är föreslaget att vi avlöser syster Jean B. Bingham som första rådgivare i Primärs generalpresidentskap och syster Bonnie H. Cordon som andra rådgivare i Primärs generalpresidentskap.

De som vill visa sin uppskattning för dessa systrar kan nu visa det med uppräckt hand.

Det är föreslaget att vi stödjer följande som nya generalauktoritetssjut-tio: Taylor G. Godoy, Joni L. Koch, Adilson de Paula Parrella, John C. Pingree Jr, Brian K. Taylor och Taniela B. Wakolo.

Alla som instämmer kan visa det.

De som är emot, på samma sätt.

Det är föreslaget att vi stöder Jean B. Bingham som Hjälpföreningens generalpresident med Sharon L. Eubank som första rådgivare och Reyna I. Aburto som andra rådgivare.

Det är föreslaget att vi stödjer Bonnie H. Cordon som första rådgivare i Primärs generalpresidentskap och Cristina B. Franco som andra rådgivare i Primärs generalpresidentskap.

Alla som instämmer kan visa det.

De som är emot kan visa det.

Det är föreslaget att vi stödjer följande som nya områdessjuttio: Luis R. Arbizú, David A. Benalcázar, Berne S. Broadbent, David L. Buckner, L. Todd Budge, Luciano Cascardi, Ting Tsung Chang, Pablo H. Chavez, Raymond A. Cutler, Fernando P. Del Carpio, José Luiz Del Guerso, Aleksandr A. Drachyov, I. Raymond Egbo, Carlos R. Fusco Jr, Jorge A. García, Gary F. Gessel, Guillermo I. Guardia, Marcel Guei, José Hernández, Karl D. Hirst, Ren S. Johnson, Jay B. Jones, Anthony M. Kaku, Paul N. Lekias, John A. McCune, Tomas S. Merdegia, Artur J. Miranda, Elie K. Monga, Juan C. Pozo, Anthony Quaisie, James R. Rasband, Carlos G. Revillo Jr, Martin C. Rios, Johnny F. Ruiz, K. Roy Tunncliffe samt Moisés Villanueva.

De som instämmer kan visa det.

De som är emot kan visa det.

Det är föreslaget att vi stödjer övriga generalauktoriteter, områdessjuttio och biorganisationernas generalpresidentskap som de nu är insatta.

Alla som instämmer kan visa det.

De som är emot kan visa det.

Röstningen har noterats. De som är emot något av förslagen bör kontakta sina respektive stavspremierer.

Mina kära bröder och systrar, tack för er fortsatta tro och era böner till förmån för kyrkans ledare.

Vi ber nu de nya generalauktoritetssjuttio och Hjälpföreningens nya generalpresidentskap att inta sina platser på förhöjningen. President Monson säger alltid att "det är en lång vandring". Tack, systrar. Tack, bröder. Upplysningsvis verkar syster Franco för närvarande som missionär tillsammans med sin man i Argentina. Som ni vet inröstades hon precis och börjar officiellt verka i sitt ämbete efter deras hemkomst i juli. ■

Rapport från kyrkans revisionsavdelning för år 2016

Framlagd av Kevin R. Jergensen

verkställande direktör, kyrkans revisionsavdelning

Till första presidentskapet för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Kära bröder: Så som föreskrivs genom uppenbarelse i kapitel 120 i Läran och förbunden, auktoriseraras utbetalningar ur kyrkans fonder av rådet för tiondemedlens användning, vilket utgörs av första presidentskapet, de tolv apostlarnas kворum och presiderande biskopsrådet. Kyrkans enheter fördelar medel enligt godkända budgetar, riktlinjer och praxis.

Kyrkans revisionsavdelning, som består av auktoriserade yrkesmän och är fristående från alla andra avdelningar i kyrkan, har ansvaret att utföra revisioner för att uppnå rimlig säkerhet beträffande inkomna bidrag, utförda

utbetalningar och skyddande av kyrkans medel.

På grundval av genomförda revisioner anser kyrkans revisionsavdelning att intäkter och utgifter samt kyrkans tillgångar för året 2016 i allt väsentligt har bokförts och förvaltats enligt kyrkans godkända budgetar, riktlinjer, föreskrifter och revisionspraxis. Kyrkan följer själva de råd som ges till medlemmar om att leva inom sina tillgångar, undvika skulder och spara för framtida behov.

Högaktningsfullt,
Kyrkans revisionsavdelning
Kevin R. Jergensen
Verkställande direktör ■

Statistisk rapport för år 2016

Framlagd av Brook P. Hales

sekreterare till första presidentskapet

Första presidentskapet har utfärdat följande statistik om kyrkans tillstånd för året som avslutades den 31 december 2016.

Enheter i kyrkan

Stavar.....	3 266
Missioner	421
Distrikt.....	556
Församlingar och grenar.....	30 304

Kyrkans medlemsantal

Medlemmar totalt.....	15 882 417
Nyttillkomna barn med matrikelkort.....	109 246
Döpta nyomvända.....	240 131

Missionärer

Heltidsmissionärer	70 946
Servicemissionärer	33 695

Tempel

Tempel invigda under 2016 (Provo City Center, Utah; Sapporo, Japan; Philadelphia, Pennsylvania; Fort Collins, Colorado; Star Valley, Wyoming och Hartford, Connecticut).....	6
Tempel återinvigda (Suva, Fiji och Freiberg, Tyskland).....	2
Tempel i verksamhet vid årets slut	155

Äldste Robert D. Hales
i de tolv apostlarnas kворum

Att bli en lärjunge till vår Herre Jesus Kristus

Den samling egenskaper som kommer av vår tro på Kristus är alla nödvändiga för att vi ska kunna stå starka i de här sista dagarna.

Vad innebär det att vara en lärjunge till vår Herre Jesus Kristus? En lärjunge är någon som har blivit döpt och är villig att ta på sig Frälsarens namn och följa honom. En lärjunge strävar efter att bli sådan som Kristus är genom att hålla hans bud under jordelivet, liksom en lärning försöker bli som sin mästare.

Många människor hör ordet *lärjunge* och tror att det bara betyder "följare". Men äkta lärjungeskap är ett

sätt att vara. Det innebär mer än att studera och tillämpa en lista över individuella egenskaper. Lärjungar lever så att Kristus egenskaper vävs in i deras väsen, som i en andlig gobeläng.

Lyssna till aposteln Petrus uppmaning att bli en Frälsarens lärjunge:

"Gör därför allt ni kan för att i er tro visa dygd, i dygden insikt, i insikten självbehärskning, i självbehärskningen uthållighet, i uthålligheten gudsfruktan,

i gudsfruktan broderlig kärlek och i kärleken till bröderna kärlek till alla människor."¹

Som ni förstår, krävs det mer än en enda tråd för att väva en andlig väv av personligt lärjungeskap. På Frälsarens tid fanns det många som sa sig vara rättfärdiga i ett eller annat avseende i livet. De utövade vad jag har kallat selektiv lydnad. De höll till exempel budet att avhålla sig från arbete på sabbaten, men kritiserade Frälsaren för att han botade sjuka på den heliga dagen.² De gav allmosor till de fattiga, men gav bara av sitt överflöd – det som de själva inte behövde.³ De fastade, men alltid med dyster uppsyn.⁴ De bad, men bara för att bli sedda av människor.⁵ Jesus sa: "De nalkas mig med sina läppar, men deras hjärtan är långt ifrån mig."⁶ Sådana män och kvinnor fokuserar kanske på att bemästra en viss egenskap eller handling men blir inte nödvändigtvis sådana som han är i sina hjärtan.

Om dessa förkunnade Jesus:

"Många skall säga till mig på den dagen: Herre, Herre, har vi inte profeterat med hjälp av ditt namn och med hjälp av ditt namn drivit ut onda andar och med hjälp av ditt namn gjort många kraftgärningar?

Men då skall jag säga dem sanningen: Jag har aldrig känt er. Gå bort ifrån mig, ni laglösa!"⁷

Frälsarens egenskaper som vi uppfattar dem är inte ett manus som ska följas eller en lista att bocka av. De är sammanvävda personlighetsdrag som tillsammans utvecklar oss på samverkande sätt. Med andra ord kan vi inte uppnå en kristuslik egenskap utan att också uppnå och påverka andra egenskaper. När en egenskap blir stark, blir många andra det också.

I 2 Petrus och i Läran och förbunden, kapitel 4, lär vi oss att tron på Jesus Kristus är grunden. Vi mäter vår tro

efter vad den får oss att göra – efter vår lydnad. ”Om ni har tro på mig”, lovade Herren, ”skall ni få kraft att göra vad jag än finner lämpligt.”⁸ Tron är en katalysator. Utan gärningar, utan ett dygdigt liv, har vår tro inte kraft att aktivera lärjungeskapet. Tron är i sanning död.⁹

Därför, förklarade Petrus, visar vi vår dygd i vår tro. Den här dygden innebär mer än sexuell renhet. Den är renlighet och helighet i sinne och kropp. Dygd är också kraft. När vi trofast lever efter evangeliet, får vi kraft att vara dygdiga i varje tanke, känsla och handling. Våra sinnen blir mer mottagliga för den Helige Andens maningar och Kristi ljus.¹⁰

Vi manifesterar Kristus inte bara i det vi säger och gör utan också i den vi är.

Petrus fortsatte: ”[Visa] i dygden insikt”. När vi lever dygdiga liv lär vi känna vår himmelske Fader och hans Son på ett särskilt sätt. ”Om någon vill göra [Faderns] vilja, skall han förstå om min lära är från Gud eller om jag talar av mig själv.”¹¹ Den här kunskapen är ett personligt vittnesbörd som kommer genom personlig erfarenhet. Det är en kunskap som förvandlar oss så att vårt ”ljus håller sig till [hans] ljus” och vår ”dygd älskar [hans] dygd”.¹² Genom vårt dygdiga liv gör vi resan från ”jag tror” till den underbara slutpunkten ”jag vet”.

Petrus förmanar oss att visa ”i insikten självbehärskning, i självbehärsksningen uthållighet”. Som självbehärskade lärjungar lever vi efter evangeliet på ett balanserat och stadigt sätt. Vi löper inte ”fortare än [vi har] krafter till”.¹³ Dag efter dag går vi framåt, utan att avskräckas av jordelivets förädlande svårigheter.

När vi utövar självbehärskning på det här sättet utvecklar vi tålmod och tillit till Herren. Vi kan förlita oss på hans avsikter med våra liv, även om vi inte kan se dem med våra naturliga ögon.¹⁴ Därför kan vi ”vara stilla och veta att [han] är Gud”.¹⁵ När vi ställs inför

stormarna och motgångarna, frågar vi: "Vad vill du att jag ska lära mig av den här upplevelsen?" Med hans plan och avsikter i hjärtat går vi framåt och inte bara uthärdar allting utan uthärdar det dessutom tålmodigt och väl.¹⁶

Petrus lärde oss att det här tålmodet leder oss till gudsfruktan. Liksom Fadern har tålmod med oss, sina barn, får vi tålmod med varandra och oss själva. Vi gläds åt andras handlingsfrihet och möjligheten den ger dem att växa "rad på rad",¹⁷ "klarare och klarare fram till den fullkomliga dagen".¹⁸

Från självbehärskning till tålmod och från tålmod till gudsfruktan förändras vår natur. Vi får den broderliga kärlek som kännetecknar alla sanna lärjungar. Liksom den barmhärtige samariten går vi över vägen för att hjälpa dem som är nödställda, även om de inte tillhör vår vänskapskrets.¹⁹ Vi välsignar dem som förbannar oss. Vi gör gott mot dem som förföljer oss.²⁰ Finns det någon egenskap som är mer gudaktig eller kristuslik?

Jag vittnar om att de ansträngningar vi gör för att bli lärjungar till vår Frälsare verkligen lönar sig tills vi "fylls" av

hans kärlek.²¹ Den här kärleken är den utmärkande egenskapen hos en Kristi lärjunge:

"Om jag talade både människors och änglars språk men inte hade kärlek, vore jag endast en ljudande malm eller en skrällande cymbal.

Och om jag ägde profetisk gåva och kände alla hemligheter och hade all kunskap, och om jag hade all tro så att jag kunde flytta berg men inte hade kärlek, så vore jag ingenting."²²

Det är tro, hopp och kärlek som dugliggör oss för Herrens verk.²³ "Nu består ... dessa tre, men störst av dem är kärleken."²⁴

Bröder och systrar, nu mer än någonsin, får vi inte vara "deltidslärjungar"! Vi kan inte vara lärjungar på bara en punkt i läran eller en annan. Den samling egenskaper som kretsar kring tron på Kristus – bland andra de vi pratat om i dag – är alla nödvändiga för att vi ska kunna stå starka i de här sista dagarna.

När vi uppriktigt strävar efter att vara sanna Jesu Kristi lärjungar, vävs de här egenskaperna samman, stärks och samverkar och stärker oss. Det

finns då ingen skillnad mellan den vänlighet vi visar våra fiender och den vänlighet vi visar våra vänner. Vi är då lika ärliga när ingen ser oss som när andra betraktar oss. Vi är då lika hängivna mot Gud i det offentliga rummet som vi är i vår egen kammare.

Jag vittnar om att alla kan vara Frälsarens lärjungar. Lärjungeskap begränsas inte av ålder, kön, etniskt ursprung eller ämbete. Genom vårt personliga lärjungeskap bygger vi, som sista dagars heliga, upp en kollektiv styrka till att välsigna våra bröder och systrar i hela världen. Nu är tiden att åter bestämma oss för att med all iver vara hans lärjungar.

Bröder och systrar, vi är alla kallade att vara vår Frälsares lärjungar. Låt den här konferensen bli er möjlighet att "börja liksom i gamla tider och komma till [honom] av allt ert hjärta".²⁵ Detta är hans kyrka. Jag bär mitt särskilda vittnesbörd om att han lever. Må han välsigna oss i vår eviga strävan att bli hängivna och tappra lärjungar. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. 2 Petr. 1:5-7.
2. Se Luk. 13:14.
3. Se Luk. 21:4.
4. Se Matt. 6:16.
5. Se Matt. 6:5; se även Alma 38:13.
6. JS-H 1:19; se även Jes. 29:13; Luk. 6:46.
7. Matt. 7:22-23.
8. Moro. 7:33.
9. Se Jak. 2:20.
10. Se 1 Kor. 2:16.
11. Joh. 7:17.
12. L&F 88:40.
13. Se Mosiah 4:27.
14. Se L&F 58:3.
15. Se L&F 101:16.
16. Se L&F 121:8.
17. L&F 98:12.
18. L&F 50:24.
19. Se Luk. 10:33.
20. Se Matt. 5:44.
21. Moro. 7:47.
22. 1 Kor. 13:1-2.
23. Se L&F 4:5.
24. 1 Kor. 13:13.
25. Se Morm. 9:27.

Äldste Jeffrey R. Holland
i de tolv apostlarnas kворum

Sjungna och osjungna sånger

Jag vädjar till oss alla att alltid och troget stanna kvar i kören.

”Det är solsken i min själ idag”, skrev Eliza Hewitt, ”en glimt av Herrens hus, mer skönt än himlens klara sken, ty Jesus är mitt ljus.”¹ Med glädje i varje ton är den underbara gamla kristna psalmen nästan omöjlig att sjunga utan att le. Men i dag vill jag lyfta en enda rad i den ur dess sammanhang för att hjälpa oss de dagar när vi har svårt att sjunga *och* le och när vi behöver hans ”hopp i *ve* och väl”. Om du en tid inte kan sjunga med i de glada melodierna du hör andra sjunga, ber jag dig att ha ett stadigt grepp om raden i den här psalmen som försäkrar att ”Herren höra kan [ditt] hjärtats stilla röst”.²

Den verklighet vi ställs inför som Guds barn som lever i en fallen värld är att vissa dagar är svåra, dagar när vår tro och vår tapperhet prövas. Dessa utmaningar kan orsakas av en brist hos oss, en brist hos andra eller bara en brist i livet, men oavsett varför finner vi att de kan ta ifrån oss sånger som vi så gärna vill sjunga och skymma löftet om den vår uti vår själ³ som Eliza Hewitt hyllar i en av sina verser.

Så vad gör vi då? För det första följer vi aposteln Paulus råd och ”hoppas på det vi inte ser, [och] så väntar vi uthålligt” på det.⁴ I dessa stunder när

vi inte klarar av att sjunga glädjens melodi, kan vi behöva stå stilla en tid och helt enkelt lyssna på andra, hämta styrka från den storslagna musiken omkring oss. Många av oss som är ”omusikaliska” har fattat mod och förbättrat vår sång markant genom att ställa oss bredvid någon som har en starkare, mer säker röst. Därför är det naturligtvis så att vi när vi sjunger evighetens sånger bör stå så nära världens Frälsare och Återlösare som mänskligt

möjligt – han som har fullständigt och absolut gehör. Då kan vi hämta mod från hans förmåga att höra vår tystnad och finna hopp i hans melodiska messianska medling å våra vägnar. Helt visst är det när Herren är nära som jag kan känna ”lycka till min själs behag, och frid och nåd och bön”.⁵

De dagar när vi känner oss lite ur balans, lite svagare än det vi tycker oss se eller höra hos andra, ber jag att vi, särskilt kyrkans ungdomar, ska komma ihåg att det är enligt gudomlig plan att alla röster i Guds kör inte är likadana. Det krävs variation – sopraner och altar, tenorer och basar – för att skapa rik musik. För att låna en rad som citeras i den muntra korrespondensen mellan två enastående sista dagars heliga kvinnor: ”Alla Guds kreatur har en plats i kören.”⁶ När vi nedvärderar våra unika egenskaper eller försöker rätta oss efter påhittade stereotyper – stereotyper drivna av en omätlig konsumtionskultur och idealiserade långt bortom möjligt förverkligande av sociala medier – förlorar vi den rika ton och klang som Gud avsåg när han skapade en värld med mångfald.

Men det betyder inte att alla i den här gudomliga kören kan brista ut i sitt eget personliga oratorium! Mångfald är inte detsamma som kakofoni, och körer kräver verkligen disciplin – i dagens sammanhang, äldste Hales, låt oss kalla det lärjungeskap – men när vi har tagit emot gudomligt uppenbarade texter och harmonisk tonsättning som komponerats innan världen var, då gläds vår himmelske Fader när vi sjunger med vår egen stämma, inte någon annans. Tro på dig själv och tro på honom. Förringa inte ditt värde och nedvärdera inte din insats. Framför allt, överge inte din roll i kören. Varför? Därför att du är unik. Du är oersättlig. Förlusten av en enda röst försvagar varje annan sångare i vår stora jordiska kör, även förlusten av dem som känner att de står i utkanten av samhället eller i utkanten av kyrkan.

Men samtidigt som jag uppmuntrar alla *er* att ha tro när det gäller sånger som kan vara svåra att sjunga, erkänner jag fritt att *jag* av olika skäl har svårt för andra slags sånger som bör sjungas men inte ännu sjungs.

När jag ser den ofantliga ekonomiska ojämlikheten i världen fylls jag av skuld-känslor när jag med Mrs. Hewitt sjunger om de välsignelser Gud skänker mig i dag och glädjen som väntar mig i himlen.⁷ Den sången kan inte sjungas helt och fullt förrän vi hedervärt har tagit hand om de fattiga. Ekonomisk utsatthet är en förbannelse som fortsätter, år efter år och generation efter generation. Den skadar kroppen, stympar anden, drabbar familjen och ödelägger drömmar. Om vi gjorde mer för att lindra fattigdomen, som Jesus om och om igen befäller oss att göra, kanske några av de mindre lyckligt lottade i världen

skulle kunna nynna några strofer av "Det är solsken i min själ idag", kanske för första gången sitt liv.

Jag har också svårt att sjunga soliga, sprudlande texter när så många omkring oss lider av psykisk och känslomässig ohälsa eller annat tärande hälsoproblem. Tyvärr blir de här bördorna ibland kvar trots det tappra arbete som många olika slags vårdgivare utför, däribland familjemedlemmar. Det är min bön att vi inte ska låta dessa Guds barn lida i tysthet, utan att vi ska begåvas med hans förmåga att höra sångerna de i dagsläget inte kan sjunga.

Och en dag hoppas jag att en väldig global kör ska harmoniera bortom alla rasmässiga och etniska gränser och förkunna att vapen, gliringar och vitriol *inte* är sättet att hantera mänskliga konflikter. Himlens förkunnelser ropar till oss att det enda sättet att lösa komplexa

sociala problem på rätt sätt är att älska Gud och hålla hans bud, vilket öppnar dörren till det enda varaktiga, frälsande sättet att älska varandra som vår nästa. Profeten Ether lärde att vi ska "hoppas på en bättre värld". När den tanken lästes ett tusen år senare av den krigs- och våldströtte Moroni, förkunnade han att "en långt bättre väg" till den världen alltid är Jesu Kristi evangelium.⁸

Vi är så tacksamma för att det mitt i sådana prövningar kommer, tid efter annan, ett helt annat slags sång som vi finner att vi inte kan sjunga, men av en annan anledning. Dessa sånger är så djupa och personliga, ja så heliga, att de varken kan eller borde uttryckas – som Cordelia beskriver sin kärlek till sin far: "Min kärlek är långt rikare ... än min tunga. ... [Jag] ej kan lyfta mitt hjärta till min mun."⁹ Gudomliga och heliga kommer sådana känslor till oss och kan helt enkelt inte uttryckas – de är andligen obeskrivbara – som den bön Jesus uppsände för de nephitiska barnen. De som bevittnade denna händelse skrev:

"Ögat har aldrig sett, inte heller har örat ... hört så stora och underbara ting som de vi såg och hörde Jesus tala till Fadern.

*Och ingen tunga kan tala, och inte heller kan någon människa skriva, och inte heller kan människors hjärtan föreställa sig så stora och förunderliga ting som vi både såg och hörde Jesus tala."*¹⁰

Sådana heliga stunder förblir outtalade eftersom det, även om det vore möjligt, kunde kännas vanhelgande.

Bröder och systrar, vi lever i en dödlig värld med många sånger som vi inte kan eller vill sjunga än. Men jag vädjar till oss alla att ständigt och troget stanna kvar i kören, där vi för evigt får njuta av den dyrbaraste sången av alla: "sången om den återlösande kärleken".¹¹ Lyckligtvis finns det obegränsad plats för just det numret. Det finns det plats

för dem som talar olika språk, vårdar olika kulturer och bor på många olika platser. Det finns plats för ensamstående, för gifta, för stora familjer och för barnlösa. Det finns plats för dem som en gång ifrågasatte sin tro och plats för dem som fortfarande gör det. Det finns plats för dem med annan sexuell läggning. Kort sagt, det finns plats för alla som älskar Gud och anser att hans bud är den okränkbara måttstocken för vårt beteende, för om Guds kärlek är melodin till vår gemensamma sång, är förvisso vår gemensamma strävan att lyda honom dess outhärliga harmoni. Med de gudomliga befallningarna kärlek och tro, omvändelse och medkänsla, ärlighet och förlåtelse finns det rum i den här kören för alla som vill vara där.¹² "Kom som du är", säger en kärleksfull Fader till var och en av oss, men han tillägger: "Men räkna inte med att förbli den du är." Vi ler och minns att Gud är fast besluten att göra mer av oss än vi trodde vi kunde bli.

I detta stora oratorium som är hans plan för vår upphöjelse, må vi ödmjukt följa hans taktpinne och fortsätta kämpa med de sånger som vi inte kan sjunga, tills vi kan höja "en lovsång i vårt bröst"¹³ till vår kung. Så en dag, som vår älskade psalm uttrycker det, ska vi

*med himmelens skaror ... jublande
sjunga
hosianna, hosianna till Gud och
hans Son,
när Jesus nedstiger i sin vagn av eld!*¹⁴

Jag vittnar om att den timmen kommer, att Gud vår evige Fader ännu en gång ska sända sin enfödde Son till jorden, denna gång för att regera som konungarnas Konung för evigt. Jag vittnar om att detta är hans återställda kyrka och att den är redskapet som för läran och de frälsande förrättningarna i hans evangelium till hela mänskligheten. När hans budskap har "genomträngt varje kontinent [och] förkunnats i varje trakt"¹⁵ kommer Jesus verkligen att "le från himlen ner"¹⁶. Det kommer att finnas gott om evigt solsken i vår själ den dagen. Att den utlovade timmen ska komma ber jag längtansfullt, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. "Det är solskenet i min själ idag", *Psalmer*, nr 157.
2. *Psalmer*, nr 157.
3. Se *Psalmer*, nr 157.
4. Rom. 8:25.
5. *Psalmer*, nr 157.
6. Bill Staines, "All God's Critters Got a Place in the Choir", i Laurel Thatcher Ulrich och Emma Lou Thayne, *All God's Critters Got a Place in the Choir* (1995), s. 4.
7. Se *Psalmer*, nr 157.
8. Se Eth. 12:4, 11.
9. William Shakespeare, *Kung Lear*, akt 1, scen 1; översättning Carl August Hagberg [1950].
10. 3 Ne. 17:16–17; kursivering tillagd.
11. Alma 5:26; se även Alma 26:13.
12. Se 2 Ne. 26:33.
13. *Psalmer*, nr 157.
14. Se "Den himmelska elden", *Psalmer*, nr 2.
15. Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith (2007), s. 141.
16. Se *Psalmer*, nr 157.

Äldste Gary B. Sabin
i de sjuttios kvorum

Stå upp inombords och ge allt

Låt oss räkna om rutten när så krävs och se framåt med stort hopp och stor tro. Må vi "stå upp inombords" genom att vara tappra och "ge allt".

För flera år sedan sprang vårt lilla barnbarn fram till mig och tillkännagav glatt: "Morfar, morfar! Jag gjorde alla tre målen i vår fotbollsmatch i dag!"

"Vad bra Sarah!" svarade jag entusiastiskt.

Sedan såg hennes mamma på mig och sa med glimten i ögat: "Matchen slutade 2-1."

Jag vågade inte fråga vem som vunnit! Konferensen är en tid för eftertanke, uppenbarelse och ibland *ny riktning*.

En viss hyrbilsfirma använder ett GPS-system som heter Never Lost [aldrig vilse]. Om man svänger fel efter att ha angett sin destination, säger den vägledande rösten inte: "Idiot!" I stället säger den med mycket behaglig röst: "Räknar om rutt – gör en u-sväng när du har möjlighet."

I Hesekiel läser vi det här underbara löftet:

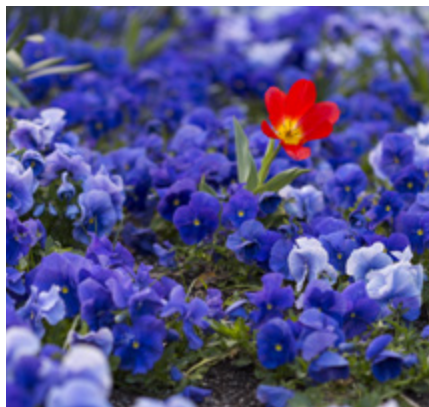
"Om den ogudaktige vänder om från alla de synder som han har begått och håller alla mina stadgar och gör det som är rätt och rättfärdigt, då skall han förvisso leva och inte dö.

Ingen av de överträdelser han har begått skall då tillräknas honom."¹

Vilket fantastiskt löfte! Men det krävs att vi ger *allt* i två avseenden för att vi ska kunna få del av löftet om det tredje. Vänd bort från allt, håll allt, då är allt förlåtet. För att göra det måste vi "ge allt"!

Vi bör inte vara som mannen, som enligt tidningen *Wall Street Journal* skickade ett kuvert fullt med kontanter och ett anonymt brev till Skatteverket där det stod: "Kära Skatteverket, ta vänligen emot bifogade summa som jag är skyldig för tidigare skatt. P.S Om mitt samvete fortfarande plågar mig efter det här, skickar jag resten."²

Det är inte så vi gör! Vi håller inte tillbaka för att se hur lite vi kan komma

undan med. Herren fordrar hjärtat och ett villigt sinne.³ Hela vårt hjärta! När vi döps sänks vi ner helt och hållet som symbol för vårt löfte att följa Frälsaren helt, inte halvhjärtat. När vi är helt hängivna och "ger allt" skälver himlen för vår skull.⁴ När vi är ljumma eller halvhjärtade, går vi miste om några av himlens dyrbaraste välsignelser.⁵

För många år sedan tog jag med mig scouterna och campade i öknen. Pojkarna sov vid en stor eld som de hade gjort upp, och som varje god scoutledare sov jag på flaket på min pick-up. När jag satte mig upp på morgonen och såg ut över lägret såg jag en scout som jag tänker kalla Paul, som såg särskilt tilltufsad ut. Jag frågade hur han hade sovit och han svarade: "Inte så bra."

När jag frågade varför sa han: "Jag frös, elden slocknade."

Jag svarade: "Tja, eldar brukar göra det. Var din sovsäck inte tillräckligt varm?"

Inget svar.

Sedan förklarade en av de andra scouterna högt: "Han använde inte sin sovsäck."

"Varför inte Paul?" frågade jag mistroget.

Tystnad – sedan det skamsna svaret: "Jag tänkte att om jag inte rullade ut min sovsäck så skulle jag inte behöva rulla ihop den igen."

Tro det eller ej, han frös i timmar för att slippa fem minuters arbete. Man kan tänka: "Så dumt! Vem skulle göra något sådant?" Fast vi gör det hela tiden, på mycket farligare sätt. Vi vägrar i själva verket att rulla ut våra andliga sovsäckar när vi inte tar oss tid att be uppriktigt, studera och på allvar leva efter evangeliet varje dag. Förutom att elden slocknar, är vi oskyddade och blir andligt kalla.

När vi försummar våra förbund orsakar vi följderna. Herren har

förmanat oss att "ta oss tillvara och ge noga akt på det eviga livets ord."⁶ Vidare förkunnade han: "Mitt blod skall inte rena dem om de inte hör mig."⁷

I själva verket är det mycket lättare att "ge allt" än att ge en del. När vi bara ger en del eller inte ger något alls, finns det, som det heter i *Star Wars* "en störning i kraften". Vi hamnar i obalans med Guds vilja och därför i obalans med lyckans natur.⁸ Jesaja sa:

"De ogudaktiga är som ett upprört hav, ett som inte kan vara stilla, ett hav vars vågor rör upp dy och orenlighet.

Det finns ingen frid för de ogudaktiga, säger min Gud."⁹

Som tur är befinner vi oss, oavsett var vi är och var vi har varit, aldrig utanför Frälsarens räckvidd, han som sa: "Den som omvänder sig och kommer till mig som ett litet barn skall jag därför ta emot, ty av sådana består Guds rike. Se, för sådana har jag lagt ned mitt liv och har tagit upp det igen."¹⁰

När vi ständigt omvänder oss och litar på Herren, får vi styrka då vi återgår till att ha ett litet barns ödmjukhet och tro,¹¹ berikade med den visdom som kommer av livserfarenhet. Job förkunnade: "Den rättfärdige håller fast vid sin väg, och den som har rena händer blir starkare."¹² Det var Tennyson som skrev: "Min styrka är som tio mäns styrka, ty mitt hjärta är rent."¹³ Herrens uppmaning till oss lyder: "Stå därför på heliga platser och låt er inte rubbas"¹⁴

Vår son Justin gick bort vid 19 års ålder efter att ha kämpat med en livslång sjukdom. I ett sakramentsmötetal kort innan han lämnade oss, återgav han en berättelse som han måste ha känt igen sig i, om en far och hans lille son som gick in i en leksaksaffär där det fanns en uppblåsbar boxboll i form av en människa. Pojken slog till den uppblåsbara mannen som tippade bakåt och genast studsade tillbaka efter

varje slag. Fadern frågade sin lilla son varför mannen hela tiden studsade tillbaka. Pojken tänkte efter i någon minut och sa sedan: "Jag vet inte. Det är väl för att han står upp inombords." För att kunna "ge allt" måste vi "stå upp inombords", "vad som än händer".¹⁵

Vi står upp inombords när vi tålmodigt väntar på att Herren ska ta bort, eller ge oss styrka att uthärda, törntagarna i köttet.¹⁶ Sådana törntaggar kan vara sjukdom, funktionshinder, psykisk ohälsa, en närståendes död och många andra problem.

Vi står upp inombords när vi lyfter upp händerna som hänger ner. Vi står upp inombords när vi försvarar sanningen mot en ond och sekulär värld som blir mer och mer obekvämlig med

ljuset, som kallar det onda gott och det goda ont¹⁷ och "fördömer de rättfärdiga för deras rättfärdighets skull."¹⁸

Att stå upp inombords trots svårigheter är möjligt genom ett rent samvete, den Helige Andens stärkande och tröstande försäkran och ett evigt perspektiv som övergår mänskligt förstånd.¹⁹ I föruttilvaron ropade vi av glädje över möjligheten att få uppleva jordelivet.²⁰ Vi ville "ge allt" då vi glatt fattade beslutet att modigt försvara vår himmelske Faders plan. Det är dags att stå upp och försvara hans plan igen!

Min 97-årige far gick nyligen bort. När någon frågade honom hur han mädde, svarade han alltid: "På en skala från 1-10 mår jag runt 25!" Även när denne käre man inte längre kunde stå

eller ens sitta och hade mycket svårt att prata, var hans svar ändå detsamma. Han stod alltid upp inombords.

När min far var 90 år var vi på en flygplats och jag frågade om jag fick hämta en rullstol åt honom. Han sa: "Nej Gary – möjligen när jag blir gammal." Och sedan tillade han: "Förresten, om jag blir trött på att gå kan jag ju alltid springa." Om vi inte kan "ge allt" på det sätt vi just nu går på, behöver vi kanske springa. Kanske behöver vi räkna om rutten. Vi kanske till och med behöver göra en u-sväng. Vi kanske behöver studera mer uppmärksam, be mer uppriktigt, eller bara släppa vissa saker så att vi kan hålla fast vid sådant som verkligen betyder något. Vi kanske måste släppa taget om världen så att vi kan hålla fast vid evigheten. Min far förstod det här.

När han låg i flottan under andra världskriget, fanns det vissa i den stora och rymliga byggnaden²¹ som hånade hans principer, men två av hans skeppskamrater, Dale Maddox och Don Davidson, märkte det och deltog inte. De frågade: "Sabin, varför är du så annorlunda jämfört med alla andra? Du har hög moral och du röker inte, dricker inte och svär inte, men du verkar lugn och glad."

Deras positiva intryck av min far stämde inte överens med vad de fått lära sig om mormoner, och min far fick undervisa och döpa de båda

skeppskamraterna. Dales föräldrar var mycket upprörda och varnade för att om han gick med i kyrkan skulle han förlora sin flickvän Mary Olive, men hon träffade missionärerna på hans begäran och blev också döpt.

I slutet av kriget bad president Heber J. Grant om fler missionärer, däribland några gifta män. År 1946 bestämde Dale och hans fru Mary Olive att Dale borde tjäna trots att de väntade sitt första barn. De fick så småningom nio barn, tre pojkar och sex flickor. Alla nio verkade som missionärer, varefter Dale och Mary Olive utförde tre egna missioner. Dussintals barnbarn har också verkat som missionärer. Två av deras söner, John och Matthew Maddox, är för närvarande medlemmar i Tabernakelkören, liksom Matthews svärson Ryan. Familjen Maddox är nu uppe i 144 medlemmar och är underbara exempel på att "ge allt".

När vi gick igenom min fars papper, hittade vi ett brev från Jennifer Richards, en av fem döttrar till den ene skeppskamraten, Don Davidson. Hon skrev: "Din rättfärdighet förändrade våra liv. Det är svårt att föreställa sig hur våra liv skulle vara utan kyrkan. Min far dog med kärlek till evangeliet och försökte leva efter det ända till slutet."²²

Det är svårt att mäta det goda inflytande var och en kan utöva genom att "stå upp inombords". Min far och hans två skeppskamrater vägrade lyssna på

människorna i den stora och rymliga byggnaden som pekade finger åt dem.²³ De visste att det är mycket bättre att följa Skaparen än att följa mängden.

Aposteln Paulus kunde ha beskrivit våra dagar när han sa till Timoteus att "samliga har förlorat målet ur sikte och så förfallit till tomt prat."²⁴ Det finns mycket "tomt prat" i världen i dag. Det är sådana samtal som förs i den stora och rymliga byggnaden.²⁵ Ofta tar det formen av bortförklaringar för att rättfärdiga ondska eller visar sig när människor villar bort sig och ökar farten. Det kommer ibland från dem som inte gjort vad som krävs för att "ge allt" och föredrar att följa den naturliga människan i stället för profeten.

Som tur är vet vi hur det slutar för de trofasta. När vi "ger allt" har vi en allomfattande försäkran om att allt samverkar "till det bästa, för dem som älskar Gud".²⁶ Som äldste Neal A. Maxwell sa: "Var inte rädd, bara lev rätt."²⁷

Min svärfar undervisade vid BYU och älskade dess lag i amerikansk fotboll men kunde inte förmå sig att se deras matcher, eftersom han var så nervös för hur det skulle gå. Sedan hände något förunderligt – videobandspelaren uppfanns, så att han kunde spela in matcherna. Om BYU vann, kunde han titta på inspelningen med fullkomlig förvisning, helt säker på hur det skulle sluta. Om de blev orättvist bedömda eller skadade, eller om det såg mörkt ut mot slutet av matchen, blev han inte stressad eftersom han visste att de skulle klara det! Man kan säga att han hade ett "fullkomligt klart hopp!"²⁸

Likadant är det med oss. När vi är trofasta kan vi vara lika säkra på att allt kommer ordna sig för oss till slut. Herrens löften är säkra. Det innebär inte att det blir lätt eller utan många tårar, men som Paulus skrev: "Vad ögat inte har sett och örat inte hört och människohjärtat

inte kunnat ana, [har Gud] berett åt dem som älskar honom.”²⁹

Bröder och systrar, ingen har begått morgondagens synder. Låt oss räkna om rutten när så krävs och se framåt med stort hopp och stor tro. Må vi ”stå upp inombords” genom att vara tappra och ”ge allt”. Må vi med renhet och mod försvara vår himmelske Faders plan och hans Sons, vår Frälsares, mission. Jag vittnar om att vår Fader lever, att Jesus är Kristus och om att det verkligen finns en stor lyckosalighetsplan. Jag ber att Herrens dyrbaraste välsignelser må vara med er, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Hes. 18:21–22.
2. Se till exempel *The Speaker's Quote Book: Over 5,000 Illustrations and Quotations for All Occasions* (2009), sammanst. av Roy B. Zuck, s. 107–108.
3. Se L&F 64:34.
4. Se L&F 21:6.
5. Se Upp. 3:15–16.
6. Se L&F 84:43.
7. L&F 29:17.
8. Se Alma 41:11.
9. Jes. 57:20–21.
10. 3 Ne. 9:22.
11. Se 3 Ne. 11:37–38.
12. Job 17:9.
13. Alfred Tennyson, ”Sir Galahad”, i *Poems of the English Race*, urv. av Raymond Macdonald Alden (1921), s. 296.
14. L&F 87:8.
15. Se Joseph B. Wirthlin, ”Komma vad som komma skall”, *Liahona*, nov. 2008, s. 26–28.
16. Se 2 Kor. 12:7.
17. Se Jes. 5:20.
18. Se Hel. 7:5.
19. Se Fil. 4:7.
20. Se Job 38:7.
21. Se 1 Ne. 8:26.
22. Jennifer Richards brev till Marvin Sabin, 5 juli 2009.
23. Se 1 Ne. 8:27, 33.
24. Se 1 Tim. 1:6.
25. Se 1 Ne. 8:26–28.
26. Se Rom. 8:28.
27. Se Bangambiki Habyarinmana, *Inspirational Quotes for All Occasions* (2013).
28. 2 Ne. 31:20.
29. Se 1 Kor. 2:9.

Äldste Valeri V. Cordón

i de sjuttios kворum

Evangeliets språk

Kraftfull undervisning är extremt viktig för att vi ska kunna bevara evangeliet i familjen, och det kräver flit och ansträngning.

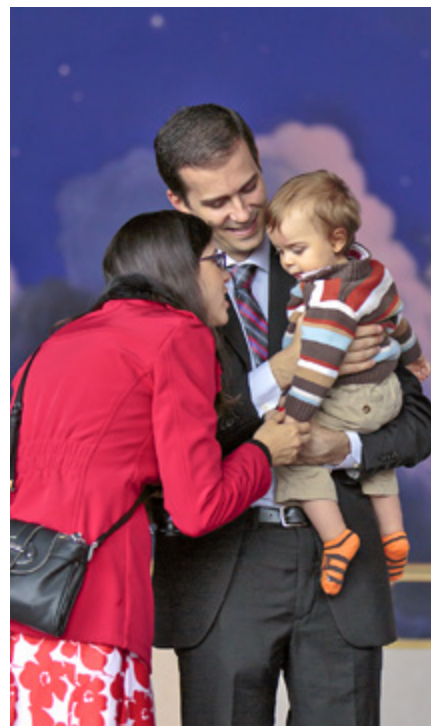
Efter att jag kallats som generalauktoritet flyttade jag med min familj från Costa Rica till Salt Lake City för mitt första uppdrag. Här i Förenta staterna har jag välsignats med att få träffa underbara människor med andra etniska och kulturella bakgrunder. Bland dem finns det många som liksom jag är födda i Latinamerika.

Jag har märkt att många av första generationens latinamerikaner här i USA talar spanska som huvudspråk och tillräckligt mycket engelska för att kunna kommunicera med andra. Den andra generationen, som antingen fötts i Förenta staterna eller kom hit som unga och går i skolan här, talar engelska väldigt bra och kanske lite bristfällig spanska. Hos den tredje generationen har ofta spanskan, som är deras förfäders modersmål, försvunnit.¹

Inom lingvistik kallar man detta helt enkelt för ”språkförlust”. Språkförlust kan ske när en familj flyttar till ett annat land där deras modersmål inte är majoritetsspråk. Detta sker inte bara bland latinamerikaner, utan även bland befolkningar runt om i världen där ett modersmål ersätts av ett nytt språk.² Även Nephi, en profet i Mormons bok, var bekymrad över att förlora fädernas modersmål när han förberedde sig för att flytta till det utlovade landet. Nephi

skriver: ”Se, det är enligt Guds visdom att vi skall hämta dessa uppteckningar så att *vi åt våra barn kan bevara våra fäders språk*”³.

Men Nephi oroade sig även för att förlora ett annat slags språk. I nästa vers fortsätter han: ”Och likaså att *vi åt dem kan bevara de ord som har talats genom alla de heliga profeternas mun*, och som

har överlämnats till dem genom Guds Ande och kraft från världens begynnelse ända tills nuvarande tid.⁴

Jag såg en likhet mellan att bevara ett modersmål och att bevara Jesu Kristi evangelium i våra liv.

Jag vill i min liknelse i dag inte lyfta fram ett visst jordiskt språk, utan snarare ett evigt språk som måste bevaras i våra familjer och aldrig gå förlorat. Jag talar om Jesu Kristi evangeliums språk⁵. Med "evangeliets språk" menar jag våra profeters alla lärdomar, vår lydighet mot lärdomarna och de rättfärdiga traditioner vi följer.

Jag ska tala om tre sätt att bevara detta språk.

Första sättet: Att vara flitigare och mer sysselsatta hemma

I Läran och förbunden uppmanade Herren många framstående medlemmar i kyrkan, däribland Newel K. Whitney, att sätta sina hus i ordning. Herren sa: "Min tjänare Newel K Whitney ... behöver tuktas och sätta sin familj i ordning och se till att *de är flitigare och mer sysselsatta hemma* och alltid ber. Annars skall de flyttas bort från sin plats."⁶

En faktor som leder till språkförlust är när föräldrar inte avsätter tid till att lära barnen sitt modersmål. Det räcker inte att bara *prata* språket hemma. Om föräldrar vill bevara sitt språk så måste det *läras ut*. Forskning har visat att föräldrar

som medvetet anstränger sig för att bevara sitt modersmål brukar lyckas med det.⁷ Vad är då en medveten ansträngning att bevara evangeliets språk?

Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum sa att "brist på evangelieundervisning och exempel i hemmet" är en stor orsak till att cykeln av flergenerationsfamiljer i kyrkan bryts.⁸

Vi kan dra slutsatsen att kraftfull undervisning är extremt viktig för att vi ska kunna bevara evangeliet i familjen, och det kräver flit och ansträngning.

Vi har vid flera tillfällen uppmanats att skapa en vana av dagliga skriftstudier både som familj och som enskilda.⁹ Familjer som gör detta välsignas dagligen med större enighet och en närmare relation till Herren.

När sker dagliga skriftstudier? De sker när föräldrar tar fram skrifterna och kärleksfullt ber familjen att samlas för att studera. Det är svårt att se dessa studier ske på något annat sätt.

Fäder och mödrar, gå inte miste om dessa stora välsignelser. Vänta inte tills det är för sent!

Andra sättet: Starka exempel i hemmet

En expert inom lingvistik skrev att för att bevara ett modersmål så "behöver man *levandegöra språket* för sina barn"¹⁰. Vi "levandegör språket" när vår undervisning och vårt exempel går hand i hand.

När jag var ung arbetade jag i min fars fabrik under skolloven. Den första frågan som far ställde till mig efter att jag hade fått min lön var: "Vad ska du göra med dina pengar?"

Jag visste svaret och sa: "Betala mitt tionde och spara till min mission."

Efter att jag jobbat för honom i ungefär åtta år och ständigt fått svara på samma fråga, tyckte far att han hade lärt mig att jag skulle betala mitt tionde. Vad han inte insåg var att jag hade lärt mig denna viktiga princip på ett enda veckoslut. Låt mig berätta hur jag lärde mig den principen.

Efter en del händelser förknippade med ett inbördeskrig i Centralamerika gick min fars företag i konkurs. Han gick från att ha omkring 200 heltidsanställda till att ha färre än fem sömnadsarbetare som arbetade vid behov i vårt garage. En dag under den svåra tiden hörde jag mina föräldrar samtala om ifall de skulle betala tionde eller köpa mat till barnen.

På söndagen följde jag efter far för att se vad han skulle göra. Efter kyrkans möten såg jag honom ta ett kuvert och lägga sitt tionde i det. Det var bara en del av lektionen. Frågan som kvarstod hos mig var vad vi skulle äta.

Tidigt på måndag morgon knackade några personer på vår dörr. När jag öppnade, frågade de efter min far. Jag ropade på honom och när han kom till dörren berättade besökarna för honom om en brådskande beställning som de behövde så snabbt som möjligt. De förklarade att beställningen var så brådskande att de skulle betala i förskott. Den dagen lärde jag mig principerna om att betala tionde och välsignelserna som följer.

I Nya testamentet talar Herren om att vara exempel. Han säger: "Amen, amen säger jag er: Sonen kan inte göra något av sig själv, utan endast det han

ser Fadern göra. Ty vad Fadern gör, det gör Sonen.”¹¹

Det räcker inte att vi bara *pratar* med våra barn om vikten av tempeläkenskap, fasta och att helga sabbatsdagen. De måste se att vi avsätter tid i våra scheman så att vi kan besöka templet så ofta som möjligt. De behöver se vår hängivenhet till att fasta regelbundet¹² och att helga hela sabbatsdagen. Om våra ungdomar inte kan fasta under två måltider, studera skrifterna regelbundet och stänga av TV:n under en stor match på söndagen, kommer de då att ha den andliga självdisciplinen att motstå kraftiga frestelser i dagens värld med dess utmaningar, däribland pornografi?

Tredje sättet: Traditioner

Ett annat sätt som språk kan förändras eller förloras på är när andra

språk och traditioner blandas med ett modersmål.¹³

I den återställda kyrkans första dagar uppmanade Herren många framstående medlemmar att sätta sina hus i ordning. Han började sin uppmaning med att lyfta fram två sätt som vi kan förlora ljus och sanning från våra hem: ”Den onde kommer och *tar bort sanning och ljus* från människobarnen genom *olydnad och på grund av deras faders traditioner*.”¹⁴

Som familjer behöver vi undvika varje tradition som hindrar oss från att helga sabbatsdagen eller att hålla dagliga skriftstudier och böner i våra hem. Vi behöver säkerställa att digitala verktyg inte släpper in pornografi eller annat ont inflytande i våra hem. För att bekämpa dagens världsliga traditioner behöver vi använda skrifterna och våra

nutida profeters röster för att undervisa våra barn om deras gudomliga identitet, meningen med livet och Jesu Kristi gudomliga mission.

Avslutning

I skrifterna finner vi flera exempel på ”språkförlust”.¹⁵ Till exempel:

”Nu hände det sig att det fanns många i det uppväxande släktet som *inte kunde förstå* kung Benjamins ord, eftersom de var små barn vid den tid då han talade till sitt folk. Och de trodde inte på sina faders tradition. ...

Och på grund av sin otro *kunde de inte förstå Guds ord*, och deras hjärtan blev förhårdade.”¹⁶

För det uppväxande släktet blev evangeliet ett konstigt språk. Fördelarna med att bevara ett modersmål ibland kan diskuteras, men när det gäller frälsningsplanen så råder det *inget tvivel* om de eviga följderna av att förlora evangeliets språk i våra hem.

Som barn till Gud är vi ofullkomliga personer som försöker lära sig ett fullkomligt språk.¹⁷ Precis som en mamma är kärleksfull mot sina små barn, har vår himmelske Fader tålmod med våra ofullkomligheter och misstag. Han uppskattar och förstår våra svagaste, uppriktiga ord, som om de vore poesi. Han gläds åt ljudet av våra första evangelieord. Han undervisar oss med fullkomlig kärlek.

Ingen prestation i det här livet, hur viktig den än kan vara, är av betydelse om vår familj förlorar evangeliets språk.¹⁸ Det är mitt vittnesbörd att vår himmelske Fader välsignar vår strävan att lära hans språk, tills vi behärskar denna högre nivå av kommunikation flytande, det som alltid har varit vårt modersmål. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Bland tredje generationens latinamerikaner är ”nivån av endast engelsktalande ...

Äldste Neil L. Andersen
i de tolv apostlarnas kворum

- 72 procent” (Richard Alba, ”Bilingualism Persists, but English Still Dominates”, Migration Policy Institute, 1 feb. 2005, migrationpolicy.org/article/bilingualism-persists-english-still-dominates).
2. ”Det övervägande mönstret hos den tredje generationen är att de talar endast engelska” (Alba, ”Bilingualism Persists, but English Still Dominates”).
 3. 1 Ne. 3:19, kursivering tillagd.
 4. 1 Ne. 3:20, kursivering tillagd.
 5. Ett språk kan definieras som ”ett kommunikationssystem som används av ett visst land eller samhälle” (Oxford Living Dictionaries, ”language”, oxforddictionaries.com).
 6. L&F 93:50, kursivering tillagd.
 7. ”[Att bevara ett modersmål] är möjligt, men det kräver hängivenhet och planering” (Eowyn Crisfield, ”Heritage Languages: Fighting a Losing Battle?” onraisingbilingualchildren.com/2013/03/25/heritage-languages-fighting-a-losing-battle). ”Tysktalande i Mellanvästern var till exempel framgångsrika i att bevara sitt modersmål i flera generationer” (Alba, ”Bilingualism Persists, but English Still Dominates”).
 8. David A. Bednar, ”Flergenerationsfamiljer”, i ledarutbildningsmöte i samband med generalkonferensen, apr. 2015, broadcasts.lds.org.
 9. Ett nutida exempel är följande instruktion från första presidentskapet: ”Vi råder föräldrar och barn att högt prioritera familjebön, familjens hemafton, studier och undervisning om evangeliet samt sunda familjeaktiviteter” (Brev från första presidentskapet, 11 feb. 1999).
 10. ”Du behöver *levandegöra språket* för dina barn så att de kan förstå och kommunicera och känna sig som en del av det folk som språket representerar” (Crisfield, ”Heritage Languages: Fighting a Losing Battle?” kursivering tillagd).
 11. Joh. 5:19.
 12. ”Ett rätt iakttagande av fastedagen innefattar vanligtvis att avstå från mat och dryck under två på varandra följande måltider under en 24-timmarsperiod, närvara vid faste- och vittnesbördsrådet samt att ge ett generöst fasteoffer till hjälp åt behövande” (*Handbok 2: Kyrkans förvaltning* [2010], 21.1.17).
 13. Se Omni 1:17.
 14. L&F 93:39, kursivering tillagd.
 15. När det gäller detta tal syftar ”språkförlust” på hur evangeliet kan förloras (se Dom. 2:10; Omni 1:17; 3 Ne. 1:30).
 16. Mosiah 26:1, 3, kursivering tillagd.
 17. Se Matt. 5:48; 3 Ne. 12:48.
 18. Se Matt. 16:24–26.

Att övervinna världen

Man övervinner inte världen på ett enda avgörande ögonblick i livet, utan genom ett helt liv av ögonblick som avgör evigheten.

För många år sedan berättade president David O. McKay om en vacker upplevelse han hade under en båtresa mot Samoa. När han hade somnat såg han ”i en vision någonting oändligt storslaget. På avstånd”, sa han, ”såg jag en vacker vit stad. ... Träd som bar ljuvlig frukt ... och blommor i full blomning fanns i överflöd överallt. ... En stor skara människor ... närmade sig staden. Var och en bar en vit, löst hängande skrud ... Genast riktades min uppmärksamhet på deras ledare, och fastän jag endast kunde se honom i profil, kände jag omedelbart igen honom som min Frälsare! Hans

... utstrålning var underbar att skåda! ... Friden omkring honom ... var gudomlig!”

President McKay fortsatte: ”Staden ... var hans. ... Den eviga staden; och människorna som följde honom skulle leva där i frid och evig lycka.”

President McKay undrade: Vilka är de? Vilka är de här människorna?

Han förklarade vad som hände därefter:

”Som om Frälsaren hade läst mina tankar, svarade han genom att peka på [ord i] en halvcirkel som avtecknade sig ovanför [människorna] ... skrivna med gyllene bokstäver:

*'Dessa är de som har övervunnit världen – som i sanning har blivit födda på nytt!'*¹

I årtionden har jag kommit ihåg orden: "Dessa är de som har övervunnit världen."

De välsignelser som Herren lovat dem som övervinner världen är stor-slagna. De ska "bli klädda i vita kläder och ... [omnämns i] livets bok. Herren ska "kännas vid deras namn inför Fadern och hans änglar".² Var och en ska "få del i den första uppståndelsen"³, få evigt liv,⁴ och "aldrig lämna"⁵ Guds närhet.

Är det möjligt att övervinna världen och få dessa välsignelser? Ja, det är det.

Kärlek till Frälsaren

De som övervinner världen utvecklar en allomfattande kärlek till vår Herre och Frälsare Jesus Kristus.

Hans gudomliga födelse, hans fullkomliga liv, hans obegränsade försoning i Getsemane och på Golgata säkerställde uppståndelsen för oss alla. Och endast han kan rena oss från våra synder när vi uppriktigt omvänder oss, vilket gör det möjligt för oss att återvända till Guds närhet. "Vi älskar därför att han först har älskat oss."⁶

Jesus sa: "Var vid gott mod. Jag har övervunnit världen."⁷

Senare tillade han: "Jag vill att ni skall övervinna världen."⁸

Man övervinner inte världen på ett enda avgörande ögonblick i livet, utan genom ett helt liv av ögonblick som avgör evigheten.

Det kan börja när ett barn lär sig be och vördnadsfullt sjunger "jag vill gärna likna Jesus"⁹. Det fortsätter när man studerar Frälsarens liv i Nya testamentet och begrundar kraften i Frälsarens försoning i Mormons bok.

Att be, omvända sig, följa Frälsaren och ta emot hans nåd leder till större

insikt om varför vi är här och vilka vi bör bli.

Alma beskrev det som en "mäktig förändring" som äger rum i hjärtat så att man ödmjukar sig och sätter sin lit till den sanne och levande Guden och förblir trofast intill änden.¹⁰

De som övervinner världen vet att de är ansvariga inför sin himmelske Fader. Att uppriktigt förändras och omvända sig från sina synder känns inte längre begränsande utan befriande, när "synder [som] är blodröda, skall ... bli snövita".¹¹

Ansvariga inför Gud

De som är av världen har svårt att acceptera att de är ansvariga inför Gud – liksom ett barn som har fest hemma när föräldrarna är bortresta och som roas av ståhejet och vägrar tänka på konsekvenserna som väntar när föräldrarna kommer tillbaka ett dygn senare.

Världen är mer intresserad av att tillfredsställa den naturliga människan än att tygla henne.

Att övervinna världen handlar inte om en global invasion utan om en enskild, personlig närstrid som kräver att vi bekämpar vår egen inre fiende.

Att övervinna världen innebär att värdesätta det största budet: "Du skall

älska Herren din Gud av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft."¹²

Den kristne författaren C. S. Lewis beskrev det så här: "Kristus säger: 'Ge mig allt du har. Jag vill inte ha si och så mycket av din tid och dina pengar och ditt arbete. Jag vill ha dig.'¹³

Att övervinna världen innebär att vi håller våra löften till Gud – våra dopförbund och tempelförbund, samt vår ed att vara trogna vår eviga livskamrat. Att övervinna världen leder oss i ödmjukhet till sakramentsbordet varje vecka med en bön om förlåtelse och ett löfte om att "alltid minnas honom samt hålla [hans] bud" så att vi "alltid kan ha hans Ande hos [oss]".¹⁴

Vår kärlek till sabbatsdagen upphör inte när kyrkans dörr stängs bakom oss, utan öppnar istället dörren till en underbar dag av vila från vardagens rutiner, för studier, bön och omtanke om familj, släkt och andra som behöver vår uppmärksamhet. I stället för att vi drar en lättnadens suck när kyrkan är slut och frenetiskt försöka hinna till en TV innan fotbollsmatchen börjar, låt tanken dröja sig kvar vid Frälsaren och hans heliga dag.

Världen styrs av en ständig flod av lockande och frestande röster.¹⁵

Att övervinna världen är att lita på den röst som varnar, tröstar, upplyser och ger den frid som världen inte ger.¹⁶

Osjälviskhet

Att övervinna världen innebär att vända sig utåt och minnas det andra budet¹⁷: "Den som är störst bland er skall vara de andras tjänare."¹⁸ Vår äkta hälfäls lycka är viktigare än vår egen njutning. Att hjälpa våra barn att älska Gud och hålla hans bud har högsta prioritet. Vi delar villigt med oss av materiella välsignelser genom tionde, fasteoffer och gåvor till behövande. Och när vår andliga antenn riktas mot himlen leder Herren oss till dem som vi kan hjälpa.

Världen bygger sitt universum omkring sig själv och ropar stolt: "Se hur mycket bättre jag är än alla andra! Se vad jag har! Se hur viktig jag är!"

Världen blir lätt irriterad, ointresserad och krävande och älskar massornas bifallsrop. Men att övervinna världen leder till ödmjukhet, empati, tålmod och medkänsla med dem som är annorlunda än en själv.

Trygga när vi följer profeterna

Att övervinna världen innebär alltid att några av de saker vi tror på förlöjligas av världen. Frälsaren sa:

"Om världen hatar er, skall ni veta att den har hatat mig innan den hatat er.

Om ni vore av världen, skulle världen älska er som sina egna."¹⁹

President Russell M. Nelson sa i förmiddags: "Jesu Kristi sanna lärjungar är villiga att synas, göra sig hörda och vara annorlunda än människorna i världen."²⁰

En Kristi lärjunge blir inte orolig om ett inlägg om hennes tro inte får 1 000 gilla-markeringar eller ens några vänliga emojis.

Att övervinna världen innebär att vi bekymrar oss mindre om våra kontakter online och mer om vår himmelska kontakt med Gud.

Herren ger oss trygghet när vi följer hans levande profeters och apostlars råd.

President Thomas S. Monson har sagt: "Världen kan vara ... svår att leva i. ... När vi besöker templet ... får vi styrka att

bära varje prövning och övervinna varje frestelse. ... Vi förnyas och stärks."²¹

Med allt fler frestelser, distraktioner och förvrängningar försöker världen lura de trofasta att avfärda de rika andliga upplevelser de haft tidigare, genom att omvärdera dem som dåaktiga villfarelser.

Att övervinna världen innebär att vi även när vi är modfälda minns de gånger vi känt Frälsarens kärlek och ljus. Äldste Neal A. Maxwell förklarade en sådan upplevelse så här: "Jag hade blivit välsignad och jag visste att Gud visste att jag visste att jag hade blivit välsignad."²² Även om vi tillfälligt känner oss bortglömda, så glömmet vi inte.

Att övervinna världen betyder inte att vi lever ett isolerat liv, skyddade från jordelivets orättvisor och svårigheter. Snarare öppnar det upp för en mer omfattande förståelse för tron, vilket leder oss till Frälsaren och hans löften.

Även om vi inte blir fullkomliga i det här livet, kan vi när vi övervinner världen hålla hoppet vid liv om att en dag få stå inför vår Återlösare och se

hans ansikte med välbehag,²³ och få höra honom säga: "Kom, ni min Faders välsignade, och ta i besittning det rike som stått färdigt åt er."²⁴

Äldste Bruce D. Porters exempel

Den 28 december förra året avslutade vår käre vän och älskade generalauktoritet äldste Bruce D. Porter sitt jordeliv. Han blev 64 år gammal.

Jag träffade Bruce för första gången när vi studerade på Brigham Young University. Han var en av de bästa och mest begåvade. Efter sin doktorexamen vid Harvard University, med specialisering inom rysk politik och historia, medförde Bruces åsikter och texter en berömmelse som kunde ha fått honom att spåra ur, men världens beröm och rikedomar fördunklade aldrig hans syn.²⁵ Hans lojalitet var mot hans Frälsare Jesus Kristus, mot hans eviga livskamrat Susan och mot hans barn och barnbarn.

Ett tidigt porträtt av äldste och syster Porters familj.

Broder och syster Porter när de tjänade tillsammans i Ryssland.

Bruce föddes med en njurdefekt. Han opererades, men med tiden fortsatte hans njurar att försämrans.

Kort efter att Bruce kallats som generalauktoritet 1995 tjänade vi tillsammans med våra familjer i Frankfurt, där hans arbete fokuserade på Ryssland och Östeuropa.

Äldste Porters liv förändrades dramatiskt 1997 då hans njurfunktion och hälsa sviktade. Familjen Porter återvände till Salt Lake City.

Under sina 22 år av tjänande i de sjuttios kворum var Bruce inlagd åtskilliga gånger, varav tio för operation. Vid två tillfällen sa läkarna till Susan att Bruce inte skulle överleva natten, men det gjorde han.

Under mer än 12 år av sitt tjänande som generalauktoritet fick Bruce dialys för att rena blodet. Under en stor del av den perioden tog varje dialysbehandling 4 timmar i anspråk fem kvällar i veckan, så att han kunde verka i sitt ämbete under veckan och tacka ja till konferensuppdrag under helgen. När hans hälsa inte förbättrades efter åtskilliga prästadömsvälsignelser var Bruce förbryllad, men han visste vem han hade anförtrött sig åt.²⁶

År 2010 fick Bruce en njure av sin son David. Den här gången stötte hans kropp inte bort transplantatet. Det var ett underverk som gav honom förnyad hälsa och som så småningom gjorde det möjligt för honom och Susan att

återvända till hans älskade Ryssland där han verkade i områdespresidentskapet.

Den 26 december förra året, efter att ha kämpat mot återkommande infektioner på ett sjukhus i Salt Lake City, bad han läkarna lämna rummet. Bruce berättade för Susan "att han genom Anden visste att det inte fanns något läkarna kunde göra för att rädda hans liv. Han visste ... att hans himmelske Fader skulle ta hem honom. Han var fylld av frid."²⁷

Den 28 december återvände Bruce till familjens hem. Några timmar senare, omgiven av sina kära, återvände han fridfullt till sitt himmelska hem.

För flera år sedan skrev Bruce så här till sina barn:

"Mitt vittnesbörd om att Jesus Kristus är verklig och älskar oss har varit mitt livs kompass. ... Anden har burit ett rent, brinnande vittnesbörd för mig om att Kristus lever, att han är min Återlösare och vän i nödens alla stunder."²⁸

"Vår utmaning ... är att lära känna [Frälsaren] och, genom tro på honom, övervinna denna världs prövningar och frestelser."²⁹

"Låt oss vara trofasta och trogna, och förlita oss på honom."³⁰

Bruce Douglas Porter övervann världen.

Må vi alla anstränga oss lite mer att övervinna världen och inte ursäktat allvarliga överträdelser, men ändå vara

tålmodiga vid mindre fel och misstag, och ivrigt öka farten och generöst hjälpa andra. När ni anförtror er mer fullständigt åt Frälsaren lovar jag er välsignelser av större frid i det här livet och större försäkran om er eviga bestämelse, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: David O. McKay* (2003), s. 1–2.
2. Se Upp. 3:5.
3. L&F 76:64.
4. Se Upp. 2:7, 10–11.
5. Upp. 3:12.
6. 1 Joh. 4:19.
7. Joh. 16:33.
8. L&F 64:2.
9. "Jag vill gärna likna Jesus", *Barnens sångbok*, s. 40–41.
10. Se Alma 5:13.
11. Jes. 1:18.
12. Mark. 12:30.
13. C. S. Lewis, *Kan man vara kristen?* (2003), s. 222, översättning Felix Larsson.
14. Se L&F 20:77.
15. Se James E. Faust, "The Voice of the Spirit" (andligt möte vid Brigham Young University, 5 sep. 1993), speeches.byu.edu.
16. Se Joh. 14:27.
17. Se Mark. 12:31.
18. Matt. 23:11.
19. Joh. 15:18–19.
20. Russell M. Nelson, "Föra in Jesu Kristi kraft i våra liv", *Liahona*, maj 2017.
21. Se Thomas S. Monson, "Det heliga templet – en ledstjärna för världen", *Liahona*, maj 2011, s. 93.
22. Personligt samtal med äldste Neal A. Maxwell om en berättelse han delgav i sitt tal under konferensen i april 2004, "Kommen ihåg huru barmhärtig Herren har varit" (se *Liahona*, maj 2004, s. 44–46).
23. Se Enos 1:27.
24. Matt. 25:34.
25. Ett exempel på äldste Porters intellektuella kapacitet är hans 400 sidor långa bok *War and the Rise of the State*, som skrevs för 23 år sedan. Den är fortfarande tillgänglig och cirkulerar i vida kretsar bland politiska tänkare.
26. Personlig korrespondens från Susan Porter, daterad 6 mars 2017.
27. Personlig korrespondens från Susan Porter, daterad 6 mars 2017.
28. Bruce D. Porter, *The King of Kings* (2000), s. 14, 15.
29. Bruce D. Porter, *The King of Kings*, s. 7.
30. Bruce D. Porter, *The King of Kings*, s. 18.

Äldste M. Russell Ballard
i de tolv apostlarnas kворum

Återvänd och ta emot

Att återvända till Guds närhet och ta emot de eviga välsignelser som kommer av att ingå och hålla förbund är de viktigaste målen vi kan sätta.

Mina bröder och systrar, det är nu mitt uppdrag att tala till er och ert uppdrag är att lyssna. Mitt mål är att slutföra mitt uppdrag innan ni slutför ert. Jag ska göra mitt bästa.

Genom åren har jag lagt märke till att de som åstadkommer mest i denna värld är de som har en vision för sina liv, med mål som håller dem fokuserade på deras vision och taktiska planer att uppnå dem. Att veta vart man är på väg och hur man förväntar sig att komma dit kan ge mening, syfte och resultat i livet.

En del har svårt att skilja mellan ett mål och en plan, tills de lär sig att ett mål är en destination eller ett *slut* medan en plan är vägen dit. Vi kan till exempel ha som mål att köra till en viss främmande plats, och som en del av ni underbara systrar vet, så tror vi män ofta att vi vet hur man kommer dit – vilket ofta resulterar i att vi säger "jag vet att vi är framme snart". Nu ler säkert min fru. Det fanns ett tydligt mål, men det fanns ingen bra plan för att komma dit.

Att sätta upp mål är i stort sett att börja med målet i sikte. Och planering

är att tänka ut hur man ska komma dit. En nyckel till lycka ligger i att förstå vilka destinationer som verkligen betyder något – och sedan använda tid, ansträngningar och uppmärksamhet på det som utgör ett säkert sätt att komma dit.

Gud, vår himmelske Fader, har gett oss det fullkomliga exemplet på målsättning och planering. Hans mål är ”att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan”,¹ och hans sätt att uppnå det är frälsningsplanen.

En del av vår älskade himmelske Faders plan är att vi ska få en växande, utvecklande, lärorik fysisk tillvaro där vi kan bli mer som han. Genom att klä vår ande i en fysisk kropp, leva efter de lärdomar och bud vi får från hans Son Herren Jesus Kristus och bilda en evig familj kan vi, genom Frälsarens försoning, uppfylla Guds mål för hans barns odödlighet och evigt liv med honom i hans celestia rike.

En vis målsättning förutsätter att man förstår att kortsiktiga mål fungerar bara om de leder till tydligt förstådda långsiktiga mål. Jag tror att en viktig nyckel till lycka är att man lär sig sätta egna mål och fastställa egna planer inom ramen för vår himmelske Faders eviga plan. Om vi fokuserar på denna eviga väg blir vi oundvikligen berättigade att återvända till hans närhet.

Det är bra att ha mål och planer för karriären, utbildningen och till och med golfen. Det är också viktigt att ha mål för äktenskapet, familjen och kyrkans råd och ämbeten. Det gäller särskilt missionärer. Men vårt största och övergripande mål bör passa in i vår himmelske Faders eviga plan. Jesus sa: ”Sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall allt detta tillfalla er.”²

Experter på målsättning säger att ju enklare och tydligare ett mål är, desto större kraft har det. När vi kan reducera ett mål till en tydlig bild eller begrepp

med ett eller två kraftfulla och symboliska ord, kan det målet sedan bli till en del av oss och vägleda så gott som allt vi tänker och gör. Jag tror att det finns två begrepp som i det här sammanhanget symboliserar Guds mål för oss och vårt viktigaste mål för oss själva. Begreppen är *återvänd* och *ta emot*.

Att *återvända* till hans närhet och *ta emot* de eviga välsignelser som kommer av att ingå och hålla förbund är de viktigaste målen vi kan sätta.

Vi kan *återvända* och *ta emot* genom att ha ”orubblig tro på Herren Jesus Kristus, fullkomligt förtrösta på hans förtjänster, sträva framåt med ståndaktighet i Kristus, med fullkomligt klart hopp och kärlek till Gud och till alla människor och mätta oss med Kristi ord och hålla ut intill änden”.³

Lucifer accepterade inte vår himmelske Faders plan, som skulle göra det möjligt för oss att *återvända* till Faderns närhet och *ta emot* hans välsignelser. Nej, Lucifer gjorde uppror och försökte helt och hållet ändra vår Faders plan. Han ville ha Guds härlighet, ära och makt. Följden blev att han drevs ut tillsammans med sina efterföljare från Guds närhet och ”blev Satan, ja, djävulen, alla lögners fader, för att bedra och förblinda människorna och leda dem som fångar enligt sin vilja, ja, alla som inte vill hörsamma [Herrens] röst”.⁴

På grund av sina val i förut tillvaron kan Satan varken *återvända* eller *ta emot*. Det enda han kan göra nu är att motarbeta Faderns plan genom att använda varje möjlig lockelse och frestelse för att få oss på fall och göra

oss lika olyckliga som han är.⁵ Satans plan att genomföra sitt djävulska mål gäller varje person, generation, kultur och samhälle. Han använder högljudda röster, röster som försöker överrösta den Helige Andens milda och stilla röst som kan visa oss allt vad vi bör göra för att *återvända* och *ta emot*.⁶

Dessa röster tillhör dem som bortser från evangeliets sanning och som använder internet, sociala och tryckta medier, radio, tv och filmer för att locka till omoral, våld, grovt språk, oanständighet och orenhet på ett sätt som avleder oss från våra mål och våra planer för evigheten.

Dessa röster kan också bestå av välmenande personer som förblindats av människors världsliga filosofier och som strävar efter att förgöra tron och avleda fokus från eviga ting hos dem som bara försöker *återvända* till Guds närhet och *ta emot* "allt vad vår Fader har".⁷

Jag har märkt att jag för att fokusera på att *återvända* och *ta emot* de utlovade välsignelserna, regelbundet behöver ta mig tid att fråga mig själv: "Hur går det för mig?"

Det är som att ha en personlig, enskild intervju med sig själv. Och om det låter konstigt, tänk på saken: Vem i den här världen känner dig bättre än du känner dig själv? Du känner dina tankar, dina dolda gärningar, dina önskningar och dina drömmar, mål och planer. Och du känner bättre än någon annan till vilka framsteg du gör längs vägen för att *återvända* och *ta emot*.

Som vägledning för mig under den här personliga enskilda intervjun läser och begrundar jag gärna de själviakttagande orden i Almas femte kapitel, där Alma säger: "Har ni blivit andligen födda av Gud? Har ni fått hans bild i ert ansikte? Har ni upplevt denna mäktiga förändring i era hjärtan?"⁸ Almas frågor

är en påminnelse om vad våra mål och planer bör innehålla för att vi ska kunna *återvända* och *ta emot*.

Kom ihåg Frälsarens uppmaning: "Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila.

Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar."⁹

När vi ökar vår tro på Herren Jesu Kristi makt att ge oss ro för våra själar genom att förlåta synder, återlösa ofullkomliga relationer, läka de andliga sår som hindrar tillväxt, stärka oss och göra det möjligt för oss att utveckla Kristi egenskaper, uppskattar vi än mer omfattningen av Herren Jesu Kristi försoning.¹⁰

Under de kommande veckorna, ta dig tid till att gå igenom ditt livs mål och planer och se till att de är förenliga med vår himmelske Faders stora plan för vår lycka. Om du behöver omvända dig och ändra dem, gör det gärna nu. Ta dig tid att under bön fundera över vilka anpassningar du behöver göra för att hålla "blicken endast fäst på Guds ära".¹¹

Vi måste fortsätta låta Jesu Kristi lära och evangelium genomsyra våra mål och planer. Utan honom är inga eviga mål möjliga och våra planer att nå våra eviga mål kommer förvisso att misslyckas.

Ett annat hjälpmedel är "Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd"¹², som framlades för kyrkan den 1 januari 2000. Sätt upp ett exemplar där du kan se det och ta dig tid att gå igenom varje uttalande i det här inspirerade vittnesbördet om Kristus, undertecknat av hans särskilda vittnen.

Jag uppmanar dig att studera det tillsammans med "Familjen: Ett tillkännagivande för världen". Vi talar ofta om tillkännagivandet om familjen, men kom ihåg att läsa det i ljuset av

den levande Kristus frälsande kraft. Utan den levande Kristus kan våra innerligaste förhoppningar inte uppfyllas. Som det står i tillkännagivandet om familjen: "Den gudomliga lyckalighetsplanen möjliggör att familjebanden fortsätter bortom graven. Heliga förrättningar och förbund i heliga tempel gör det möjligt för enskilda personer att återvända till Guds närhet, och för familjer att vara tillsammans för evigt."¹³

Det är endast möjligt eftersom den levande Kristus är världens försonande Frälsare och Återlösare.

Med tanke på detta kan du också söka i skrifterna för att utöka din insikt om just de sanningar som finns i "Den levande Kristus".

Att under bön läsa "Den levande Kristus" är som att läsa vittnesbörden från Matteus, Markus, Lukas, Johannes och profeterna i Mormons bok. Det stärker din tro på Frälsaren och hjälper dig behålla fokus på honom medan du följer dina planer för att nå dina eviga mål.

Trots våra misstag, brister, omvägar och synder ger Jesu Kristi försoning

oss möjlighet att omvända oss och vara redo att *återvända* och *ta emot* de ojämförliga välsignelserna som Gud har utlovat: att leva för evigt med Fadern och Sonen i den högsta graden av det celestialet riket.¹⁴

Som ni alla vet kommer ingen undan döden. Vårt långsiktiga mål och vår plan bör därför vara att när vi *återvänder* till vår himmelske Fader, får vi *ta emot* allt vad han har planerat för var och en av oss.¹⁵

Jag vittnar om att det inte finns något större mål i dödligheten än att leva för evigt med våra himmelska föräldrar och vår älskade Frälsare, Herren Jesus Kristus. Men det är mer än bara *vårt* mål. Det är också *deras* mål. De har fullkomlig kärlek till oss, större än vi ens kan börja förstå. De är helt och hållet, fullständigt och evigt förenade med oss. Vi är deras verk. Vår härlighet är deras härlighet. Mer än något annat vill de att vi ska komma hem, att vi ska *återvända* och *ta emot* evig lycka hos dem.

Mina kära bröder och systrar, om en vecka firar vi palmsöndagen till minne av Kristi segerrika intåg i

Jerusalem. Om två veckor firar vi påskdagen till minne av Frälsarens seger över döden.

När vi fokuserar på Frälsaren under dessa två speciella söndagar, låt oss då minnas honom och förnya vårt livslånga beslut att hålla hans bud. Låt oss ta en ordentlig titt på våra liv, sätta upp egna mål och fokusera våra planer så att de är förenliga med Guds på ett sätt som i slutändan leder till den dyrbara förmånen att få *återvända* och *ta emot*, är min ödmjuka bön i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Mose 1:39.
2. 3 Ne. 13:33.
3. Se 2 Ne. 31:19–20.
4. Mose 4:4.
5. Se 2 Ne. 2:18.
6. Se 2 Ne. 32:5.
7. Se L&F 84:38.
8. Alma 5:14.
9. Matt. 11:28–29.
10. Se "Bli som Gud", Evangelieämnen, topics.lds.org
11. L&F 4:5.
12. Se "Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", *Liahona*, apr. 2000, s. 2–3.
13. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
14. Se L&F 62; 70.
15. Se L&F 84:38.

President Thomas S. Monson

Vänlighet och kärlek

Låt oss se på våra liv och bestäm oss för att följa Frälsarens exempel genom att vara vänliga, kärleksfulla och ha kristlig kärlek.

Mina kära bröder, jag känner mig hedrad av förmånen att få tala till er vid den här världsomspännande sammankomsten av trofasta bärare av Guds prästadöme. I kväll berör jag ett ämne som jag talat om tidigare.

Profeten Mormon talade om en av Frälsarens viktigaste egenskaper, en som bör efterliknas av hans lärjungar. Han sa:

”Och om en människa är saktmodig och ödmjuk i hjärtat, och genom den Helige Andens kraft bekänner att Jesus är Kristus, måste hon ha kärlek, ty om hon inte har kärlek är hon ingenting. Därför måste hon ha kärlek.

Och kärleken är tålig och god och avundas inte och är inte uppblåst, söker inte sitt och blir inte lätt förargad. ...

Om ni därför, mina älskade bröder, inte har kärlek är ni ingenting, ty

kärleken sviker aldrig. Håll därför fast vid kärleken, som är det största av allt, ty allt måste upphöra.

Men den kärlek som är Kristi rena kärlek består för evigt, och var och en som på den yttersta dagen befins vara fylld därav, med honom är allt väl.”¹

Bröder, vi hedrar inte Guds prästadöme om vi inte är goda mot andra.

Min käre vän och kollega äldste Joseph B. Wirthlin var sannerligen en vänlig man. Han sa:

”Vänlighet är ett celestialt livs innersta väsen. En kristuslik person behandlar andra med vänlighet. Vänlighet bör genomsyra alla våra ord och gärningar i våra arbeten, på skolan, i kyrkan och särskilt i våra hem.

”Jesus, vår Frälsare, personifierade vänlighet och medkänsla.”²

Skrifterna lär oss att rättfärdigt utövande av prästadömet är beroende av att vi efterlever principerna vänlighet

och kärlek. I Läran och förbunden läser vi:

”Ingen makt och inget inflytande kan eller bör göra sig gällande i kraft av prästadömet utom genom överbevisning ... genom mildhet och ödmjukhet och genom uppriktig kärlek,

genom välvilja och ren kunskap som storligen skall utvidga själen, utan hyckleri och utan svek.”³

Bröder, låt oss se på våra liv och bestämma oss för att följa Frälsarens exempel genom att vara vänliga, kärleksfulla och ha kristlig kärlek. Och när vi gör det har vi bättre förutsättningar att nedkalla himlens krafter för egen del, för våra familjer och för våra medresenärer på denna ibland svåra resa tillbaka till vårt himmelska hem. Jag ber om detta i Herren Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Moro. 7:44–47.
2. Joseph B. Wirthlin, ”Vänlighetens dygd”, *Liahona*, maj 2005, s. 26.
3. L&F 121:41–42.

Äldste David A. Bednar

i de tolv apostlarnas kворum

Kallad till verket

Ett uppdrag att verka på en viss plats är väsentligt och viktigt, men underordnat kallelsen till verket.

President Monson, det är härligt att höra din röst och få ta emot din undervisning. Vi älskar dig, vi stöder dig och vi ber alltid för dig.

Jag ber om den Helige Andens hjälp medan vi tillsammans begrundar principer rörande det stora arbetet att predika evangeliet för alla nationer, släkten, tungomål och folk.¹

Kallad till verket och tilldelad ett uppdrag

Varje år ser tiotusentals unga män och unga kvinnor, och många äldre

par, ivrigt fram emot att få ett visst brev från Salt Lake City. Innehållet i brevet påverkar adressaten för alltid, liksom familjemedlemmar och ett stort antal andra personer. När det kommer kanske kuvertet öppnas lugnt och försiktigt, eller så slits det upp ivrigt och med stor hast. Att läsa det här speciella brevet är en upplevelse man aldrig glömmer.

Brevet är undertecknat av presidenten för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga och börjar med dessa två meningar: ”Du kallas härmed att verka som missionär för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Du har fått i uppdrag att verka i _____-missionen.”

Lägg märke till att den första meningen är en kallelse att verka som heltidsmissionär i Herrens återställda kyrka. Den andra meningen innehåller ett uppdrag att arbeta på en viss plats och i en viss mission. Den viktiga skillnaden som uttrycks i dessa två meningar är något vi alla behöver förstå.

I kyrkans kultur talar vi ofta om att kallas att verka i ett land som Argentina, Polen, Korea eller Förenta staterna. Men en missionär kallas inte till en plats. Han eller hon kallas att verka. Som Herren förkunnade genom profeten Joseph Smith 1829: ”Om ni ... har en önskan att tjäna Gud, är ni kallade till verket.”²

Varje missionskallelse och -uppdrag, eller en senare omplacering, uppenbaras genom Herrens tjänare. En kallelse till verket kommer från Gud genom kyrkans president. Ett uppdrag att verka i en av de över 400 missioner som i dag finns runtom i världen kommer från Gud genom en medlem i de tolv apostlarnas kворum, som handlar med fullmakt av Herrens levande profet. Profetians och uppenbarelsens andliga gåvor är verksamma under alla missionskallelser och -uppdrag.

Kapitel 80 i Läran och förbunden är en uppteckning av en missionskallelse till Stephen Burnett genom profeten Joseph Smith 1832. Om vi studerar broder Burnetts kallelse kan det hjälpa oss 1) att tydligare förstå skillnaden mellan att "kallas till verket" som missionär och att "få i uppdrag att verka" på en viss plats, samt 2) att känna en större uppskattning av vårt personliga och gudomligt tilldelade ansvar att förkunna evangeliet.

Vers 1 i kapitlet är en kallelse att verka: "Sannerligen, så säger Herren till dig min tjänare Stephen Burnett: Gå ut, gå ut i världen och predika evangeliet för varje levande varelse som kommer inom hörhåll för ljudet av din röst."³

Intressant nog informerar vers 2 broder Burnett om hans tilldelade missionärskamrat: "Och eftersom du önskar en följeslagare skall jag ge dig min tjänare Eden Smith."⁴

Vers 3 anger var dessa två missionärer ska verka: "Gå därför ut och predika mitt evangelium, antingen norrut eller söderut, österut eller västerut, det har ingen betydelse, för ni kan inte gå fel."⁵

Jag tror inte att uttrycket "ni kan inte gå fel", som det används av Herren i det här skriftstället, antyder att Herren inte bryr sig om var hans tjänare verkar. Faktum är att han bryr sig, mycket. Men eftersom arbetet med att predika evangeliet är Herrens verk, inspirerar, bistår och vägleder han sina bemyndigade tjänare. När missionärer strävar efter att vara alltmer värdiga och dugliga redskap i hans händer och göra sitt bästa för att trofast utföra sina plikter, då kan de med hans hjälp "inte gå fel" – var de än verkar. Kanske vill Frälsaren här i denna uppenbarelse bland annat lära oss att ett uppdrag att verka på en viss plats är nödvändigt och viktigt, men underordnat kallelsen till verket.

Nästa vers belyser viktiga krav för alla missionärer: "Förkunna därför det som ni har *hört* och förvisso *tror på* och *vet är sant*."⁶

Den sista versen påminner broder Burnett och oss alla om vem kallelsen att verka egentligen kommer från: "Se, detta är hans vilja som har kallat er, er Återlösare, ja, Jesus Kristus. Amen."⁷

Klara upp missförstånd

En del av er kanske undrar varför jag har valt att under generalkonferensens

prästadömsmöte ta upp den här till synes uppenbara skillnaden mellan att vara kallad till verket och få i uppdrag att verka. Mitt svar på frågan är enkelt: Min erfarenhet visar att de här principerna missförstås av många medlemmar i kyrkan.

Den största orsaken till att jag tar upp detta är att jag under åren har hört talas om farhågor, oro och till och med de skuld känslor som finns hos många missionärer som av olika anledningar omplacerats för att verka på en ny plats under sin mission. Sådana omplaceringar är ibland nödvändiga på grund av olika händelser och omständigheter, som fysiska olyckor och skador, förseningar med eller svårigheter att få visum, politisk instabilitet, bildandet och bemanningen av nya missioner eller nya och förändrade behov världen över i arbetet att predika evangeliet.⁸

När en missionär får i uppdrag att verka på en ny plats sker detta genom exakt samma process som för det ursprungliga uppdraget. Medlemmar i de tolv apostlarnas kворum söker inspiration och vägledning för alla sådana omplaceringar.

Jag talade nyligen med en trofast man som uttryckte sina innersta känslor. Jag hade just under ett möte förklarat skillnaden mellan att kallas till verket och att få i uppdrag att verka. Denne gode broder och jag skakade hand och med tårar i ögonen sa han till mig: "Det jag lärde mig av dig i dag har lyft en stor börda från mina axlar som jag har burit i över 30 år. Som ung missionär fick jag först i uppdrag att verka i Sydamerika. Men jag fick inte visum, så jag omplacerades till Förenta staterna. Under alla dessa år har jag undrat varför jag inte fick verka på den plats som jag hade kallats till. Nu vet jag att jag kallades till verket och inte till en

plats. Jag kan inte beskriva hur mycket den insikten har hjälpt mig.”

Mitt hjärta värkte för den här gode mannen. När jag har undervisat om dessa grundläggande principer runt om i världen har otaliga personer i enskilda samtal uttryckt samma känsla som den man som jag just beskrev. Jag tar upp detta ämne i dag för att inte en enda medlem i kyrkan ska bära på en onödig börda på grund av missförstånd, osäkerhet, ångest eller skuld känslor i fråga om ett uppdrag att verka.

”Gå därför ut och predika mitt evangelium, antingen norrut eller söderut, österut eller västerut, det har ingen betydelse, för ni kan inte gå fel.”⁹ När du begrundar orden i det här skriftstället och öppnar ditt hjärta, hoppas och ber jag att du ska inbjuda den Helige Anden att till djupet av din själ skänka den insikt, den läkning och den återställelse du behöver.

En annan anledning till att jag har känt mig manad att ta upp det här ämnet är min personliga erfarenhet av att kalla missionärer under många år. För de tolv märks fortsatt uppenbarelse i de sista dagarna som allra tydligast när vi söker Herrens vilja i våra ansvar att tilldela missionärerna deras respektive arbetsfält. Jag vittnar om att Frälsaren känner och bryr sig om var och en av oss, en och en och namn efter namn.

Förbereda sig för att kallas till verket

Jag vill nu kort ta upp en grundläggande men ofta förbisedd aspekt av att förbereda sig för att kallas till verket.

Tre samverkande ord utgör ett mönster för Guds söners förberedelse och utveckling: *prästadöme*, *tempel*, *mission*. Vi fokuserar ibland som föräldrar, vänner och medlemmar i kyrkan så mycket på de unga människors

missionsförberedelse, att vi kanske i viss mån försummar de andra viktiga stegen som måste tas längs förbundets väg innan man kan verka som heltidsmissionär. Arbetet som missionär är ju en, men inte den enda viktiga byggstenen i arbetet att skapa en stark grund för ett liv av andlig tillväxt och tjänande. Prästadömet och templets välsignelser, vilka båda föregår ankomsten till ett tilldelat missionsfält, är också nödvändiga för att befästa och stärka oss andligt livet igenom.

Unga män, när ni uppfyller era plikter i och hedrar aronska prästadömet eller det lägre prästadömet, förbereder ni er på att ta emot och ära prästadömet och förbund i melkisedekska prästadömet eller det högre prästadömet.¹⁰ Personlig värdighet är det allra viktigaste kravet för att ni ska kunna ta emot det högre prästadömet. Ett liv av osjälviskt prästadömstjänande

ligger framför er. Förbered er nu genom att ofta utföra betydelsefullt tjänande. Lär er älska att vara och förbli värdiga. Var värdiga. Förbli värdiga.

När en ung man har tagit emot melkisedekska prästadömet och en kallelse att verka kan han beväpnas med kraft¹¹ genom det heliga templets förbund och förrättningar. Tempelbesöket och att man låter sig genomsyras av templets anda kommer innan man till fullo kan verka som heltidsmissionär. Personlig värdighet är det allra viktigaste kravet för att ni unga män och alla medlemmar i kyrkan ska kunna ta emot templets välsignelser. När ni lever i enlighet med evangeliets normer kan ni gå in i Herrens hus och delta i heliga förrättningar under tonåren. Er kärlek till och insikt om templets förrättningar kommer att stärka och välsigna er under hela ert liv. Lär er älska att vara och förbli värdiga. Var värdiga. Förbli värdiga.

Många unga män och unga kvinnor har redan en gällande tempelrekommendation med begränsad användning. Som bärare av aronska prästadömet hittar ni egna släktnamn och utför dop och konfirmation för era släktingar i templet. Att ni har

kvar er tempelrekommendation är ett tecken på er värdighet och att tjäna andra i templet är en viktig del av era förberedelser inför melkisedekska prästadömet.

Unga män, var och en av er är redan en missionär. Runt omkring er finns det varje dag vänner och grannar ”som endast hålls borta från sanningen för att de inte vet var de skall finna den”.¹² Följ Andens vägledning och dela en tanke, en uppmaning, ett sms eller en tweet med dina vänner för att leda dem till det återställda evangeliets sanningar. Ni behöver inte och bör inte vänta på er officiella kallelse innan ni med iver kan verka som missionärer.

När prästadömets, templets och missionens välsignelser ”sammanfattas i Kristus”¹³ och samverkar i en ung missionärs hjärta, förstånd och själ, dugliggör det honom till detta verk¹⁴. Då ökar hans förmåga att uppfylla ansvaret att med myndighet representera Herren Jesus Kristus. Den andligt starka kombinationen av att hedra prästadömet och templets förbund, ta emot ”gudaktighetens kraft”¹⁵ genom prästadömets förrättningar¹⁶, tjäna osjälviskt och förkunna det eviga evangeliet för Guds

barn, gör det möjligt för en ung man att bli ”fast och ståndaktig i tron”¹⁷ och ”rotad och uppbyggd i [Kristus]”¹⁸.

I våra hem och i kyrkan bör vi på ett balanserat sätt betona alla tre delarna i Herrens mönster för trofasta Guds söners förberedelse och utveckling: *prästadöme, tempel, mission*. Alla tre kräver att vi älskar att vara och förbli värdiga. Var värdiga. Förbli värdiga.

Löfte och vittnesbörd

Mina älskade bröder, jag lovar att uppenbarelsens andliga gåva ska följa er kallelse till verket att förkunna evangeliet och era uppdrag i ett visst fält eller flera fält. När du flitigt förbereder dig nu genom osjälviskt tjänande i prästadömet och i templet stärks ditt vittnesbörd om att Herren verkligen lever. Kärlek till honom och hans verk fyller då ditt hjärta. När du lär dig att älska att vara värdig blir du ett mäktigt redskap i Herrens händer till att välsigna och tjäna många människor.

Jag vittnar med glädje om att vår himmelske Fader och hans älskade Son Jesus Kristus lever. Att aktivt verka i deras tjänst är en av de största välsignelserna vi någonsin kan få. Det vittnar jag om i Herren Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se L&F 133:37.
2. L&F 4:3.
3. L&F 80:1.
4. L&F 80:2.
5. L&F 80:3.
6. L&F 80:4; kursivering tillagd.
7. L&F 80:5.
8. Se L&F 124:49.
9. L&F 80:3.
10. Se L&F 84:33–44.
11. Se L&F 109:22.
12. L&F 123:12.
13. Se Ef. 1:10.
14. Se L&F 4:5.
15. LF 84:20.
16. Se L&F 84:19–21.
17. Se Hel. 15:8.
18. Se Kol. 2:7.

Generalauktoriteter och generalämbetsmän i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

FÖRSTA PRESIDENTSKAPET

Henry B. Eyring
förste rådgivare

Thomas S. Monson
president

Dieter F. Uchtdorf
andre rådgivare

DE TOLV APOSTLARNAS KVORUM

Russell M. Nelson

Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard

Robert D. Hales

Jeffrey R. Holland

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

PRESIDENTSKAPET FÖR DE SJUTTIO

L. Whitney Clayton

Donald L. Hallstrom

Richard J. Maynes

Craig C. Christensen

Ulisses Soares

Lynn G. Robbins

Gerrit W. Gong

GENERALAUKTORITETSSJUTTIO

(i alfabetisk ordning)

Marcos A. Albaladejo

Jose L. Alonso

Wilford W. Andersen

Ian S. Aderin

Mervyn B. Arnold

W. Mark Bassett

David S. Baxter

Randall K. Bennett

Shayne M. Bowen

Mark A. Bragg

Craig A. Cardon

Yoon Hwan Choi

Kim B. Clark

Weatherford T. Clayton

Carl B. Cook

Lawrence E. Corbridge

Valen V. Cordón

J. Devin Cornish

Claudio R. M. Costa

Joaquin E. Costa

LeGrande R. Curtis Jr

Massimo De Ieo

Benjamin De Hoyos

Edward Dube

Kevin R. Durcan

Timothy J. Dyckes

Larry J. Echo Hawk

Stanley G. Ellis

David F. Evans

Enrique R. Fallabella

Bradley D. Foster

Randy D. Funk

Eduardo Gavarret

Robert C. Gay

Carlos A. Goby

Taylor G. Goby

Christoffa Golden

Walter F. Gonzalez

C. Scott Gray

O. Vincent Haleck

Kevin S. Hamilton

James J. Hamulub

Allen D. Haynie

Paul V. Johnson

Larry S. Kacher

Patrick Keaton

Von G. Keatch

Jörg Klebingat

Joni L. Koch

Erich W. Kopschke

Larry W. Lawrence

Hugo E. Martinez

James B. Martino

Peter F. Meurs

Hugo Montoya

Marcus B. Nash

K. Brett Nattress

S. Gifford Nielsen

Brent H. Nibson

Adriján Ochob

Allan F. Packer

S. Mark Palmer

Adilson de Paula Pereira

Kevin W. Pearson

Anthony D. Perkins

Paul B. Pieper

John C. Pngree Jr

Rafael E. Pino

Michael T. Ringwood

Gary B. Sabin

Evan A. Schmutz

Gregory A. Schwitzer

Joseph W. Skait

Steven E. Snow

Vern P. Stanfill

Brian K. Taylor

Michael John U. Teh

José A. Teveira

Juan A. Uceda

Amulio Valenzuela

Terence M. Vinson

Tanjila B. Wakolo

Scott D. Whiting

Larry V. Wilson

Chi Hong (Sam) Wong

Kazuhiko Yamashita

Jorge F. Zeballos

Claudio D. Zvic

W. Craig Zwick

Dean M. Davies
föste rådgivare

Gérald Causse
presiderande biskop

W. Christopher Macdell
andra rådgivare

PRESIDERANDE BISKOPSRÅDET

GENERALÄMBETSMÄN

Devin G. Durant
föste rådgivare

Tad R. Callister
president

Brian K. Ashton
andra rådgivare

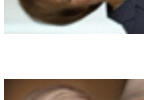
Carol F. McConkie
fösta rådgivare

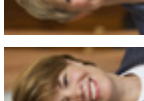
Bonnie L. Osarson
president

Neill F. Marriott
andra rådgivare

Sharon Eubaek
fösta rådgivare

Jean B. Bingham
president

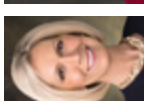
Reyna L. Aburto
andra rådgivare

Bonnie H. Gordon
fösta rådgivare

Joy D. Jones
president

Cristina B. Franco
andra rådgivare

Douglas D. Holmes
föste rådgivare

Stephen W. Owen
president

M. Joseph Brough
andra rådgivare

SÖNDAGSSKOLAN

UNGA KVINNOR

HJÄLPÖRENINGEN

UNGA MÄN

Biskop Gérald Caussé
presiderande biskop

Bered vägen

Även om de innebär olika uppdrag och myndighet, är aronska prästadömet och melkisedekska prästadömet oskiljaktiga partners i frälsningsarbetet.

När jag var 30 år började jag arbeta för en detaljhandelsgrupp i Frankrike. En dag kallade företagets VD, en god man som tillhörde en annan kyrka, in mig till sitt kontor. Hans fråga överraskade mig: "Jag fick just veta att du är präst i din kyrka. Är det sant?"

Jag svarade: "Ja, det stämmer. Jag bär prästadömet."

Uppenbarligen fängslad av mitt svar, frågade han vidare: "Men har du studerat på ett teologiskt seminarium?"

"Självklart", svarade jag, "från 14 till 18 års ålder studerade jag seminarielktioner nästan varje dag!" Han föll nästan av stolen.

Till min stora förvåning kallade han flera veckor senare tillbaka mig till sitt kontor för att erbjuda mig jobbet som verkställande direktör för ett av gruppens företag. Jag blev mycket förvånad och uttryckte min oro för att jag var för ung och oerfaren för att ha ett sådant viktigt ansvar. Med ett välvilligt leende sa han: "Det är kanske sant, men det spelar ingen roll. Jag vet vad du har för principer och jag vet vad du har lärt dig i din kyrka. Jag behöver dig."

Han hade rätt i vad jag lärt mig i kyrkan. Åren som följde var inte lätta,

och jag vet inte om jag hade kunnat nå någon framgång utan den erfarenhet jag fick genom att tjäna i kyrkan från det att jag var en ung man.

Jag hade förmånen att få växa upp i en liten gren. Eftersom vi var få till antalet kallades ungdomarna att aktivt delta på alla möjliga sätt i grenen.

Jag var fullt sysselsatt och tyckte om att känna mig nyttig. På söndagarna officierade jag vid sakramentsbordet, tjänade i mitt prästadömskvorum och var verksam i diverse andra kallelser. Under veckorna följde jag ofta med min far och andra vuxna prästadömsledare för att göra hemlärarbesök, trösta sjuka och lidande, och hjälpa dem som behövde hjälp. Ingen verkade tycka att jag var för ung för att tjäna eller ens för att leda. För mig verkade allt normalt och naturligt.

Det tjänande jag gav under tonåren hjälpte mig bygga upp mitt vittnesbörd och förankra mitt liv i evangeliet. Jag omgavs av ädla och godhjärtade män som förpliktat sig att använda sitt prästadöme till att välsigna andra. Jag ville bli som de. När jag tjänade med dem lärde jag mig – mycket mer än vad jag insåg då – att vara en ledare i kyrkan och även i världen.

”att bereda Herrens väg”,¹ att döpa honom med vatten och förbereda ett folk på att ta emot honom. Denne ”rättfärdige och helige man”² som hade ordinerats till det lägre prästadömet, var fullständigt medveten om både vikten av och begränsningarna i hans uppdrag och myndighet.

Människor flockades kring Johannes för att lyssna till honom och låta sig döpas av honom. Han hedrades och högaktades rättmätigt som en gudsmän. Men när Jesus trädde fram, underkastade sig Johannes ödmjukt en som var större än han själv och förkunnade: ”Jag döper i vatten. Men mitt ibland er står en som ... kommer efter mig, och jag är inte värdig ens att lossa remmen på hans sandal.”³

För egen del erkände Jesus Kristus, Faderns Enfödde, som innehade det högre prästadömet, ödmjukt Johannes myndighet. Om honom sa Frälsaren: ”Bland dem som fötts av kvinnor har ingen trätt fram som är större än Johannes Döparen.”⁴

Tänk er vad som skulle kunna hända i våra prästadömskvorum om relationerna mellan innehavarna av dessa båda prästadömen inspirerades av Jesus och Johannes Döparens föredöme. Mina unga bröder i aronska prästadömet, liksom Johannes har ni rollen att ”bereda vägen”⁵ för melkisedekska prästadömetets stora verk. Ni gör det här på många olika sätt. Ni handhar dopets och sakramentets för rättningar. Ni hjälper till att förbereda ett folk för Herren genom att predika evangeliet, genom att ”besöka varje medlems hem”,⁶ och genom att ”vaka över kyrkan”.⁷ Ni hjälper de fattiga och nödställda genom att samla in fasteoffer, och ni hjälper till att ta hand om kyrkans möteshus och andra timliga resurser. Er roll är viktig, önskvärd och helig.

Vi har många unga män som deltar eller ser på det här mötet i kväll som bär aronska prästadömet. När jag ser ut över den här församlingen, ser jag att många av er sitter bredvid mogna män, kanske era fäder, era far- eller morfäder, äldre bröder eller prästadömsledare – som alla bär melkisedekska prästadömet. De älskar er, och till stor del har de kommit hit i kväll för att vara med er.

Den här samlingen av generationer utgör en underbar vision av enigheten och brödrskapet som råder mellan Guds båda prästadömen. Även om de

innebär olika uppdrag och myndighet, är aronska prästadömet och melkisedekska prästadömet oskiljaktiga partners i frälsningsarbetet. De går hand i hand och behöver verkligen varandra.

Den perfekta förebilden för det nära förhållandet mellan dessa två prästadömen ser vi i samspelet mellan Jesus och Johannes Döparen. Kan man ens föreställa sig Johannes Döparen utan Jesus? Hur hade Frälsarens verksamhet varit utan det förberedande arbete som Johannes utförde?

Johannes Döparen gavs ett av de äldste uppdrag som någonsin funnits:

Mina vuxna bröder, vare sig ni är fäder, biskopar, rådgivande i Unga män eller helt enkelt bär melkisedekska prästadömet, kan ni följa Frälsarens exempel genom att vända er till era bröder som bär det lägre prästadömet och uppmana dem att samarbeta med er. Ja, den här uppmaningen kommer från Herren själv. Han sa: "Ta därför med er dem som är ordinerade till det lägre prästadömet, och sänd dem i förväg att arrangera möten och bereda vägen, och att hålla de möten som ni själva inte kan hålla."⁸

När ni uppmanar era yngre bröder att "bereda vägen", hjälper ni dem att värdesätta och hedra den heliga myndighet de har. Genom att göra det hjälper ni dem att bereda sin egen väg medan de bereder sig för dagen när de tar emot och utövar det högre prästadömet.

Jag vill återge den sanna berättelsen om Alex, en tyst, tankfull och begåvad ung präst. En söndag fann Alex' biskop honom ensam i ett klassrum, mycket upprörd. Den unge mannen förklarade hur smärtsamt det var för honom att komma till kyrkan utan sin far, som inte var medlem. Sedan sa han tårögd att det nog vore bättre för honom att lämna kyrkan.

Med genuin omtanke om den här unge mannen, mobiliserade biskopen genast församlingsrådet för att hjälpa Alex. Hans plan var enkel: för att hålla Alex aktiv och hjälpa honom utveckla ett äkta vittnesbörd om evangeliet behövde de "omge honom med goda människor och ge honom viktiga saker att göra".

Bröderna i prästadömet och alla församlingsmedlemmarna slöt snabbt upp kring Alex och uttryckte sin tillgivenhet och sitt stöd. Högprästernas gruppleadare, en man med stor tro och kärlek, utsågs att vara hans hemlärlärkamrat. Medlemmar i biskopsrådet tog honom under sina vingar och gjorde honom till sin närmaste medhjälpare.

Biskopen sa: "Vi höll Alex sysselsatt. Han fick hjälpa till vid bröllop och begravningar, han hjälpte mig med gravinvigningar, döpte flera nya medlemmar, ordinerade unga män till ämbeten i aronska prästadömet, undervisade ungdomsklasser, undervisade med missionärerna, låste upp byggnaden för konferenser och låste byggnaden sent på kvällen efter konferenser. Han deltog i tjänandeprojekt, följde med mig på besök hos äldre medlemmar på vårdhem, höll tal på sakramentsmötet, delade ut sakramentet

till sjuka på sjukhus eller i hemmen och blev en av en mycket liten handfull människor som jag som biskop fullständigt kunde lita på."

Undan för undan förändrades Alex. Hans tro på Herren växte. Han började lita på sig själv och kraften i det prästadöme han bar. Biskopen avslutade med orden: "Alex har varit och kommer alltid att vara en av mina största välsignelser under min tid som biskop. Vilken förmån det har varit att få umgås med honom. Jag tror verkligen att ingen ung man någonsin varit mer förberedd att gå ut på missionsfältet, genom sitt tjänande i prästadömet."⁹

Mina kära biskopar, er ordination och avskiljning till biskop i er församling innefattar den heliga kallelsen att verka som president för aronska prästadömet och för prästernas kvorum. Jag är medveten om de tunga bördor ni bär, men ni bör prioritera er plikt mot de här unga männen mycket högt. Ni får inte försumma eller delegera er roll i det här ansvaret mot andra.

Jag uppmanar er att begrunda var och en av de unga aronska prästadömsbärarna i er församling. Ingen av dem bör någonsin känna sig utanför eller onyttig. Finns det någon ung man som ni och andra prästadömsbröder

kan hjälpa? Be honom att tjäna vid er sida. Alltför ofta försöker vi underhålla unga män och förvisa dem till åskådarrollen trots att deras tro och kärlek till evangeliet bäst kan utvecklas genom att de ärar sitt prästadöme. Genom att aktivt delta i frälsningsarbetet får de kontakt med himlen och blir medvetna om sin gudomliga potential.

Aronska prästadömet är mer än en åldersgrupp, ett program för undervisning eller aktiviteter, eller en beteckning för kyrkans unga män. Det är makt och myndighet att delta i det stora verket att frälsa själar – både de unga mäns själar som bär det och deras själar som de tjänar. Låt oss ge aronska prästadömet dess rättmätiga plats, en utvald plats: en plats för tjänande, förberedelse och bedrifter för alla de unga männen i kyrkan.

Mina kära bröder i melkisedekska prästadömet, jag uppmanar er att stärka den nödvändiga länken som förenar Guds båda prästadömen. Bemyndiga era ungdomar i aronska prästadömet att bereda vägen för er. Säg med förtroende till dem: "Jag behöver dig." Till er unga bärare av aronska prästadömet, det är min bön att ni när ni verkar tillsammans med era äldre bröder ska höra Herrens röst säga till er: "Du är välsignad, ty du skall utföra stora ting. Se du sändes ut, ja, liksom Johannes, för att bereda vägen för mig."¹⁰ I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. 1 Ne. 10:7.
2. Se Mark. 6:20.
3. Joh. 1:26–27.
4. Matt. 11:11.
5. L&F 35:4.
6. L&F 20:51.
7. L&F 20:53.
8. L&F 84:107.
9. Personligt brev.
10. L&F 35:4.

President Dieter F. Uchtdorf
andre rådgivare i första presidentskapet

Den som är störst bland er

Guds största belöning går till dem som tjänar utan att förvänta sig någon belöning.

Mina kära bröder, kära vänner, så tacksam jag är att få vara med er under det här inspirerande världsomfattande prästadömsmötet. President Monson, tack för ditt budskap och din välsignelse. Vi tar alltid till oss dina vägledande ord, dina råd och din visdom. Vi älskar och stöder dig, och vi ber alltid för dig. Du är i sanning Herrens profet. Du är vår president. Vi stöder och vi älskar dig.

För nästan två årtionden sedan invigdes Madrids tempel och blev ett hus, helgat åt Herren. Harriet och jag minns det väl eftersom jag verkade i presidentskapet för området Europa just då. Tillsammans med många andra ägnade vi oräkneliga timmar åt att planera och organisera evenemangen före invigningen.

När dagen för invigningen närmade sig insåg jag att jag ännu inte hade fått någon inbjudan att närvara. Det var

lite oväntat. Som områdespresident hade jag trots allt ansvar för och var mycket engagerad i tempelprojektet och kände en viss äganderätt.

Jag frågade Harriet om hon hade sett någon inbjudan. Det hade hon inte.

Dagarna gick och jag kände mig alltmer olustig till mods. Jag undrade om inbjudan hade kommit bort – kanske låg den gömd mellan kuddarna i soffan. Kanske hade den blandats ihop med skräpposten och kastats bort. Grannarna hade en nyfiken katt, och jag började till och med att titta misstänksamt på honom.

Slutligen var jag tvungen att acceptera faktum: Jag hade inte blivit inbjuden.

Men hur var det möjligt? Hade jag förolämpat någon? Tyckte någon att det var för långt för oss att resa dit? Hade jag glömts bort?

Så småningom insåg jag att det här tänkandet ledde till en plats där jag inte ville befinna mig.

Harriet och jag påminde oss själva om att tempelinvigningen inte handlade om oss. Det handlade inte om vilka som förtjänade att bli inbjudna eller inte. Och det handlade inte om våra känslor eller vår känsla av berättigande.

Det handlade om att inviga ett heligt hus, den allrahögste Gudens tempel. Det var en glädjens dag för kyrkans medlemmar i Spanien.

Hade jag inbjudits att delta hade jag gjort det med glädje. Men om jag inte blev inbjuden skulle min glädje inte vara mindre. Harriet och jag skulle glädjas med våra vänner, våra älskade bröder och systrar där borta. Vi skulle pris Gud för hans underbara välsignelse lika entusiastiskt från vårt hem i Frankfurt som vi kunde ha gjort i Madrid.

Åskans söner

Bland de tolv som Jesus kallade och ordinerade fanns det två bröder:

Jakob och Johannes. Minns ni vad han kallade dem?

Åskans söner (Boanerges).¹

Man får inte ett sådant öknamn utan en intressant anledning. Tråkigt nog ger skrifterna inte någon förklaring till var namnet kommer ifrån. Men vi får korta glimtar av vilka slags personer Jakob och Johannes var. Det här var samma bröder som föreslog att man skulle kalla ner eld från himlen över en by i Samarien för att invånarna inte hade tagit emot Herren.²

Jakob och Johannes var fiskare – förmodligen lite opolerade – men jag gissar att de visste en hel del om naturens element. De var säkerligen handlingskraftiga män.

Vid ett tillfälle, när Frälsaren förberedde sig inför sin sista resa till Jerusalem, gick Jakob och Johannes fram till honom och bad om något speciellt – vilket kanske gjorde dem förtjänta av sitt öknamn.

”Vi vill att du ger oss vad vi ber dig om”, sa de.

Jag kan tänka mig att Jesus log när han svarade: ”Vad vill ni att jag skall göra för er?”

”Låt den ene av oss få sitta på din högra sida i din härlighet och den andre på din vänstra.”

Frälsaren ville att de skulle tänka lite djupare på vad de bad honom om och sa: ”Platsen på min högra sida och

platsen på min vänstra sida är det inte min sak att ge bort, de platserna skall tillfalla dem som de är beredda för.”³

Med andra ord kan vi inte få någon ära i himmelriket genom att kampanja för den. Inte heller uppnår man evig härlighet genom bra kontakter.

När de andra tio apostlarna fick höra talas om det som Åskans söner hade bett om blev de inte särskilt glada. Jesus visste att han inte hade mycket tid kvar, och stridigheten bland dem som skulle föra hans verk vidare måste ha bekymrat honom.

Han talade till de tolv om maktens beskaffenhet och hur den påverkar dem som söker efter och har den. ”De som har inflytande i världen”, sa han, ”använder sin maktposition till att utöva herravälde över andra”.

Jag kan nästan se hur Frälsaren tittar med oändlig kärlek på de trofasta och troende lärjungarna. Jag kan nästan höra hans vädjande röst: ”Men så är det inte hos er, utan den som vill vara störst bland er skall vara de andras tjänare, och den som vill vara främst bland er skall vara allas slav.”⁴

I Guds rike innebär storhet och ledarskap att se andra så som de verkligen är – som Gud ser dem – och sedan räkna ut handen till och betjäna dem. Det innebär att glädjas med dem som är glada, gråta med dem som sörjer, lyfta upp dem som har det svårt och

älska vår nästa som Kristus älskar oss. Frälsaren älskar alla Guds barn oavsett socioekonomiska omständigheter, ras, språk, politisk tillhörighet, nationalitet eller någon annan gruppering. Och det bör också vi göra!

Guds största belöning går till dem som tjänar utan att förvänta sig någon belöning. Den går till dem som tjänar utan fanfarer, de som tyst ägnar sig åt att hitta sätt att hjälpa andra, de som tjänar andra bara för att de älskar Gud och Guds barn.⁵

Låt det inte stiga dig åt huvudet

Kort efter att jag hade kallats som generalauktoritet hade jag förmånen att följa med president James E. Faust till omorganisationen av en stav. När jag körde till vårt uppdrag i vackra södra Utah var president Faust vänlig nog att använda tiden till att undervisa mig. Jag ska aldrig glömma det han lärde mig. Han sa: "Kyrkans medlemmar är älskvärda mot generalauktoriteterna. De behandlar dig vänligt och säger snälla saker om dig." Sedan tog han en kort paus och sa: "Dieter, var *alltid* tacksam för det, men låt det inte stiga dig åt huvudet."

Den här viktiga lärdomen om tjänande i kyrkan gäller alla prästadömsbärare i alla kvorum i kyrkan. Den gäller oss alla i den här kyrkan.

När president J. Reuben Clark Jr rådgjorde med personer som kallats till ledaruppdrag i kyrkan brukade han säga att de inte skulle glömma regel nummer sex.

Oundvikligen frågade personen: "Vad är regel nummer sex?"

"Ta inte dig själv på så stort allvar", sa han.

Det ledde förstas till en följdfråga: "Vilka är de andra fem reglerna?"

Med glimten i ögat brukade president Clark säga: "Det finns inga."⁶

För att vara bra ledare i kyrkan måste vi lära oss något mycket viktigt: Ledarskap i kyrkan handlar inte så mycket om att leda andra som om vår villighet att ledas av Gud.

Ämbeten är möjligheter att tjäna

Som den allrahögste Gudens heliga ska vi "i allt komma ihåg de fattiga och behövande, de sjuka och lidande, ty den som inte gör detta, han är inte min lärjunge".⁷ Möjligheterna att gå omkring och göra gott och tjäna andra är obegränsade. Vi finner dem i samhället, i församlingen eller grenen, och absolut i våra hem.

Dessutom får alla medlemmar i kyrkan vissa formella tillfällen att tjäna. Vi säger att vi kallas till ett ämbete, och det bör påminna oss om vem det är som kallar oss att tjäna. Om vi ser våra ämbeten som möjligheter att tjäna Gud och hjälpa andra med tro och ödmjukhet, blir varje tjänande gärning ett steg på lärjungeskapets väg. På så sätt bygger Gud inte bara upp sin kyrka, han bygger också upp sina tjänare. Kyrkan är utformad för att hjälpa oss bli Kristus sanna och trofasta lärjungar, goda och ädla söner och döttrar till Gud. Det här

händer inte bara när vi går på möten och lyssnar på tal, utan också när vi fokuserar på annat än oss själva och tjänar andra. Det är så vi blir "stora" i Guds rike.

Vi tackar ja till ämbeten med värdighet, ödmjukhet och tacksamhet. När vi blir avösta från de här ämbetena accepterar vi förändringen med samma värdighet, ödmjukhet och tacksamhet.

I Guds ögon finns det inget ämbete i riket som är viktigare än något annat. Vårt tjänande – oavsett om det är stort eller litet – förädlar våra andar, öppnar himlens fönster och utgiuter Guds välsignelser över både dem vi tjänar och över oss. När vi når ut till andra kan vi veta med ödmjuk tillit att Gud godkänner och är nöjd med vårt tjänande. Han ler mot oss när vi utför de här innerliga barmhärtighetsgärningarna, särskilt när de inte ses eller uppmärksammas av andra.⁸

Varje gång vi ger av oss själva till andra tar vi ett steg närmare till att bli en god och sann lärjunge till honom som gav sitt allt för oss: vår Frälsare.

Från presiderande till paraderna

Under 150-årsjubileet av pionjärernas ankomst till Saltsjödalarna var broder Myron Richins stavs-president i Henefer, Utah. I firandet ingick uppförandet av scenen när pionjärerna passerade igenom staden.

President Richins var djupt engagerad i planerandet av firandet och han var med på många möten med generalauktoriteter och andra för att samtala om evenemangen. Han var en upptagen man.

Just innan firandet skulle äga rum omorganiserades president Richins stav och han avlöstes som president. En söndag därefter var han med på församlingens prästadömsmöte när ledarna bad om frivilliga som kunde hjälpa till med firandet. President

Richins räckte tillsammans med andra upp handen och blev ombedd att ta på sig arbetskläder och ta med sig sin pickup och en spade.

Till slut var morgonen för det stora evenemanget inne och president Richins anmälde sig som frivillig.

Bara några veckor tidigare hade han inflytelserikt bidragit till planerandet och genomförandet av det här stora evenemanget. Men den här dagen var det hans jobb att följa efter hästarna i paraden och göra rent efter dem.

President Richins gjorde det villigt och glatt.

Han förstod att det ena sättet att tjäna inte är bättre än det andra.

Han kände till och tillämpade Frälsarens ord: "Den som är störst bland er skall vara de andras tjänare."⁹

Hur man är en bra lärjunge

Ibland önskar vi liksom Åskans söner en framträdande ställning. Vi strävar efter erkännande. Vi vill leda och göra en minnesvärd insats.

Det är inget fel med att vilja tjäna Herren, men när vi vill ha inflytande i kyrkan för vår egen skull – för att få

beröm och bli beundrade av andra – har vi redan fått ut vår lön. När vi låter andras beröm stiga oss åt huvudet, blir det vår lön.

Vilket ämbete är det viktigaste i kyrkan? Det är det ämbete du har just nu. Hur enkelt eller framträdande det än kan verka, är ämbetet du har just nu det som gör att du inte bara kan lyfta andra utan också bli den Guds man som du skapades till att vara.

Mina kära vänner och bröder i prästadömet, lyft där ni står!

Paulus lärde filipperna: "Var inte självupptagna och stolta. Var i stället ödmjuka och sätt andra högre än er själva."¹⁰

Tjäna med heder

Att söka ära och erkännande i kyrkan på bekostnad av sant och ödmjukt tjänande av andra är det byte som Esau gjorde.¹¹ Vi kanske får en jordisk belöning, men till ett högt pris: förlusten av himmelskt godkännande.

Låt oss följa vår Frälsares exempel, som var mild och ödmjuk, som inte sökte att bli ärad av människor utan att göra sin Faders vilja.¹²

Låt oss tjäna andra ödmjukt – med iver, tacksamhet och heder. Fastän våra handlingar av tjänande kan verka enkla, anspråkslösa eller av föga värde kommer de som når ut till andra i godhet och medkänsla en dag att veta vilket värde deras tjänande har genom den allsmäktige Gudens eviga och välsignade nåd.¹³

Mina kära bröder, kära vänner, må vi begrunda, förstå och följa den här ytterst viktiga principen om kyrkans ledarskap och prästadömet styressätt: "Den som är störst bland er skall vara de andras tjänare." Det är min bön och välsignelse i vår Mästares, vår Återlösares, ja, Jesu Kristi namn. Amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Mark. 3:17.
2. Se Luk. 9:54.
3. Mark. 10:35–40.
4. Se Mark. 10:42–44.
5. Se Matt. 6:4.
6. Se John E. Lewis, "The Gospel and a Sense of Humor, Too", *Ensign*, juni 1974, s. 24.
7. Se L&F 52:40.
8. Se Matt. 6:1–2.
9. Matt. 23:11.
10. Fil. 2:3.
11. Se 1 Mos. 25:33.
12. Se Joh. 5:41; 6:38.
13. Se Matt. 25:31–46.

President Henry B. Eyring
förste rådgivare i första presidentskapet

”Vandra med mig”

Vår ordination till prästadömet är en uppmaning från Herren att vandra med honom, att göra det han gör, att tjäna som han tjänar.

Mina kära bröder i prästadömet, min avsikt i dag är både att uppmuntra er och att uppliva er i ert tjänande i prästadömet. På sätt och vis liknar detta den avsikt jag förmodar att Frälsaren hade när han mötte en rik ung man som frågade: ”Vad skall jag göra för gott för att få evigt liv?” (Matt. 19:16.) Kanske har du kommit till den här konferensen så som den unge mannen kom till Frälsaren och undrar om ditt tjänande har varit antagligt. Samtidigt kanske du känner att det finns mer att göra – kanske mycket mer! Jag ber att jag ska kunna framföra Herrens kärleksfulla godkännande av det du redan gjort, samtidigt som jag ger en uppmuntrende glimt av vad du med hans hjälp ännu kan åstadkomma som bärare av hans heliga prästadöme.

Den rike unge mannen ombads sälja allt han ägde och ge åt de fattiga och följa Frälsaren. Din framtida utveckling kanske inte kräver det, men det krävs ett visst mått av uppoffring. I alla fall hoppas jag att mitt budskap inte ska få dig att ”gå bedrövad din väg”, som den unge mannen gjorde (se Matt. 19:20–22). I stället hoppas jag du ska ”fortsätta glad din resa” (se L&F 84:105) eftersom du vill förbättra dig och du känner att du kan det.

Ändå är det naturligt att känna sig lite otillräcklig när vi betänker vad Herren har kallat oss att utföra. Faktum är att om du säger mig att du känner dig helt kapabel att utföra dina prästadömsplikter, kan det oroa mig att du kanske inte förstår dem. Om du å andra sidan säger mig att det känns som om du vill ge upp för att uppgiften överstiger dina krafter, vill jag hjälpa dig förstå hur Herren förstör och stärker dem som bär hans prästadöme så att de kan göra saker som de aldrig kunde ha klarat på egen hand.

Det här gäller mig i mitt ämbete lika mycket som dig i ditt. Ingen av oss kan utföra prästadömet arbete, och göra det väl, genom att lita till enbart sin egen visdom och förmåga. Det beror på att det inte är vårt verk – det är Herrens. Så det enda sättet att lyckas är att lita till honom, vare sig du är en nyligen kallad diakon med uppdraget att föra ett mått av andlighet till sakramentsförrättningen eller en ung hemlärare som av Herren fått uppdraget att älska och betjäna en familj du inte känner och som inte vill ha vare sig din kärlek eller ditt tjänande, eller en far som vet att du förväntas presidera i ditt hem i rättfärdighet men kanske är osäker på hur det går till, och ibland verkar tiden inte räcka till för att dina barn växer upp så

snabbt och världen känns så hård och fientlig.

Så om du känner dig lite överväldigad: ta det som ett gott tecken. Det visar att du känner storheten i det ansvar som Herren har lagt på dig. Det betyder att du har viss insikt om vad prästadömet faktiskt är.

Det finns mycket få människor i världen som har den insikten. Även de som kan ge en rimlig definition kanske inte helt förstår den. Det finns vissa skriftställen som, genom den andens kraft de bär med sig, kan fördjupa vår känsla av förundran i fråga om prästadömet. Här är några av dessa skriftställen:

”Det melkisedekska prästadömet makt och myndighet är att inneha nycklarna till kyrkans alla andliga välsignelser –

att få förmånen att ta emot himmelrikets hemligheter, få himlarna öppnade för sig, få umgås med den Förstföddes allmänna församling och kyrka samt åtnjuta Gud Faderns och Jesu, det nya förbundets medlares, umgänge och närhet.

Det ... aronska prästadörets makt och myndighet är att inneha nycklarna till änglars betjäning" (L&F 107:18–20).

"Därför är gudaktighetens kraft uppbar i [prästadörets] förordningar ... ty utan detta kan ingen människa se Guds, ja Faderns, ansikte och leva" (L&F 84:20, 22).

"Detta höga prästadöme är enligt [Guds] Sons orden, en orden som var till från världens grundläggning, eller med andra ord är utan dagars början eller års slut och är berett från evighet till all evighet enligt hans förutkännedom om allt" (Alma 13:7).

"Alla som ordinerats enligt denna orden och kallelse genom tro skall ha makt att bryta ned berg, att dela haven, att torka upp vattnen, att ändra deras lopp,

att trotsa nationers arméer, att dela jorden, att bryta varje band, att stå i Guds närhet, att göra allt enligt hans vilja, enligt hans befallning, samt att kuva furstendömen och makter, och

detta genom Guds Sons vilja, han som var till redan före världens grundläggning" (JSÖ, 1 Mos. 14:30–31 [i HFS]).

Ett sätt att reagera på sådana respektingivande beskrivningar av prästadörets makt är att tro att de inte gäller oss. Ett annat sätt att reagera är att rannsaka sig själv och fråga sig själv till exempel: Har jag någonsin känt att himlarna öppnats för mig? Skulle någon använda uttrycket "änglabetjäning" för att beskriva mitt tjänande i prästadömet? För jag in "gudaktighetens kraft" i deras liv som jag betjänar? Har jag någonsin brutit ner berg, trotsat en armé, brutit någons band eller kuvat världslig makt – kanske bildligt uttryckt – för att utföra Guds vilja?

Sådan självrensning ger oss alltid känslan av att vi kan göra mer i Herrens tjänst. Jag hoppas det också ger dig en känsla av att du *vill* göra mer – en längtan att delta mer helhjärtat i Herrens förunderliga verk. Sådana känslor är första steget mot att bli det

slags män som prästadörets tjänande är avsett att frambringa.

Nästa steg beskrivs i kommunikationen mellan Jehova och Enok. Vi vet att Enok var en mäktig profet som upprättade Sion mitt ibland storogudaktighet. Men innan Enok blev en stor profet, såg han sig själv som "en gosse ... trög att tala" och hatad av allt folket (Mose 6:31). Lyssna till de ord Herren använde för att uppmuntra Enok. Det är också hans ord till dig som är kallad att tjäna andra som prästadömsbärare:

"Och Herren sade till Enok: Gå och gör som jag har befallt dig och ingen skall genomborra dig. Öppna din mun och den skall bli fylld, och jag skall ge dig talförmåga, ty allt kött är i mina händer, och jag gör vad som synes mig gott. ...

Se, min Ande är över dig, därför skall jag rättfärdiga alla dina ord, och bergen skall fly för dig och floderna ändra sitt lopp, och du skall förbli i

mig och jag i dig, vandra därför med mig” (Mose 6:32, 34).

Bröder, vår ordination till prästadömet är en uppmaning från Herren att vandra med honom. Och vad menas med att vandra med Herren? Det innebär att göra det han gör, att tjäna som han tjänar. Han offrade sin egen bekvämlighet för att välsigna de behövande, så det är vad vi försöker göra. Han tycktes särskilt lägga märke till dem som var förbisedda och till och med utstötta av samhället, så vi bör också försöka göra det. Han vittnade djärvt men kärleksfullt om den sanna lära som han tagit emot av sin Fader, också när den var impopulär, och det måste vi också. Han sa till alla: ”Kom till mig” (Matt. 11:28), och vi säger till alla: ”Kom till honom.” Som prästadömsbärare representerar vi honom. Vi agerar inte för oss själva, utan för honom. Vi talar inte våra ord, utan hans. De vi betjänar lär känna honom bättre tack vare vårt tjänande.

Så snart vi följer Herrens uppmaning ”vandra med mig”, förändras vårt prästadömstjänandes natur. Det blir genast högre och ädlare, men också mera möjligt, eftersom vi vet att vi inte är ensamma. Jag kände detta med stor kraft när president Thomas S. Monson

lade händerna på mitt huvud för nio år sedan och välsignade mig när jag inledde mitt tjänande i mitt nuvarande ämbete. I den välsignelsen citerade han Frälsarens ord: ”Och den som tar emot er, hos honom skall även jag vara, ty jag skall gå framför ert ansikte. Jag skall vara på er högra sida och på er vänstra, och min Ande skall vara i era hjärtan och mina änglar runtomkring er för att upprätthålla er” (L&F 84:88).

Jag har litat till det löftet många gånger, och jag har sett det uppfyllas på många sätt under mina 72 år av tjänande i prästadömet. Det hände när jag var ny bärare av aronska prästadömet, med uppdraget att dela ut sakramentet. Jag var livrädd för att göra något misstag och gick ut ur salen innan mötet började och bad förtvivlat att Gud skulle hjälpa mig. Ett svar kom. Jag kände att Herren var med mig. Jag kände att han litade på mig, så jag litade på min förmåga att utföra min del i hans verk.

Det hände igen medan jag verkade som biskop. Jag fick ett samtal från en kvinna som begått ett allvarligt felsteg och nu stod inför ett svårt livsavgörande beslut. Medan jag pratade med henne kände jag att jag visste svaret på hennes problem, men jag kände också starkt att *jag* inte skulle ge henne det svaret. Hon behövde få det på egen hand. Mina ord till henne var: ”Jag tror att Gud ska säga dig vad du bör göra om du frågar honom.” Hon berättade senare att hon frågat honom, och att han svarat henne.

Vid ett annat tillfälle kom ett telefonsamtal när jag var biskop, den här gången från polisen. Jag fick veta att en berusad förare kört genom en glasvägg, in i entrén till en bank. När den förskräckte föraren såg säkerhetsvakten med draget vapen, ropade han: ”Skjut inte! Jag är mormon!”

Den berusade föraren visade sig vara en nydöpt medlem i min församling. Medan jag väntade på att prata med honom på biskopskontoret, planerade jag vad jag skulle säga för att han skulle ångra att han brutit sina förbund och skämt ut kyrkan. Men när jag satt och tittade på honom, hörde jag en inre röst säga, lika tydligt som om någon talade till mig: ”Jag ska låta dig se honom så som jag ser honom.” Och så, under ett kort ögonblick, såg jag honom med ett annat öga. Jag såg inte en förvirrad ung man utan en skinande och ädel Guds son. Plötsligt kände jag Herrens kärlek till honom. Den synen förändrade vårt samtal. Den förändrade mig också.

Jag lärde mig viktiga läxor av de här upplevelserna av att vandra med Herren medan jag utförde hans verk. Jag vill nämna tre av dem. Den första är att Gud märker och stödjer också den nyaste och yngste diakonen. Du behöver aldrig känna att du är för liten eller för otydlig för att han ska lägga märke till dig och det tjänande du ger i hans namn.

Den andra läxan är att Herrens verk inte bara är att lösa problem. Det är att bygga upp människor. Så när du vandrar med honom i prästadömet, kan du ibland finna att det som verkar som den effektivaste lösningen inte är den lösning Herren vill ha, eftersom den inte låter människor växa. Om du lyssnar, kan han lära dig sina vägar. Kom ihåg att Guds verk och härlighet inte bara är att driva en effektiv organisation, det är ”att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan” (Mose 1:39). Det är ju faktiskt därför som han ger sitt prästadömes myndighet till ofullkomliga dödliga som dig och mig och inbjuder oss att delta i hans verk. Vår utveckling *är* hans verk!

Så den tredje läxan: Att vandra med Frälsaren i prästadömet tjänande förändrar ditt sätt att se på andra. Han

lär dig se dem genom hans ögon, vilket innebär att du ser förbi det yttre och in i hjärtat (se 1 Sam. 16:7). Det var så Frälsaren såg Simon, inte som en impulsiv fiskare utan som Petrus, den klippfaste framtida ledaren för hans kyrka (se Luk. 5:1–11). Det var därför han inte såg Sackeus som en korrumpierad tullindrivare utan som en ärlig, rättskaffens son till Abraham (se Luk. 19:1–9). Om du vandrar med Frälsaren länge nog lär du dig se alla som Guds barn med obegränsade möjligheter, oavsett deras förflutna. Och om du fortsätter vandra med Frälsaren utvecklar du ännu en gåva: förmågan att hjälpa människor se den potentialen hos sig själva och därför omvända sig.

Mina kära bröder i prästadömet, på många sätt är vi som de två lärjungarna som vandrade på vägen till Emmaus den där första påsksöndagen. Det var uppståndelsens morgon, men de var ännu inte säkra på att det fanns en uppståndelse eller vad uppståndelse ens betydde. De ”hade hoppats att [Jesus av Nasaret] var den som skulle frälsa Israel”, men de var ”tröga till att tro” allt som skrifterna lärde om uppståndelsen. När de nu gick och överlade mellan sig själva ”närmade sig Jesus själv och slog följe med dem. Men deras ögon var slutna, så att de inte kände igen honom” (se Luk. 24:13–32).

Jag vittnar om att när vi vandrar prästadömet tjänandes väg, vandrar Frälsaren Jesus Kristus med oss, för det är hans stig, hans väg. Hans ljus går före oss och hans änglar är runtomkring oss. Vi kanske inte har fullständig insikt om vad prästadömet är eller hur vi ska utöva det på hans sätt. Men om vi är uppmärksamma på ögonblicken när våra hjärtan ”brinner i oss” (se Luk. 24:32), kan våra ögon öppnas så att vi ser hans hand i våra liv och i vårt tjänande. Jag vittnar om att vi lär känna

honom bäst genom att arbeta med honom och tjäna honom i det stora verket att föra frälsning till Guds barn. ”Ty hur kan en människa känna den mästare som hon inte har tjänat och som är en främling för henne och är långt borta från hennes hjärtas tankar och avsikter?” (Mosiah 5:13.) Jesus Kristus är vår Mästare. Detta är hans kyrka. Det är hans prästadöme vi bär. Må vi alla välja att vandra med honom och förstå hur han vandrar med oss.

Jag ger mitt högtidliga vittnesbörd om att Jesus är Kristus, vår uppståndne

Herre. Jag bär vittnesbörd om att det prästadöme han anförtrött oss är makten att tala och handla i hans namn. Vi är barn till en kärleksfull himmelsk Fader som besvarar våra böner och sänder den Helige Anden för att stärka oss i varje prästadömsansvar vi har välsignelsen att få. Joseph Smith såg Fadern och Sonen. Han tog emot prästadömet nycklar, som har förts vidare till president Thomas S. Monson, som handhar dem i dag. Jag vittnar om detta i Jesu Kristi namn, amen. ■

President Thomas S. Monson

Kraften i Mormons bok

Jag vädjar till var och en av oss att under bön studera och begrunda Mormons bok varje dag.

Mina kära bröder och systrar, jag hälsar er varmt när vi nu ses igen under en härlig generalkonferens för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga. Innan jag ger mitt formella budskap i dag, vill jag tillkännage fem nya tempel som ska byggas på

följande platser: Brasília, Brasilien; Manila-området, Filippinerna; Nairobi, Kenya; Pocatello, Idaho, USA; samt Saratoga Springs, Utah, USA.

Den här morgonen talar jag om kraften i Mormons bok och vårt stora behov som medlemmar i den här

kyrkan att studera, begrunda och tillämpa dess lärdomar i våra liv. Vikten av att ha ett fast och säkert vittnesbörd om Mormons bok kan inte överskattas.

Vi lever i en tid med stor oro och ogudaktighet. Vad ska skydda oss från synden och ondskan som är så vanliga i världen i dag? Jag hävdar att ett starkt vittnesbörd om vår Frälsare Jesus Kristus och om hans evangelium kan föra oss i säkerhet. Om du inte just nu läser Mormons bok, ber jag dig att göra det. Om du läser med en bön i hjärtat och med en uppriktig önskan att få veta sanningen, bekräftar den Helige Anden för dig att den är sann. Om den är sann – och jag vittnar högtidligt att den *är* det – så var Joseph Smith en profet som såg Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus.

Eftersom Mormons bok är sann är Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens

Heliga Herrens kyrka här på jorden, och Guds heliga prästadöme har återställts till hans barns nytta och välsignelse.

Om du inte redan har ett vittnesbörd om allt detta, så gör det som behövs för att få ett. Det är absolut nödvändigt att du har ett eget vittnesbörd, för andras vittnesbörd bär dig inte ända fram. Men när ett vittnesbörd har tagits emot måste det hållas aktivt och levande genom fortsatt lydnad mot Guds bud och genom regelbundna böner och skriftstudier.

Mina kära medarbetare i Herrens verk, jag vädjar till var och en av oss att under bön studera och begrunda Mormons bok varje dag. När vi gör det har vi möjlighet att höra Andens röst, stå emot frestelser, övervinna tvivel och rädsla och få himlens hjälp i våra liv. Jag vittnar om detta av hela mitt hjärta i Jesu Kristi namn, amen. ■

Joy D. Jones
Primärs generalpresident

En generation med motståndskraft mot synden

När ni undervisar, leder och älskar barnen kan ni få personlig uppenbarelse som hjälper er att forma och beväpnar barn som är tappra och motståndskraftiga mot synden.

För ett och ett halvt år sedan talade president Russell M. Nelson om behovet av "att undervisa och

hjälpa till att fostra en generation som är motståndskraftig mot synden".¹ De orden – "en generation som är motståndskraftig mot synden" – slog an en djupt andlig sträng inom mig.

Vi hedrar barn som strävar efter att leva rena och lydiga liv. Jag har sett styrkan hos många barn runt om i världen. De är tåliga, "ståndaktiga och orubbliga"² under många olika svåra omständigheter och förhållanden. De här barnen förstår sin gudomliga identitet, känner sin himmelske Faders kärlek och försöker lyda hans vilja.

Men det finns barn som har svårt att stå "ståndaktiga och orubbliga", vars känsliga sinnen sårats.³ De angrips från alla håll av "motståndarens ... brinnande pilar"⁴ och behöver förstärkning och stöd. De ger oss överväldigande motivation att engagera oss och föra krig mot synden i våra ansträngningar att föra våra barn till Kristus.

Hör vad äldste Bruce R. McConkie sa för nästan 43 år sedan:

”Som medlemmar i kyrkan är vi engagerade i en stor konflikt. Vi är i krig. Vi har anmält oss som frivilliga i Kristi kamp mot Lucifer. ...

Det stora krig som rasar på båda sidor och som tyvärr leder till många olyckor, en del dödliga sådana, är inte något nytt. ...

Det finns inte och kan inte finnas några neutrala i detta krig.”⁵

Kriget fortgår i dag med ökad intensitet. Striden berör oss alla och våra barn står i frontlinjen och möter motståndarens styrkor. Därför ökar behovet av att vi förstärker våra andliga strategier.

Att stärka våra barn så att de blir motståndskraftiga mot synd är en uppgift och välsignelse som föräldrar, far- och morföräldrar, släktingar, lärare och ledare har. Vi har alla ansvaret att hjälpa till. Men Herren har uttryckligen ålagt *föräldrarna* ansvaret att lära sina barn ”förstå läran om omvändelse, tro på Kristus, den levande Gudens Son, och om dopet och den Helige Andens gåva” samt ”att be och att vandra rätt-rådigt inför Herren”.⁶

Hur vi ska ”fostra [våra] barn i ljus och sanning”⁷ kan vara en svår fråga eftersom det är individuellt för varje familj och varje barn, men vår himmelske Fader har gett några universella riktlinjer till hjälp. Anden inspirerar oss till hur vi bäst kan vaccinera våra barn andligen.

Till att börja med är det nödvändigt att ha en klar bild av hur viktigt det här ansvaret är. Vi måste förstå vår egen – och deras – gudomliga identitet och syfte innan vi kan hjälpa våra barn förstå *vilka* de är och *varför* de är här. Vi måste hjälpa dem veta, utan tvekan, att de är söner och döttrar till en kärleksfull himmelsk Fader och att han har gudomliga förväntningar på dem.

Därnäst är det nödvändigt att förstå läran om omvändelse för att bli motståndskraftig mot synden. Att vara

motståndskraftig mot synd betyder inte att man är syndfri, men det innebär att man är botfärdig, vaksam och ståndaktig. Kanske kommer motståndskraft mot synden som en välsignelse av att gång på gång stå emot synd. Som Jakob sa: ”Stå emot djävulen, så skall han fly bort från er.”⁸

De unga krigarna ”var mycket tappra och modiga ... Men se, detta var inte allt – de var ... alltid ... trofasta i allt som blev dem anförtrott. Ja, ... de hade blivit lärda att hålla Guds bud och att vandra rätt-rådigt inför honom.”⁹ De här unga männen gav sig ut i krig med kristliga dygder som vapen mot sina motståndare. President

Thomas S. Monson påminde oss om att ”uppmaningen till mod ges ständigt till var och en av oss. Varje dag i vårt liv behövs det mod – inte bara vid stora händelser, utan oftare när vi fattar beslut eller reagerar på omständigheter omkring oss.”¹⁰

Våra barn tar på sig en andlig vapenrustning när de upprättar ett mönster av dagligt, personligt lärjungeskap. Kanske underskattar vi barns förmåga att förstå vad dagligt lärjungeskap innebär. President Henry B. Eyring gav oss rådet att börja tidigt och vara ihärdiga¹¹. Så en tredje nyckel till att hjälpa våra barn bli motståndskraftiga mot synden är att redan vid tidig ålder kärleksfullt börja

inpränta i dem evangeliets grundläggande läror och principer – från skrift-erna, Trosartiklarna, häftet *Vägledning för de unga*, primärsånger, psalmer och våra egna vittnesbörd – vilka leder barnen till Frälsaren.

Att skapa fasta vanor av bön, skriftstudier, familjens hemafton och gudsdyrkan på sabbaten leder till helhet, inre stadga och starka moraliska värderingar. Med andra ord till andlig integritet. I dagens värld där integritet nästan helt försvunnit, förtjänar våra barn att förstå vad sann integritet är och varför den är så viktig – särskilt när vi förbereder dem för att ingå och hålla heliga förbund vid dopet och i templet. Som *Predika mitt evangelium* lär: "Att hålla fast vid sina beslut förbereder människor [även mycket unga människor] att ingå och hålla heliga förbund."¹²

Äldste Jeffrey R. Holland har sagt: "När vi talar om att hålla förbund så talar vi om jordelivets innersta syfte."¹³ Det finns en sällsam kraft i att ingå och hålla förbund med vår himmelske Fader. Motståndaren vet det, så han har fördunklat principen om att ingå förbund.¹⁴ Att hjälpa barn förstå, ingå och hålla heliga förbund är ytterligare en nyckel till att forma en generation som är motståndskraftig mot synden.

Hur förbereder vi våra barn för att ingå och hålla heliga förbund när de inträder i och går framåt på förbundets väg? Att lära barnen att hålla enkla löften när de är små sätter dem i stånd att hålla heliga förbund senare i livet.

Låt mig ge ett enkelt exempel. På familjens hemafton frågade en far: "Hur kommer vi överens som familj?" Femåriga Lizzie klagade över att hennes storebror Kevin retade henne för mycket och sårade henne. Kevin medgav motvilligt att Lizzie hade rätt. Kevins mamma frågade honom vad han kunde göra för att komma bättre överens med sin syster.

Kevin funderade och bestämde sig för att lova Lizzie att han skulle låta bli att reta henne under en hel dag.

Vid slutet av nästa dag när alla samlades till familjebön, frågade Kevins pappa honom hur det hade gått. Kevins svar var: "Pappa, jag höll mitt löfte!" Lizzie höll glatt med och familjen berömde Kevin.

Kevins mamma föreslog då att eftersom han hade klarat att hålla sitt löfte en dag, varför skulle han inte klara två dagar? Kevin gick med på att försöka igen. Två dagar gick och Kevin lyckades hålla sitt löfte, och Lizzie var ännu mer tacksam! När hans far frågade varför han klarat att hålla sina löften så bra, svarade Kevin: "Jag höll mitt löfte eftersom jag hade sagt att jag skulle göra det."

En följd av små löften som man lyckas hålla leder till integritet. Den ständiga övningen i att hålla löften är en andlig förberedelse för barnen att ta emot sitt första förbund i och med dopet och den Helige Andens gåva, då de sluter förbund att tjäna Gud och hålla hans bud.¹⁵ Löften och förbund är oskiljaktiga.

I Daniels bok läser vi om när Sadrak, Mesak och Abed-Nego vägrade tillbe kung Nebukadnessars avgud.¹⁶ Kungen varnade dem att de skulle kastas i en brinnande ugn om de inte fogade sig. De vägrade och sa:

"Om det blir så, är vår Gud, som vi dyrkar, mäktig att befria oss ur den brinnande ugnen ...

Men om inte, så skall du veta, o konung, att vi ändå inte dyrkar dina gudar."¹⁷

"Men om inte." Tänk på innebörden i de här tre orden och på vad de har med att hålla förbund att göra. De här tre unga männen grundade inte sin lydnad på att de skulle bli befriade. Även om de inte blev befriade skulle de hålla sitt löfte till Herren, eftersom de hade sagt att de skulle göra det. Att hålla våra förbund är alltid oberoende av situationen. De här tre unga männen, liksom de unga krigarna, är underbara exempel för våra barn på hur man står emot synden.

Hur tillämpar vi de här exemplen i våra hem och familjer? "Rad på rad, bud på bud"¹⁸ hjälper vi barnen att smaka framgång i små tuggor. När de håller sina löften känner de Anden i sina liv. Äldste Joseph B. Wirthlin lärde att "den fullständiga belöningen för integritet är att ha den Helige Anden som ständig ledsagare".¹⁹ Då ska våra barns "själv tillit växa sig stark i Guds närhet"²⁰. Ur integritetens källa springer en kraftfull generation fram, med motståndskraft mot synden.

Bröder och systrar, håll era små nära – så nära att de ser er dagliga handlingar av tro och ser er hålla era löften och förbund. "Barn är goda imitatorer, så ge dem något gott att imitera."²¹ Vi hjälper verkligen till att åt Herren undervisa och fostra en generation

som är motståndskraftig mot synden, ett löfte och ett förbund i taget.

Jag vittnar om att Jesus Kristus leder den här kyrkan. När ni undervisar, leder och älskar barnen på Frälsarens sätt kan ni få personlig uppenbarelse som hjälper er att forma och beväpna barn som är tappra och motståndskraftiga mot synden. Det är min bön att våra barn ska upprepa Nephis ord: "Vill du påverka mig så att jag skälver vid åsynen av synd?"²² Jag vittnar om att vår Frälsaren sonade världens synder²³ – för att han sa att han skulle göra det och för att han älskar oss mer än vi dödliga någonsin kan förstå²⁴ – eftersom han sa att han skulle göra det. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, "En vädjan till mina systrar", *Liahona*, nov. 2015, s. 97.
2. Mosiah 5:15.
3. Se Jakob 2:9.
4. 1 Ne. 15:24; se även Hel. 5:12.
5. Bruce R. McConkie, "Var tapper i trons kamp", *Konferensrapport 1973–1975*, (1978), s. 170, 171.
6. L&F 68:25, 28.
7. L&F 93:40.
8. Jak. 4:7; se även Alma 19:33.
9. Alma 53:20–21.
10. Thomas S. Monson, "Var stark och frimodig", *Liahona*, maj 2014, s. 66.
11. Se Henry B. Eyring, "Andlig förberedelse: Börja tidigt och var ihärdig", *Liahona*, nov. 2005, s. 37–40.
12. *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2005), s. 200.
13. Jeffrey R. Holland, "Håll förbunden: Ett budskap till den som ska gå ut som missionär", *Liahona*, jan. 2012, s. 48.
14. Se 1 Ne. 13:26–28.
15. Se Mosiah 18:10.
16. Se Dan. 3.
17. Dan. 3:17–18.
18. 2 Ne. 28:30.
19. Se Joseph B. Wirthlin, "Personlig redbarhet", *Nordstjärnan*, juli 1990, s. 29.
20. L&F 121:45.
21. Anonym.
22. 2 Ne. 4:31.
23. Se 3 Ne. 27:14–15.
24. Se Joh. 15:13.

Äldste Yoon Hwan Choi

i de sjuttios kvorum

Titta inte omkring dig, titta uppåt!

Det är vår uppgift att inbjuda andra att komma till Kristus, och vi kan fullfölja den uppgiften genom att vända oss till Jesus Kristus.

Min uppgift är att "inbjuda andra att komma till Kristus."¹ Det är er uppgift också. Vi kan fullfölja den uppgiften genom att vända oss till Jesus Kristus.

Jag döptes tillsammans med mina föräldrar när jag var 16 år. Min lillebror Kyung-Hwan som var 14 år kom med i kyrkan genom min morbror Young Jik Lee, och inbjöd oss till sin kyrka. Det var tio av oss i familjen och vi tillhörde alla olika kyrkor, så vi var glada att finna sanningen och ville dela med oss av den glädje vi fann i Jesu Kristi evangelium när vi hade döpts.

Min far var den av oss som gladdes mest åt att lära sig om och dela med sig av sanningen. Han brukade vakna tidigt på morgonen och studera skrifterna i över två timmar varje dag. Efter jobbet följde han med missionärerna för att besöka våra släktingar, vänner och grannar nästan varje dag. Sju månader efter våra dop hade 23 av mina familjemedlemmar och släktingar blivit medlemmar i kyrkan. Sedan följde ett underverk då 130 personer döptes det följande året genom min fars arbete som medlemsmissionär.

Även släktforskning var viktig för honom och han fick fram åtta generationer av våra förfäder. Från den stunden har frukterna av vår familjs omvändelse som min 14-åriga bror påbörjade vuxit på otaliga sätt, inte bara bland levande utan också bland de döda. Genom min fars och andras arbete omfattar vårt släktträd nu 32 generationer och vi utför nu tempeltjänst för många grenar. I dag förundras jag och känner stor glädje i att sammanlänka våra förfäder och efterkommande.

President Gordon B. Hinckley beskrev en liknande upplevelse i Columbus tempel i Ohio:

"När jag tänkte på [min farfars fars, farfars och fars liv] medan jag satt där i templet, såg jag ner på min dotter, och på hennes dotter ... och på hennes barn, mina barnbarns barn. Jag insåg plötsligt att jag stod precis i mitten av dessa sju generationer – tre före mig och tre efter mig.

I detta heliga och helgade hus fick jag en känsla av det enorma ansvar jag har att föra vidare allt det som jag har fått i arv från mina förfäder till generationerna som nu kommit efter mig."²

Vi befinner oss alla mitt i en evig släkt. Vår roll kan vara en vändpunkt där viktiga förändringar kan ske på positiva eller negativa sätt. President Hinckley fortsatte: "Tillåt *aldrig* er själva att bli en svag länk i er generationskedja."³ Er trofasthet i evangeliet stärker er familj. Hur kan vi se till att vara en stark länk i vår eviga familj?

En dag, några månader efter mitt dop, hörde jag några medlemmar kritisera varandra i kyrkan. Jag blev mycket besviken. Jag gick hem och sa till min far att jag kanske inte borde gå i kyrkan längre. Det var svårt att se medlemmar kritisera varandra på det viset. Efter att ha lyssnat lärde min far mig att evangeliet hade återställts och att det är

fullkomligt, men att medlemmar ännu inte är det, varken han själv eller jag. Han sa bestämt: "Förlora inte din tro på grund av människor omkring dig, utan bygg en stark relation med Jesus Kristus. Titta inte omkring dig, titta uppåt!"

Min fars kloka råd – att vända mig till Jesus Kristus – stärker min tro när jag möter utmaningar i livet. Han lärde mig hur vi ska tillämpa Kristi lärdomar enligt dessa ord: "Vänd er till mig i varje tanke, tvivla inte, frukta inte."⁴

När jag presiderade över Washingtonmissionen Seattle, regnade det en stor del av året. Ändå ombads våra missionärer att gå ut och proselytera i regnet. Jag brukade säga till dem "Gå ut i regnet, titta upp mot himlen, öppna munnen och drick!" När ni ser uppåt, får ni styrka att öppna era munnar till alla utan någon rädsla." Det var en liknelse om att de skulle se uppåt när de mötte utmaningar även efter sin mission. Men pröva inte det här i områden med stora luftföroreningar.

Medan vi fortfarande var på mission i Seattle, fick jag ett telefonsamtal från min äldste son Sunbeam, som är pianist. Han sa att han skulle få uppträda på Carnegie Hall i New York, eftersom han vunnit en internationell tävling. Vi var så glada och upprymda för hans skull. Men den kvällen, medan min fru bad med tacksamhet, insåg hon att vi inte kunde vara där under hans uppträdande och bad ungefär så här: "Himmelske Fader, jag är tacksam för den välsignelse du gett Sunbeam. Men jag är ledsen att jag inte kan åka dit. Jag hade kunnat åka om du gett oss den här välsignelsen före eller efter den här missionen. Jag klagar inte, men det känns lite tråkigt."

Så snart hon avslutat bönen, hörde hon en tydlig röst: "Det är för att ni inte kan åka som er son fått den här förmånen. Skulle du vilja byta?"

Min fru blev förvånad. Hon visste att barn välsignades genom sina föräldrars trofasta arbete i Herrens rike, men det var första gången hon så tydligt förstod sin roll. Hon svarade honom genast: "Nej, nej, det är okej att jag inte kan åka. Låt honom få den äran."

Kära bröder och systrar, det är inte lätt för oss att känna igen vår himmelske Faders kärlek när vi tittar omkring oss med våra jordiska ögon eftersom vi ser besvär, förluster, bördor eller ensamhet först. Å andra sidan kan vi se välsignelserna bortom detta när vi tittar uppåt. Herren har uppenbarat: "När vi får någon välsignelse från Gud, så sker detta genom lydnad mot den lag på vilken den är baserad."⁵ Till alla dem som tjänar Gud på *något* sätt säger jag att ni ska veta att ni utgör en fast förbindelse till kraftfulla välsignelser åt dem som gått före er och till generationerna efter er.

I dag är jag tacksam över att många av våra släktingar går troget på förbundets stig, men jag är ledsen vid tanken på tomma stolar bredvid oss. Elder M. Russell Ballard sa: "Om du valde att bli inaktiv eller lämna

den återställda Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, vart skulle du gå? Vad skulle du göra? Beslutet att 'inte längre följa' med medlemmar i kyrkan och Herrens utvalda ledare får långsiktiga effekter som inte alltid syns genast."⁶ President Thomas S. Monson uppmanade oss: "Må vi alltid välja det svåra och rätta i stället för det felaktiga och lätta"⁷

Det är aldrig för sent att vända sig till Jesus Kristus. Hans famn är alltid öppen för oss. Det finns generationer före och efter oss som är beroende av att vi följer Kristus så att vi kan bli en evig Guds familj.

När jag avlöstes från mitt ämbete som stavspresident var mina söner glada över att kunna var mer med mig. Tre veckor senare kallades jag till de sjuttio. Först trodde jag att de skulle bli besvikna, men min yngsta sons ödmjuka svar var: "Oroa dig inte pappa. Vi är en evig familj." Vilken enkel och tydlig sanning det var! Jag var lite orolig eftersom jag såg på det här jordelivet i första hand, men min son var glad eftersom han inte tittade omkring sig, utan tittade

uppåt med blicken mot evigheten och Guds avsikter.

Det är inte alltid lätt att titta uppåt när ens föräldrar motsätter sig evangeliet, när man tillhör en liten enhet i kyrkan, när ens make inte är medlem, när man fortfarande är singel trots att man gjort sitt bästa för att bli gift, när ett barn har lämnat stigen, när man blir ensamstående förälder, när man har fysiska eller känslomässiga utmaningar, drabbas av en katastrof och så vidare. Håll fast vid er tro i sådana svåra tider. Vänd er till Kristus för att få styrka, balans och läkedom. Genom kraften i Jesu Kristi försoning kommer allt att "samverka till [vårt] bästa"⁸.

Jag vittnar om Jesus Kristus, att han är vår Frälsare och Återlösare. När vi följer vår levande profet, president Thomas S. Monson, vänder vi oss till Jesus Kristus. När vi ber och studerar skrifterna varje dag och uppriktigt tar del av sakramentet varje vecka, får vi styrka att *alltid* vända oss till honom. Jag är glad över att vara medlem i den här kyrkan och vara en del av en evig familj. Jag älskar att dela med mig av det här härliga evangeliet till andra. Det är vår uppgift att inbjuda andra att komma till Kristus, och vi kan fullfölja den uppgiften genom att vända oss till Jesus Kristus. Jag vittnar ödmjukt om allt detta i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2004), s. 1.
2. *Kyrkans presidenters lärdomar: Gordon B. Hinckley* (2016), s. 81.
3. Gordon B. Hinckley, "Keep the Chain Unbroken" (andligt möte vid Brigham Young University, 30 nov. 1999), s. 3, speeches.byu.edu; kursivering tillagd.
4. L&F 6:36.
5. L&F 130:21.
6. M. Russell Ballard, "Till vem skulle vi gå?" *Liahona*, nov. 2016, s. 91.
7. Thomas S. Monson, "Val", *Liahona*, maj 2016, s. 86.
8. L&F 100:15.

Äldste Ronald A. Rasband
i de tolv apostlarnas kворum

Låt Guds Ande leda dig

På gudomligt uppdrag inspirerar, vittnar, undervisar och manar den Helige Anden oss att vandra i Herrens ljus.

Bröder och systrar, jag inser liksom ni att vi ser Herren påskynda sitt verk genom president Thomas S. Monson och hans budskap den här förmiddagen. President Monson, vi älskar dig, stödjer dig och ”ber för dig, käre profet”.¹

Vi har känt Anden utgjutas den här helgen. Vare sig du befinner dig i den här storslagna salen eller ser mötet hemifrån eller tillsammans med andra i möteshus på avlägsna platser på jorden, har du haft tillfälle att känna Herrens ande. Anden bekräftar för hjärta och sinne de sanningar som vi fått höra under den här konferensen.

Tänk på orden i den välbekanta psalmen:

*Låt Guds Ande leda dig,
ge ditt hjärta frid och ro.
Han bär vittne om Guds Son,
skänker kärlek, hopp och tro.²*

Tack vare nutida uppenbarelser vet vi att gudomen består av tre åtskilda personer: vår Fader i himlen, hans enfödde Son Jesus Kristus och den Helige Anden. Vi vet att ”Fadern har en kropp av kött och ben, lika påtaglig som en människas, och likaså Sonen, men den Helige Anden har inte en kropp av kött och ben, utan är en

person som består av ande. Vore det inte så, skulle den Helige Anden inte kunna bo i oss.”³

Mitt budskap i dag är inriktat på vikten av den Helige Anden i våra liv. Vår Fader i himlen visste att vi under jordelivet skulle ställas inför utmaningar, svårigheter och oroligheter. Han visste att vi skulle behöva hantera frågor, besvikelser, frestelser och svagheter. För att ge oss styrka och gudomlig vägledning gav han oss den Helige Anden.

Den Helige Anden förbinder oss med Herren. På gudomligt uppdrag

inspirerar, vittnar, undervisar och manar han oss att vandra i Herrens ljus. Vi har det heliga ansvaret att lära oss känna igen hans inflytande och följa det.

Du minns Herrens löfte: ”Jag skall ge dig av min Ande, som skall upplysa ditt förstånd, vilket skall fylla din själ med glädje.”⁴ Jag älskar den försäkran. Glädjen som fyller själen för med sig ett evigt perspektiv i motsats till vardagslivet. Den glädjen kommer som frid mitt i svårigheter och bedrövelser. Den ger tröst och mod, uppenbarar evangeliets sanningar och stärker vår kärlek till Herren och alla Guds barn. Trots att behovet av sådana välsignelser är så stort har världen på många sätt glömt och övergett dem.

Varje vecka när vi tar del av det heliga sakramentet, ingår vi ett förbund att ”alltid minnas honom”, Herren Jesus Kristus, och hans försoningsoffer. När vi håller det här heliga förbundet har vi fått löftet att vi ”alltid kan ha hans ande hos [oss]”⁵.

Hur gör vi det?

För det första strävar vi efter att vara värdiga Anden.

Den Helige Anden är hos dem som är "noggranna med att komma ihåg Herren, sin Gud, dag för dag".⁶ Som Herren sa, måste vi "lägga åt sidan det som hör världen till och söka det som hör till en bättre värld"⁷, för "Herrens Ande ... bor [inte] i oheliga tempel"⁸. Vi måste alltid lyda Guds lagar, studera skrifterna, be, besöka templet och leva efter trettonde trosartikeln: "vara ärliga, sanna, kyska, välvilliga och dygdiga och ... göra gott mot alla människor".

För det andra måste vi vara villiga att ta emot Anden.

Herren har lovat: "Jag skall tala till ditt förstånd och till ditt hjärta genom den Helige Anden, som skall komma över dig och som skall bo i ditt hjärta."⁹ Jag började förstå det här som ung missionär i Scotch Plains, New Jersey. En varm juliförmiddag kände min kamrat och jag oss manade att söka upp en hänvisning från Temple Square. Vi knackade på dörren hemma hos Elwood Schaffer. Fru Schaffer avvisade oss vänligt.

När hon skulle stänga dörren kände jag att jag skulle göra något som jag aldrig gjort vare sig förr eller senare. Jag satte foten i dörröppningen och frågade: "Finns det någon annan som kan vara intresserad av vårt budskap?" Hennes sextonåriga dotter Marti var intresserad och hade innerligt bett om vägledning bara en dag tidigare. Vi träffade Marti, och så småningom var mamman med på lektionerna. Båda blev medlemmar i kyrkan.

Till följd av Martis dop har 136 personer, däribland många släktingar, döpts och ingått evangelieförbund. Jag är så tacksam att jag lyssnade på Anden och körde in foten i dörröppningen den där varma julidagen. Marti och några av hennes kära släktingar är här i dag.

För det tredje måste vi känna igen Anden när den kommer.

Min erfarenhet är att Anden ofta kommunicerar genom känslor. Du känner det genom ord som är bekanta för dig, som verkar förnuftiga, som manar dig. Begrunda nephiternas

reaktion när de lyssnade medan Herren bad för dem: "Och mängden hörde och bär vittne, och deras hjärtan var öppna, och de förstod i sina hjärtan orden i hans bön."¹⁰ De kände i sina hjärtan orden i hans bön. Den Helige Andens rösta är stilla och mild.

I Gamla testamentet tvistade Elia med Baals präster. Prästerna förväntade sig att Baals "röst" skulle komma ner som åska och bränna deras offer med eld. Men det kom ingen röst, och det kom ingen eld.¹¹

Vid ett senare tillfälle bad Elia. "Och se, HERREN gick fram där, och en stor stark storm, som ryckte loss berg och bröt sönder klippor, gick före HERREN. Men HERREN var inte i stormen. Efter stormen kom en jordbävning. Men HERREN var inte i jordbävningen.

Efter jordbävningen kom en eld. Men HERREN var inte i elden. Efter elden hördes ljudet av en svag susning."¹²

Vet du vad den susningen är?

President Monson har sagt: "Må vi på vår livsvandring lära oss förstå Andens språk."¹³ Anden talar med ord som vi känner. De här känslorna är milda, en liten maning att handla, att göra något, att säga något, att reagera på ett visst sätt. Om vi är likgiltiga eller självupptagna i vår tillbedjan, distanserade och avtrubbade av världsliga omsorger, minskar vår förmåga att känna. Nephi sa till Laman och Lemuel: "Ja, ni har hört hans röst tid efter annan, och han har talat till er med mild och stilla röst, men ni var så känslolösa att ni inte kunde förnimma hans ord."¹⁴

I juni förra året var jag på ett uppdrag i Sydamerika. Under ett fullspäckat tiodagarschema skulle vi besöka Columbia, Peru och Ecuador. En enorm jordbävning hade dödat hundratals, skadat tiotusentals och förstört hem och bostadsområden i städerna Portoviejo och Manta i Ecuador. Jag kände mig manad att i

schemat lägga in ett besök till medlemmarna som bodde i de städerna. Eftersom vägarna var så skadade var vi inte säkra på att vi kunde ta oss dit. Faktum var att man hade sagt att vi inte kunde ta oss dit, men maningen var envis. Därför blev vi välsignade och kunde besöka båda städerna.

Med så kort varsel förväntade jag mig att bara ett fåtal lokala prästadömsledare skulle komma till våra hastigt organiserade möten. Men när vi kom till varje stavscenter var sakramentssalarna fyllda ända bort till scenen. Några där var de trofasta i regionen, pionjärer som hade hållit fast vid

kyrkan, uppmuntrat andra att följa med dem till kyrkan och känna Anden i sina liv. På de främsta raderna satt medlemmar som hade förlorat närstående och grannar i jordbävningen. Jag kände mig manad att ge en apostolisk välsignelse till alla närvarande, en av de första som jag gett. Fastän jag stod längst fram i rummet kändes det som om mina händer låg på varje medlem, och jag kände Herrens ord strömma fram.

Det slutade inte där. Jag kände mig manad att tala till dem som Jesus Kristus hade gjort när han besökte folket i Amerika. "Han tog deras små barn ... och välsignade dem och bad

till Fadern för dem."¹⁵ Vi var i Ecuador, vi utförde vår Faders verk, och de här människorna var hans barn.

För det fjärde måste vi följa den första maningen.

Minns Nephis ord: "Jag leddes av Anden utan att på förhand veta vad jag skulle göra. Ändå", sa han, "gick jag framåt".¹⁶

Och det måste också vi göra. Vi måste lita på våra första maningar. Ibland kommer vi med bortförklaringar. Vi undrar om det vi känner är ett andligt intryck eller bara våra egna tankar. När vi börjar ifrågasätta våra känslor, vilket vi alla har gjort, avvisar vi Anden.

Vi betvivlar gudomliga råd. Profeten Joseph Smith lärde: "Om du lyssnar på den första maningen så blir det rätt nio gånger av tio."¹⁷

En varning: Du bör inte förvänta dig något fyrverkeri bara för att du hörsammade den Helige Anden. Kom ihåg att du handlar efter den stilla och milda rösten.

När jag verkade som missionspresident i New York City var jag med några missionärer på en restaurang i Bronx. En familj med små barn kom in och satte sig i närheten av oss. De såg ut att vara en gyllene kontakt. Jag iakttog missionärerna när de fortsatte prata med mig, och lade sedan märke till att familjen var klar och gick ut genom dörren. Då sa jag: "Äldster, vi har något att lära oss här i dag. Ni såg en fin familj komma in i restaurangen. Vad borde vi ha gjort?"

En av äldsterna sa med en gång: "Jag funderade på att gå bort och prata med dem. Jag kände maningen men gjorde inget."

"Äldster", sa jag, "vi måste alltid följa den första maningen. Maningen du kände kom från den Helige Anden!"

De första maningarna är ren inspiration från himlen. När de bekräftar eller vittnar om något för oss måste vi se det för vad det är och aldrig låta det gå oss förbi. Många gånger är det Anden som inspirerar oss att nå ut till någon behövande, särskilt släkt och vänner. "Så ... den milda, stilla rösten som viskar och tränger igenom allt"¹⁸ visar oss möjligheter att undervisa om evangeliet, vittna om återställelsen och Jesus Kristus, erbjuda stöd och omsorg och rädda ett av Guds dyrbara barn.

Vi är liksom de först anlända till en olycksplats. De första som rycker ut vid tragedier, katastrofer och andra nödsituationer är ofta brandmän, poliser och sjukvårdare. De kommer med blinkande blåljus, och jag vill tillägga att vi är oerhört tacksamma för dem. Herrens sätt är mindre uppenbart men kräver en lika omedelbar respons. Herren vet

vilka behov hans barn har, och han vet vilka som är redo att hjälpa. Om vi låter Herren veta i våra morgonböner att vi är redo så kallar han oss att handla. Om vi handlar kallar han på oss om och om igen, och då är vi engagerade i det som president Monson kallade att gå "Herrens ärenden"¹⁹. Vi blir andlig räddningspersonal som kommer med hjälp från ovan.

Om vi är uppmärksamma på maningarna som kommer till oss växer vi i uppenbarelsens anda och får allt mer insikt och vägledning från Anden. Herren har sagt: "Förlita dig på den Ande som leder till att göra gott."²⁰

Må vi ta Herrens uppmaning på allvar att vara "vid gott mod, ty jag skall leda er".²¹ Han leder oss genom den Helige Anden. Må vi leva nära Anden och omedelbart följa våra första maningar, medvetna om att de kommer från Gud. Jag vittnar om den Helige Andens kraft att vägleda oss, vaka över oss och alltid vara med oss, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se "Vi alltid ber för dig", *Psalmer*, nr 12.
2. "Låt Guds Ande leda dig", *Psalmer*, nr 90.
3. L&F 130:22.
4. L&F 11:13.
5. L&F 20:77.
6. Alma 58:40.
7. L&F 25:10.
8. Hel. 4:24.
9. L&F 8:2.
10. 3 Ne. 19:33.
11. Se 1 Kung. 18:17–29.
12. 1 Kung. 19:11–12.
13. Thomas S. Monson, "Anden gör levande", *Nordstjärnan*, Rapport från den 155:e årliga generalkonferensen för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga 1985, s. 62.
14. 1 Ne. 17:45.
15. 3 Ne. 17:21.
16. 1 Ne. 4:6–7.
17. Se Truman G. Madsen, *Joseph Smith the Prophet* (1989), s. 103.
18. L&F 85:6.
19. Thomas S. Monson, "Att lära, att göra, att vara", *Liahona*, nov. 2008, s. 62.
20. L&F 11:12.
21. L&F 78:18.

Äldste L. Whitney Clayton
i de sjuttios presidentkap

Gör vad han än säger till er

När vi beslutar oss för att göra vad Gud än säger till oss, förbinder vi oss att uppriktigt följa Guds vilja varje dag.

Frälsaren utförde sitt första nedtecknade underverk vid ett bröllop i Kana i Galileen. Maria, hans mor, och hans lärjungar var också där. Tydligt kände Maria ett visst ansvar för att festen skulle bli lyckad. Under firandet uppstod ett problem – bröllopsvärden fick slut på vin. Maria var bekymrad och gick till Jesus. De pratade en kort stund, sedan vände sig Maria till tjänarna och sa:

”Gör vad han än säger till er.”

”Nu stod där sex stenkrukor ...

[Dessa krukor användes inte för att lagra dricksvatten, utan för Moselagens ceremoniella tvagning.]

Jesus sade [till tjänarna]: ’Fyll krukorna med vatten!’ Och de fyllde dem ända till brädden.

Sedan sade han: ’Ös nu upp och bär in det till värden.’ Och de gjorde det.

Värden smakade på vattnet, som nu hade blivit vin” och uttryckte sin förvåning över att det bästa vinet serverades så sent under festen.¹

Vi minns vanligtvis den här händelsen eftersom det visade Guds makt att förvandla vatten till vin – det var ett underverk. Det är ett viktigt budskap, men det finns ett annat viktigt

budskap i Johannes berättelse. Maria var ”ett dyrbart och utvalt redskap”² som Gud hade kallat att föda, vårda och fostra Guds Son. Hon visste mer om honom än någon annan på jorden. Hon visste sanningen om hans förunderliga födelse. Hon visste att han var syndfri och att han: “[inte talade] som andra människor, inte heller kunde han bli undervisad, ty han behövde inte bli

undervisad av någon människa.”³ Hon kände till hans enastående förmåga att lösa problem, också något så vardagligt som att ordna vin till en bröllopsfest. Som hans mor hade hon ett orubbligt förtroende för honom och hans gudomliga kraft. Hennes enkla, raka instruktion till tjänarna innehöll inga förbehåll, inga villkor, inga begränsningar: ”Gör vad han än säger till er.”

Maria var en ung kvinna när ängeln Gabriel visade sig för henne. Hon blev först ”förskräckt” över att höra att hon var ”benådad” och att ”Herren var med henne”, och hon ”undrade vad denna hälsning kunde betyda”. Gabriel försäkrade henne att hon ingenting hade att frukta – han kom med goda nyheter. Hon skulle ”bli havande och föda ... den Högstes Son” som skulle bli ”konung över Jakobs hus för evigt”.

Maria undrade högt: ”Hur skall detta kunna ske? Ingen man har rört mig.”

Ängeln förklarade, men bara kortfattat, och försäkrade henne: ”För Gud är ingenting omöjligt.”

Maria svarade ödmjukt att hon skulle göra vad Gud än bad henne om utan att kräva att få detaljer, trots att hon säkert hade oräkneliga frågor om vad det skulle innebära för henne. Hon bestämde sig utan att helt förstå varför han bad henne om det eller vad som skulle hända. Hon accepterade Guds ord utan förbehåll och i förväg,⁴ utan att helt veta vad som låg framför henne. Med ord som visade stort förtroende för och tro på Gud, sa Maria: ”Se, jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt.”⁵

När vi beslutar oss för att göra vad Gud än säger till oss, förbinder vi oss att uppriktigt följa Guds vilja varje dag. Sådana enkla troshandlingar som att studera skrifterna varje dag, fasta regelbundet och be uppriktigt, fördjupa vår andliga förmåga att möta

jordelivets krav. Med tiden leder enkla vanor av tro till förunderliga resultat. De förvandlar vår tro från ett frö till en dynamisk, positiv kraft i våra liv. När vi sedan drabbas av utmaningar, gör vår förankring i Kristus våra själar ståndaktiga. Gud stärker våra svagheter, fördjupar vår glädje och får allt att "samverka till [vårt] bästa."⁶

För några år sedan talade jag med en ung biskop som ägnade timmar varje vecka åt att samtala med medlemmar i sin församling. Han gjorde en slående iakttagelse. De problem som medlemmarna i hans församling upplevde, sa han, var desamma som kyrkans medlemmar överallt upplever – hur man skapar ett lyckligt äktenskap, svårigheten att balansera arbete, familj och plikter i kyrkan, problem med visdomsordet, att behålla ett jobb eller undvika pornografi, eller problem att acceptera någon av kyrkans riktlinjer eller en fråga om dess historia som de inte förstår.

Hans råd till församlingens medlemmar var ofta att de skulle börja om från

grunden, med enkla troshandlingar som att studera Mormons bok – som president Thomas S. Monson rådde oss att göra – betala tionde och hängivet tjäna i kyrkan. Men deras svar var ofta skeptiska: "Jag håller inte med dig, biskop. *Alla* vet att det är bra att göra sådant. Vi pratar *hela tiden* om de sakerna i kyrkan. Men jag tror inte att du förstår mig. Vad har *de där* sakerna att göra med de problem som *jag* har?"

Det är en rimlig fråga. Med tiden har den unge biskopen och jag sett att de som medvetet använder "små och enkla medel"⁷ – lyder på sätt som kan verka obetydliga – välsignas med tro och styrka som vida överstiger själva lydnadshandlingarna och faktiskt kan verka helt orelaterade. Det kan vara svårt att se sambandet mellan grundläggande dagliga handlingar av lydnad och lösningarna till de stora och komplicerade problem vi ställs inför. Men de *är* relaterade. Enligt min erfarenhet är dagliga handlingar av tro det bästa sättet att skydda oss mot livets svårigheter, vilka de än är. Små troshandlingar kan,

även när de verkar oväsentliga eller helt avskilda från just de problem som plågar oss, välsigna oss i *allt* vi gör.

Tänk på Naaman, "den arameiske kungens högste befälhavare ... en modig stridsman", som led av spetälska. En tjänarinna berättade om en profet i Israel som kunde bota Naaman, så han reste med ett följe av tjänare, soldater och gåvor till Israel, för att så småningom komma till Elis hus. Elis tjänare, inte han själv, berättade för Naaman att Herrens befallning lydde: "Gå i väg och tvätta dig sju gånger i [floden] Jordan." En enkel sak. Kanske denna enkla lösning slog den mäktiga krigaren som så ologisk, enkel eller under hans värdighet att han såg förslaget som en förolämpning. I vilket fall som helst begrep sig Naaman inte på Elis förslag så han vände om "och for sin väg i vrede".

Men Naamans tjänare påpekade försynt att han skulle ha gjort "något svårt" om Elisa hade bett honom om det. De påpekade att om han nu blev ombedd att bara göra något litet och enkelt så borde han väl göra det, även om han inte förstod varför? Naaman tänkte över sin reaktion och, möjligen skeptiskt men likväl lydigt "for han ner och doppade sig i Jordan sju gånger" och blev botad genom ett underverk.⁸

En del av lydnadens belöningar kommer snabbt, andra kommer först sedan vi prövats. I Den kostbara pärlan läser vi om hur outtröttligt och hängivet Adam höll befallningen att frambära offer. När ängeln frågade Adam varför han offrade, svarade han: "Jag vet inte, endast att Herren befallde mig." Ängeln förklarade att hans offer var en "sinnebild för offret av Faderns Enfödde". Men den förklaringen kom först efter att Adam hade visat sin beslutsamhet att lyda Herren i "många dagar" utan att veta *varför* han skulle offra.⁹

Gud välsignar oss alltid när vi troget följer hans evangelium och är lojala mot hans kyrka, men han visar oss sällan i förväg när han tänker göra det. Han ger oss inte hela bilden från början. Det är där tro, hopp och förtröstan på Herren kommer in.

Gud ber oss att ha tålamod med honom – att lita på honom och följa honom. Han vädjar till oss: ”Motsäg ...

inte för att ni inte ser.” Han säger att vi inte ska förvänta oss enkla svar eller snabba lösningar från himlen. Saker och ting ordnar sig om vi står fasta när vår tro provas, oavsett hur svårt det provet är att uthärda, eller hur lång tid det tar innan vi får svar.¹⁰ Jag talar inte om ”blind lydnad”¹¹ utan om eftertänksam tillit till Herrens fullkomliga kärlek och fullkomliga tidsplan.

När vår tro provas innefattar det *alltid* att hålla fast vid enkla, dagliga trosvanor. Då, och bara då, lovar han att vi ska få det gudomliga svar som vi har längtat efter. Först när vi har visat att vi är villiga att göra det han ber om utan att kräva eller vänta på att få veta när och hur och varför, får vi ”skörda lönen för [vår] tro och [vår] flit och [vårt] tålamod och [vår] långmodighet”¹². Verklig lydnad är att acceptera Guds befallningar utan förbehåll och i förväg.¹³

Varje dag, väljer vi alla medvetet eller omedvetet ”vem [vi] vill tjäna”¹⁴. Vi visar vår beslutsamhet att tjäna Herren genom att trofast ägna oss åt dagliga hängivna gärningar. Herren har lovat att han ska göra våra stigar jämna,¹⁵ men för att han ska göra det måste vi gå, och lita på att han vet vägen eftersom han *är* ”vägen”.¹⁶ Vi måste fylla våra vattenkrukorna till brädden. När vi litar på honom förvandlas våra liv, likt vatten till vin. Vi blir något mer och bättre än vi någonsin hade kunnat bli annars. Tro på Herren och ”gör vad han än säger till er”. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Joh. 2:5–9, se även Joh. 2:10.
2. Alma 7:10.
3. JSÖ, Matt. 3:25 (i HFS).
4. Se Jeffrey R. Holland, *Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* (1997), s. 18.
5. Se Luk. 1:26–38.
6. Rom. 8:28; L&F 90:24.
7. Alma 37:6.
8. Se 2 Kung. 5:1–14.
9. Se Mose 5:5–11.
10. Se Eth. 12:6.
11. Se Boyd K. Packer, ”Fri vilja och självkontroll”, *Nordstjärnan*, okt. 1983, s. 115; Robert C. Oaks, ”Believe All Things”, *Ensign*, juli 2005, s. 30–33.
12. Alma 32:43.
13. Se Jeffrey R. Holland, *Christ and the New Covenant*, s. 18.
14. Jos. 24:15.
15. Se Ords. 3:6; se även KJV, Proverbs 31:10.
16. Joh. 14:6.

Äldste Dallin H. Oaks
i de tolv apostlarnas kворum

Gudomen och frälsningsplanen

Eftersom vi har sanningen om gudomen och vår relation till dem har vi den slutgiltiga kartan för vår resa genom jordelivet.

I.

Vår första trosartikel förkunnar: "Vi tror på Gud den evige Fadern, på hans Son Jesus Kristus och på den Helige Anden." Vi förenar oss med andra kristna i tron på en Fader och en Son

och en Helig Ande, men vad vi tror om dem skiljer sig från hur andra tror. Vi tror inte på vad den kristna världen kallar läran om den heliga treenigheten. I sin första syn såg Joseph Smith två åtskilda personer, två varelser, vilket

klargjorde att den då rådande tron om Gud och gudomen inte var sann.

I motsats till tron att Gud är ett ofattbart och obegripligt mysterium står sanningen att man kan känna till Guds natur och vår relation till honom och att det är nyckeln till allt annat i vår lära. I Bibeln finns Jesu underbara förbön där han förkunnade att "detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus" (Joh. 17:3).

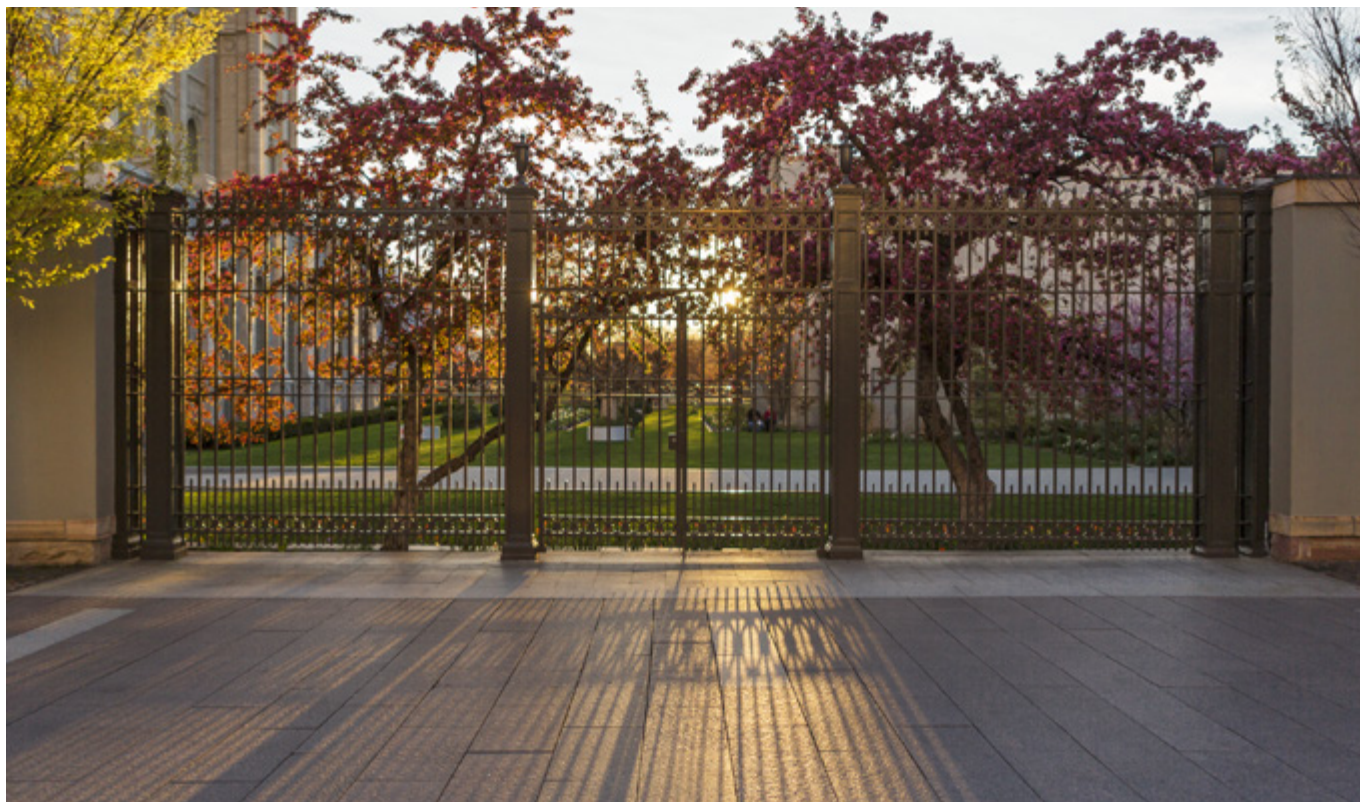
Arbetet att lära känna Gud och hans verk började före dödligheten och slutar inte här. Profeten Joseph Smith lärde: "Det kommer att dröja ett bra tag efter det att man gått genom slöjan eller förlåten, innan man har lärt sig ... alla upphøjelsens principer."¹ Vi bygger på den kunskap vi fick i andevärlden innan vi föddes. Så när profeten Jesaja försökte undervisa israeliterna om Guds natur och hans relation till sina barn, förkunnade han, som vi kan läsa i Bibeln:

"Vem vill ni likna Gud vid, vad vill ni jämföra honom med? ...

Vet ni inte det, har ni inte hört det? Har inte detta förkunnats för er från begynnelsen? Har ni inte förstått det alltifrån jordens grundläggning?" (Jes. 40:18, 21.)

Vi vet att de tre medlemmarna i gudomen är åtskilda personer. Vi vet det tack vare undervisning som vi fått av profeten Joseph Smith: "Fadern har en kropp av kött och ben, lika påtaglig som en människas, och likaså Sonen, men den Helige Anden har inte en kropp av kött och ben, utan är en person som består av ande. Vore det inte så, skulle den Helige Anden inte kunna bo i oss" (L&F 130:22).

Angående Gud Faderns ställning inom gudomen, såväl som de respektive roller varje person har, förklarade profeten Joseph Smith:

”Var och en som har sett himlarna öppnas vet att det finns tre varelser i himlen som äger maktens nycklar och en som presiderar över alla. ...

Dessa varelser ... kallas Gud den förste, Skaparen; Gud den andre, Återlösaren; och Gud den tredje, vittnet eller testatorn.

Det tillkommer Fadern att presidera som ledare eller president, Jesus som medlare och den Helige Anden som testator eller vittne.”²

II. Planen

Vi förstår vår relation till medlemmarna i gudomen utifrån vad som uppenbarats om frälsningsplanen.

Frågor som: ”Varifrån kommer vi?” ”Varför är vi här?” och ”Vart är vi på väg?” besvaras i det skrifterna kallar ”frälsningsplanen”, ”den stora lycksalighetsplanen” och ”återlösningsplanen” (Alma 42:5, 8, 11). Jesu Kristi evangelium är det centrala i den planen.

Som andebarn till Gud, i en tillvaro före dödligheten, ville vi uppnå en bestämmelse i det eviga livet, men vi hade utvecklats så långt vi kunde utan upplevelsen av jordelivet i en fysisk

kropp. För att ge den möjligheten presiderade vår himmelske Fader över världens skapelse där vi, utan att minnas vad som föregick vår jordiska födelse, kunde visa vår villighet att hålla hans bud och få erfarenhet och växa genom jordelivets olika utmaningar. Men under jordelivets gång och dess upplevelser, och som ett resultat av våra första föräldrars fall, skulle vi lida andlig död genom att bli uteslagna från Guds närhet, befläckas av synd och underkastats fysisk död. Faderns plan förutsåg och tillhandahöll sätt att övervinna alla dessa hinder.

III. Gudomen

När vi nu känner till avsikten med Guds storslagna plan, ska vi se på de enskilda roller som gudomens tre medlemmar har i den planen.

Vi börjar med att undervisa från Bibeln. När aposteln Paulus avslutar sitt andra brev till korintierna nämner han händelsevis gudomen med Fadern, Sonen och den Helige Anden: ”Vår Herre Jesu Kristi nåd, Guds kärlek och den Helige Andes gemenskap³ vare med er alla” (2 Kor. 13:13).

Det här bibliska skriftstället framställer gudomen och nämner Gud Faderns allomfattande och motiverande kärlek, Jesu Kristi nåderika och frälsande mission och den Helige Andens gemenskap.

Gud Fadern

Allt börjar med Gud Fadern. Trots att vi vet relativt lite om honom, så är det vi vet avgörande för att förstå hans överordnade ställning, vår relation till honom och hans övervakande roll i frälsningsplanen, skapelsen och allt annat som följde därpå.

Som äldste Bruce R. McConkie skrev strax före sin död: ”I ordets absoluta och slutliga betydelse, finns det bara en sann och levande Gud. Han är Fadern, den allsmåttige Elohim, den högste, Skaparen och universums härskare.”⁴ Han är Gud och Fader till Jesus Kristus liksom till oss alla. President David O. McKay lärde att ”den första grundläggande sanningen som Jesus Kristus förespråkade var, att bakom, ovan och över allt är Gud Fadern, Herre över himmel och jord”.⁵

Det vi vet om Gud Faderns egenskaper är mestadels vad vi kan lära av hans enfödde Sons, Jesu Kristi, tjänande

och undervisning. Som äldste Jeffrey R. Holland har sagt var ett av huvudsyftena med Jesu tjänande att uppenbara för de dödliga "hurdan och vad Gud vår evige Fader är ... [att] ådagalägga och personliggöra för oss sin Faders, vår himmelske Faders, sanna natur."⁶ Bibeln innehåller ett apostoliskt vittnesbörd om att Jesus "uppenbarar [Guds] väsen" (Hebr. 1:3), vilket bara förstärker Jesu egna ord att "den som har sett mig har sett Fadern" (Joh. 14:9).

Gud Fadern är våra andars Fader. Vi är hans barn. Han älskar oss och allt han gör, gör han för vår eviga välfärd. Han är frälsningsplanens upphovsman och det är genom hans makt som hans plan uppnår sina syften för hans barns slutliga härlighet.

Sonen

För dödliga är det Jesus Kristus som är den mest synliga medlemmen i gudomen. Ett viktigt doktrinärt uttalande av första presidentskapet från 1909 förkunnar att han är "den förstfödde av alla Guds söner – den förstfödde i anden och den Enfödde i köttet".⁷ Sonen, den störste av alla, valdes av Fadern att utföra Faderns plan – att utöva Faderns makt att skapa oräkneliga världar (se Mose 1:33) och att frälsa Guds barn från död genom sin uppståndelse och från synd genom sitt försoningsoffer. Detta himmelska offer kan med rätta kallas "den viktigaste händelsen i mänsklighetens historia".⁸

Vid de unika och heliga tillfällen när Gud Fadern personligen presenterat

Sonen har han sagt: "Denne är min Son, den Älskade. Lyssna till honom!" (Mark. 9:7; Luk. 9:35; se även 3 Ne. 11:7; JS-H 1:17.) Således är det Jesus Kristus, Jehova, HERREN, Israels Gud, som talar till och genom profeterna.⁹ Så var det även när Jesus visade sig för nephiterna efter sin uppståndelse, där han presenterade sig som "hela jordens Gud" (3 Ne. 11:14). Därför talade Jesus ofta till profeterna i Mormons bok och till de sista dagars heliga som "Fadern och Sonen", en titel som förklarades i en doktrinär utläggning av första presidentskapet och de tolv kvorum för bara 100 år sedan.¹⁰

Den Helige Anden

Den tredje medlemmen i gudomen är den Helige Anden, även kallad Herrens Ande och Hjälparen. Han är den medlem i gudomen som förmedlar personlig uppenbarelse. Han är en person av ande (se L&F 130:22) och kan bo i oss och fylla den viktiga rollen som budbärare mellan Fadern och Sonen och Guds barn på jorden. Många skriftställen lär att hans uppgift är att vittna om Fadern och Sonen (se Joh. 15:26; 3 Ne. 28:11; L&F 42:17). Frälsaren lovade att Hjälparen ska lära oss allt, påminna oss om allt och föra oss in i hela sanningen (se Joh. 14:26; 16:13). På så sätt hjälper den Helige Anden oss att skilja mellan sanning och lögn, leder oss i våra viktiga beslut och hjälper oss genom jordelivets utmaningar.¹¹ Det är också genom Anden som vi blir heliggjorda, det vill säga renade från synd (se 2 Ne. 31:17; 3 Ne. 27:20; Moro. 6:4).

IV.

Så hur kan vår kunskap om denna himmelskt uppenbarade lära om gudomen och frälsningsplanen hjälpa oss i våra utmaningar i dag?

Eftersom vi har sanningen om gudomen och vår relation till dem, meningen med livet och vår eviga bestämmelses beskaffenhet, har vi den slutgiltiga kartan och förvisningen för vår resa genom jordelivet. Vi vet vilka vi tillber och varför vi tillber. Vi vet vilka vi är och vad vi kan bli (se L&F 93:19). Vi vet vem som gör allting möjligt och vi vet vad vi måste göra för att få de största välsignelserna som kommer genom Guds frälsningsplan. Hur vet vi allt detta? Vi vet det genom Guds uppenbarelser till sina profeter och till var och en av oss personligen.

Att uppnå det som aposteln Paulus beskrev som "ett sådant mått av manlig mognad att vi blir helt uppfyllda av Kristus" (Ef. 4:13) kräver långt mer än att inhämta kunskap. Det räcker inte ens att vi är *övertygade* om evangeliet. Vi måste handla och tänka så att vi blir *omvända* av det. I motsats till världens institutioner, som lär oss att *veta* någonting, utmanar frälsningsplanen och Jesu Kristi evangelium oss att *bli* någonting.

Som president Thomas S. Monson lärde under förra generalkonferensen:

"Väsentlig för [frälsningsplanen] är vår Frälsare Jesus Kristus. Utan hans försoningsoffer skulle allt vara förlorat. Men det räcker inte att bara tro på honom och hans mission. Vi behöver arbeta och lära, söka och be, omvända oss och bli bättre. Vi behöver känna Guds lagar och leva efter dem. Vi behöver ta emot hans frälsande förrättningar. Endast genom att göra det uppnår vi sann, evig lycka ...

Ur djupet av min själ och i all ödmjukhet", förkunnade president Monson, "vittnar jag om den stora gåva som är vår Faders plan för oss. Det är den enda fullkomliga vägen till frid och lycka, både här och i den tillkommande världen."¹²

Jag lägger mitt vittnesbörd till vår älskade profets och presidents vittnesbörd. Jag vittnar om att vi har en himmelsk Fader som älskar oss. Jag vittnar om att vi har en Helig Ande som vägleder oss. Och jag vittnar om Jesus Kristus, vår Frälsare som gör allting möjligt, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 267.
2. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 42.
3. Detta var en vanlig betydelse av *communion* när det ordet valdes av King James översättare (se *The Oxford Universal Dictionary*, 3 uppl. [1955], s. 352).

4. Bruce R. McConkie, *A New Witness for the Articles of Faith* (1985), s. 51.
5. David O. McKay, i Conference Report, okt. 1935, s. 100.
6. Jeffrey R. Holland, "Guds storhet", *Liahona*, nov. 2003, s. 70.
7. Första presidentskapet, "The Origin of Man", *Ensign*, feb. 2002, s. 26, 29.
8. Se till exempel Russell M. Nelson, "Föra in Jesu Kristi kraft i våra liv", *Liahona*, maj 2017, s. 40; "Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", *Liahona*, apr. 2000, s. 2.
9. Se Joseph Fielding Smith, *Frälsningens lära*, sammanst. av Bruce R. McConkie, 1:29.
10. Se Första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum, "The Father and the Son", *Ensign*, apr. 2002, s.13–18.
11. Se Robert D. Hales, "Den Helige Anden", *Liahona*, maj 2016, s. 105–107.
12. Thomas S. Monson, "Den fullkomliga vägen till lycka", *Liahona*, nov. 2016, s. 80–81.

President Dieter F. Uchtdorf
andre rådgivare i första presidentskapet

Den fullkomliga kärleken driver ut rädslan

Låt oss lägga vår rädsla åt sidan och i stället leva med glädje, ödmjukhet, hopp och en djärv tillförsikt om att Herren är med oss.

Mina kära bröder och systrar, kära vänner, vilken förmån och glädje det är att samlas som en världsomfattande kyrka, förenade i vår tro och kärlek till Gud och hans barn.

Jag är särskilt tacksam för att vår käre profet Thomas S. Monson är med oss. President Monson, vi ska alltid ta till oss dina vägledande ord, dina råd och din visdom. Vi älskar dig president Monson, och vi ber alltid för dig.

För många år sedan när jag verkade som stavspresident i Frankfurt kom en

uppskattad men olycklig syster fram till mig efter ett av våra stavsmöten.

”Är det inte fruktansvärt?” sa hon. ”Minst fyra eller fem personer sov djupt under ditt tal!”

Jag tänkte efter ett ögonblick och svarade: ”Jag är rätt säker på att den sömn man får i kyrkan är den hälsosammaste av all sömn.”

Min underbara fru Harriet hörde samtalet och nämnde senare att det var ett av de snällaste svar jag någonsin hade gett.

Den stora väckelsen

För några hundra år sedan i Nordamerika spred sig en rörelse som kallades ”den stora väckelsen” på landsbygden. Ett av rörelsens främsta mål var att väcka de personer som tycktes sova andligen.

Den unge Joseph Smith påverkades av det han hörde från predikanterna som var en del av denna religiösa väckelse. Det var en av anledningarna till att han bestämde sig för att uppriktigt söka Herrens vilja i enskild bön.

Dessa predikanter hade en dramatisk och känslös predikostil, med predikningar som var kända för den tunga betoningen på de brinnande plågorna som väntade syndaren i helvetet.¹ Deras predikningar fick ingen att somna, men de kan ha orsakat en hel del mardrömmar. Deras syfte och mönster tycktes vara att skrämja folket till att komma till kyrkan.

Manipulera genom rädsla

Historiskt sett har rädsla ofta använts för att få personer att handla. Föräldrar har använt den mot sina barn, arbetsgivare mot anställda och politiker mot väljare.

Experter inom marknadsföring förstår hur effektiv rädsla är och använder den ofta. Det är därför en del annonser tycks framföra det underförstådda budskapet att om vi inte köper deras frukostflingor eller det nyaste tv-spelet eller den senaste mobiltelefonen, riskerar vi att livet blir outhärdligt och vi kommer att dö ensamma och olyckliga.

Vi ler åt detta och tänker att vi aldrig skulle falla för sådan manipulation, men det gör vi ibland. Vad värre är, ibland använder vi liknande metoder för att få andra att göra det vi vill.

Mitt budskap har två syften i dag: För det första vill jag få oss att begrunda

och fundera över i vilken utsträckning vi använder rädsla för att motivera andra – inklusive oss själva. För det andra vill jag föreslå ett bättre sätt.

Problemet med rädsla

Låt oss först tala om varför rädsla är ett problem. Vem av oss har när allt kommer omkring inte sporrats av rädsla till att äta bättre, använda säkerhetsbältet, träna mer, spara pengar eller till och med omvända oss från synder?

Det är sant att rädslan kan ha ett mäktigt inflytande på våra handlingar och vårt beteende. Men det inflytandet tenderar att vara tillfälligt och ytligt. Rädslan har sällan kraften att förändra hjärtat, och den förvandlar oss aldrig till människor som älskar det rätta och som vill lyda vår himmelske Fader.

Människor som är rädda kan *säga* och göra det rätta, men de *känner* inte det rätta. De känner sig ofta hjälplösa och förbittrade, till och med arga. Med tiden leder sådana känslor till misstro, trots och till och med uppror.

Tyvärr är detta missriktade sätt att leva och leda inte begränsat till den icke-kyrkliga världen. Det smärtar mig att höra talas om medlemmar i kyrkan som utövar orättfärdigt herravälde, vare sig det sker i hemmet, genom ämbeten i kyrkan, på jobbet eller i det dagliga samspelet med andra.

Ofta kan människor fördöma mobbning hos andra, men undgår att se det hos sig själva. De kräver att andra fogar sig efter deras egna godtyckliga regler, men när andra inte följer dessa lösryckta regler tillrättavisar de dem verbalt, känslomässigt och ibland till och med fysiskt.

Herren har sagt att ”när vi ... utövar kontroll eller herravälde eller tvång över människobarnens själar genom någon grad av orättfärdighet ... då drar sig himlarna tillbaka, och Herrens Ande sörjer”.²

Det kan komma tillfällen när vi frestas att rättfärdiga våra handlingar med åsikten att ändamålet helgar medlen. Vi kanske till och med tror att vi är kontrollerande, manipulativa och stränga för andras bästa. Så är det inte, för Herren har tydligt sagt att ”Andens frukt ... är kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet och självbehärskning”.³

En bättre väg

Ju bättre jag lär känna min himmelske Fader, desto mer ser jag hur han inspirerar och leder sina barn. Han är inte arg, hämndlysten eller vedergällande.⁴ Hans innerliga syfte – hans verk och hans härlighet – är att hjälpa oss, upphöja oss och leda oss till hans fullhet.⁵

Gud beskrev sig själv för Mose som ”barmhärtig och nådig, sen till vrede och stor i nåd och sanning”.⁶

Vår himmelske Faders kärlek till oss, hans barn, går långt utöver vad vi kan förstå.⁷

Innebär det att Gud godkänner eller överser med beteenden som strider mot hans befallningar? Nej, absolut inte!

Men han vill förändra mer än bara vårt beteende. Han vill förändra vårt innersta väsen. Han vill förändra våra hjärtan.

Han vill att vi ska ta ett fast grepp om ledstången av järn, möta vår rädsla och modigt gå framåt och uppåt längs den trånga och smala stigen. Han vill att vi ska göra det eftersom han älskar oss och eftersom det är vägen till lycka.

Så hur motiverar Gud sina barn att följa honom i vår tid?

Han sände sin Son!

Gud sände sin enfödde Son Jesus Kristus för att visa oss den rätta vägen.

Gud motiverar genom överbevisning, långmodighet, mildhet, ödmjukhet och uppriktig kärlek.⁸ Gud står på vår sida. Han älskar oss och när vi snubblar vill han att vi ska ställa oss upp, försöka igen och bli starkare.

Han är vår mentor.

Han är vårt stora och omhuldade hopp.

Han vill uppmuntra oss med tro.

Han litar på att vi ska lära oss av våra felsteg och göra rätta val.

Det är den bättre vägen!⁹

Men världens ondska då?

Ett sätt som Satan vill att vi ska manipulera andra på är genom att älta och till och med överdriva ondskan i världen.

Visst har vår värld alltid varit, och kommer att förbli, ofullkomlig. Alltför många oskyldiga människor lider av

naturliga orsaker eller människans omänsklighet. Fördärvet och ogudaktigheten i vår tid är utan motstycke och skrämmande.

Men trots allt detta skulle jag inte vilja leva under någon annan tid i världens historia. Vi är så gränslöst välsignade som får leva i en tid med enastående välstånd, upplysning och möjligheter. Mest av allt: Vi är välsignade med Jesu Kristi evangeliums fullhet, som ger oss ett unikt perspektiv på världens faror och visar oss hur vi antingen kan undvika dessa faror eller handskas med dem.

När jag tänker på dessa välsignelser vill jag böja knä tacka vår himmelske Fader för hans oändliga kärlek till alla sina barn.

Jag tror inte att Gud vill att hans barn ska vara rädda eller tänka för

mycket på världens ondska. ”Ty den Ande som Gud har gett oss gör oss inte modlösa, utan är kraftens, kärlekens och självbehärskningens Ande.”¹⁰

Han har gett oss så många skäl att glädjas. Vi behöver bara hitta dem och känna igen dem. Herren påminner oss ofta: ”frukta inte”, ”var vid gott mod”¹¹ och ”var inte rädd, du lilla hjord”.¹²

Herren strider för vår sak

Bröder och systrar, vi är Herrens ”lilla hjord”. Vi är de sista dagars heliga. Vårt namn pekar på vår föresats att se fram emot Frälsarens återkomst och förbereda oss och världen för att ta emot honom. Låt oss därför tjäna Gud och älska vår nästa. Låt oss göra det med stilla tillförsikt, med ödmjukhet och utan att se ned på någon annan religion eller

gruppering. Bröder och systrar, vi har fått ansvaret att studera Guds ord och hörsamma Andens röst, så att vi kan ”känna till tidernas tecken och tecknen på Människosonens ankomst”.¹³

Vi är därför inte omedvetna om världens utmaningar. Inte heller är vi omedvetna om vår tids svårigheter. Men det betyder inte att vi ska tynga oss själva och andra av ständig rädsla. I stället för att älta vidden av våra utmaningar, vore det inte bättre att fokusera på vår Guds oändliga storhet, godhet och allomfattande makt, lita på honom och förbereda oss med ett glatt hjärta för Jesus Kristus återkomst?

Som hans förbundsfolk behöver vi inte paralyseras av rädsla för att hemska saker kan hända. Istället kan vi gå framåt i tro, mod och beslutsamhet, och lita på Gud när vi tar oss an utmaningarna och möjligheterna som ligger framför oss.¹⁴

Vi vandrar inte ensamma längs lärjungeskapets stig. ”HERREN, din Gud, går själv med dig. Han skall inte lämna dig eller överge dig.”¹⁵

”HERREN skall strida för er, och ni skall hålla er stilla.”¹⁶

När rädslan kommer, låt oss fatta mod, uppåda vår tro och lita till löftet att ”inget vapen som smids mot oss skall ha framgång”.¹⁷

Lever vi i en farofylld och kaotisk tid? Visst gör vi det.

Gud själv har sagt: ”I världen får ni lida, men var vid gott mod. Jag har övervunnit världen.”¹⁸

Kan vi utöva tro till att lita på det och handla därefter? Kan vi leva upp till våra åtaganden och heliga förbund? Kan vi hålla Guds bud även under svåra omständigheter? Naturligtvis kan vi det!

Det kan vi för Gud har lovat: ”Allt skall samverka till ert bästa om ni vandrar rätttrådigt.”¹⁹ Låt oss därför lägga vår rädsla åt sidan och i stället leva med

glädje, ödmjukhet, hopp och en djärv tillförsikt om att Herren är med oss.

Den fullkomliga kärleken driver ut rädslan

Mina kära vänner, mina älskade bröder och systrar i Kristus, om vi inser att vi lever i rädsla eller oro, eller om vi märker att våra egna ord, vår egen attityd eller våra egna handlingar skapar rädsla hos andra, ber jag av all min själ att vi ska befrias från denna rädsla genom det gudagivna motgiftet mot rädsla: Kristi rena kärlek, för "den fullkomliga kärleken driver ut rädslan"²⁰.

Kristus fullkomliga kärlek övervinner frestelsen att skada, tvinga, mobba eller förtrycka.

Kristus fullkomliga kärlek låter oss vandra i ödmjukhet, värdighet och djärv tillförsikt som vår älskade Frälsares efterföljare. Kristus fullkomliga kärlek ger oss den här tillförsikten så att vi kan kämpa oss igenom vår rädsla och helt och hållet sätta vår lit till makten och godheten hos vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus.

Låt oss i våra hem, på arbetet, i våra ämbeten i kyrkan och i hjärtat ersätta rädsla med Kristus fullkomliga kärlek. Kristus kärlek ersätter rädsla med tro!

Hans kärlek gör det möjligt för oss att känna igen, lita på och ha tro på vår himmelske Faders godhet, hans gudomliga plan, hans evangelium och hans bud.²¹ När vi älskar Gud och vår

nästa blir vår lydnad mot Guds bud till en välsignelse i stället för en börda. Kristus kärlek hjälper oss att bli lite vänligare, mer förlåtande, mer omtänksamma och mer hängivna hans verk.

När vi fyller hjärtat med Kristus kärlek vaknar vi upp med förnyad frisk andlighet och vi vandrar med glädje, med tillförsikt, vakna och levandegjorda i vår älskade Frälsare Jesus Kristus ljus och härlighet.

Jag vittnar som aposteln Johannes om att "rädsla finns inte i [Kristus] kärlek".²² Bröder och systrar, kära vänner, Gud känner er utan och innan. Han älskar er med fullkomlig kärlek. Han vet vad er framtid bär med sig. Han säger till er: "Var inte rädd. Tro endast."²³ Och: "Förbli i min [fullkomliga] kärlek."²⁴ Det är min bön och välsignelse i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. George Whitefield och Jonathan Edwards är två utmärkande exempel på sådana predikanter.
2. Se L&F 121:37.
3. Gal. 5:22-23.
4. Vid ett tillfälle ville Frälsaren gå in i en av samaritanernas byar, men folket förkastade Jesus och ville inte ta emot honom i sin by. Två av hans lärjungar blev djupt förorättade och frågade: "Herre, vill du att vi skall kalla ner eld från himlen som förtär dem?" Jesus svarade med denna varning: "Ni vet inte av vilken ande ni är. Människosonen har inte kommit för att fördärva människors själar utan för att frälsa dem" (se FB 2014, Luk. 9:51-56).
5. Se Mose 1:39; se även Ef. 3:19.

6. 2 Mos. 34:6.

7. Se Ef. 3:19.

8. Se L&F 121:41. Naturligtvis är det så att om Gud förväntar sig att vi, hans dödliga barn, ska bete oss så mot varandra, så är han – en fullkomlig varelse som besitter varje dygd – ett exempel på sådant beteende.

9. Det förjordiska rådet i himlen är ett utmärkt praktikfall som visar Guds natur. Där lade vår himmelske Fader fram sin plan för vår eviga utveckling. Viktiga delar i denna plan bestod av handlingsfrihet, lyd- nad och frälsning genom Kristi försoning. Men Lucifer förespråkade ett annat sätt. Han garanterade att alla skulle lyda – att ingen skulle gå förlorad. Det enda sättet att uppnå detta skulle vara genom tyranni och tvång. Men vår kärleksfulle himmelske Fader tillät inte en sådan plan. Han värdesatte sina barns handlingsfrihet. Han visste att vi måste göra misstag längs vägen för att verkligen kunna utvecklas. Och det är därför han gav oss en Frälsare, vars eviga offer skulle kunna rena oss från synden och ge oss inträde i Guds rike igen.

När vår himmelske Fader såg att många av hans älskade barn förleddes av Lucifer, tvingade han dem att följa hans plan? Skrämd eller hotade han dem som gjorde ett sådant fruktansvärt val? Nej. Vår Allsmäktige Gud skulle förvisso ha kunnat kväsa detta uppror. Han kunde ha påtvingat sin vilja på avfällingarna och fått dem att foga sig. Men i stället lät han sina barn välja själva.

10. 2 Tim. 1:7.

11. Se till exempel Jos. 1:9; Jes. 41:13; Luk. 12:32; Joh. 16:33; 1 Petr. 3:14; L&F 6:36; 50:41; 61:36; 78:18.

12. Luk. 12:32.

13. L&F 68:11.

14. Moses råd till folket på hans tid gäller fortfarande: "Var inte rädda! ... Bevittna den frälsning som HERREN i dag skall ge er" (2 Mos. 14:13).

15. 5 Mos. 31:6.

16. 2 Mos. 14:14.

17. Se Jes. 54:17.

18. Joh. 16:33.

19. Se L&F 90:24; se även 2 Kor. 2:14; L&F 105:14.

20. 1 Joh. 4:18.

21. Låt oss minnas att Frälsaren inte kom "till världen för att döma världen utan för att världen skulle bli frälst genom honom" (Joh. 3:17). Faktum är att "han gör ingenting utom det som är till nytta för världen, ty han älskar världen så högt att han lägger ned sitt eget liv för att kunna dra alla människor till sig" (2 Ne. 26:24).

22. 1 Joh. 4:18; se även 1 Joh. 4:16.

23. Mark. 5:36.

24. Joh. 15:10.

Äldste D. Todd Christofferson
i de tolv apostlarnas kворum

Den varnande rösten

Även om plikten att varna känns speciellt angelägen för profeterna, är det en plikt som även andra har.

Profeten Hesekiel föddes ungefär 20 år innan Lehi och hans familj lämnade Jerusalem. År 597 f. Kr. var Hesekiel en av många som fördes bort i fångenskap till Babylon av Nebukadnessar, och så vitt vi vet tillbringade han resten av sitt liv där.¹ Han var av den aronska prästadömslinjen, och när han var 30 år gammal blev han profet.²

När Jehova bemyndigade honom, liknade han honom vid en väktare.

”Och [när väktaren] ser svärdet komma över landet och blåser i hornet och varnar folket,

men den som får höra ljudet från hornet ändå inte låter varna sig, utan svärdet kommer och tar bort honom, då kommer hans blod över hans eget huvud.”³

Om å andra sidan ”väktaren ser svärdet komma och inte blåser i hornet för att varna folket, och svärdet kommer och tar bort någon bland dem, då dör denne genom sin egen missgärning, men hans blod skall jag utkräva av väktarens hand.”⁴

Sedan talade Jehova direkt till Hesekiel och förkunnade: ”Du människobarn, jag har satt dig till väktare för Israels hus för att du på mitt uppdrag skall varna dem, när du hör ett ord från min mun.”⁵ Varningen

handlade om att vända sig bort från synd.

”När jag säger till den ogudaktige: Du ogudaktige, du måste dö! och du då inte varnar honom för den väg han går, så skall den ogudaktige dö genom sin missgärning, men hans blod skall jag utkräva av din hand.

Men om du varnar den ogudaktige för den väg han går, för att han skall vända om ifrån den, och han ändå inte vänder om ifrån sin väg, då skall han dö genom sin missgärning, men du själv har räddat ditt liv. ...

Om jag säger till den ogudaktige: Du måste dö! och han sedan vänder om från sin synd och gör vad som är rätt och rättfärdigt, ... [skall man] inte komma ihåg några av de synder han har begått. Eftersom han har gjort vad som är rätt och rättfärdigt, skall han förvisso få leva.”⁶

Intressant nog gäller den här varningen även de rättfärdiga. ”Om jag säger till den rättfärdige att han skall få leva, och han sedan förlitar sig på sin rättfärdighet och gör det som är orätt, så skall ingen av alla hans rättfärdiga gärningar bli ihågkommen, utan han skall dö för det orätta han har gjort.”⁷

Med vädjande ord till sina barn, sa Gud till Hesekiel: ”Så sant jag lever, säger Herren, HERREN, jag gläder mig

inte åt den ogudaktiges död. I stället vill jag att den ogudaktige vänder om från sin väg och får leva. Vänd om, vänd om från era onda vägar! Inte vill ni väl dö, ni av Israels hus?”⁸

Långt ifrån angelägen om att döma oss, söker vår himmelske Fader och vår Frälsare vår lycka och vädjar till oss att omvända oss, fullt medveten om att ”ogudaktighet aldrig har inneburit [och aldrig kommer att innebära] lycka”.⁹ Så Hesekiel och alla profeter före och efter honom, som utifrån ett fullt hjärta talat Guds ord, har varnat alla som vill lyssna att vända sig bort från Satan, deras själars fiende, och ”välja frihet och evigt liv genom alla människors store Medlare”.¹⁰

Även om plikten att varna känns speciellt angelägen för profeterna, är det en plikt som även andra har. Faktum är att ”det tillkommer var och en som har blivit varnad att varna sin nästa”.¹¹ Vi som har fått kunskap om den stora planen för vår lycka – och dess verkställande bud – bör känna en önskan att dela med oss

av den kunskapen eftersom den gör all skillnad i världen, här och i evigheten. Och om vi frågar "vem är då min nästa som jag bör varna?" finns ju svaret tydligt i den liknelse som börjar med "En man var på väg från Jerusalem ner till Jeriko och råkade ut för rövare"¹² och så vidare.

När vi tänker på liknelsen om den barmhärtige samariten i det här sammanhanget påminns vi om att frågan "vem är då min nästa?" var knuten till de två främsta buden: "Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela din kraft och av hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv."¹³ Motivet för att höja en varnande röst är kärlek – kärleken till Gud och kärleken till medmänniskan. Att varna är att visa omsorg. Herren säger åt oss att göra det "med mildhet och med ödmjukhet"¹⁴ och "genom överbevisning, genom långmodighet, genom mildhet och ... genom uppriktig kärlek".¹⁵ Det kan vara akut, som när vi varnar ett barn för att stoppa handen i elden. Det måste vara tydligt och ibland med skärpa. Ibland ter sig en varning som en tillrättavisning "när den Helige Anden manar därtill",¹⁶ men kärlek är alltid dess upphov. Tänk till exempel på kärleken som motiverar våra missionärer att tjäna och uppoffra.

Förvisso är det kärlek som får föräldrar att varna sina närmaste "nästa", sina egna barn. Det innebär att undervisa och vittna om evangeliets sanningar. Det innebär att undervisa barnen om Kristi lära: tro, omvändelse, dop och den Helige Andens gåva.¹⁷ Herrens påminnelse till föräldrar lyder: "Jag har befallt er att fostra era barn i ljus och sanning".¹⁸

En avgörande del av föräldrars plikt att varna är att inte bara måla upp de nedbrytande följderna av synd utan även glädjen i att vandra i lydnad till buden. Kom ihåg Enos ord om vad som fick honom att söka Gud, ta emot sina synders återlösning och bli omvänd:

"Se, jag gick för att jaga vilda djur i skogarna, och de ord jag ofta hade hört min far tala om evigt liv *och de heligas glädje* sjönk in djupt i mitt hjärta.

Och min själ hungrade, och jag föll på knä inför min Skapare och ropade till honom i mäktig bön och vädjan."¹⁹

På grund av sin ojämförliga kärlek och omsorg om andra och deras lycka, tvekade Jesus inte att varna. I början av sin verksamhet "började Jesus predika och säga: 'Omvänd er, ty himmelriket är nu här'.²⁰ Eftersom han vet att inte vilken väg som helst leder till himlen, befallde han:

"Gå in genom den trånga porten. Ty den port är vid, och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är många som går fram på den.

Och den port är trång, och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den."²¹

Han ägnade tid åt syndare, och han sa: "Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga till omvändelse utan syndare."²²

Vad gäller de skriftlärdade och fariséerna och sadducéerna fördömde Jesus kompromisslöst deras hyckleri. Hans varningar och befallningar var tydliga: "Ve er, skriftlärdade och fariseer, ni hycklare! Ni ger tionde av mynta, dill och kummin men försummar det som är viktigast i lagen: rätten, barmhärtigheten och troheten. Det ena borde ni göra utan att försumma det andra."²³ Ingen kan väl anklaga Frälsaren för att inte älska dessa skriftlärdade och fariseer – han led och dog ju för att frälsa dem också. Men av kärlek till dem kunde han inte låta dem fortsätta i synd utan att tydligt tillrättavisa dem. Någon sa: "Jesus lärde sina följare att göra som han gjorde – att välkomna alla men att också undervisa om synden, eftersom kärleken kräver att vi varnar människor för sådant som kan skada dem."²⁴

Ibland avfärdas de som modigt höjer en varningens röst som fördömande. Men paradoxalt nog är de som menar att sanningen är relativ och att moraliska normer är en fråga om personliga preferenser, ofta de som hårdast kritiserar människor som inte anammar den rådande normen för "rätta åsikter". En skribent kallade det här "skamkultur":

"I en skuldkultur vet du om du är bra eller dålig beroende på vad samvetet säger. I en skamkultur vet du om du är bra eller dålig beroende på vad samhället säger om dig, beroende på om det hedrar eller utestänger dig. ... [I skamkulturen] bygger inte det moraliska livet på en skala mellan rätt och fel, det bygger på en skala mellan inkluderande och exkluderande. ...

Alla är ständigt otrygga i ett moraliskt system som grundar sig på inkluderande och exkluderande. Det finns inga varaktiga normer, bara människors skiftande bedömningar. Det är en kultur av överkänslighet, överreaktion och återkommande moralisk panik, där alla känner sig tvingade att hålla med. ...

Skuldskulturen kan vara hård, men man kan åtminstone hata synden och fortfarande älska syndaren. Den moderna skamkulturen utger sig för att värdera inkluderande och tolerans, men kan vara märkligt obarmhärtig mot dem som inte håller med och dem som inte passar in."²⁵

Som motsats till det här har vi "vår Återlösares klippa",²⁶ en stabil och varaktig grund av rättvisa och dygd. Så mycket bättre det är att ha Guds oföränderliga lagar som vi kan följa för att välja vår bestämmelse, än att hållas som gisslan av de oförutsägbara reglerna och vreden från åsiktsmaffian på sociala medier. Så mycket bättre det är att känna till sanningen än att "kastas hit och dit av vågorna och ... [föras] bort

av varje vindkast i läran".²⁷ Så mycket bättre att omvända sig och höja sig till evangeliets normer än att låtsas att det inte finns rätt eller fel och försmäkta av synd och ånger.

Herren har förkunnat: "Den varnande rösten skall ljuda för alla människor genom mina lärjungars mun, vilka jag har utvalt i dessa sista dagar."²⁸ Som väktare och lärjungar får vi inte ställa oss neutrala till denna "väg som vida överträffar alla andra".²⁹ Liksom Hesekiel får vi inte se svärdet komma över landet och "inte blåsa i hornet" för att varna folket.³⁰ Det betyder inte att vi ska banka på grannens dörr eller ställa oss på torget och ropa "omvänd

er!" När vi tänker efter har vi ju i det återställda evangeliet det som människor innerst inne egentligen vill ha. Så den varnande rösten är i allmänhet inte bara hövlig, utan är, med psalmistens ord, ett "glädjerop".³¹

Deseret News ledarskribent Hal Boyd anförde ett exempel på den otjänst det innebär att förbli tyst. Han konstaterade att även om äktenskapet fortfarande är en fråga om "intellektuell debatt" hos eliten i det amerikanska samhället, är äktenskapet i sig inte något att debattera om för dem i praktiken. "Eliten gifter sig och förblir gifta och ser till att deras barn får åtnjuta förmånerna av ett stabilt äktenskap.' ... Problemet är dock

att [de] har en benägenhet att inte lära som de lever." De vill inte "tränga sig på" dem som verkligen skulle ha nytta av deras moraliska ledarskap, men "det är kanske dags för dem med utbildning och starka familjer att sluta låtsas vara neutrala och börja förespråka det som de praktiserar med avseende på äktenskap och föräldraskap ... [och] hjälpa Amerikas övriga medborgare att ta det till sig".³²

Vi litar på att speciellt ni i det uppväxande släktet, ungdomar och unga vuxna vilka Herren måste förlita sig på för framgång i sitt verk under framtida år, kommer att upprätthålla evangeliets lärdomar och kyrkans normer både offentligt och privat. Överge inte dem som skulle ha välkomnat sanningen till undergång och misslyckande på grund av okunskap. Ge inte efter för falska uppfattningar om tolerans eller för rädsla – rädsla för obekvämheter, ogillande eller till och med lidande. Kom ihåg Frälsarens löfte:

"Saliga är ni, när människor hånar och förföljer er, ljuger och säger allt om er för min skull.

Gläd er och jubla, ty er lön är stor i himlen. På samma sätt förföljde man profeterna före er."³³

I slutändan är vi alla ansvariga inför Gud för våra val och de liv vi lever. Frälsaren förkunnade: "Min Fader sände mig för att jag skulle kunna lyftas upp på korset, och så att jag, sedan jag lyfts upp på korset skulle kunna dra alla människor till mig, för att människor, liksom jag hade lyfts upp av människor, på samma sätt skulle lyftas upp av Fadern för att stå inför mig för att dömas efter sina gärningar, vare sig de är goda eller de är onda."³⁴

Jag erkänner Herrens överhöghet och vädjar med Almas ord:

"Och nu, mina bröder [och systrar], önskar jag i djupet av mitt hjärta, ja,

med så stor ängslan att det smärtar mig, att ni skall ... överge era synder och inte uppskjuta er omvändelses dag, utan att ni ödmjukar er inför Herren och åkallar hans heliga namn och ständigt vakar och ber så att ni inte blir frestade mer än ni kan uthärda, och därmed leds av den Helige Anden ... , har tro på Herren, har hopp om att ni skall få evigt liv och ständigt har Guds kärlek i era hjärtan, så att ni kan upphöjas på den yttersta dagen och komma in i hans vila."³⁵

Må vi alla tillsammans med David kunna säga till Herren: "Din rättfärdighet döljer jag inte i mitt hjärta, om din trofasthet och din frälsning talar jag. Jag tiger inte om din nåd och din sanning för den stora församlingen. Du, HERRE, må ej ta din barmhärtighet ifrån mig."³⁶ I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Richard Neitzel Holzapfel, Dana M. Pike och David Rolph Seely, *Jehovah and the World of the Old Testament* (2009), s. 344.
2. Se Hes. 1-3; Holzapfel, *Jehovah and the World of the Old Testament*, s. 344.
3. Hes. 33:3-4.
4. Hes. 33:6.
5. Hes. 33:7.
6. Hes. 33:8-9, 14, 16.
7. Hes. 33:13.
8. Hes. 33:11.
9. Se Alma 41:10.
10. 2 Ne. 2:27.
11. L&F 88:81.
12. Luk. 10:30.
13. Luk. 10:27.
14. L&F 38:41.
15. L&F 121:41.
16. L&F 121:43.

17. Se L&F 68:25.

18. L&F 93:40.

19. Enos 1:3-4; kursivering tillagd. Som president Russell M. Nelson uttryckte det på generalkonferensen för sex månader sedan: "Mina kära bröder och systrar, glädjen vi känner har väldigt lite att göra med våra omständigheter och allt att göra med vårt fokus. ... Glädje kommer från och tack vare [Jesus Kristus]. Han är källan till all glädje" ("Glädje och andlig överlevnad", *Liahona*, nov. 2016, s. 82).

20. Matt. 4:17.

21. Matt. 7:13-14.

22. Luk. 5:32.

23. Matt 23:23.

24. Chris Stefanick, *Absolute Relativism: The New Dictatorship and What to Do about It* (2011), s. 33.

25. David Brooks, "The Shame Culture", *New York Times*, 15 mars 2016, s. A29.

26. Hel. 5:12.

27. Se Ef. 4:14. Vi bör ha i åtanke att vissa som vi försöker varna kanske inte inser vilken belägenhet de befinner sig i. Herren talar om många i vår tid när han säger:

"Du säger: Jag är rik, jag har vunnit rikedom och behöver ingenting, och du vet inte att just du är eländig, beklagansvärd, fattig, blind och naken.

Jag råder dig att av mig köpa guld som är renat i eld, så att du blir rik, och vita kläder att skyla dig med, så att din skamliga nakenhet inte syns, och salva att smörja dina ögon med, så att du [verkligen] kan se" (Upp. 3:17-18).

28. L&F 1:4; se även L&F 1:5.

29. 1 Kor. 12:31.

30. Se Hes. 33:6.

31. Se Ps. 66:1; 98:4.

32. Hal Boyd, "Hey Progressive Elites! It's Time to Preach What You Practice", *Deseret News*, 20 okt. 2016, deseretnews.com. Han citerar också sociologen W. Bradford Wilcox vid University of Virginia.

33. Matt. 5:11-12.

34. 3 Ne. 27:14.

35. Alma 13:27-29.

36. Ps. 40:10-11.

Äldste Joaquín E. Costa
i de sjuttios kvorum

Till kyrkans vänner och undersökare

Om du betalar priset för uppenbarelse, ödmjukar dig, läser, ber och omvänder dig, då öppnar himlarna sig och du får veta att Jesus är Kristus.

En fredagseftermiddag den 16 september 1988, i Vicente López församlings möteshus i Buenos Aires i Argentina, döptes jag till medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. En mycket god vän, Alin Spannaus, döpte mig den dagen och jag kände mig glad, lättare och ivrig att lära mer.

I dag vill jag berätta om en del saker som jag lärde mig på min väg till dopet, lärdomar som jag hoppas kan hjälpa dem av er som lyssnar och som ännu inte är medlemmar i kyrkan. Jag ber att era hjärtan berörs av Anden, liksom mitt blev.

Första lärdomen: Träffa missionärerna

Varför skulle en person utan svåra utmaningar, behov eller frågor vara intresserad av att träffa missionärerna och lyssna på deras lektioner? I mitt fall var det kärleken, kärleken till en flicka som hette Renee. Jag blev förälskad i henne och ville gifta mig med henne. Hon var annorlunda och hennes normer skilde sig från de flesta unga kvinnors jag kände. Men jag föll för henne och friade till henne. Och hon sa nej!

Jag var förvirrad. Jag tyckte jag var ett riktigt kap! Jag var stilig, 24 år

gammal och hade en högskoleexamen och ett bra jobb. Hon pratade om sina mål – om att endast gifta sig med någon som kunde ta henne till templet, om att få en evig familj – och tackade nej till mitt frieri. Jag ville fortsätta ha kontakt med henne, så jag gick med på att lyssna på missionärerna. Är det en bra anledning till att träffa missionärerna? Näja, det var det för mig.

När jag först träffade missionärerna förstod jag inte mycket av vad de sa och för att vara helt ärlig så kanske jag inte lyssnade så noga. Mitt hjärta var inte öppet för en ny religion. Jag ville bara bevisa att de hade fel och vinna tid för att övertala Renee att gifta sig med mig ändå.

Mina barn har verkat som och verkar i dag som missionärer och jag förstår vilka uppoffringar dessa unga män och unga kvinnor gör för att undervisa om Jesu Kristi evangelium. Nu önskar jag att jag hade lyssnat mer till äldste Richardson, äldste Farrell och äldste Hyland, de underbara missionärerna som undervisade mig.

Från min första lärdom säger jag till kyrkans vänner och undersökare: *När ni träffar missionärerna, ta dem på allvar. De ger upp viktiga år av sina liv för er skull.*

Andra lärdomen: Gå i kyrkan

Första gången jag gick på ett möte i kyrkan hörde jag flera ord som jag inte förstod. Vilka var bikupsflickorna?

Vad var aronska prästadömet?
Hjälpföreningen?

Om det här är första gången du är på ett möte i kyrkan och du känner dig förvirrad över något som du inte förstår, oroa dig inte! Jag fattade inte heller någonting. Men jag kommer fortfarande ihåg intrycken, de nya känslorna av frid och glädje. Jag visste det inte då, men den Helige Anden viskade i mina öron och till mitt hjärta att "detta är rätt".

Låt mig sammanfatta den här lärdomen: *Om du är förvirrad, oroa dig inte. Kom ihåg att de känslor du fått kommer från Gud.*

Tredje lärdomen: Läs Mormons bok

Efter flera möten med missionärerna hade jag inte gjort några betydande framsteg. Jag kände att jag inte hade fått någon bekräftelse på att evangeliet var sant.

En dag frågade Renee mig: "Läser du Mormons bok?"

Jag svarade: "Nej." Jag lyssnade på missionärerna, räckte inte det?

Med tårar i ögonen försäkrade Renee mig att hon visste att Mormons bok var sann och förklarade att om jag ville veta om den är sann, då måste jag läsa den! Och sedan fråga!

Läs, begrunda i era hjärtan och "fråga Gud, den evige Fadern, i Kristi namn, ... med ett uppriktigt hjärta, med ärligt uppsåt och med tro på Kristus" (se Moro. 10:4) om Mormons bok är sann, om detta är den sanna kyrkan.

En sammanfattning av den tredje lärdomen: *När du får dessa uppteckningar – Mormons bok – och du uppmanas att läsa och fråga Gud om de är sanna: Gör det bara!*

Sista lärdomen: Omvänd dig

Den sista upplevelsen jag vill ta upp handlar om omvändelse. När jag hade lyssnat till alla missionärslektionerna

var jag fortfarande inte övertygad om att jag behövde ändra på något i mitt liv. Det var äldste Cutler – en ung, självsäker missionär med knapphändig spanska – som en dag sa: "Joaquin, låt oss läsa Alma 42 tillsammans och lägga till ditt namn när vi läser."

Jag tyckte att det var fånigt men gjorde som äldste Cutler bad mig och läste vers 1: "Och nu, min son [Joaquin], märker jag att det finns något mer som oroar ditt sinne, något som du inte förstår." Åh! Boken talade till mig.

Och vi läste i vers 2: "Se, min son [Joaquin], jag skall förklara detta för dig", och sedan beskrevs Adams fall.

Och sedan i vers 4: "Och sålunda ser vi att [Joaquin] fick en tid till att omvända sig."

Vi fortsatte sakta läsa en vers i taget tills vi kom till de tre sista verserna. Då

kände jag en mäktig kraft. Boken talade *direkt* till mig och jag började gråta när jag läste: "Och nu, [Joaquin] min son, önskar jag att du inte låter dessa frågor önska dig längre. Och låt endast dina synder oroa dig med den oro som leder dig ... till omvändelse" (v. 29).

Jag inser i dag att jag hade förväntat mig uppenbarelse utan att betala priset. Fram till dess hade jag aldrig riktigt talat med Gud och tanken på att tala med någon som inte var närvarande kändes löjlig. Jag behövde ödmjuka mig och göra det som jag ombads att göra även om det för mitt världsliga sinne lät fånigt.

Den dagen öppnade jag mitt hjärta för Anden, kände en önskan att omvända mig och ville bli döpt! Innan den stunden hade jag sett omvändelse som något negativt och endast förknippat

det med synd och överträdelse. Men plötsligt såg jag det från en annan synvinkel, som något positivt som banade vägen mot tillväxt och glädje.

Äldste Cutler är här i dag och jag vill tacka honom för att han öppnade mina ögon. Varje beslut jag har fattat i mitt liv sedan dess har påverkats av den stunden när jag ödmjukade mig och bad om förlåtelse och lät Jesu Kristi försoning för mina synder bli en del av mitt liv.

En sammanfattning av den sista lärdomen: *Omvänd dig. Inget tar dig närmare Jesus Kristus än en önskan att förändras.*

Min kära undersökare, kyrkans vän, om du lyssnar i dag så är du väldigt nära att uppnå den högsta lyckan. Du är nära!

Låt mig uppmana dig av hela mitt hjärta och ur djupet av min själ: Gå och bli döpt! Det är det bästa du någonsin kan göra. Det förändrar inte bara ditt liv utan även dina barns och barnbarns liv.

Herren har välsignat mig med en familj. Jag gifte mig med Renee och vi har fyra vackra barn. Och tack vare mitt dop kan jag, liksom den forntida profeten Lehi, uppmana dem att ta del av frukten av livets träd, som är Guds kärlek (se 1 Ne. 8:15; 11:25). Jag kan hjälpa dem att komma till Kristus.

Så var snäll och ta lärdom av mina upplevelser och 1) ta missionärerna på allvar, 2) gå till kyrkan och kom ihåg andliga känslor, 3) läs Mormons bok och fråga Herren om den är sann och 4) omvänd dig och bli döpt.

Jag betygar för dig att om du betalar priset för uppenbarelse, ödmjukar dig själv, läser, ber och omvänder dig, så öppnas himlen och du får veta, liksom jag vet, att Jesus är Kristus. Han är min Frälsare och han är din Frälsare. I Jesu Kristi namn. Amen. ■

Äldste S. Mark Palmer
i de sjuttios kvarum

Jesus såg på honom och fick kärlek till honom

När ni känner att ni blir ombedda att göra någonting svårt, tänk då på att Herren ser på er, har kärlek till er och uppmanar er att följa honom.

För några år sedan kallades jag med min fru Jacqui att presidera över Washingtonmissionen Spokane.

Vi kom till missionsfältet med blandade känslor av rädsla och spänning inför ansvaret att arbeta med så många enastående unga missionärer. De hade skiftande bakgrund och blev snabbt som våra egna söner och döttrar.

Även om det gick fantastiskt bra för de flesta, hade några av dem svårigheter med uppdragets höga förväntningar. Jag minns en missionär som sa: "President Palmer, jag tycker helt enkelt inte om människor." Flera berättade att de saknade viljan att följa de ganska

striktas missionärsreglerna. Jag oroade mig och undrade vad vi kunde göra för att hjärtat skulle förändras hos dessa få missionärer som ännu inte funnit glädjen i att vara lydiga.

En dag när vi körde genom de böljande vetefälten på gränsen mellan Washington och Idaho, lyssnade jag på en inspelning av Nya testamentet. När jag lyssnade på den bekanta berättelsen om hur den rike unge mannen kom till Frälsaren för att fråga vad han skulle göra för att få evigt liv, fick jag en oväntad men djupt personlig uppenbarelse som blev ett heligt minne för mig.

Efter att ha hört Jesus räkna upp buden och den unge mannen svara att han hade hållit alla dessa sedan han var ung, väntade jag mig Frälsarens milda tillrättavisning: "Ett fattas dig. ... sälj allt vad du äger och ... kom ... och följ mig."¹ Men till min förvåning hörde jag i stället några ord innan den delen av versen som jag aldrig tyckte mig ha hört eller läst tidigare. Det var som om de hade lagts till i skrifterna. Jag förundrades över den inspirerade insikt som sedan kom.

Vilka var de där orden som hade en sådan stor inverkan? Lyssna och se om ni upptäcker de till synes alldagliga orden, som inte finns i de andra evangelierna utan bara i Markusevangeliet:

"En man [sprang] fram ... och frågade: 'Gode Mästare, vad skall jag göra för att ärva evigt liv?'"

Jesus sade till honom: ...

'Buden känner du: Du skall inte mörda, Du skall inte begå äktenskapsbrott, Du skall inte stjäla, Du skall inte vittna falskt, Du skall inte ta ifrån någon det som är hans, Hedra din far och din mor.'

Mannen sade: 'Mästare, allt detta har jag hållit sedan jag var ung.'

Jesus såg på honom och fick kärlek till honom och sade: 'Ett fattas dig. Gå och sälj allt vad du äger och ge åt de fattiga, så skall du få en skatt i himlen. Och kom sedan och följ mig.'²

"Jesus såg på honom och fick kärlek till honom."

När jag hörde de orden fick jag i mitt sinne en tydlig bild av hur vår Herre stannade upp och *såg på* den unge mannen. *Såg på* – såg djupt och genomträngande in i hans själ, och såg hans godhet och hans potential och urskilde även hans största behov.

Sedan de enkla orden: *Jesus fick kärlek till honom*. Han kände en överväldigande kärlek till och ömhet för den här gode unge mannen, och *på grund av* den kärleken, och *med* den kärleken, begärde Jesus ännu mer av honom. Jag föreställde mig hur det måste ha känts för den här unge mannen att bli omsluten av sådan kärlek och samtidigt bli ombedd att göra något så svårt som att sälja allt han ägde och ge det åt de fattiga.

I samma ögonblick visste jag att det inte bara var hjärtat hos några av våra missionärer som behövde förändras. Det gällde även mitt hjärta. Frågan var inte längre: "Hur får en frustrerad missionspresident en missionär med svårigheter att förbättra sitt beteende?" I stället var frågan: "Hur kan jag fyllas av kristlig kärlek så att en missionär kan känna Guds kärlek genom mig och vilja förändra sig?" Hur kan jag *se på* honom eller henne på samma sätt som Herren såg på den rike unge mannen och se människan för den hon verkligen är och den hon kan bli, i stället för bara vad hon gör eller inte gör? Hur kan jag vara mer som Frälsaren?

"Jesus såg på honom och fick kärlek till honom."

När jag från den stunden satt mitt emot en ung missionär som hade svårighet med någon aspekt av lydnad, såg jag nu i mitt hjärta en trofast ung man eller ung kvinna som hade följt en önskan att gå ut som missionär. Jag kunde då säga med samma känsla som en kärleksfull förälder:³ "Äldste eller syster, om jag inte älskade dig skulle jag inte bry mig om vad som händer under din mission. Men nu älskar jag dig, och eftersom jag älskar dig bryr jag mig om vem du blir. Så jag uppmanar dig att ändra på det du har problem med och bli den Herren vill att du ska bli."

Var gång jag åkte för att intervju missionärer, bad jag först om att få kärlekens gåva och att jag skulle kunna se varje äldste och syster som Herren ser honom eller henne.

Före zonkonferenser, när syster Palmer och jag hälsade på varje missionär en efter en, dröjde jag lite och tittade djupt in i deras ögon och *såg på* dem – en intervju utan ord – och utan undantag fylldes jag då med stor *kärlek* till dessa dyrbara söner och döttrar till Gud.

Jag har hämtat många livsförändrande lärdomar från den här djupt personliga upplevelsen med Markus tionde kapitel. Här är fyra av dessa lärdomar som jag tror kan hjälpa var och en av oss:

1. **När vi lär oss se andra så som Herren ser dem i stället för med våra egna ögon, växer vår kärlek till dem och även vår önskan att hjälpa dem.** Vi ser då potential hos andra som de troligen inte ser hos sig själva. Med kristlig kärlek är vi inte rädda för att tala rättfram, för ”den fullkomliga kärleken driver ut rädslan”.⁴ Och vi ger aldrig upp, för

vi minns att de som är svårast att älska behöver kärleken mest.

2. **Ingen verklig undervisning eller verkligt lärande sker någonsin i frustration eller ilska, och inga hjärtan förändras utan kärlek.** Vare sig vi agerar i vår roll som förälder, lärare eller ledare, sker verklig undervisning bara i en atmosfär av tillit, inte fördömande. Hemmet bör alltid vara en trygg hamn för våra barn – inte en fiendlig miljö.
3. **Kärlek ska aldrig undanhållas när ett barn, en vän eller en familjemedlem inte lever upp till våra förväntningar.** Vi vet inte vad

som hände den rike unge mannen efter att han bedrivit gått sin väg, men jag är säker på att Jesus fortfarande älskade honom innerligt även om han valde den lättare vägen. Kanske, när han senare i livet insåg hur tomma hans ägodelar var, kom han ihåg och handlade efter den enastående upplevelsen när hans Herre såg på honom, fick kärlek till honom och bad honom att följa honom.

4. **Eftersom Herren älskar oss, förväntar han sig mycket av oss.** Om vi är ödmjuka välkomnar vi Herrens uppmaning till omvändelse, att uppoffra och att tjäna, som bevis på hans fullkomliga kärlek till oss. Trots allt är en uppmaning till omvändelse även en uppmaning att ta emot förlåtelsens och fridens underbara gåva. Förakta därför ”inte Herrens tuktan och tappa inte modet, när du tuktas av honom. Ty den Herren älskar tuktar han”.⁵

Mina kära bröder och systrar, när ni känner att ni blir ombedda att göra något svårt – ge upp en dålig vana eller ett beroende, lägga världsliga intressen åt sidan, offra en favoritaktivitet för att det är sabbat, förlåta någon som felat mot er – tänk då på att Herren *ser på* er, *har kärlek till* er och uppmanar er att släppa taget och *följa honom*. Och tacka honom för att han älskar er tillräckligt för att be er göra mer.

Jag vittnar om vår Frälsare Jesus Kristus och ser fram emot den dag då han ska omfamna var och en av oss och *se på* oss och omsluta oss med sin fullkomliga *kärlek*. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Mark. 10:21.
2. Se Mark. 10:17–21; kursivering tillagd.
3. Se 1 Ne. 8:37.
4. 1 Joh. 4:18.
5. Hebr. 12:5–6.

Äldste Gary E. Stevenson
i de tolv apostlarnas kvorum

Hur hjälper den Helige Anden dig?

Den Helige Anden varnar, den Helige Anden tröstar och den Helige Anden vittnar.

En måndagskväll för inte så länge sedan besökte min fru Lesa och jag en ung familj i vårt grannskap. Medan vi var där frågade familjen om vi ville vara med på deras hemafton. Deras nioårige son hade förberett lektionen. Vi stannade förstås!

Efter inledningssång, bön och familjeangelägenheter började den nioårige pojken med att läsa en insiktsfull fråga som var en del av hans handskrivna lektion: "Hur hjälper den Helige Anden dig?" Den här frågan blev inledningen till ett meningsfullt samtal där alla delgav sina tankar och insikter. Jag var imponerad av vår lärares lektionsförberedelse och hans mycket bra fråga, som genljöd i mig om och om igen.

Sedan dess har jag fortsatt fråga mig själv: "Hur hjälper den Helige Anden dig?" – en fråga som är särskilt relevant för primärbarn som fyller åtta och förbereder sig för dopet, och för de barn som nyligen har döpts och tagit emot den Helige Andens gåva. Den är också relevant för de tusentals nyomvända.

Jag vill uppmana oss alla, särskilt primärbarnen, att fundera över: "Hur hjälper den Helige Anden dig?" När

jag begrundade den här frågan kom jag genast att tänka på en upplevelse från min barndom. Det här är något jag berättade för äldste Robert D. Hales kort efter att jag hade kallats till de tolv apostlarnas kvorum och som han tog med i en artikel om mig i en av kyrkans tidningar.¹ Några av er kanske har hört berättelsen, men många kanske inte har det.

När jag var i 11-årsåldern fotvandrade min far och jag en varm somrardag uppe i bergen nära vårt hem. Pappa gick uppför den branta stigen och jag hoppade från den ena stora

stenen till den andra längs sidorna av stigen. Jag tänkte ta mig upp på en de stora klippblocken, så jag började kravla mig upp på det. När jag gjorde det överraskades jag av att pappa tog tag i mitt bälte och snabbt drog ner mig. Han sa: "Klättra inte upp på den klippan. Låt oss bara fortsätta längs stigen."

Några minuter senare tittade vi ner från stigen lite längre upp och blev förbluffade när vi såg en stor skallerorm som solade sig uppe på toppen av klippblocket som jag hade tänkt klättra upp på.

När vi körde hem senare visste jag att pappa väntade på att jag skulle ställa frågan: "Hur visste du att ormen var där?" Så jag frågade, och frågan ledde till ett samtal om den Helige Anden och hur den Helige Anden kan hjälpa oss. Jag har aldrig glömt det jag lärde mig den dagen.

Kan du se hur den Helige Anden hjälpte mig? Jag är evigt tacksam att min far lyssnade på den Helige Andens milda och stilla röst eftersom det kan ha räddat mitt liv.

Vad vi vet om den Helige Anden

Innan vi går närmare in på frågan "Hur hjälper den Helige Anden dig?" ska

vi gå igenom en del av det som Herren har uppenbarat om den Helige Anden. Det finns många eviga sanningar vi kan se på, men i dag ska jag ta upp tre.

För det första är den Helige Anden gudomens tredje medlem. Vi lär oss den sanningen i första trosartikeln: ”Vi tror på Gud den evige Fadern, på hans Son Jesus Kristus och på den Helige Anden.”²

För det andra är den Helige Anden en person som består av ande, så som nutida skrifter beskriver: ”Fadern har en kropp av kött och ben, lika påtaglig som en människas, och likaså Sonen, men den Helige Anden har inte en kropp av kött och ben, utan är en person som består av ande. Vore det inte så, skulle den Helige Anden inte kunna bo i oss.”³ Det betyder att den Helige Anden har en kropp av ande, till skillnad från Gud Fadern och Jesus Kristus som har fysiska kroppar. Den sanningen klargör andra namn som den Helige Anden fått och som vi känner igen, bland andra Guds Ande, Herrens Ande, löftets Helige Ande och Hjälparen.⁴

För det tredje kommer den Helige Andens gåva genom handpåläggning. Den här förrättningen, som kommer efter dopet, gör att vi kan ha den Helige Andens ständiga sällskap.⁵ För att utföra den här förrättningen lägger värdiga bärare av melkisedekska prästadömet händerna på personens huvud,⁶ säger personens namn, anger sin prästadömsmyndighet och konfirmerar personen i Jesu Kristi namn som medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga och säger sedan de viktiga orden ”ta emot den Helige Anden”.

Hur hjälper den Helige Anden dig?

Med den enkla genomgången av tre viktiga sanningar om den Helige Anden återkommer vi till vår första fråga: ”Hur hjälper den Helige Anden dig?”

Den Helige Anden varnar

Som jag beskrev i min barndomsupplevelse kan den Helige Anden hjälpa dig genom att i förväg varna dig för fysiska och andliga faror. Jag lärde mig återigen om den Helige Andens viktiga varnande roll när jag verkade i områdespresidentskapet i Japan.

Under den tiden hade jag ett nära samarbete med Reid Tateoka, president för Japanmissionen Sendai. I sitt ämbete planerade president Tateoka ett möte för missionsledare i södra delen av missionen. Några dagar före mötet fick president Tateoka ett intryck, en

känsla inom sig, att han skulle bjuda in *alla* missionärer i den zonen till ledarskapsmötet i stället för bara de äldster och systrar som hade ledaruppdrag.

När han tillkännagav sin avsikt påminde andra honom om att just det här mötet inte var riktat till alla missionärer utan bara till missionens ledare. Men han satte konventionen åt sidan och följde maningen han fått och bjöd in alla missionärer som verkade i flera av kuststäderna, bland annat Fukushima, till mötet. Dagen när mötet hölls, den 11 mars 2011, samlades missionärerna till det utökade

missionsmötet i staden Koriyama, som låg inåt landet.

Under mötet drabbade en jordbävning med en styrka på 9,0 det område i Japan där Japanmissionen Sendai ligger. Tragiskt nog var det många kuststäder – bland annat de från vilka missionärerna hade samlats – som ödelades, och ett stort antal människor miste livet. Och staden Fukushima drabbades senare av en kärnkraftsolycka.

Möteshuset där missionärerna träffades den dagen skadades av jordbävningen, men tack vare att president Tateoka hade följt den Helige Andens maningar var han, syster Tateoka och alla missionärerna i säkerhet. De var alla utom fara och kilometervis från tsunamins ödeläggelse och det radioaktiva nedfallet.

När du följer den Helige Andens maningar – intryck som ofta är milda och stilla – kan du utan att ens veta det flyttas från andlig och timlig fara.

Bröder och systrar, den Helige Anden hjälper er genom att varna er, liksom han varnade min far och president Tateoka.

Den Helige Anden tröstar

För att fortsätta besvara frågan "Hur hjälper den Helige Anden dig?" ska vi se på hans roll som Hjälpare. Övriga händelser i livet kan orsaka sorg, smärta och besvikelse. Men mitt i de här prövningarna tjänar den Helige Anden oss i en av sina viktiga roller – som Hjälpare, vilket faktiskt är ett av hans namn. De här fridfulla, lugnande orden från Jesus Kristus beskriver den här heliga rollen: "Jag skall be Fadern, och han skall ge er en annan Hjälpare, som alltid skall vara hos er."⁷

För att ytterligare illustrera det här ska jag ge en sann berättelse om en familj med fem söner som flyttade från Los Angeles till ett litet samhälle för

några år sedan. De två äldsta sönerna började idrotta på high school och umgicks med vänner, ledare och tränare – av vilka många var trofasta medlemmar i kyrkan. De här relationerna ledde till att den äldste sonen Fernando och näst äldste sonen döptes.

Fernando flyttade senare hemifrån och fortsatte utbilda sig och spela amerikansk fotboll på college. Han gifte sig med Bayley, hans flickvän från high school, i templet. Medan Fernando och Bayley avslutade sina studier väntade de ivrigt på att deras första barn – en flicka – skulle födas. Men när familjen hjälpte Fernando och Bayley att flytta tillbaka hem, körde Bayley och hennes syster på motorvägen och råkade ut för en tragisk olycka med många fordon inblandade. Bayley och hennes ofödda dotter miste livet.

Men trots att Fernando kände en intensiv smärta, liksom Bayleys föräldrar och syskon, kände de också kontrasten av intensiv frid och tröst som de nästan omedelbart fick uppleva. Den Helige Anden, i sin roll som Hjälpare, stöttade verkligen Fernando under hans ofattbara sorg. Anden förmedlade en bestående frid som

gjorde att Fernando kunde förlåta och visa kärlek till alla inblandade i den tragiska olyckan.

Bayleys föräldrar ringde hennes bror som verkade som missionär när olyckan inträffade. Han beskrev i ett brev hur det kändes när han fick höra den fruktansvärda nyheten om sin älskade syster: "Det var förunderligt att höra att era röster var så lugna mitt i stormen. Jag visste inte vad jag skulle säga. ... Allt jag kunde tänka på var att min syster inte skulle vara där när jag kom hem. ... Jag blev tröstad av era osvikliga vittnesbörd om Frälsaren och hans plan. Samma ljuvliga ande som får mina ögon att tåras när jag studerar och undervisar fyllde mitt hjärta. Jag blev då tröstad och påmind om det som jag vet."⁸

Den Helige Anden hjälper er genom att trösta er, liksom han tröstade Fernando och Bayleys familj.

Den Helige Anden vittnar

Den Helige Anden vittnar också om Fadern och Sonen och om all sanning.⁹ Till sina apostlar sa Herren: "När Hjälparen kommer, som jag skall sända er från Fadern, ... skall han vittna om mig."¹⁰

För att beskriva den Helige Andens värdefulla roll som vittne fortsätter jag berättelsen om Fernando och Bayley. Om ni minns sa jag att Fernando och hans bror hade blivit döpta, men att hans föräldrar och tre yngre bröder inte hade det. Och trots att familjen hade fått otaliga möjligheter att träffa missionärerna under årens lopp hade de tackat nej varje gång.

När Bayley och hennes lilla dotter gick bort var Fernandos familj otröstlig. Till skillnad från Fernando och till skillnad från Bayleys familj, fann de ingen tröst eller ro. De kunde inte förstå hur deras egen son, och Bayleys familj, kunde bära den tunga bördan.

Så småningom drog de slutsatsen att det som deras son hade men inte de, var Jesu Kristi återställda evangelium och att det måste vara hans källa till frid och tröst. När de hade insett det bad de missionärerna undervisa familjen om evangeliet. Därigenom fick de ett eget vittnesbörd om den stora lycksalighetsplanen, som gav dem den ljuva frid och lugnande tröst som de så ivrigt sökte efter.

Två månader efter att Bayley och deras ofödda sondotter hade gått bort blev Fernandos föräldrar och två av

hans yngre bröder döpta och konfirmerade och tog emot den Helige Andens gåva. Fernandos yngsta bror ser fram emot sitt dop när han fyller åtta. De säger alla att den Helige Anden vittnade för dem om att evangeliet är sant, vilket ledde till att de fick en önskan att döpas och ta emot den Helige Andens gåva.

Bröder och systrar, den Helige Anden hjälper er genom att vittna för er, liksom han vittnade för Fernandos familj.

Sammanfattning

Låt oss nu sammanfatta. Vi har tittat på tre uppenbarade sanningar som ger oss kunskap om den Helige Anden. De är att den Helige Anden är gudomens tredje medlem, den Helige Anden är en person som består av ande, och den Helige Andens gåva kommer genom handpåläggning. Vi har också hittat tre svar på frågan "Hur hjälper den Helige Anden dig?" Den Helige Anden varnar, den Helige Anden tröstar och den Helige Anden vittnar.

Värdighet att behålla gåvan

För dem av er som förbereder er för att döpas och konfirmeras, de som nyligen har gjort det och även de som gjort det för länge sedan, är det ytterst

viktigt för vår fysiska och andliga säkerhet att vi får behålla den Helige Andens gåva. Vi börjar göra det genom att hålla buden, be enskilt och som familj, läsa skrifterna och sträva efter kärleksfulla och förlåtande relationer till familjemedlemmar och andra närstående. Vi ska hålla tankar, handlingar och språk dygdiga. Vi ska tillbe vår himmelske Fader i hemmet, i kyrkan och, när så är möjligt, i det heliga templet. Håll dig nära Anden så håller sig Anden nära dig.

Vittnesbörd

Jag avslutar med en uppmaning och mitt säkra vittnesbörd. Jag uppmanar er att i större grad leva efter de ord som våra primärbarn så ofta sjunger, ord som jag är säker på att de känner igen: "Lyssna, lyssna till Andens röst som viskar. Lyssna, lyssna till hans stilla röst."¹¹

Mina kära bröder och systrar, gamla och unga, jag vittnar om att de gudomliga varelser som utgör gudomen – Gud Fadern, Jesus Kristus och den Helige Anden – lever i härlighet. Jag vittnar om att en av förmånerna vi har som sista dagars heliga i tidernas fullhet är den Helige Andens gåva. Jag vet att den Helige Anden hjälper er. Jag bär också särskilt vittnesbörd om Jesus Kristus och hans roll som vår Frälsare och Återlösare, och om Gud som vår himmelske Fader. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Robert D. Hales, "Äldste Gary E. Stevenson: Ett förstående hjärta", *Liahona*, juni 2015, s. 14–19.
2. TA 1:1.
3. L&F 130:22.
4. Se Mosiah 18:13; Alma 5:46; 9:21; L&F 88:3.
5. Se 1 Ne. 13:37; 2 Ne. 31:12; L&F 121:46.
6. Se L&F 138:33.
7. Joh. 14:16.
8. Personligt brev, 18 dec. 2016.
9. Se Hebr. 10:15; 2 Ne. 31:18; Jakob 4:13.
10. Joh. 15:26.
11. "Den stilla rösten", *Liahona*, apr. 2006, s. LS13.

Äldste C. Scott Grow
i de sjuttios kvorum

Detta är evigt liv

Gud känner dig och uppmanar dig att lära känna honom.

Jag talar till er, det uppväxande släktet – ungdomar och unga vuxna, ensamstående eller gifta – ni som är den här kyrkans, Herrens kyrkas, framtida ledare. Med all ondska, allt kaos, all rädsla och förvirring i världen i dag, talar jag tydligt till er om hur storslaget och välsignat det är att lära känna Gud.

Jesus Kristus undervisade om många sanningar som förklarar vår himmelske Faders lycksalighetsplan och er plats i den. Jag tänker fokusera på två av dem som hjälper er förstå er *identitet* som ett Guds barn och veta vad *syftet* med livet är.

För det första: "Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv."¹

För det andra: "Detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus."²

Ha de här sanningarna i tankarna – de lär oss *varför* – medan jag försöker beskriva *hur* ni och alla vi andra kan lära känna Gud.

Lär känna honom genom bön

Mina unga vänner, vi kan börja lära känna Gud genom bön.

Den 7 april 1829 påbörjade den 22-årige Oliver Cowdery sitt arbete som skrivare åt 23-årige Joseph Smith. De var unga, precis som ni. Oliver bad Gud bekräfta återställelsen och hans

del i den. Som svar fick han följande uppenbarelse:

"Se, du vet att du har frågat mig och att jag upplyste ditt förstånd. ...

Ja, jag säger dig det, så att du kan veta att det inte finns någon annan utom Gud som känner dina tankar och ditt hjärtas avsikter. ...

Om du önskar ytterligare vittnesbörd så kom ihåg natten då du ropade till mig i ditt hjärta ...

Talade jag inte frid till ditt sinne? ... Vilket större vittnesbörd kan du få än det som kommer från Gud?"³

När *du* ber i tro känner du Guds kärlek då hans Ande talar till *din* själ. Hur ensam eller osäker du än kan känna dig ibland, är du inte ensam i världen. Gud känner just *dig*. När du ber lär du känna *honom*.

Lär känna honom genom skriftstudier

När du studerar skrifterna lär du dig inte bara *om* Frälsaren, utan du lär faktiskt *känna* Frälsaren.

I april 1985 talade äldste Bruce R. McConkie vid en generalkonferens, bara 13 dagar innan han dog. Han avslutade med detta vittnesbörd:

"Jag är ett av hans vittnen, och en dag får jag känna märkena efter spikarna i hans händer och i hans fötter och väta hans fötter med mina tårar.

Men min vetskap kommer inte att vara större då än den är nu om att han är Guds allsmäktige Son, att han är vår Frälsare och Återlösare, och att frälsning kommer av och genom hans försonings blod och inte på något annat sätt."⁴

De av oss som hörde äldste McConkie tala den dagen har aldrig glömt hur det kändes. När han började tala avslöjade han *varför* hans vittnesbörd var så kraftfullt. Han sa:

”När jag talar om dessa förunderliga ting använder jag mina egna ord, även om ni kanske tror att de är hämtade ur skrifterna. ...

Det är sant att de först tillkännagavs av andra, men *nu är de mina*, för Guds helige ande har burit vittnesbörd för mig om att de är sanna, och det är nu som om Herren hade uppenbarat dem just för mig. Jag har därigenom *hört* hans röst och *känner* hans ord.”⁵

När du studerar och begrundar skrifterna kommer också du att höra Guds röst, känna hans ord och lära känna honom. Gud vill uppenbara sina eviga sanningar för just dig. Dessa lärosatser och principer blir en del av den du är och strålar ut från din själ.

Utöver personliga studier är det viktigt att studera skrifterna som familj.

I vårt hem ville vi att våra barn skulle lära sig känna igen Andens röst. Vi tror att det hände när vi studerade Mormons bok som familj varje dag. Våra vittnesbörd stärktes när vi talade om heliga sanningar.

Skriftstudier blir den kanal genom vilken Anden ger oss personligt anpassad handledning. När du studerar skrifterna varje dag, enskilt och med din familj, lär *du* dig att känna igen Andens röst och lär känna Gud.

Lär känna honom genom att göra hans vilja

Utöver att be och studera skrifterna måste vi göra Guds vilja.

Frälsaren är vårt fullkomliga exempel. Han sa: ”Ty jag har inte kommit ner från himlen för att göra min vilja utan hans vilja som har sänt mig.”⁶

När den uppståndne Frälsaren visade sig för nephiterna sa han: ”Se,

jag är världens ljus och liv, och jag har druckit ur den bittra kalk som Fadern har givit mig och har förhärligat Fadern genom att ta på mig världens synder, varigenom jag har underkastat mig Faderns *vilja i allt* från begynnelsen.”⁷

Du och jag gör Faderns vilja genom att ära våra förbund, hålla buden och tjäna Gud och våra medmänniskor.

Min fru Rhonda och jag har helt vanliga föräldrar – förmodligen påminner de mycket om era föräldrar. Men en sak som jag älskar med våra föräldrar är att de vigde sina liv åt att tjäna Gud, och de lärde oss att göra detsamma.

När Rhondas föräldrar bara hade varit gifta i några år kallades hennes 23-åriga pappa att verka som heltidsmissionär. Han lämnade sin unga fru och deras tvååriga dotter. Sedan kallades hans fru att verka tillsammans med honom under de sista sju månaderna av hans mission. Hon lämnade sin dotter i släktingars vård.

Några år senare, nu med *fyra* barn, flyttade de till Missoula i Montana så att hennes pappa kunde studera på universitetet. Men de hade bara varit där i några månader när president Spencer W. Kimball och äldste Mark E. Petersen

kallade min svärfar som den förste presidenten för Missoulas nybildade stav. Han var bara 34 år. Han lade tankarna på universitetet bakom sig och sökte efter att göra *Herrens* vilja – inte sin egen.

Mina föräldrar har verkat som tempeltjänare i över 30 år, pappa som beseglare och mamma som tempeltjänare. De utförde också fem heltidsmissioner tillsammans: i Riverside Kalifornien, Ulaanbaatar Mongoliet, Nairobi Kenya, Nauvoo tempel, Illinois och Monterrey tempel, Mexiko. I Mexiko fick de kämpa för att lära sig ett nytt språk, vilket inte var lätt vid 80 års ålder. Men de sökte göra *Herrens* vilja istället för att tillfredsställa sina egna önsknigar i livet.

Till alla lika hängivna sista dagars heliga runtom i världen upprepar jag de ord som Herren talade till profeten Nephi, Helamans son: "Välsignad är du ... för det du [outtröttligt] har gjort ... [ty du] har inte sökt ... ditt eget liv, utan har sökt göra min vilja och hålla mina bud."⁸

När *vi* söker göra Guds vilja genom att trofast tjäna honom och våra medmänniskor, känner vi hans bifall och lär verkligen känna honom.

Lär känna honom genom att bli som han

Frälsaren säger att det allra bästa sättet att lära känna Gud är att bli *som han*. Han lärde: "Vad slags män bör ni då vara? Sannerligen säger jag er: Sådana som jag är."⁹

Värdighet är grundläggande för att bli som han. Han befälde: "Heliggör er. Ja, rena era hjärtan och rentvå era händer ... så att jag kan göra er rena."¹⁰ Vi påbörjar vägen mot att bli som han när vi omvänder oss och tar emot hans förlåtelse och han renar våra själar.

För att hjälpa oss framåt längs vägen till Fadern gav Herren oss detta löfte: "Varje själ som överger sina synder och kommer till mig och åkallar mitt namn

och lyder min röst och håller mina bud, skall se mitt ansikte och veta att jag är."¹¹

Genom vår tro på Frälsarens försoningsoffer renar och helar han oss och gör det möjligt för oss att *känna* honom genom att han hjälper oss bli *lika* honom. Mormon lärde: "Be till Fadern av allt ert hjärta ... så att ni kan bli Guds söner [och döttrar], så att vi, när han visar sig, skall bli *lika* honom."¹² När vi strävar efter att bli som Gud kan han göra mer av oss än vi själva någonsin kan göra.

Lär känna honom genom att följa förebilder

För att hjälpa oss i vår strävan har Gud gett oss förebilder och mentorer. Jag vill dela med mig av mina känslor angående en av mina, äldste Neal A. Maxwell. Han sökte alltid underkasta sig Faderns vilja i sina ansträngningar att bli som Gud.

För över 20 år sedan berättade han för mig om sina känslor när han just hade fått diagnosen cancer. Han sa till mig: "Jag vill vara en i laget, på den

här sidan av [slöjan] eller på den andra sidan. Jag vill inte sitta som åskådare. Jag vill delta i matchen."¹³

Under de veckor som följde tvekade han att be Gud bota honom. Han ville bara göra Guds vilja. Hans fru Colleen påpekade att Jesus första vädjan i Getsemane var: "Om det är möjligt, låt denna kalk gå ifrån mig." Först sedan sa Frälsaren: "Men inte som jag vill utan som *du vill*."¹⁴ Hon uppmanade äldste Maxwell att följa Frälsarens exempel, att be om hjälp och *sedan* underkasta sig Guds vilja, vilket han gjorde.¹⁵

Efter att ha genomlidit omfattande och intensiva behandlingar i nästan ett år var han helt och fullt "med i matchen". Han verkade i ytterligare sju år.

Jag hade flera uppdrag tillsammans med honom under de år som följde. Jag kände hans vänlighet, medkänsla och kärlek. Jag bevittade hans tilltagande andliga förädling genom hans pågående lidande och fortsatta tjänande när han strävade efter att bli som Frälsaren.

Äldste Benjamín De Hoyos
i de sjuttios kvorum

Den mest *fulländade* förebilden och mentorn, som vi alla har tillgång till, är vår Herre och Frälsare Jesus Kristus, som sa: ”Jag är vägen och sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.”¹⁶ ”Kom ... och följ mig.”¹⁷

Mina unga bröder och systrar, att lära känna Gud är en livslång strävan. ”Detta *är* evigt liv att *vi* känner ... den ende sanne Guden, och den som [Fadern] har sänt, Jesus Kristus.”¹⁸

”Skall vi inte fortsätta i denna stora sak? ... Mod, [mina unga vänner], och framåt, framåt till seger!”¹⁹

Gud känner *dig* och uppmanar *dig* att lära känna *honom*. Be till Fadern, studera skrifterna, sök göra Guds vilja, sträva efter att bli som Frälsaren och följ rättfärdiga förebilder. När du gör det lär *du känna* Gud och Jesus Kristus och du får ära evigt liv. Som deras ordinerade särskilda vittne är det är min uppmaning till dig. De lever. De älskar dig. Jag vittnar om detta i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Joh. 3:16.
2. Joh. 17:3.
3. L&F 6:15–16, 22–23.
4. Se Bruce R McConkie, ”Getsemanes renande kraft”, *Nordstjärnan*, Rapport från 155:e årliga generalkonferensen för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga, 1985, s. 10.
5. Se Bruce R McConkie, ”Getsemanes renande kraft”, s. 8; kursivering tillagd.
6. Joh. 6:38.
7. 3 Ne. 11:11; kursivering tillagd.
8. Hel. 10:4.
9. 3 Ne. 27:27.
10. Se L&F 88:74.
11. L&F 93:1.
12. Moro. 7:48; kursivering tillagd.
13. Se liknande uttalanden i Bruce C. Hafén, *A Disciple's Life: The Biography of Neal A. Maxwell* (2002), s. 19.
14. Matt. 26:39; kursivering tillagd.
15. Se Bruce C. Hafén, *A Disciple's Life: The Biography of Neal A. Maxwell*, s. 15.
16. Joh. 14:6.
17. Matt. 19:21.
18. Se Joh. 17:3; kursivering tillagd.
19. L&F 128:22.

Så att vårt ljus kan vara ett baner för nationerna

Frälsarens evangelium och hans återupprättade kyrka ger oss många tillfällen att låta vårt ljus vara en del av det stora baneret för nationerna.

För flera år sedan när jag verkade som seminarielärare hörde jag en av mina medarbetare be sina elever fundera på följande fråga: Om ni hade levt på Frälsarens tid, varför tror ni att ni skulle ha följt honom och varit hans lärjungar? De kom till slutsatsen att de som följer Frälsaren i dag och strävar efter att vara hans lärjungar, antagligen skulle ha gjort det då också.

Sedan dess har jag funderat på den frågan och på deras slutsats. Jag undrar ofta hur det skulle ha känts att höra Frälsaren säga följande under bergspredikan:

”Ni är världens ljus. Inte kan en stad döljas, som ligger på ett berg.

Inte heller tänder man ett ljus och sätter det under skäppan, utan man sätter det på ljushållaren, så att det lyser för alla i huset.

Låt på samma sätt ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader i himlen” (Matt. 5:14–16).

Kan ni föreställa er hur det skulle ha känts att höra Frälsarens röst? Men vi behöver faktiskt inte föreställa oss. Det har blivit en återkommande upplevelse för oss att höra Herrens röst, eftersom när vi hör hans tjänares röst är det detsamma.

År 1838, i ett budskap som liknar det som gavs i bergspredikan, förkunnade Herren följande genom profeten Joseph Smith:

”Ty så skall min kyrka kallas i de sista dagarna, ja, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Sannerligen säger jag er alla: Stå upp och stråla, så att ert ljus kan vara ett baner för nationerna” (L&F 115:4–5).

Vår tid är så speciell att den till och med visades i en syn för profeten Jesaja. Också han såg och profeterade

om den här tidens återställelse av Jesu Kristi kyrka och om dess syfte, med orden: ”Han skall resa ett baner för hednafolken och samla de fördrivna av Israel och de kringspidda av Juda från jordens fyra hörn” (Jes. 11:12).

Ett baner, eller ett standar, är en flagga som människor samlas runt i ett gemensamt syfte. I gamla tider tjänade ett baner som samlingspunkt för soldater i strid. Symboliskt sett är Mormons bok och Jesu Kristi återuppbyggda kyrka ett baner för alla nationer (se HFS, ”Baner”, scriptures.lds.org).

Utan tvekan är ett av dessa sista dagars stora baner den här strålande generalkonferensen, där vår himmelske Faders stora verk och plan ”att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan” (Mose 1:39) ständigt förkunnas.

Att generalkonferensen kontinuerligt hålls är ett av de största bevisen på att vi som sista dagars heliga ”tror allt

vad Gud har uppenbarat och allt vad han nu uppenbarar, och vi tror att han ännu kommer att uppenbara många stora och viktiga ting angående sitt rike” (TA 1:9).

Vad har då Herren uppenbarat genom president Thomas S. Monson att vi behöver fortsätta göra, så att vårt ljus kan vara ett baner för nationerna? Vilka viktiga ting behöver göras i denna strålande tid då Sion byggs upp och Israel insamlas?

Herren har alltid uppenbarat sin vilja för oss ”rad på rad, bud på bud, lite här och lite där” (2 Ne. 28:30). Därför ska vi inte bli överraskade av vad som verkar vara små ting på grund av deras enkla och återkommande natur, för Herren har redan låtit oss få veta att ”välsignade är de som hör-sammar mina bud och lånar ett öra åt mitt råd, ty de skall lära visdom. Ty åt den som tar emot skall jag ge mer” (2 Ne. 28:30).

Jag vittnar om att när vi lär oss ”rad på rad, bud på bud, lite här och lite där” och hörsammar våra ledares råd, får vi olja till våra lampor som gör det möjligt för oss att ge ljus åt andra, så som Herren befallt oss.

Fastän det finns mycket vi kan göra för att vara ett ljus och ett baner för andra, vill jag fokusera på följande tre saker: att helga sabbatsdagen, att påskynda frälsningsarbetet på båda sidor om slöjan och att undervisa på Frälsarens sätt.

Ljuset vi talar om kommer av den hängivenhet vi ägnar åt att helga sabbatsdagen, i kyrkan såväl som i hemmet. Det är det ljus som växer när vi håller oss obefläckade av världen. Det är det ljus som kommer av att vi offrar våra sakrament på hans heliga dag och av att ägna den Allrahögste vår andakt. Allt detta gör det möjligt för oss att alltid ha hans Ande hos oss. Det är det ljus som växer och blir synligt när vi återvänder hem med den känsla av förlåtelse som president Henry B.

Eyring talade om under den senaste generalkonferensen i oktober då han sa: ”Av alla de välsignelser vi kan räkna är den allra största den känsla av förlåtelse som kommer när vi tar del av sakramentet. Vi känner då en större kärlek och uppskattning för Frälsaren, vars oändliga offer gör det möjligt för oss att renas från synden” (”Tacksam på sabbaten”, *Liahona*, nov. 2016, s. 100).

När vi helgar sabbatsdagen och tar del av sakramentet blir vi inte bara renade, utan vårt ljus lyser också klarare.

Vårt ljus växer också när vi avsätter och helgar tid åt att hitta namn på våra förfäder, när vi tar deras namn till templet och lär vår familj och andra att göra detsamma.

Det här heliga arbetet i templet och släktforskningen som vi delar med heliga på båda sidor om slöjan går framåt som aldrig förr, i takt med att Herrens tempel byggs. Nu när templet har särskilda tider för familjer som kommer med egna familjenamnkort, har min fru och jag haft ljuvliga

upplevelser när vi tjänat i templet tillsammans med våra barn och barnbarn.

När vi hittar och tar med oss namn till templet och lär andra hur man gör det, strålar vi som ett baner eller standar tillsammans.

Att lära oss undervisa på Frälsarens sätt är ett annat sätt att stå upp och stråla. Jag gläds tillsammans med alla dem som lär sig att undervisa på Frälsarens sätt. Låt mig läsa på omslaget till den nya lärarhandledningen: ”Målet för varje evangelielärare – varje förälder, varje formellt kallad lärare, varje hemlärare och besökslärare och varje Kristi efterföljare – är att undervisa evangeliets rena lära, genom Anden, för att hjälpa Guds barn bygga upp sin tro på Frälsaren och bli mer lika honom” (*Undervisa på Frälsarens sätt* [2016]).

Just nu håller tusentals av våra trofasta lärare upp sitt ljus när de lär sig undervisa på Frälsarens sätt. I det här sammanhanget är det nya lärarrådsmötet ett sätt att stå upp och stråla när eleverna samlas kring Kristi läras baner, för ”nyckeln till att undervisa på Frälsarens sätt är att leva som Frälsaren levde” (*Undervisa på Frälsarens sätt*, s. 4).

När vi alla undervisar och lär oss på hans sätt och blir mer som han är, lyser vårt ljus klarare och kan inte döljas utan blir ett baner för dem som söker efter Frälsarens ljus.

Mina kära bröder och systrar, vi kan inte och får inte dölja vårt ljus. Vår Frälsare befallde oss att låta vårt ljus lysa som en stad på ett berg eller som ett ljus på en ljushållare. När vi gör det prisar vi vår Fader i himlen. Frälsarens evangelium och hans återupprättade kyrka ger oss många tillfällen att låta vårt ljus vara en del av det stora baneret för nationerna.

Jag vittnar om att Jesus Kristus är det ljus vi måste återspegla, i Jesu Kristi namn, amen. ■

Quentin L. Cook
i de tolv apostlarnas kvorum

Trons grunder

Min vädjan är att vi ska göra de uppoffringar och ha den ödmjukhet som krävs för att stärka grunderna till vår tro på Herren Jesus Kristus.

Vilken härlig generalkonferens det här har varit. Vi har verkligen blivit uppbyggda. Om det finns ett huvudsyfte med generalkonferensen så är det att bygga tro på Gud Fadern och vår Frälsare Herren Jesus Kristus.

Mitt tal handlar om den trons grunder.

Den personliga grunden, liksom många eftersträvansvärda sysselsättningar, byggs vanligtvis upp långsamt med ett lager, en upplevelse, en utmaning, ett bakslag och en framgång i taget. En mycket kär fysisk upplevelse är när ett barn tar sina första steg. Det är mäktigt att se. Den obetalbara minen – en kombination av beslutsamhet, glädje, förvåning och stolthet – det är sannerligen en betydelsefull upplevelse.

I vår familj finns det en liknande händelse som vi särskilt minns. När vår yngste son var runt fyra år kom han in i huset och sa glatt till familjen med stor stolthet: ”Jag kan göra allt nu. Jag kan knyta, jag kan cykla och jag kan blixtlåsa.” Vi förstod att han menade att han kunde knyta sina skor och cykla på sin Big Wheel-trehjuling och stänga blixtlåset till sin jacka. Vi skrattade alla men förstod att för honom var det här enorma framgångar. Han tyckte att han verkligen hade lyckats och nu blivit stor.

Fysisk, mental och andlig utveckling har mycket gemensamt. Fysisk

utveckling är ganska lätt att se. Vi börjar med ett barns första steg och fortsätter sedan dag för dag, år efter år, att växa och utvecklas mot att nå vår slutliga fysiska gestalt. Utvecklingen sker olika för alla.

När vi ser en skicklig idrottslig eller musikalisk prestation säger vi ofta att den personen är väldigt begåvad, vilket

vanligtvis är sant. Men prestationen grundas på årtal av förberedelse och övning. En välkänd författare, Malcolm Gladwell, har kallat detta för 10 000-timmarsregeln. Forskare har fastslagit att denna mängd övning är nödvändig inom idrott, musik, akademisk kompetens, specialiserade yrkeskunskaper, medicinsk eller juridisk expertis och så vidare. En av dessa forskare försäkrar ”att tio tusen timmars övning krävs för att nå den skicklighetsnivå som förknippas med en expert i världsklass – på vad som helst”.¹

De flesta människor inser att sådan förberedelse och övning är nödvändig för att åstadkomma en fysisk och mental topprestation.

Olyckligtvis läggs mindre vikt, i dagens alltmer sekulariserade värld, vid den andliga tillväxt som krävs för att bli mer kristuslik och för att lägga grunden som leder till en bestående

tro. Vi tenderar att betona stunder av storslagen andlig insikt. De är dyrbara tillfällen när vi vet att den Helige Anden har vittnat om särskilda andliga kunskaper i hjärta och sinne. Vi gläds åt de här upplevelserna och de ska inte föringras på något sätt. Men för att ha en bestående tro och den Helige Andens ständiga sällskap finns det ingen ersättning för den personliga religionsutövning som är jämförbar med fysisk och mental utveckling. Vi bör bygga på de här upplevelserna, som ibland liknar barnets första steg. Vi gör det genom att

hålla fast vid beslutet att besöka heliga sakramentsmöten, studera skrifterna, be och tjäna som vi blir kallade. I en dödsruna om en far till 13 barn stod det att hans "trofasthet mot dagliga böner och skriftstudier hade haft en djup inverkan på hans barn och gett dem en orubblig grund av tro på Herren Jesus Kristus".²

En upplevelse jag hade som 15-åring blev grundläggande för mig. Min trofasta mor hade tappert försökt hjälpa mig lägga trons grund i mitt liv. Jag deltog i sakramentsmötena, Primär, och sedan i Unga män och seminariet. Jag hade

läst Mormons bok och hade alltid bett enskilt. Vid den tidpunkten hände något stort i vår familj när min älskade äldre bror funderade på att gå ut som missionär. Min underbara far, som var mindre aktiv medlem i kyrkan, ville att han skulle fortsätta med sin utbildning och inte gå ut som missionär. Det här blev föremål för vissa meningsskiljaktigheter.

Under ett mycket speciellt samtal med min bror, som var fem år äldre och som ledde diskussionen, kom vi fram till att hans beslut att tjäna som missionär eller inte hängde på tre frågor: 1) Var Jesus Kristus gudomlig? 2) Var Mormons bok sann? 3) Var Joseph Smith återställelsens profet?

När jag bad uppriktigt den kvällen bekräftade Anden för mig sanningen om alla tre frågorna. Jag fick också insikt om att nästan varje beslut jag skulle fatta under resten av mitt liv skulle baseras på svaren till de tre frågorna. Jag insåg särskilt att tron på Herren Jesus Kristus var avgörande. När jag ser tillbaka förstår jag att grunden var lagd för mig, främst tack vare min mor, till att ta emot den andliga bekräftelsen den kvällen. Min bror som redan hade ett vittnesbörd fattade beslutet att gå ut som missionär och fick slutligen vår fars stöd.

Andlig vägledning kommer när den behövs, i Herrens tid och enligt hans vilja.³ Mormons bok: Ännu ett Jesu Kristi testamente är ett utmärkt exempel. Jag tittade nyligen på ett exemplar av den första utgåvan av Mormons bok. Joseph Smith fullbordade översättningen när han var 23 år gammal. Vi känner till en del av processen och verktygen han använde för den översättningen. I det första trycket från 1830 inkluderade Joseph ett kortfattat förord och förklarade enkelt och tydligt att den var översatt "genom Guds gåva och kraft".⁴ Och hur är det med

översättningsredskapen – Urim och Tummim, siarstenarna? Var de outhärliga eller var de som stödhjul på en cykel tills Joseph kunde utöva den tro som var nödvändig för att kunna ta emot mer direkt uppenbarelse?⁵

Upprepning och konsekvent ansträngning krävs för att utveckla fysisk och mental kapacitet, och det samma gäller för andliga ting. Kom ihåg att profeten Joseph tog emot samma besökare, Moroni, som gav exakt samma budskap fyra gånger som förberedelse för att ta emot plåtarna. Det är min övertygelse att deltagandet varje vecka på heliga sakramentsmöten har andliga följder som vi inte helt förstår. Att begrunda skrifterna regelbundet – i stället för att läsa dem ibland – kan ersätta en ytlig förståelse med en storslagen, livsförändrande ökning av vår tro.

Tro är en kraftens princip. Låt mig ge ett exempel: En god missionspresident⁶ introducerade mig, som ung missionär, på ett insiktsfullt sätt till en berättelse i skrifterna som står i Lukas 8 om en kvinna som hade lidit av blödningar i tolv år och som hade spenderat allt hon ägde på läkare som inte kunnat bota henne. Det är fortfarande ett av mina favoritskriftställen.

Som ni minns hade hon tro på att om hon bara kunde röra vid hörntofsen på Frälsarens mantel, skulle hon bli botad. När hon gjorde det blev hon genast botad. Frälsaren, som gick med sina lärjungar, frågade: "Vem var det som rörde vid mig?"

Petrus svarade att alla trängde sig in på honom där de gick tillsammans.

"Men Jesus sade: 'Någon rörde vid mig. Jag kände att kraft gick ut från mig.'"

Frälsaren såg henne inte. Han hade inte fokuserat på hennes behov. Men hennes tro var sådan att när hon rörde vid hörntofsen på hans mantel, drog

detta till sig Guds Sons helande kraft.

Som Frälsaren sa till henne: "Min dotter, din tro har frälst dig. Gå i frid."⁷

Jag har begrundat den här berättelsen under hela mitt vuxna liv. Jag inser att våra personliga böner och vädjanden till en kärleksfull himmelsk Fader i Jesu Kristi namn kan medföra välsignelser i våra liv som går över vår fattningsförmåga. Att ha en sådan fast grundad tro som den kvinnan visade borde vara vårt hjärtas högsta önskan.

Men att vi har de första grunderna till vår tro, även om vi fått en andlig bekräftelse, betyder inte att vi inte kan få utmaningar. Omvändelse till evangeliet betyder inte att alla våra problem blir lösta.

Kyrkans tidiga historia och upptecknade uppenbarelser i Läran och förbunden innehåller utmärkta exempel på att etablera trons grunder och hantera de förändringar och utmaningar som vi alla ställs inför.

Att bygga färdigt Kirtlands tempel var grundläggande för hela kyrkan. Det åtföljdes av Andens utgjutelse, uppenbarelser om läran, samt återställelsen av nödvändiga nycklar för att kunna fortsätta upprättandet av kyrkan. Liksom de forna apostlarna på pingstdagen fick många medlemmar märkliga andliga upplevelser i samband med invigningen av Kirtlands tempel.⁸ Men liksom i våra liv betydde det inte att de inte skulle ställas inför utmaningar och vedermödor i framtiden. Föga anade de här tidiga medlemmarna att de skulle ställas inför Förenta staternas ekonomiska kris – paniken 1837 – som skulle komma att pröva dem ända in i själen.⁹

Ett exempel på utmaningarna i samband med den här ekonomiska krisen upplevdes av äldste Parley P. Pratt, en av återställsens stora ledare. Han var en av de ursprungliga medlemmarna i de tolv apostlarnas kворum. I början av 1837 dog hans kära hustru, Thankful,

efter att ha fött deras första barn. Parley och Thankful hade varit gifta i nästan 10 år och hennes död gjorde honom förkrossad.

Några månader senare befann sig äldste Pratt i en av de svåraste perioder kyrkan upplevt. Mitt under pågående nationell kris ledde lokala ekonomiska problem – såsom markspekulation och svårigheter med ett finansinstitut som Joseph Smith och andra medlemmar i kyrkan hade grundat – till oenighet och tvister i Kirtland. Kyrkans ledare fattade inte alltid kloka timliga beslut i sina egna liv. Parley led betydande ekonomiska förluster och var under en tid missnöjd med profeten Joseph.¹⁰ Han skrev svidande kritik till Joseph och talade emot honom från talarstolen. Samtidigt sa Parley att han fortsatte

tro på Mormons bok och Läran och förbunden.¹¹

Äldste Pratt hade förlorat sin hustru, sin mark och sitt hem. Utan att tala om det för Joseph reste Parley iväg mot Missouri. På vägen dit träffade han oväntat på sina medapostlar Thomas B. Marsh och David Patten som var på väg till Kirtland. De kände ett stort behov av att återställa harmonin i kvorumet och övertalade Parley att följa med dem tillbaka. Han insåg att ingen hade förlorat mer än Joseph Smith och hans familj.

Parley sökte upp profeten, grät och erkände att det han hade gjort var fel. Under månaderna efter hustrun Thankfuls död hade Parley varit "under ett mörkt moln" och hade överväldigats av oro och frustration.¹² Joseph, som

visste hur det var att kämpa mot motgångar och frestelser, "förlät uppriktigt" Parley, bad för honom och välsignade honom.¹³ Parley och andra som förblev trofasta fick nytta av utmaningarna i Kirtland. Deras visdom ökade och de blev mer ädla och dygdiga. Den upplevelsen blev en del av deras tros grundval.

Motgångar ska inte tolkas som att Herren är missnöjd eller drar tillbaka sina välsignelser. Att det finns en motsats till allting är del av guldsmedens renande eld som förbereder oss för ett evigt celestialt ändamål.¹⁴ När profeten Joseph var i Libertyfängelset beskrev Herrens ord till honom många olika slags svårigheter – såsom prövningar och falska anklagelser – och sammanfattade:

"Om själva helvetets käftar spärrar upp sitt gap efter dig, så vet, min son, att allt detta skall ge dig erfarenhet och tjäna dig till godo.

Människosonen har stigit ned djupare än allt detta. Är du större än han?"¹⁵

Herren klargjorde i sin undervisning till Joseph Smith att hans dagar var kända och att de inte skulle bli förkortade. Herren avslutade med att säga: "Frukta därför inte för vad människor kan göra, ty Gud skall vara med dig i evigheters evighet."¹⁶

Vilka är då trons välsignelser? Vad åstadkommer tron? Listan är nästan oändlig:

Våra synder kan bli förlåtna tack vare tron på Kristus.¹⁷

Alla som har tro får umgås med den Helige Anden.¹⁸

Frälsning kommer genom tro på Kristi namn.¹⁹

Vi får styrka alltefter vår tro på Kristus.²⁰

Ingen går in i Herrens vila utom de som har tvättat sina kläder i Kristi blod genom sin tro.²¹

Böner besvaras alltefter vår tro.²²

Om det inte finns tro bland människorna kan Gud inte utföra underverk bland dem.²³

I slutändan är det vår tro på Jesus Kristus som är den viktigaste grunden för vår eviga frälsning och upphöjelse. Som Helaman lärde sina söner: ”Kom ihåg att det är på klippan, vår Återlösare, som är Kristus, Guds Son, som ni måste bygga er grundval ... som är en säker grundval, och om människorna bygger på denna grundval kan de inte falla.”²⁴

Jag är tacksam för den förstärkning av trons grunder som kommit genom den här konferensen. Min vädjan är att vi ska göra de uppoffringar och ha den ödmjukhet som krävs för att stärka grunderna till vår tro på Herren Jesus Kristus. Om honom bär jag mitt fasta vittnesbörd i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Malcolm Gladwell, *Outliers: The Story of Success* (2008), s. 40. Han citerar neurolog Daniel Levitin.
2. Bryant Hinckley Wadsworths dödsruna, *Deseret News*, 15 jan 2017, legacy.com/obituaries/deseretnews.
3. Se 2 Ne. 28:30. Vi får inte en hel samling kunskap om ämnet eller alla principer om det. De kommer när de behövs: rad på rad och bud på bud.
4. I den första utgåvan av Mormons bok som trycktes 1830 skrev profeten Joseph Smith: ”Jag ber att få meddela att jag översatte genom Guds gåva och kraft” (se förordet till Mormons bok [1830]). Efterföljande utgåvor av Mormons bok innehåller ett liknande uttalande: ”Plåtarna överlämnades till Joseph Smith, som översatte dem genom Guds gåva och kraft” (se inledningen till Mormons bok [2008]).
5. Orson Pratt kom ihåg att han hade närvarat vid flera tillfällen då Joseph Smith översatte Nya testamentet och hade undrat varför Joseph inte använde något redskap under den processen. ”Joseph tittade upp, som om han kunde läsa hans tankar, och förklarade att Herren gav honom urim och tummim när han saknade erfarenhet av inspirationens ande. Men nu hade han kommit så långt att han förstod hur Anden verkar, och behövde ingen hjälp av det redskapet” (”Two Days’ Meeting at Brigham City, June 27 and 28, 1874”, *Millennial Star*, 11 aug. 1874, s. 499; se även Richard E. Turley Jr, Robin S. Jensen och Mark Ashurst-McGee, ”Joseph Siaren”, *Liahona*, okt. 2015, s. 14).
6. Missionspresidenten var äldste Marion D. Hanks, som även var generalauktoritet.
7. Se Luk. 8:43–48.
8. Se App. 2.
9. Se Mosiah 2:36–37; se även Henry B. Eyring, ”Andlig förberedelse: Börja tidigt och var ihärdig”, *Liahona*, nov. 2005, s. 38: ”Så livets stora prov består i att se om vi vill höra och lyda Guds bud mitt i livets stormar. Det innebär inte att rida ut stormen, utan att välja rätt mitt inne i den. Och vårt livs tragedi sker om vi misslyckas med det provet och därigenom förlorar rätten att återvända i härlighet till vårt himmelska hem.”
10. Se Terry L. Givens och Matthew J. Grow, *Parley P. Pratt: The Apostle Paul of Mormonism* (2011), s. 91–98; Inledning till volymen och inledning till del 5, *The Joseph Smith Papers, Documents, Volume 5: October 1835–January 1838*, red. Brent M. Rogers et al. (2017), s. xxviii–xxxj, 285–293.
11. Se ”Letter from Parley P. Pratt, 23 maj 1837”, i *The Joseph Smith Papers, Documents, Volume 5: October 1835–January 1838*, s. 386–391.
12. Se ”History of John Taylor by Himself”, s. 15 i *Histories of the Twelve, 1856–1858*, 1861, kyrkans historiska bibliotek; Givens och Grow, *Parley P. Pratt*, s. 101–102.
13. Se *The Autobiography of Parley P. Pratt*, red. Parley P. Pratt Jr (1874), s. 183–184.
14. Se 2 Ne. 2:11.
15. L&F 122:7–8.
16. L&F 122:9.
17. Se Enos 1:5–8.
18. Se Jar. 1:4.
19. Se Moro. 7:26, 38.
20. Se Alma 14:26.
21. Se 3 Ne. 27:19.
22. Se Moro. 7:26.
23. Se Eth. 12:12.
24. Hel. 5:12.

Gör konferensen till en del av ditt liv

Du kan använda följande aktiviteter och frågor som utgångspunkt för familjediskussioner eller personlig begrundan.

För barn

- Sidan 86: President Thomas S. Monson uppmanar oss att läsa Mormons bok varje dag, och lovade: "[Då] bekräftar den Helige Anden för dig att den är sann." Förutom egna studier kan du ta för vana att studera Mormons bok varje dag med din familj. Du kan också spela upp scener eller göra lekar för att hjälpa er minnas viktiga verser och berättelser. Gå till friend.lds.org och sök på *Liahona* 2016 efter berättelser ur Mormons bok, lässcheman och mer.
- Sidan 117: Äldste Gary E. Stevenson berättar om hur hans pappa lyssnade till den Helige Anden och räddade honom från en orm. Fråga dina föräldrar om ni kan ha ett familjesamtal om frågan "Hur hjälper den Helige Anden dig?" Berätta om när den Helige Anden varnat,

tröstat eller vittnat för er. Ni kan till och med skriva ner det och göra ett häfte.

- Sidan 87: Syster Joy D. Jones lärde att man kan förbereda sig för att ingå heliga förbund senare genom att lära sig hålla sina löften nu. Sätt upp ett mål och lova att följa det. Be en kompis kolla upp dig och se till att du håller ditt löfte.
- Sidan 90: Äldste Yoon Hwan Choi vidarebefordrade råd från sin far: "Titta inte omkring dig, titta uppåt!" Ibland blir vi distraherade och glömmar att fokusera på vår himmelske Fader och Jesus Kristus. Så påminn dig själv om att titta uppåt! Du kan sätta upp en bild av Jesus i ditt rum. Gå ut och titta upp mot himlen. Ta dig en stilla stund varje dag och tänk på din himmelske Fader och Jesus och känn Anden.

För ungdomar

- Sidorna 93 och 117: Har du frågat dig själv: Hur kan jag alltid ha den Helige Anden hos mig? Hur känner jag igen den Helige Anden? Hur hjälper den Helige Anden mig? Äldsterna Ronald A. Rasband och Gary E. Stevenson besvarade dessa och andra frågor. "Vi har det heliga ansvaret att lära oss känna igen hans inflytande i våra liv och följa det", sa äldste Rasband. Hur kan du uppfylla det ansvaret?
- Sidan 33: Äldste Ulisses Soares citerade ur skriftställetemat för vecko-träffarna: "Be i tro, utan att tvivla. Ty den som tvivlar liknar havets våg, som drivs och piskas av vinden" (Jak. 1:6). Hur håller du dig själv från att tvivla? Börja med att stärka din tro på Jesus Kristus. Studera mer om honom. Minns de gånger när du har känt hans kärlek och frid.
- Sidorna 86 och 9: President Thomas S. Monson uppmanade oss: "Om du inte just nu läser Mormons bok, ber jag dig att göra det." Och syster Carol F. McConkie frågade: "Lägger vi undan telefonen, den oändliga att-göra-listan och världsliga bekymmer? Genom att be,

studera och följa Guds ord låter vi hans renande och helande kärlek nå själen." Planera in tid varje dag för läsning av Mormons bok och lägg in en påminnelse i din kalender eller mobil.

För unga vuxna

- Sidan 62: Vilka mål har du för ditt liv? Mål för yrkeslivet, familjen och till och med idrott och hobbyer är bra, "men vårt största och övergripande mål bör passa in i vår himmelske Faders eviga plan", lärde äldste M. Russell Ballard. Hur passar dina planer in i din himmelske Faders plan för dig? Hur kan du bli mer fokuserad på målet att leva för evigt med vår himmelske Fader och Jesus Kristus?
- Sidan 39: Tidigare i år bad president Russell M. Nelson de unga vuxna i kyrkan att "avsätta en del av [sin] tid varje vecka för att studera *allt* Jesus sa och gjorde som nedtecknats i [standardverken]" ("Profeter, ledarskap och gudomlig lag" [världsomfattande andakt för unga vuxna, 8 jan. 2017], broadcasts.lds.org). Han upprepade den uppmaningen under generalkonferensen som en av fyra nycklar till att föra in Frälsarens kraft i våra liv. Studera president Nelsons tal för att lära dig hur du kan få "tillräckligt med kraft för att kunna hantera vår tids bördor, hinder och frestelser".
- Sidorna 100 och 26: Vill du ha en vägkarta för ditt liv? Äldste Dallin H. Oaks lärde: "Eftersom vi har sanningen om gudomen och vår relation till dem, meningen med livet och vår eviga bestämmelses beskaffenhet, har vi den slutgiltiga kartan och förvisningen för vår resa genom jordelivet." Både han och äldste Weatherford T. Clayton lärde att

kunskap om frälsningsplanen kan hjälpa oss med våra utmaningar i dag. Studera deras tal och fråga din himmelske Fader hur eviga sanningar kan vara en vägkarta i ditt liv.

- Sidan 104: Rädsla kan motivera, men president Dieter F. Uchtdorf lärde att "rädslan ... sällan [har] kraften att förändra hjärtat, och den förvandlar oss aldrig till människor som älskar det rätta och som vill lyda vår himmelske Fader". Hur kan Kristi rena kärlek vara "det gudomliga motgiftet" mot din rädsla?

För vuxna

- Sidan 86: När vi under bön studerar och begrundar Mormons bok varje dag, sa president Thomas S. Monson, "har vi möjlighet att höra Andens röst, stå emot frestelser, övervinna tvivel och rädsla och få himlens hjälp i våra liv". Sätt personligt och i familjen upp målet att läsa Mormons bok varje dag.
- Sidan 39: Ta till dig utmaningen som president Russell M. Nelson gav till de unga vuxna (se "För unga vuxna" ovan). Hur kan du anpassa den här utmaningen till dig själv och din familj? Tala om de välsignelser

som kommer av att lära mer om Frälsaren.

- Sidorna 93 och 117: När du läser talen av äldste Ronald A. Rasband och äldste Gary E. Stevenson, sök efter sätt att alltid ha Anden och hur Anden hjälper dig. Ta reda på hur du kan öka hans inflytande i ditt liv.
- Sidorna 39 och 62: President Russell M. Nelson och äldste M. Russell Ballard uppmanade medlemmarna att studera "Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd" (se omslagets insida). Äldste Ballard sa: "Sätt upp ett exemplar där du kan se det och ta dig tid att gå igenom varje uttalande i det här inspirerade vittnesbördet om Kristus." Som familj kan ni läsa "Den levande Kristus" och samtala om det ni lär er.
- Sidorna 127 och 97: Äldste Quentin L. Cook lärde att trons grund byggs upp "långsamt med ett lager, en upplevelse, en utmaning, ett bakslag och en framgång i taget". Äldste L. Whitney Clayton sa: "Dagliga handlingar av tro [är] det bästa sättet att skydda oss mot livets svårigheter, vilka de än är." Vad kan du göra varje dag för att stärka din tros grund? ■

Dessa utvalda upplevelser som återgetts under generalkonferensen kan användas vid personliga studier, hemaftnar och annan undervisning. Sidnumren gäller den sida där talet börjar.

Talare	Berättelse
Neil L. Andersen	(58) I en syn ser president David O. McKay Frälsaren och dem "som har övervunnit världen". Äldste Bruce D. Porter led av njurproblem, men övervann världen genom sin kärlek till Frälsaren.
David A. Bednar	(67) David A. Bednar hjälper en besviken återvänd missionär.
Mark A. Bragg	(36) Brandmän räddar tavlor på Jesus Kristus ur ett brinnande stavscenter.
M. Joseph Brough	(23) M. Joseph Broughs pappa hör sin mors kloka råd. Som ung man söker M. Joseph Brough sin himmelske Faders vilja när han förbereder sig för att ge bort sin hund. I templet lär M. Joseph Brough sig att hans himmelske Fader bryr sig om honom.
Linda K. Burton	(12) Efter att hennes man blivit förlamad tar Drusilla Hendricks hand om sin familj. En hjälpföreningspresident tjänar andra medan hon kämpar mot cancer.
Gérald Caussé	(75) Tack vare seminariet blir 30-åriga Gérald Caussé befordrad. Församlingsmedlemmar finner sätt för en ung man att tjäna.
Yoon Hwan Choi	(90) Yoon Hwan Choi får lär honom: "Titta inte omkring dig, titta uppåt." Sunbeam Choi välsignades medan föräldrarna var på mission. Yoon Hwan Chois kall till de sjuttio innebär mindre tid för familjen, men hans son är glad eftersom de "är en evig familj".
L. Whitney Clayton	(97) En ung biskop råder bekymrade medlemmar att ägna sig åt enkla troshandlingar.
Weatherford T. Clayton	(26) Weatherford T. Clayton ser den glädje en nyfödd ger sin mor. Efter sin mors död finner två döttrar tröst genom sin tro på Frälsaren.
Quentin L. Cook	(127) Quentin L. Cooks fyraårige son "kan göra allt nu". Som ung man får Quentin L. Cook andlig bekräftelse om det återställda evangeliet. Genom att förbli trofast trots motgångar växer Parley P. Pratt i vishet och dygd.
Bonnie H. Cordon	(6) Bonnie H. Cordons lille sonson vill höra mer skrifter. Den frid som Bonnie H. Cordon känner genom sin mors bön ger henne mod att lita på Herren. Genom att tjäna andra får en cancerpatient styrka och mod att stå emot sin sjukdom.
Valeri V. Cordon	(55) Som ung man ser Valeri V. Cordon sin familj välsignas genom att betala tionde.
Joaquin E. Costa	(112) När Joaquin E. Costa tar emot missionärslektionerna ödmjucar han sig och ser omvändelse som vägen mot tillväxt och glädje.
Henry B. Eyring	(15) Ödmjuka medlemmar i Österrike låter den Helige Anden lysa upp det skjul där de håller sakramentsmöte. (104) Den Helige Anden låter Henry B. Eyring se sin bångstyrige son så som Gud ser honom. (19) Inte ens den bästa tekniken kan ersätta personlig uppenbarelse. (82) Henry B. Eyring litar på löftet att Anden ska vara i hans hjärta och att änglar ska upprätthålla honom när han tjänar inom prästadömet.
C. Scott Grow	(121) C. Scott Grow's föräldrar och ingifta släktingar är missionärer. C. Scott Grow ser äldste Neal A. Maxwells andliga förädling.
Joy D. Jones	(87) En storebror håller sitt löfte till föräldrarna att inte reta sin femåriga syster.
Carol F. McConkie	(9) En 13-årig bikupsresident i Ghana hjälper sina vänner att klara sina hushållssysslor så att de hinner komma till kyrkan.
Russell M. Nelson	(39) En Laurel-flicka håller sitt löfte att delta i stavens hjälpföreningsmöte trots att det får henne diskvalificerad från en delstatstävling.
S. Mark Palmer	(114) Som missionspresident lär sig S. Mark Palmer att "se" missionärerna och älska dem så som Fadern och Sonen älskar dem.
Ronald A. Rasband	(93) Som heltidsmissionär använder Ronald A. Rasband foten till att hindra en dörr från att stängas. Äldste Ronald A. Rasband känner sig manad att besöka och välsigna medlemmar i Ecuador efter en jordbävning där. Som missionspresident uppmanar Ronald A. Rasband missionärer att handla efter de första maningarna.
Dale G. Renlund	(29) I <i>Les Misérables</i> motiveras Jean Valjean av en biskops medkänsla att förändra sitt liv. Som tonåring i Europa blir Dale G. Renlund mobbad och förföljd.
Gary B. Sabin	(52) En scout tillbringar en natt i kylan. En uppblåsbar boxboll studsar tillbaka upprätt därför att "han står upp inombords". Gary B. Sabins far undervisar två skeppskamrater som tar intryck av hans rättfärdiga exempel.
Ulisses Soares	(33) En heltidsmissionär förnyar sin beslutsamhet att hängivet tjäna Gud efter att ha fått veta att hans syster har dött.
Gary E. Stevenson	(117) Gary E. Stevenson blir imponerad av en nioårig pojkes hemaftonslektion. En andlig maning räddar den unge Gary E. Stevenson från en skallerorm. En missionspresidents inre maning håller missionärer i säkerhet under en jordbävning i Japan. Familjemedlemmar får tröst från den Helige Anden efter en tragisk bilolycka.
Dieter F. Uchtdorf	(104) Dieter F. Uchtdorf gläds över färdigställandet av Madrids tempel i Spanien trots att han inte inbjudits till invigningen. President James E. Faust uppmanar Dieter F. Uchtdorf att inte låta medlemmarnas beröm stiga honom åt huvudet. President J. Reuben Clark Jr råder nya ledare att följa regel nummer sex. En före detta stavsresident blir en av de frivilliga som städar upp efter hästarna under en parad i staden.

Äldste Taylor G. Godoy

Generalauktoritetssjuttio

Efter flera år i sitt valda yrke stod äldste Taylor G. Godoy vid ett vägskäl.

Han arbetade som tandläkare, etablerade sin klinik och såg framför sig en framtid som lärare inom tandkirurgi. Men en aktad och betrodd prästadömsledare bad honom arbeta för Seminarier och religionsinstitut.

Valet att lämna en spirande karriär fattades oväntat av den unge tandläkaren, som inröstades som generalauktoritetssjuttio den 1 april 2017. Många av hans kollegor undrade hur han kunde lämna yrket bakom sig.

”Men jag visste att jag hade fattat rätt beslut”, säger han. Sådan trofast visshet definierar konvertiten. Att hjälpa andra upptäcka och lära sig älska evangeliet har visat sig vara både en livsavgörande möjlighet och en välsignelse.

Under tiden i kyrkans utbildningsverksamhet har äldste Godoy arbetat som institutlärare, koordinator, institutchef och landschef. Senast arbetade han som områdeschef för Seminarier och religionsinstitut i Sydamerika Nordväst.

Taylor Guillermo Godoy Atanacio föddes i Lima, Peru 1968 som barn till Taylor Godoy och Adalzahinda Atanacio. Hans far dog när han var liten och hans älskade styvfar Elias Rebaza fostrade honom. Äldste Godoy blev medlem i kyrkan när han var 17 år.

Han verkade som missionär i Perumissionen Lima Nord och återvände sedan till sin hemstad Arequipa. Där lärde han känna en ung kvinna som hette Carol Pacheco. De båda konvertiterna gifte sig den 31 maj 1994 i Limas tempel i Peru. De har två barn.

Äldste Godoy tog kandidatexamen i tandvård vid Universidad Católica de Santa María 1993 och masterexamen i administration vid Universidad Politécnica de Madrid 2006.

Han har verkat som biskop, högrådsmedlem, stavspresident, områdeschef för informationstjänsten och områdessjuttio. ■

Äldste Joni L. Koch

Generalauktoritetssjuttio

Äldste Joni Luiz Koch är en andra generationens medlem i kyrkan från Brasilien. Hans föräldrar Luiz och Etelca Gascho Koch besökte flera kyrkor som nygifta i sökandet efter andlig sanning.

Några timmar efter att hans mor uppsänt en innerlig bön där hon lovat att följa Gud knackade missionärerna på dörren. De döptes inom ett halvår.

Äldste Koch föddes 1962 och växte upp i Joinville, Santa Catarina, Brasilien. Inflyttandet från ledare i kyrkan, till exempel en hängiven primärlärare, en faderlig biskop och en ståndaktig stavspresident, hjälpte honom att bestämma sig för att leva efter evangeliet.

Efter sin heltidsmission i Brasilienmissionen São Paulo Nord studerade äldste Koch statistik vid Brigham Young University i Provo, Utah, USA. ”Under en av mina resor till Brasilien besökte jag en väns församling och där träffade jag min blivande fru”, säger äldste Koch. ”Hon kom fram till mig och frågade om jag var gift.” Efter en åtta månaders uppvaktning på distans – och bara 15 dagar tillsammans – gifte han sig med Liliane Michele Ludwig den 26 april 1988 i São Paulo tempel i Brasilien. De har två barn.

Efter sin examen vid BYU och en masterexamen MBA i företagsadministration arbetade äldste Koch med internationell logistik. I 25 år arbetade han för olika företag tills han kallades att verka på heltid för kyrkan.

Äldste Koch har verkat som biskop, stavspresident och områdessjuttio. Han verkade som president för Moçambiquemissionen Maputo vid tiden för kallelsen att verka som generalauktoritetssjuttio.

”Mitt vittnesbörd har stärkts gradvis under årens gång genom de andliga upplevelser som kom av att jag levde efter evangeliet”, säger äldste Koch. ”Mormons bok är en viktig del av styrkan i mitt vittnesbörd om Herren Jesus Kristus, hans kyrka och profeten Joseph Smith.” ■

Äldste Adilson de Paula Parrella

Generalauktoritetssjuttio

När äldste Adilson de Paula Parrella var åtta år började missionärerna undervisa hans familj om profeten Joseph Smith och evangeliets återställelse.

”Inte ens som barn tvivlade jag någonsin på att Joseph Smith verkligen hade sett Gud och Jesus Kristus”, säger äldste Parrella, som inröstades den 1 april 2017 som generalauktoritetssjuttio. ”Jag har aldrig ifrågasatt det.”

Äldste Parrella föddes 1962 i Guarujá, Brasilien, vilket ligger vid Atlanten i närheten av São Paulo, som barn till Fioravante och Vany de Paula Parrella.

Båda hans två äldre bröder verkade som missionärer. Det var deras exempel och exemplet från en kärleksfull biskop, Angelino Borges de Freitas – som visade hur man bär aronska prästadömet – som skapade en önskan hos honom att verka som heltidsmissionär. Missionstiden stärkte hans tro på att ”Gud och hans Son verkligen finns och att vi alla är Guds barn”.

Efter att ha verkat i Brasilienmissionen Porto Alegre studerade äldste Parrella vid Brigham Young University i Provo, Utah, USA, där han tog kandidatexamen inom kommunikation och masterexamen i företagsadministration. Han arbetade som verkställande chef på Kodak Polychrome Graphics och som partner i Korn Ferry International. Senast var han partner i Caldwell Partners.

Han gifte sig med Elaine Finholdt i december 1988 i São Paulo tempel i Brasilien. De har fem söner.

Äldste Parrella har verkat som grensresident, biskop, högrådsmedlem, rådgivare i ett stavspreidentskap, områdessjuttio och president för Brasilienmissionen Belo Horizonte från 2009 till 2012.

Ända sedan han träffade missionärerna har han strävat efter att förstå den känsla han fick som åttaåring. Genom att gå till kyrkan, fortsätta att lära sig av Guds ord och sträva efter att följa buden har han utvidgat den glimt av sanning han fick som barn. ”Detta är verkligen Guds rike på jorden”, säger han. ■

Äldste John C. Pingree Jr

Generalauktoritetssjuttio

”Mitt vittnesbörd har stärkts med tiden, bit för bit, när jag fått svar på böner, känt Anden när jag läst skrifterna, omvänt mig och tjänat Herren”, säger äldste John C. Pingree Jr, som inröstades den 1 april 2017 som generalauktoritetssjuttio.

Han föddes 1966 i Salt Lake City i Utah, USA som barn till Carmen och John C. Pingree Sr och menar att hans föräldrars hängivenhet har format hans liv.

”Jag var en dag gammal när pappa skrev ett brev till mig”, säger äldste Pingree. ”Han sparade brevet och när jag åkte iväg för att verka som heltidsmissionär skickade han det till mig. Brevet var flera sidor långt och han uttryckte sitt vittnesbörd och vad han ville att jag ska lära mig i livet. När jag läste det vittnade Anden för mig att det som jag hade lärt mig om Jesu Kristi återställda evangelium av mina föräldrar var sant.”

Äldste Pingree verkade i Massachusettsmissionen Boston med spanska som huvudspråk.

Han tog examen i engelska och statsvetenskap vid University of Utah och masterexamen i företagsadministration vid Harvard Business School. Han gifte sig med Anne Pugsley i mars 1990 och de har fem barn.

En stor del av hans yrkesliv har fokuserats på att hjälpa andra. Han var president för en välgörenhetsorganisation inom medicin och vice VD för två företag inom vården.

Han var president för Texasmissionen Houston från 2011 till 2014 och har verkat som områdessjuttio, stavsresident, biskop, president för äldstekvorum och institut- och seminarielärare.

”Herren säger: 'Om du önskar skall du bli medlet till att göra mycket gott i detta släktled' (L&F 11:8)”, säger äldste Pingree. ”För mig betyder det att Herren säger: 'Jag har användning för dig i arbetet att göra gott mot andra, om du tillåter det.' Om vi söker efter tillfällen använder vår himmelske Fader oss till att välsigna andra.” ■

Äldste Brian K. Taylor

Generalauktoritetssjuttio

Brian King Taylor inröstades som generalauktoritetssjuttio den 1 april 2017.

Äldste Taylor föddes 1964 i Ogden, Utah, USA som barn till Lowell Moon och Marie King Taylor. Han växte upp i det närliggande Kaysville som fjärde barnet av fem i en familj som älskade fiske och sport.

Hans storebror Craig fick basketstipendium vid Utah State University i Logan, Utah och försökte bestämma sig för om han skulle verka som missionär eller fortsätta sin basketkarriär.

”En kväll under middagen sa jag [till honom]: ’Om du går ut som missionär gör jag också det’, minns äldste Taylor. I slutändan blev båda bröderna missionärer, och äldste Taylor verkade i Spanienmissionen Sevilla.

Före missionen spelade äldste Taylor basket för Brigham Young University mellan 1982 och 1984 tillsammans med Devin G. Durrant, som verkar i Söndagsskolans generalpresidentskap.

Han träffade också sin blivande fru, Jill Featherstone, på BYU. Hon undervisade i klassen Evangeliets lära i sin studentförsamling. På sin brors inbjudan besökte äldste Taylor klassen och träffade henne. Kärleken blomstrade och de gifte sig den 30 April 1987 i Salt Lake-templet. De har sju barn.

Syster Taylor är den enda dottern av sju barn till äldste Vaughn J. Featherstone, generalauktoritet emeritus, och syster Merlene Featherstone. ”De var så tillmötesgående och vänliga”, säger äldste Taylor om sina svärföräldrar. ”Jag kände mig genast älskad.”

Med sin kandidatexamen från BYU har äldste Taylor startat ett antal företag, bland annat ett företag som skrivit programvara för att samordna nödsamtal mellan räddningstjänster.

Han har verkat som institutlärare, högrådsmedlem, Unga mäns president på församlingsnivå, stavspresident och vid tiden för sin kallelse till de sjuttios kvorum, som president för Texasmissionen Dallas. ■

Äldste Taniela B. Wakolo

Generalauktoritetssjuttio

Äldste Taniela Biu Wakolo har sedan han döptes i mars 1994 ägnat varje dag av sitt liv åt att tjäna Herren.

Han föddes 1967 på den lilla ön Lomaloma, Lau, Fiji som barn till Taniela Vosa och Temalesi Buadromo Wakolo och var yngst av sex barn. ”Jag växte upp i ett fattigt hem, men den kärlek vi hade till varandra gjorde oss rika”, säger han.

Som 12-åring lämnade äldste Wakolo hemmet för att gå på internatskola tillsammans med mer än 500 unga män i åldrarna 12 till 19 år. ”Det var en bra utbildning för mig”, säger han. ”Det var där jag lärde mig självdisciplin.”

Han dejtade Anita Herberta Moimoi, då nyomvänd, i över ett år. De gifte sig den 22 augusti 1987 i Suva, Fiji.

Äldste Wakolo blev inte medlen över en natt. Under de första åtta åren som gift träffade han många missionärer. ”Jag tog emot alla missionärslektionerna fyra gånger under de åtta åren”, säger han. ”Jag undervisades av 24 missionärer.”

Det var en enkel fråga som en av missionärerna ställde om kyrkans namn som ändrade hans inställning till dopet. ”Kyrkans namn måste spegla vems kyrka det är”, säger han. ”Det avgjorde saken.”

Äldste Wakolo och hans fru beseglades 1995 i Nuku'alofa tempel i Tonga. De har två barn.

Tillfällen att tjäna kom snabbt efter dopet. Två veckor efter dopet kallades han att verka i Unga mäns presidentskap i församlingen och att undervisa seminariet tillsammans med sin fru. Efter mindre än ett år tackade han ja till kallelsen att verka som grenspresident. Han har senare verkat som rådgivare i ett stavspresidentskap, som stavspresident och områdessjuttio. När han kallades att verka som generalauktoritetssjuttio presiderade han över Arkansasmissionen Little Rock.

Äldste Wakolo studerade administration och statsförvaltning och tog masterexamen i administration. Senast arbetade han som chef för kyrkans förvaltningskontor i Fiji. ■

Jean B. Bingham

Hjälpföreningens generalpresident

Eftersom syster Jean B. Bingham har bott på flera platser i Förenta staterna uppskattar hon hur evangeliet ger en stabil grund när omgivningen förändras.

Hon föddes 1952 i Provo, Utah, USA som barn till Robert och Edith Joy Barrus och växte upp med sex systrar och två bröder. Hon gick i grundskolan i Texas och Minnesota, USA och gick ut high school i New Jersey. Hon och hennes syskon var de enda eleverna i skolan som var mormoner tills de flyttade till New Jersey, där hon med förtjusning upptäckte att en flicka i församlingen gick i hennes klass.

När hon och Bruce Bingham gifte sig i Provo tempel den 22 december 1972 flyttade de till Illinois, där han skulle fortsätta sin utbildning.

Broder och syster Bingham fick två egna barn, men de har också två fosterbarn som de ser lika mycket som sina egna. Hon har en tvåårig universitetsexamen i familjevetenskap och när deras yngsta barn började high school återvände hon till sina studier och tog mastersexamen inom pedagogik.

Syster Bingham's första ämbete i Hjälpföreningen kom strax efter att hon fött sitt första barn. "Jag kallades att hålla lektioner i moderskap. Det var ett ypperligt tillfälle för mig att lära mig av andra systrar och av lektionsboken."

Syster Bingham reste mycket som medlem i Primärs generalkommitté och som rådgivare i Primärs generalpresidentskap. Hon har sett hur svårt det kan vara att vara medlem i kyrkan världen över, men samtidigt hur det välsignar oss.

Hon hoppas att systrarna i Hjälpföreningen ser det goda hos varandra. "Det är frestande att jämföra sig själv med andra, vilket är kontraproduktivt och motsatsen till vad vår himmelske Fader vill att vi gör." Hon säger att Hjälpföreningen hjälper varje syster att förstå vem de är i ett evigt perspektiv. "När vi låter livet kretsa kring Kristus så inser vi verkligen vilka vi är", säger hon. ■

Sharon Eubank

Första rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap

Som nyanställd på kyrkans välfärdstjänst såg Sharon Eubank så mycket elände, sorg och bedrövelse att det gjorde det svårt för henne att fungera. Bönen hjälpte henne förstå att även om hon kunde hjälpa Herren ta hand om sina barn så behövde hon inte bära den sorgen. "Jesus Kristus har ansvaret. Han bär den bördan. De är hans folk, och han hör och besvarar deras böner." Det svaret förändrade hennes förmåga att nå ut och tjäna.

Åratal senare har syster Eubank som chef för LDS Charities, kyrkans humanitära gren, skickat hjälp till och verkat för obe- roende bland behövande i alla världens hörn.

Hon inröstades den 1 april 2017 att verka i Hjälpföreningens generalpresidentskap, men kommer att fortsätta som chef för LDS Charities. Det finns en "stor gemensam nämnare" mellan LDS Charities och Hjälpföreningen, och medlemmar i Hjälpföreningens generalpresidentskap sitter i styrelsen för LDS Charities, förklarar hon. Hennes ansvar inom båda organisationerna stärker denna gemensamma nämnare.

Sharon föddes 1963 i Redding, Kalifornien, USA och är det äldsta av Mark och Jean Eubanks sju barn. Syster Eubank växte upp i Bountiful, Utah på en 4 hektar gård där barnen plockade aprikoser, reparerade vattenspridare och hade nära till bergen i Utah.

Syster Eubank tog kandidatexamen i engelska och historia vid Brigham Young University i Provo, Utah och verkade i Finlandmissionen Helsingfors.

Förutom sitt arbete på kyrkans välfärdsavdelning har syster Eubank arbetat på Capitol Hill i Washington D.C., varit delägare i ett litet företag och bott utomlands i Japan och i Frankrike.

Varje ny möjlighet var "ett steg i tro" som hjälpte henne lära sig de färdigheter som hon använder sig av i dag, gav henne tillfälle att träffa underbara människor i och utanför kyrkan och lärde henne älska och uppskatta många av världens kulturer, språk och mattraditioner. ■

Reyna I. Aburto

Andra rådgivare i Hjälpföreningens
generalpresidentskap

Syster Reyna I. Aburto föddes 1963 i Managua, Nicaragua som barn till Noel Blanco och Delbi Cardoza. "Mina föräldrar arbetade alltid hårt så att de kunde sörja för oss", säger syster Aburto. "Jag hade en mycket lycklig barndom."

Strax efter midnatt den 23 december 1972, när hon var nio år gammal, drabbades Managua av en jordbävning. "Jag överlevde eftersom det fanns en möbel bakom mig, men mina ben satt fast." Grannar hörde henne och hennes mamma ropa och kom för att hjälpa dem ut ur deras förstörda tegelhus. I spillrorna hittade de hennes döde äldre bror i sängen bredvid hennes. "Materiella ägodelar består inte, det är bara familjen som är viktig", säger hon.

Som 21-åring emigrerade syster Aburto till Förenta staterna med sin familj. När hon bodde i San Francisco, Kalifornien träffade hon missionärerna och bestämde sig för att komma till kyrkan. "Jag kände Anden så snart jag steg in i byggnaden. Det var stavskonferens, och det kändes som om varje budskap var till mig", säger hon. Hon döptes 1989.

Under den här tiden träffade hon Carlos Aburto och de blev vänner. De fortsatte att brevväxla, även när syster Aburto flyttade till Orem, Utah. De gifte sig den 8 maj 1993 i Jordan Rivers tempel i Utah. De har tre barn.

Syster Aburto, som inröstades den 1 april 2017 till att verka i Hjälpföreningens generalpresidentskap, har arbetat med översättning i över 25 år, bland annat hos Novell Inc. och Lemoine International. Hon och hennes make äger numera en mindre översättningsbyrå. Hon studerade industriteknik vid Universidad Centroamericana i Managua, Nicaragua i fyra år och tog en tvåårig universitetsexamen i datavetenskap vid Utah Valley State College 1997.

Syster Aburto har verkat i en rad olika ämbeten i kyrkan, bland annat som medlem i Primärs generalkommitté från 2012 till 2016. ■

Cristina B. Franco

Andra rådgivare, Primärs generalpresidentskap

Syster Cristina B. Franco lärde sig redan som ung att om hon hade en fråga så kunde hon vända sig till sin himmelske Fader i bön för att få svar.

"Jag minns att jag gick till mamma när jag var 11 år eller så och frågade henne om kyrkans lära", säger hon. "Hon svarade på min fråga, men sa: 'Du behöver inte lita bara på mig.' Så jag bad och frågade min himmelske Fader om det var sant."

Hennes bön besvarades och ända sedan dess har hon vetat att hon har en himmelsk Fader som älskar henne och som besvarar hennes böner.

Cristina Beatriz Fraga, som den 1 april 2017 inröstades som medlem i Primärs generalpresidentskap, föddes 1958 som barn till Hugo R. och María A. Godoy Fraga i Buenos Aires, Argentina.

När hon var tre år knackade missionärer på hennes föräldrars dörr. Efter att ha studerat och gått i kyrkan i ungefär åtta månader blev paret medlemmar i kyrkan och började undervisa sin familj om evangeliet. I Primär träffade hon Rodolfo C. Franco, ett barn som senare blev hennes bästa vän.

När hon var 18 år flyttade syster Francos familj till Utah, USA. Redan då visste hon och Rodolfo att de ville gifta sig med varandra, men Rodolfo behövde göra sin värnplikt i Argentina. De brevväxlade med varandra och när han utfört värnplikten gifte de sig den 15 december 1978 i Salt Lake-templet. De har tre söner.

Syster Francos far var urmakare och paret följde i hans fotspår och arbetade på ett urmakeri i Salt Lake City i nästan trettio år.

Syster Franco har haft många ämbeten i kyrkan. Hon verkade som medlem i Primärs generalkommitté från 2005 till 2010 och vid tiden för sin kallelse till Primärs generalpresidentskap verkade hon tillsammans med sin man i hans uppdrag att presidera över Argentinamissionen Resistencia. ■

Hjälpföreningens syfte

Hjälpföreningen har uppdaterat ordalydelsen i uttalandet om sitt syfte. Det lyder nu: "Hjälpföreningen förbereder kvinnor för det eviga livets välsignelser genom att hjälpa dem stärka sin tro på sin himmelske Fader och på Jesus Kristus och hans försoning; stärka enskilda, familjen och hemmet genom förrättningar och förbund; och arbeta i enighet för att hjälpa behövande."

Uttalandet återspeglar ytterligare insikter som kan hjälpa sista dagars heliga kvinnor förstå varje hjälpföreningssystems gudomliga identitet, eviga verk och syfte. ■

Nya kallelser tillkännagivna

Under generalkonferensen tillkännagavs det att sex nya generalauktoritetssjuttio och ett nytt generalpresidentskap för Hjälpföreningen har kallats och att Primärs generalpresidentskap skulle omorganiseras.

Äldste Taylor G. Godoy, äldste Joni L. Koch, äldste Adilson de Paula Parrella, äldste John C. Pingree Jr, äldste Brian K. Taylor och äldste Taniela B. Wakolo kallades som generalauktoritetssjuttio.

Jean B. Bingham ska verka som

Hjälpföreningens generalpresident med Sharon L. Eubank som första rådgivare och Reyna I. Aburto som andra rådgivare. Före sin kallelse verkade syster Bingham som första rådgivare i Primärs generalpresidentskap. Bonnie H. Cordon, som verkade som andra rådgivare i Primärs generalpresidentskap, tillkännagavs som ny första rådgivare, med Cristina B. Franco som andra rådgivare.

Deras biografier finns på sidan 135 och framåt. Kallelsen av 36 områdesjuttio tillkännagavs också (se s. 44). ■

Fem nya tempel

President Thomas S. Monson tillkännagav planer på att bygga ytterligare fem tempel i följande städer:

Brasília, Brasilien. Brasília tempel blir det tionde templet i Brasilien, där det finns sex tempel i verksamhet och tre andra som tillkännagetts eller håller på att byggas. Förutom i Förenta staterna och Mexiko bor det fler sista dagars heliga (över 1,3 miljoner) i Brasilien än i något annat land. Brasilien har omkring 211 miljoner invånare.

Manila-området, Filippinerna.

Det här templet blir det andra i Manila och det fjärde i Filippinerna. Det finns nästan 750 000 sista dagars heliga i Filippinerna, som har 104 miljoner invånare.

Nairobi, Kenya. Templet kommer att betjäna över 30 000 medlemmar i östra Afrika, bland andra 13 000 medlemmar i Kenya, som har 48 miljoner invånare. Det här templet innebär att det finns åtta tempel i verksamhet, under uppförande eller tillkännagivna i Afrika.

Pocatello, Idaho, USA. Pocatello tempel blir det sjätte templet i Idaho, en stat med omkring 450 000 sista dagars heliga och 1,7 miljoner invånare.

Saratoga Springs, Utah, USA.

Det här templet kommer att stå i ett av de snabbast växande områdena i Utah och blir statens artonde tempel. Utah, där kyrkans huvudkontor ligger, har 2,1 miljoner medlemmar och omkring 3,1 miljoner invånare.

Med de fem tillkännagivna templet finns det nu 182 tempel världen över (155 tempel i verksamhet och 27 tempel som tillkännagetts eller håller på att byggas/renoveras).

Sedan generalkonferensen i oktober 2016 har Fort Collins tempel i Colorado, Star Valley tempel i Wyoming och Hartfords tempel i Connecticut invigts i Förenta staterna och Suva tempel i Fiji återinvigts.

Kommande invigningar är planerade enligt följande:

TEMPEL	INVIGNINGSDATUM
Paris, Frankrike	21 maj 2017
Idaho Falls, Idaho (USA)	4 juni 2017 (återinvigning)
Tucson, Arizona (USA)	13 augusti 2017
Meridian, Idaho (USA)	19 november 2017
Cedar City, Utah (USA)	10 december 2017

Första spadtaget har tagits för Winnipegs tempel, Manitoba (Kanada); Kinshasa tempel, Kongo-Kinshasa; Barranquilla tempel, Colombia; Arequipa tempel, Peru samt Rio de Janeiro tempel, Brasilien.

Värt att nämna är att byggandet av Roms tempel fortgår och att statyer av Jesus Kristus och de ursprungliga tolv apostlarna har monterats i besökscentret och en staty av ängeln Moroni har placerats på spiran. ■

Det finns uppdateringar och information på temples.lds.org.

En väg till utbildning

Första presidentskapet har tillkännagett en ny global utbildningsenhet i kyrkan: BYU-Pathway Worldwide. Den nya enheten startar sin verksamhet den 1 maj 2017. Enheten ska ge möjlighet till utbildning för dem som annars blir utan.

"Pathway är en bro som leder till utbildning på universitetsnivå på nätet och en väg med möjligheter till ett framgångsrikt yrkesliv", säger president Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet. ■

Mer information finns på pathway.lds.org.

Apostlarnas världsomfattande tjänande fortsätter

Profeter och apostlar fortsätter verka i hela världen (se L&F 107:23).

Under de senaste sex månaderna:

I utsändningen Personligt som sändes från **Palmyra, New York, USA** uppmuntrade president Henry B. Eyring och äldste Jeffrey R. Holland kyrkans ungdomar att stärka det egna vittnesbördet. "Ta själva reda på att detta är sant", sa president Eyring.

I **Mexiko** presenterades president Russell M. Nelson inför deputeradekammaren (som är en del av nationens kongress), och kyrkan fick beröm för det goda som den har åstadkommit i sin kamp för att försvara religionsfriheten och för att stärka familjen. President Nelson träffade också medlemmar och missionärer och sa att medlemmarna "har ett gott inflytande i samhället".

I **Arizona, USA** uppmanade äldste Dallin H. Oaks alla kyrkans medlemmar att försvara religionsfriheten. (Mer information finns på **religiousfreedom.lds.org**.)

President Dieter F. Uchtdorf talade till medlemmarna i Parleys Creeks swahilitalande gren i **Salt Lake City, Utah, USA**. Många av grenens medlemmar är flyktingar från Afrika och president Uchtdorf har själv varit flykting vid två tillfällen. "Kom alltid ihåg att oavsett var vi är så får evangeliet oss att känna oss hemma", sa han.

Äldsterna M. Russell Ballard och D. Todd Christofferson deltog vid

Medurs, överst från vänster: Äldste Bednar träffar medlemmar i kyrkan i Filippinerna; president Russell M. Nelson träffar medlemmar i deputeradekammaren (som är en del av Mexikos kongress) för att samtala om religionsfrihet; en framstående samling sista dagars heliga och judiska ledare från USA träffar Israels premiärminister Benjamin Netanyahu; äldste Stevenson hälsar på en ung vuxen som tjänar som gruppleadare under en ungdomskonferens i Uruguay; tonåringar deltar i en direktsänd utsändning med äldste Holland och president Eyring i Palmyra, New York, USA; äldste och syster Renlund hälsar på systrar under ett möte i Tonga; och äldste Rasband besöker ett sjukhus för barn med cancer i Guatemala City, Guatemala.

installationen av den nya biskopen i Salt Lake Citys katolska stift och hälsade honom varmt välkommen till samhället.

I det **heliga landet** deltog äldste Holland och äldste Quentin L. Cook i

en delegation med sista dagars heliga ledare och judiska dignitärer från USA som samlades på en historisk plats i **Jerusalem** för att markera 175-årsdagen av när äldste Orson Hyde (1805–1878) i de tolv apostlarnas kворum

invigde landet som en samlingsplats för det judiska folket.

Äldste Holland besökte medlemmar och missionärer i **Japan, Korea** och **Guam**, och ”kunde försäkra dem om en [ljus] framtid”, sa han. Han uttryckte att landsomfattande direktsändningar av andakter ”ger största möjliga räckvidd för vårt budskap”, då han nådde tusentals medlemmar.

I **New York, USA** deltog äldste David A. Bednar i ett forum om äktenskap och sa att en av de stora uppgifterna i vår tid – en uppgift som olika trossamfund borde ha gemensam – är att hjälpa människor förstå den sanna innebörden av och syftet med äktenskapet.

Medan äldste Bednar besökte sista dagars heliga i **Japan** och **Korea** sa han att kyrkan har en långsam men stadig tillväxt i Asien. ”Man kan inte låta bli att imponeras av fliten, godheten och trofastheten hos dessa sista dagars heliga”, sa han. Äldste Bednar talade också till tusentals medlemmar och undervisade missionärer i 7 av kyrkans 21 missioner i **Filippinerna**.

I **Mexiko** rådde äldste Neil L. Andersen kyrkans medlemmar att övervinna hinder som avhåller dem från att komma till templet, helga sabbatsdagen och stärka familjereaktionen. Han bad dem ge Frälsaren större plats i sina liv.

Äldste Quentin L. Cook besökte **Filippinerna** 20 år efter att ha verkat där som nykallad generalauktoritet. Han sa att kyrkan i Filippinerna har fördubblats i storlek sedan dess. ”Där det fanns grenar”, sa han, ”finns det nu stavar. Barn som vi kände då är nu återvända missionärer. Återvända missionärer är nu stavspresidenter. Det är fantastiskt att se kyrkans tillväxt.”

I **Bolivia** och **Peru** rådde äldste Cook medlemmar att fokusera på att tro på Herren Jesus Kristus. Han sa att ungdomarna och de unga ensamstående vuxna där är enastående och visar sin kärlek till Frälsaren och hans försoning och uppståndelse.

I **området Afrika Väst** sa äldste Gary E. Stevenson att hans besök gav honom tillfälle att reflektera över den kärlek och den glädje som sista dagars heliga finner i evangeliet trots de ”prövningar och motgångar” de möter.

Senare, i **Uruguay, Chile** och **Argentina** talade äldste Stevenson under en ungdomskonferens. Han sa att många av ungdomarna ”fattar beslut att gå ut som missionärer och att stå fast med ett mål att vigas i templet och skaffa sig högre utbildning”.

Äldste Ronald A. Rasband rådde medlemmar och missionärer i **området Centralamerika** att hålla fast vid sina förbund och att se till Herren under oroliga tider. Han besökte ett sjukhus för barn med cancer i **Guatemala**, var huvudtalare vid ett symposium om religionsfrihet som anordnats av kyrkan i **El Salvador**, och träffade **Nicaraguas** president.

I **Tonga** träffade äldste Dale G. Renlund drottningen och andra medlemmar i kungafamiljen. Han besökte även **Australien** och **Nya Zeeland** där medlemmar bad honom att förmedla deras kärlek till president Thomas S. Monson. ■

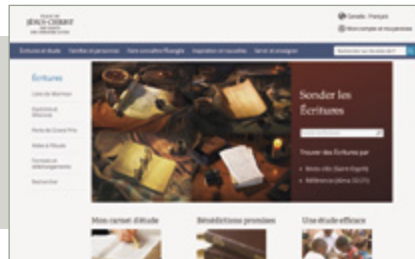
Aktuell information om kyrkans ledares verksamhet återfinns på deras respektive facebook-sidor och på prophets.lds.org.

Bättre missionärer, bättre lärare

En världsomfattande utsändning utbildades nära 71 000 äldster och systrar i 422 missioner om hur de kan bli bättre missionärer och bättre lärare. Förändringar som godkänts av första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum tillkännagavs under utbildningen. Ett nytt dagligt schema tillåter ökad flexibilitet för missionärens användning av sin tid och större möjlighet till anpassning efter området de verkar i.

Syftet med det mer flexibla schemat är att hjälpa missionärer öka sin dagliga produktivitet, sätta mer inspirerade mål, planera effektivare, leva sundare och använda sin handlingsfrihet till att fatta rättfärdiga beslut om hur de bäst kan använda sin tid. Det ger dem också möjlighet att vara ute och arbeta längre.

Den andra förändringen som tillkännagavs var en minskning av antalet ”indikatorer” som missionärer använder för att rapportera framsteg i sitt arbete. Missionärerna påmindes om att alla principer i *Predika mitt evangelium* är viktiga och ska tillämpas. ■

Nya produkter och resurser

Här följer en sammanfattning av nya produkter och resurser som kyrkan har tagit fram nyligen.

Berättelser från skrifterna och målarböcker. För att uppmuntra till den enskildes och familjens skriftstudier släpper kyrkan nya resurser med berättelser från skrifterna, och först ut är en serie målarböcker för barn i åldrarna 2–8. Kostnadsfria pdf-versioner finns på scripturestories.lds.org och tryckta exemplar kan beställas via store.lds.org och distributionscenter.

Målarböckerna kommer att översättas till de språk som har kyrkans utgåvor av skrifterna. Det översatta materialet blir tillgängligt under 2017 och först ut kommer böckerna på spanska, portugisiska, franska, japanska, koreanska, (traditionell) kinesiska, tyska, ryska och italienska.

Skrifterna. Första presidentskapet har tillkännagivit en nyöversättning av tre-i-ett på franska och den finns på ecritures.lds.org och i mobilappen Evangeliebiblioteket. Översättningen innehåller en liten ändring i ordalydelsen av en av sakramentsböckerna. De tillkännagav också att tre-i-ett på kroatiska finns på internet. Tryckta utgåvor av tre-i-ett på kroatiska, ryska och isländska har också nyligen släppts.

Hjälp för familjer att hantera dragning till personer av samma kön. För att hjälpa medlemmar bemöta dragning till personer av samma kön i familjen eller

bland kyrkans medlemmar och andra på ett lyhört och omtänksamt sätt har kyrkan bland annat tagit fram den nya webbplatsen mormonandgay.lds.org och uppdaterat evangelieämnet om dragning till personer av samma kön (på engelska) med vanliga frågor och kyrkans lärdomar.

Appen Evangeliebiblioteket har uppdaterats. En stor uppdatering av appen, som används av medlemmar i hela världen för att studera skrifterna, konferenstal och annat material, släpptes nyligen för både iOS och Android. I version 4 är studieverktygen mer intuitiva, innehåll och funktioner mer samspelade och det finns nya videosjälvstudier. Eftersom allt innehåll nu kan användas för anteckningar kan du markera, lägga till kommentarer, länka och sortera allt innehåll i anteckningsböcker. Du kan kommentera videor, kapitelrubriker i skrifterna och studiehjälpmedel, listor i olika lektionsböcker, psalmer, primärsånger och mer.

Appen SDH Verktyg har uppdaterats. Version 3.2.0 av appen SDH Verktyg gör det lättare att komma till templet. Funktioner har lagts till som gör det möjligt för medlemmar att se sitt tilldelade tempel, hitta de fem närmaste templen, kontakta ett tempel eller se schemalagda stängningar och få påminnelser innan tempelrekommendationen går ut. ■

Undervisa på Frälsarens sätt

”Vi alla vill undervisa på Jesus sätt”, sa äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kvorum under en världsomfattande utsändning för lärare den 5 november 2016. ”Hans undervisning var enkel, direkt och kraftfull.”

Äldste Holland sa att resursen *Undervisa på Frälsarens sätt* kan förbättra undervisningen i kyrkan. Det kan också lärarråds-möten och introduktionen för nya lärare, vilka togs upp under utsändningen. Utsändningen finns tillgänglig på tio språk på teach.lds.org tillsammans med en mängd olika videor och material som kan användas för att förbättra undervisningen. ■

FAMILJEN

ETT TILLKÄNNAGIVANDE FÖR VÄRLDEN

FÖRSTA PRESIDENTSKAPET OCH DE TOLV APOSTLARNAS RÅD I JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA

VI, FÖRSTA PRESIDENTSKAPET och de tolv apostlarnas råd i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, förkunnar högtidligen att äktenskapet mellan man och kvinna är instiftat av Gud och att familjen har en central roll i Skaparens plan för sina barns eviga välfärd.

ALLA MÄNNISKOR — män och kvinnor — är skapade till Guds avbild. Var och en är ett andebarn, en älskad son eller dotter till himmelska föräldrar och har som sådan gudomliga egenskaper och förutsättningar. Att det finns olika kön är nödvändigt för den enskildes förjordiska, jordiska och eviga identitet och uppgift.

I FÖRUTTILLVARON kände och dyrkade dessa söner och döttrar Gud som sin evige Fader och antog hans plan, enligt vilken hans barn kunde få en fysisk kropp och få jordiska erfarenheter för att utvecklas mot fullkomlighet och slutligen nå sin gudomliga bestämmelse som arvtagare till evigt liv. Den gudomliga lycksalighetsplanen möjliggör att familjebanden fortsätter bortom graven. Heliga förrättningar och förbund i heliga tempel gör det möjligt för enskilda personer att återvända till Guds närhet, och för familjer att vara tillsammans för evigt.

DET FÖRSTA BUD som Gud gav Adam och Eva gällde deras möjlighet att som man och hustru bli föräldrar. Vi förkunnar att Guds bud till sina barn att föröka sig och uppfylla jorden fortfarande gäller. Vi förkunnar vidare att Gud har befallt att den heliga fortplantningsförmågan endast skall användas mellan man och kvinna, lagligt vigda som man och hustru.

VI TILLKÄNNAGER att det sätt varpå människoliv skapas har bestämts av Gud. Vi bekräftar livets helgd och dess betydelse i Guds eviga plan.

MAN OCH HUSTRU har ett högtidligt ansvar att älska och vårda sig om varandra och sina barn. "Barn är en HERRENS

gåva." (Psaltaren 127:3) Föräldrar har ett heligt ansvar att uppföstra sina barn i kärlek och rättfärdighet, att sörja för deras fysiska och andliga behov, att lära dem älska och tjäna varandra, att hålla Guds bud och vara laglydiga medborgare var än de bor. Män och hustrur — mödrar och fäder — kommer att stå till svars inför Gud för hur de uppfyller dessa plikter.

FAMILJEN är instiftad av Gud. Äktenskap mellan man och kvinna är en nödvändig del av hans eviga plan. Barn har rätt att födas inom äktenskapets ram, och att fostras av en far och en mor som ärar sina äktenskapslöften med fullständig trohet. Största förutsättningarna för lycka i familjelivet finns då det byggs på Herren Jesu Kristi lärdomar. Framgångsrika äktenskap och familjer skapas och bevaras genom principerna tro, bön, omvändelse, förlåtelse, respekt, kärlek, medkänsla, arbete och sund rekreation. Enligt gudomlig plan skall fadern presidera över sin familj i kärlek och rättfärdighet och han har ansvaret att sörja för och beskydda sin familj. Moderns främsta ansvar är barnens omvårdnad. I dessa heliga ansvar är fadern och modern skyldiga att hjälpa varandra som likvärdiga makar. Handikapp, död eller andra omständigheter kan göra det nödvändigt med individuella anpassningar. Släktingar bör vid behov ge hjälp och stöd.

VI VARNAR dem som bryter mot kyskhetsbudet, som förgriper sig på maka eller barn, eller som underlåter att fullgöra sina skyldigheter mot familjen, att de en dag kommer att stå ansvariga inför Gud. Vi varnar vidare för att familjens upplösning kommer att frambringa de stora olyckor över enskilda människor, samhällen och nationer som förutsagts av forntida och nutida profeter.

VI UPPMANAR ansvariga samhällsmedborgare, regeringar och myndigheter överallt att verka aktivt för att bevara och stärka familjen som samhällets grundläggande enhet.

Detta tillkännagivande upplästes av president Gordon B Hinckley som en del av hans budskap vid Hjälpföreningens allmänna möte den 23 september 1995 i Salt Lake City i Utah.

”Vi lever i en tid med stor oro och ogudaktighet. Vad ska skydda oss från synden och ondskan som är så vanliga i världen i dag?” frågade president Thomas S. Monson under kyrkans 187:e årliga generalkonferens. ”Jag hävdar att ett starkt vittnesbörd om vår Frälsare Jesus Kristus och om hans evangelium kan föra oss i säkerhet. ... Jag vädjar till var och en av oss att under bön studera och begrunda Mormons bok varje dag. När vi gör det har vi möjlighet att höra Andens röst, stå emot frestelser, övervinna tvivel och rädsla och få himlens hjälp i våra liv.”

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

4

02144 45180 7

7